

Euroopan unionin virallinen lehti

L 22

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

64. vuosikerta

22. tammikuuta 2021

Sisältö

I Lainsäätämisyksityksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/23, annettu 16 päivänä joulukuuta 2020, keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä asetusten (EU) N:o 1095/2010, (EU) N:o 648/2012, (EU) N:o 600/2014, (EU) N:o 806/2014 ja (EU) 2015/2365 sekä direktiivien 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2007/36/EY, 2014/59/EU ja (EU) 2017/1132 muuttamisesta ⁽¹⁾ 1

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2021/23,

annettu 16 päivänä joulukuuta 2020,

keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä asetusten (EU) N:o 1095/2010, (EU) N:o 648/2012, (EU) N:o 600/2014, (EU) N:o 806/2014 ja (EU) 2015/2365 sekä direktiivien 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2007/36/EY, 2014/59/EU ja (EU) 2017/1132 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Rahoitusmarkkinoilla on keskeinen merkitys nykyaikaisten kansantalouksien toiminnalle. Mitä yhdentyneemmät markkinat ovat, sitä paremmat ovat mahdollisuudet kohdentaa taloudelliset resurssit tehokkaasti, mistä voi olla talouden suorituskyvyn kannalta etua. Jotta rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden toimintaa voidaan parantaa, on kuitenkin tärkeää, että on käytössä menettelyjä, joilla vastataan markkinahäiriöiden vaikutuksiin ja varmistetaan, että jos näillä markkinoilla toimiva rahoituslaitos tai rahoitusmarkkinoiden infrastruktuuri joutuu taloudellisiin vaikeuksiin tai on kaatumassa, tällainen tapahtuma ei horjuta koko rahoitusmarkkinoita ja haittaa kasvua laajemmin taloudessa.
- (2) Keskusvastapuolet ovat maailmanlaajuisten rahoitusmarkkinoiden keskeisiä osatekijöitä, jotka asettuvat toimijoiden väliin ostajana jokaiseen myyjään nähden ja myyjänä jokaiseen ostajaan nähden, ja joilla on keskeinen rooli rahoitusliiketoimien käsittelyssä ja niihin liittyvien erilaisten riskien hallinnassa. Keskusvastapuolet käsittelevät keskitetysti vastapuolten transaktiot ja positiot, huolehtivat transaktioiden seurauksena syntyvistä velvoitteista ja vaativat jäseniltään riittävät vakuudet marginaalina ja maksuina maksukyvyttömyysrahastoihin.

⁽¹⁾ EUVL C 209, 30.6.2017, s. 28.

⁽²⁾ EUVL C 372, 1.11.2017, s. 6.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 27. maaliskuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 17. marraskuuta 2020 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 14. joulukuuta 2020 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

- (3) Unionin rahoitusmarkkinoiden yhdentymisen on johtanut siihen, että keskusvastapuolista, jotka aiemmin palvelivat ensisijaisesti kotimaan tarpeita ja markkinoita, on kehittynyt unionin rahoitusmarkkinoiden kriittisiä solmukohtia laajemmin. Nykyään keskusvastapuolet määrittävät useita tuotelajeja, mukaan lukien pörssissä noteeratut ja pörssin ulkopuolella (OTC) kaupankäynnin kohteena olevat rahoitus- ja hyödykejohdannaiset, käteismarkkinoilla kaupattavat osakkeet, joukkovelkakirjat ja muut tuotteet, kuten takaisinostosopimukset. Ne tarjoavat kaikkialla unionissa palveluja valtioiden rajojen yli monenlaisille rahoitus- ja muille laitoksille. Vaikka jotkin keskusvastapuolet keskittyvätkin vain kotimarkkinoihinsa, ne kaikki ovat järjestelmän kannalta merkittäviä ainakin kotimarkkinoillaan.
- (4) Koska keskusvastapuolet käsittelevät ja ottavat keskitetysti kantaakseen määritysosapuolten ja niiden asiakkaiden puolesta merkittävän osan unionin rahoitusjärjestelmään kohdistuvista rahoitusriskeistä, keskusvastapuolten toimiva sääntely ja tarkka valvonta ovat olennaisen tärkeitä. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 648/2012⁽⁴⁾ edellytetään, että unionissa toimiluvan saaneet keskusvastapuolet noudattavat tiukkoja vakavaraisuus-, organisaatio- ja menettelytapanormeja. Keskusvastapuolten toiminnan kaikinainen valvonta on sellaisten toimivaltaisten viranomaisten tehtävä, jotka tekevät yhteistyötä valvontakollegioissa, joissa ne kokoontuvat yhteen niille annettua tehtävää varten. Niiden sitoumusten mukaisesti, joita G20-johtajat ovat vuoden 2008 finanssikriisin puhjettua antaneet, myös asetuksessa (EU) N:o 648/2012 edellytetään, että keskusvastapuolet hoitavat vakioitujen OTC-johdannaisten määrityksen keskitetysti. Kun velvoite määrittää OTC-johdannaiset keskitetysti tulee voimaan, keskusvastapuolten liiketoiminnan määrä ja laajuus todennäköisesti kasvaa, mikä puolestaan voisi merkitä keskusvastapuolten riskinhallintastrategioiden kannalta uusia haasteita.
- (5) Asetuksella (EU) N:o 648/2012 on osaltaan lisätty keskusvastapuolten ja laajemmin rahoitusmarkkinoiden kykyä sietää niitä monenlaisia riskejä, joita keskusvastapuolet käsittelevät ja ottavat keskitetysti kantaakseen. Mikään sääntö- ja käytännejärjestelmä ei kuitenkaan voi ehkäistä sitä, että olemassa olevat varat eivät riitä keskusvastapuolten riskien, kuten yhden tai useamman määritysosapuolen maksukyvyttömyyden, hallitsemiseen. Skenaariossa, jossa rahoituslaitoksella on vakavia taloudellisia vaikeuksia tai sitä uhkaa kaatumisen, olisi periaatteessa edelleen sovellettava tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä. Kuten vuoden 2008 finanssikriisi on osoittanut, tällaiset menettelyt voivat kuitenkin erityisesti pitkittyneen taloudellisen epävakauden ja epävarmuuden aikana vahingoittaa talouden kannalta kriittisiä toimintoja ja näin vaarantaa rahoitusvakauden. Tavanomaisiin yritysten maksukyvyttömyysmenettelyihin ei voida aina tukeutua, jotta voitaisiin varmistaa riittävän nopea tilanteeseen puuttuminen tai asettaa asianmukaisesti etusijalle rahoituslaitosten kriittisten toimintojen jatkuminen rahoitusvakauden säilyttämiseksi. Tällaisten tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn kielteisten seurausten ehkäisemiseksi on tarpeen luoda erityinen kriisinratkaisujärjestelmä keskusvastapuolille.
- (6) Vuoden 2008 finanssikriisi toi esiin sen, että lähellä kaatumista olevien rahoituslaitosten kriittisten toimintojen säilyttämiseksi ei ole asianmukaisia välineitä. Lisäksi se osoitti, että viranomaisten välisen yhteistyön ja koordinoinnin mahdollistavia puitteita ei ole nopeiden ja määritietoisten toimien toteuttamisen varmistamiseksi, varsinkaan jos on kyse eri jäsenvaltioiden tai oikeudenkäyttöalueiden viranomaisista. Koska tällaisia välineitä ja yhteistyön ja koordinoinnin puitteita ei ollut, jäsenvaltioiden oli pakko pelastaa rahoituslaitoksia veronmaksajien rahoilla kriisin leviämisen estämiseksi ja paniikin vähentämiseksi. Vaikka keskusvastapuolet eivät vuoden 2008 finanssikriisin aikana vastaanottaneetkaan poikkeuksellista julkista rahoitustukea suoraan, niitä suojeltiin niiltä vaikutuksilta, joita olisi muutoin aiheutunut siitä, että pankit eivät olisi täyttäneet velvoitteitaan. Keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisukehys täydentää Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU⁽⁵⁾ hyväksyttyä pankkien kriisinratkaisukehystä ja on siis välttämätön, jotta voidaan välttää turvautuminen veronmaksajien rahoihin keskusvastapuolen hallitsemattoman kaatumisen yhteydessä. Tässä kehyksessä olisi varauduttava myös mahdollisuuteen, että keskusvastapuoli asetetaan kriisinratkaisuun muusta syystä kuin yhden tai useamman määritysosapuolensa maksukyvyttömyyden vuoksi.
- (7) Uskottavan elvytys- ja kriisinratkaisukehysten tarkoituksena on varmistaa niin pitkälti kuin mahdollista, että keskusvastapuolet toteuttavat toimenpiteitä elpyäkseen taloudellisista vaikeuksista, säilyttää lähellä kaatumista olevan tai todennäköisesti kaatuvan keskusvastapuolen kriittiset toiminnot, kun sen muut toiminnot likvidoidaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, säilyttää rahoitusvakaus sekä välttää rahoitusjärjestelmään ja sen kykyyn palvella reaalityöntä kohdistuva merkittävä haittavaikutus samalla kun keskusvastapuolen kaatumisesta veronmaksajille aiheutuvat kustannukset minimoidaan. Elvytys- ja kriisinratkaisukehyksessä vahvistetaan entisestään keskusvastapuolten ja viranomaisten valmiuksia lieventää rahoitusmarkkinoiden painetta ja lisään viranomaisten tietoa keskusvastapuolten valmistautumisesta stressiskenaarioihin. Viranomaisille annetaan myös valtuudet valmistella keskusvastapuolen mahdollista kriisinratkaisua ja hoitaa keskusvastapuolen heikentyvää tilaa koordinoitusti, mikä osaltaan edistää rahoitusmarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehystä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

- (8) Tällä hetkellä unionissa ei ole yhdenmukaistettuja säännöksiä keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta. Jotkin jäsenvaltiot ovat jo muuttaneet lainsäädäntöään niin, että keskusvastapuolten on laadittava elvytysuunnitelmia, ja ottaneet käyttöön mekanismeja lähellä kaatumista olevien keskusvastapuolten kriisinratkaisun toteuttamiseksi. Lisäksi keskusvastapuolten maksukyvyttömyyttä sääntelevissä laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä on huomattavia sisällöllisiä ja menettelyllisiä eroja jäsenvaltioiden välillä. Keskusvastapuolten elvytyksen ja kriisinratkaisun yhteisten edellytysten, valtuuksien ja prosessien puuttuminen todennäköisesti haittaa sisämarkkinoiden häiriötöntä toimintaa ja kansallisten viranomaisten välistä yhteistyötä näiden puuttuessa keskusvastapuolen kaatumiseen ja soveltaessa asianmukaisia mekanismeja tappioiden kohdentamiseksi sen määritysosapuolille sekä unionissa että maailmanlaajuisesti. Näin on erityisesti silloin, kun kansallisilla viranomaisilla ei erilaisten lähestymistapojen vuoksi ole saman asteista valvontamahdollisuutta tai samaa kykyä purkaa keskusvastapuolta. Kyseiset erot elvytys- ja kriisinratkaisujärjestelyissä saattaisivat vaikuttaa eri tavoin keskusvastapuoliin, määritysosapuoliin ja määritysosapuolten asiakkaisiin eri jäsenvaltioissa ja mahdollisesti vääristää kilpailua sisämarkkinoilla. Keskusvastapuolen taloudellisten vaikeuksien tai kaatumisen käsittelyyn tarkoitettujen yhteisten sääntöjen ja välineiden puuttuminen voi vaikuttaa määritysosapuolten ja niiden asiakkaiden määrityspäätökseen ja keskusvastapuolten sijoittautumispaikan valintaan ja näin estää keskusvastapuolia hyödyntämästä täysimääräisesti perusvapauksiaan sisämarkkinoilla. Tämä puolestaan saattaa estää määritysosapuolia ja niiden asiakkaita käyttämästä keskusvastapuolia rajojen yli sisämarkkinoilla ja haitata unionin pääomamarkkinoiden yhdentymistä. Yhteisiä elvytys- ja kriisinratkaisusääntöjä tarvitaan sen vuoksi kaikissa jäsenvaltioissa varmistamaan, ettei keskusvastapuolten mahdollisuuksia hyödyntää sisämarkkinoiden tarjoamia vapauksia rajoiteta sen perusteella, mitkä ovat jäsenvaltioiden ja niiden viranomaisten taloudelliset valmiudet hallita niiden kaatumista.
- (9) Pankkeihin ja muihin rahoituslaitoksiin sovellettavan sääntelykehiksen tarkistaminen, joka toteutettiin vuoden 2008 finanssikriisin seurauksena, ja etenkin pääoma- ja maksuvalmiuspuskurien vahvistaminen, makrotalouden vakauden valvontavälineiden parantaminen ja pankkien elvytystä ja kriisinratkaisua koskevat kattavat säännöt ovat vähentäneet tulevien kriisien todennäköisyyttä ja lisänneet kaikkien rahoituslaitosten ja markkinainfrastruktuurien, kuten keskusvastapuolten, kykyä sietää talouden häiriöitä, johtuivatpa ne järjestelmähäiriöistä tai yksittäisiä laitoksia koskevista tapahtumista. Jäsenvaltioissa on 1 päivästä tammikuuta 2015 sovellettu direktiivin 2014/59/EU mukaista pankkien elvytys- ja kriisinratkaisujärjestelmää.
- (10) Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten olisi pankkien elvytyksessä ja kriisinratkaisussa noudatettavan lähestymistavan pohjalta valmistauduttava ja niillä olisi oltava käytettävissään riittävät välineet käsitellä tilanteita, joihin liittyy keskusvastapuolen kaatuminen. Pankkien ja keskusvastapuolten erilaisten toimintojen ja liiketoimintamallien vuoksi pankkien ja keskusvastapuolten riskit ovat kuitenkin erilaisia. Siksi tarvitaan erityisiä välineitä ja valtuuksia niitä skenaarioita varten, joissa keskusvastapuoli kaatuu määritysosaapuolensa kaatumisen tai jonkin muun kuin maksukyvyttömyystapahtuman vuoksi.
- (11) Säästötyypiksi olisi valittava asetus, jotta voidaan täydentää keskusvastapuoliin sovellettavat yhdenmukaiset vakavaraisuusvaatimukset sisältävässä asetuksessa (EU) N:o 648/2012 esitettyä lähestymistapaa ja tukeutua siihen. Elvytys- ja kriisinratkaisuvaatimusten asettaminen direktiivissä voisi johtaa epäjohtonmukaisuuteen, jos alalla, jota muutoin säännellään suoraan sovellettavalla unionin lainsäädännöllä ja jolla keskusvastapuolet tarjoavat palvelujaan yhä yleisemmin valtioiden rajojen yli, annettaisiin mahdollisesti erilaisia kansallisia sääntöjä. Tämän vuoksi keskusvastapuolten elvytystä ja kriisinratkaisua varten olisi myös hyväksyttävä yhdenmukaiset ja suoraan sovellettavat säännöt.
- (12) Jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus rahoituspalvelujen alalla voimassa olevan unionin lainsäädännön kanssa ja pitää rahoitusjärjestelmä unionissa mahdollisimman vakaana, tässä asetuksessa säädettyä elvytys- ja kriisinratkaisujärjestelmää olisi sovellettava keskusvastapuoliin, joihin sovelletaan asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädettyjä vakavaraisuusvaatimuksia riippumatta siitä, onko niillä pankkitoimilupa. Vaikka vaihtoehtoisten yhtiörakenteiden riskiprofiileissa voi olla eroja, keskusvastapuolet ovat itsenäisiä yhteisöjä, joiden on täytettävä kaikki tämän asetuksen ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 vaatimukset niiden emoyrityksestä ja muista konserniyhteisöistä erillään. Tätä asetusta ei sen vuoksi tarvitse soveltaa konserniin, jonka osa keskusvastapuoli on. Konserninäkökohdat, joihin kuuluvat muun muassa keskusvastapuolen toiminnalliset, taloudelliset ja henkilötason suhteet konserniyhteisöihin, olisi kuitenkin otettava huomioon keskusvastapuolen elvytyksen ja kriisinratkaisun suunnittelussa, siltä osin kuin ne saattavat vaikuttaa keskusvastapuolen elvytykseen tai kriisinratkaisuun tai siltä osin kuin elvytys- ja kriisinratkaisutoimet saattavat vaikuttaa konserniin muihin yhteisöihin.
- (13) Varmistaakseen, että kriisinratkaisutoimet toteutetaan tehokkaasti ja tuloksellisesti sekä kriisinratkaisutavoitteita vastaavasti, jäsenvaltioiden olisi nimettävä tämän asetuksen soveltamista varten kriisinratkaisuviranomaisiksi kansalliset keskuspankit, toimivaltaiset ministeriöt, hallintoviranomaiset tai viranomaiset, joille on annettu hallinnolliset valtuudet, huolehtimaan kriisinratkaisun toiminnoista ja tehtävistä, mukaan lukien mahdolliset olemassa olevat kriisinratkaisuviranomaiset. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisille osoitetaan asianmukaiset voimavarat. Jäsenvaltioissa, joihin keskusvastapuoli on sijoittautunut, olisi otettava käyttöön asianmukaiset rakenteelliset järjestelyt keskusvastapuolen kriisinratkaisutoimintojen erottamiseksi muista toiminnoista erityisesti silloin, kun keskusvastapuolen toiminnan vakauden valvonnasta tai sellaisten luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten, jotka ovat keskusvastapuolen määritysosapuolia, toiminnan vakauden

valvonnasta vastaava viranomainen on nimetty kriisinratkaisuviranomaiseksi, jotta voidaan välttää mahdolliset eturistiriidat ja riski, että viranomainen joutuu pidättämään tarvittavista toimenpiteistä. Tällaisissa tapauksissa olisi varmistettava kriisinratkaisuviranomaisen päätöksentekoprosessin riippumattomuus estämättä kuitenkaan päätöksenteon lähentymistä korkeimmalla tasolla.

- (14) Koska keskusvastapuolen kaatuminen ja siitä seuraavat toimet saattavat vaikuttaa jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään ja talouteen ja koska kriisin ratkaisemiseksi voidaan viime kädessä tarvita julkisia varoja, jäsenvaltioiden valtiovarainministeriöiden tai muiden asiaankuuluvien ministeriöiden olisi voitava päättää kansallisten demokraattisten menettelyjen mukaisesti julkisten varojen käytöstä viimeisenä keinona, ja näin ollen niiden olisi osallistuttava elvytys- ja kriisinratkaisuprosessiin tiiviisti jo varhaisessa vaiheessa. Näin ollen ja siltä osin kuin on kyse julkisten varojen käytöstä viimeisenä keinona, tämä asetus ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmissä vahvistettuun toimivallan jakautumiseen asianomaisten ministeriöiden tai hallituksen ja kriisinratkaisuviranomaisen välillä.
- (15) Koska keskusvastapuolet tarjoavat palvelujaan usein koko unionissa, tehokas elvytys- ja kriisinratkaisu edellyttää toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten välistä yhteistyötä valvonta- ja kriisinratkaisukollegioissa erityisesti elvytyksen ja kriisinratkaisun varautumisvaiheissa. Tämä sisältää muun muassa keskusvastapuolen laatiman elvytysuunnitelman arviointia, keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen laatimia kriisinratkaisusuunnitelmia koskevan yhteisen päätöksen edistämistä ja siihen pääsemistä sekä keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksien esteisiin puuttumista.
- (16) Keskusvastapuolten kriisinratkaisussa olisi saatettava tasapainoon toisaalta tarve soveltaa menettelyjä, joissa otetaan huomioon tilanteen kiireellisyys ja jotka mahdollistavat tehokkaat, oikeudenmukaiset ja oikea-aikaiset ratkaisut, ja toisaalta tarve suojella rahoitusvakautta jäsenvaltioissa, joissa keskusvastapuoli tarjoaa palvelujaan. Viranomaisten, joiden vastuualueisiin keskusvastapuolen kaatuminen liittyisi, olisi esitettävä näkemyksensä kriisinratkaisukollegiossa näiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Tähän olisi kuuluttava erityisesti tietojen jakaminen määräysosapuolten ja tarvittaessa asiakkaiden valmisteluista, jotka koskevat mahdollisia maksukyvyttömyyden hallinta-, elvytys- ja kriisinratkaisutoimenpiteitä sekä keskusvastapuoleen liittyvien vastuiden valvontakohtelua. Niiden jäsenvaltioiden viranomaisten, joiden rahoitusvakautteen keskusvastapuolen kaatuminen saattaa vaikuttaa, olisi voitava osallistua kriisinratkaisukollegioon arvioituaan keskusvastapuolen kriisinratkaisun mahdollisia vaikutuksia kunkin asianomaisten jäsenvaltion rahoitusvakautteen. Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus siihen, että kriisinratkaisukollegiossa niitä edustavat määräysosapuolten toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset. Jäsenvaltioiden, joita määräysosapuolten viranomaiset eivät edusta kollegiossa, olisi voitava osallistua siihen siten, että kollegioon osallistuu valinnaisesti joko määräysosapuolten asiakkaiden toimivaltainen viranomainen tai määräysosapuolten asiakkaiden kriisinratkaisuviranomainen. Viranomaisten olisi esitettävä keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaiselle asianmukaiset perustelut osallistumiselleen ottaen huomioon tekemänsä arvion keskusvastapuolen kriisinratkaisun mahdollisista kielteisistä vaikutuksista asianomaisiin jäsenvaltioihin. Samaten jotta voidaan varmistaa säännöllinen näkemystenvaihto ja koordinoitu kolmannen maan viranomaisten kanssa, ne olisi kutsuttava tarvittaessa osallistumaan kriisinratkaisukollegioihin tarkkailijoina.
- (17) Jotta viranomaiset voivat puuttua keskusvastapuolen mahdolliseen kaatumiseen tuloksellisella ja oikeasuhteisella tavalla, niiden olisi otettava elvytys- ja kriisinratkaisuvälikäytäntönsä huomioon erilaisia tekijöitä, kuten keskusvastapuolen liiketoiminnan luonne, omistusrakenne, oikeudellinen rakenne ja organisaatorakenne, riskiprofiili, koko, oikeudellinen asema, korvattavuus ja sidokset rahoitusjärjestelmään. Lisäksi niiden olisi otettava huomioon, olisiko sen kaatumisella ja sitä seuraavalla, tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisella likvidaatiolla todennäköisesti merkittäviä kielteisiä vaikutuksia rahoitusmarkkinoihin, muihin rahoituslaitoksiin tai talouteen laajemmin.
- (18) Jotta voitaisiin puuttua tehokkaasti tilanteeseen, jossa keskusvastapuoli on lähellä kaatumista, toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava valtuudet määrätä keskusvastapuolia koskevia varautumistoimenpiteitä. Olisi vahvistettava elvytysuunnitelmien sisältöä ja niihin sisällytettäviä tietoja koskevat vähimmäisvaatimukset, jotta kaikilla keskusvastapuolilla unionissa on riittävän yksityiskohtaiset elvytysuunnitelmat siltä varalta, että ne joutuvat taloudellisiin vaikeuksiin. Tällaisessa elvytysuunnitelmassa olisi tarkasteltava tarkoituksenmukaista määrää erilaisia skenaarioita ja varauduttava sekä järjestelmästressiin että erityisesti keskusvastapuolelle ominaiseen stressitilanteeseen, joka vaarantaisi sen elinkelpoisuuden, ottaen myös huomioon kriisin leviämisen mahdolliset vaikutukset sekä kotimaisessa että rajatylittävissä kriisissä. Skenaarioiden olisi oltava vakavampia kuin ne, joita käytetään asetuksen (EU) N:o 648/2012 49 artiklan mukaisissa säännöllisissä stressitesteissä, mutta pysyttävä uskottavina. Elvytysuunnitelman olisi katettava monenlaisia skenaarioita, mukaan lukien skenaarioita, jotka johtuvat maksukyvyttömyystapahtumista, muista kuin maksukyvyttömyystapahtumista ja näiden yhdistelmästä, ja siihen olisi sisällyttävä kattavia järjestelyjä positiokannan uudelleentäsmäyttämistä, määräysosapuolen maksukyvyttömyydestä aiheutuvien tappioiden täysimääräistä kohdentamista ja kaikkien muun tyyppisten tappioiden riittävää kattamista varten. Elvytysuunnitelmissa olisi erotettava toisistaan erityyppiset muut kuin maksukyvyttömyystapahtumat. Elvytysuunnitelman olisi oltava osa keskusvastapuolen toimintasääntöjä, joista on tehty sopimus määräysosapuolten kanssa. Toimintasäännöissä olisi myös oltava säännöksiä, joilla varmistetaan elvytysuunnitelmassa hahmoteltujen elvytystoimenpiteiden täytäntönpäytäntökelpoisuus kaikissa skenaarioissa. Elvytysuunnitelmassa ei saisi olettaa, että saatavissa on poikkeuksellista julkista rahoitustukea, eikä aiheuttaa veronmaksajille riskiä joutua tappioiden maksajiksi.

- (19) Keskusvastapuolia olisi vaadittava laatimaan elvytysuunnitelmansa sekä tarkistamaan ja päivittämään niitä säännöllisesti. Tässä yhteydessä elvytysvaihe olisi aloitettava, kun keskusvastapuolen rahoitustilanne heikkenee merkittävästi tai on vaarana, että se ei täytä asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädettyjä pääoma- ja vakavaraisuusvaatimuksiaan, mikä saattaisi johtaa sen toimilupavaatimusten rikkomiseen ja tällä perusteella sen toimiluvan peruuttamiseen asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti. Tämä olisi ilmaistava viittaamalla elvytysuunnitelmaan sisältyviin laadullisiin tai määrällisiin indikaattoreihin.
- (20) Jotta voidaan ennalta luoda järkeviä kannustimia ja varmistaa tappioiden oikeudenmukainen kohdentaminen, elvytysuunnitelmissa olisi varmistettava, että elvytysvälineiden soveltamisessa tasapainotetaan asianmukaisesti tappioiden kohdentaminen keskusvastapuolten, määritysosapuolten ja soveltuviissa tapauksissa niiden asiakkaiden kesken. Yleisenä periaatteena on, että elvytystappiot olisi jaettava keskusvastapuolten, määritysosapuolten ja soveltuviissa tapauksissa niiden asiakkaiden kesken sen mukaan, mikä on niiden vastuu keskusvastapuolelle siirretystä riskistä ja niiden kyky valvoa ja hallinnoida tällaisia riskejä. Elvytysuunnitelmissa olisi varmistettava, että keskusvastapuolen pääoma altistuu sekä maksukyvyttömyystapahtumista että muista kuin maksukyvyttömyystapahtumista johtuville tappioille, ennen kuin tappiot kohdennetaan määritysosapuolille. Kannustimena asianmukaiseen riskinhallintaan ja veronmaksajan tappioriskien vähentämiseksi edelleen keskusvastapuolen olisi käytettävä elvytystoimenpiteenä osa asetuksen (EU) N:o 648/2012 43 artiklassa tarkoitetuista ennalta rahoitetuista tähän tarkoitukseen varatuista omista varoistaan, joihin voi sen vähimmäispääomavaatimusten lisäksi sisältyä muu sen hallussa oleva pääoma, asetuksen (EU) N:o 648/2012 16 artiklan 3 kohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä tarkoitettujen ilmoituskyynnysarvon noudattamiseksi, ennen kuin se turvautuu muihin elvytystoimenpiteisiin, jotka edellyttävät rahoitusosuuksia määritysosapuolilta.

Kyseinen ennalta rahoitettujen tähän tarkoitukseen varattujen omien varojen lisämäärä, joka eroaa asetuksen (EU) N:o 648/2012 45 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista ennalta rahoitetuista omista varoista, ei saisi olla pienempi kuin 10 prosenttia eikä suurempi kuin 25 prosenttia asetuksen (EU) N:o 648/2012 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti lasketuista riskiperusteisista pääomavaatimuksista riippumatta siitä, ovatko kyseiset vaatimukset pienemmät tai suuremmat kuin mainitun asetuksen 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu alkupääoma.

- (21) Keskusvastapuolen olisi toimitettava elvytysuunnitelmansa toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka olisi välitettävä suunnitelma ilman aiheetonta viivytystä asetuksen (EU) N:o 648/2012 nojalla perustetulle valvontakollegiolle perusteellista arviointia varten; arviointi suoritetaan kollegion yhteisellä päätöksellä. Arvioinnissa olisi selvitettävä muun muassa, onko suunnitelma kattava ja voidaanko sen avulla käytännössä palauttaa keskusvastapuolen elinkelpoisuus riittävän nopeasti myös erittäin vaikeassa rahoitustilanteessa.
- (22) Elvytysuunnitelmissa olisi esitettävä kattavasti toimet, jotka keskusvastapuoli toteuttaisi puuttuakseen mahdollisiin täsmäyttämättömiin täyttämättömiin velvoitteisiin, kattamattomiin tappioihin, likvideettivajeeseen tai omien varojen riittämättömyyteen, sekä toimenpiteet, joilla täydennetään mahdollisesti loppuun käytettyjä ennalta rahastoituja rahoitusvaroja ja maksuvalmiusjärjestelyjä, jotta keskusvastapuolen elinkelpoisuus ja kyky täyttää toimilupavaatimukset jatkossakin voidaan palauttaa. Kriisintarkausviranomaisen valtuudet soveltaa kriisintarkausmaksuvaatimusta tai vaatimus, jonka mukaan elvytysmaksuvaatimusta varten on oltava olemassa sopimusvelvoitteinen vähimmäismäärä, eivät saisi vaikuttaa keskusvastapuolen oikeuteen ottaa säännöissään käyttöön elvytysmaksuvaatimuksia, jotka ylittävät tässä asetuksessa säädetyn pakollisen sopimusvelvoitteisen vähimmäismäärän, tai keskusvastapuolen riskienhallintaan.
- (23) Elvytysuunnitelmissa olisi otettava huomioon myös kyberhyökkäykset, jotka voivat johtaa keskusvastapuolen taloudellisen tilanteen merkittävään heikkenemiseen tai asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisten vakavaraisuusvaatimusten rikkomisen riskiin.
- (24) Keskusvastapuolten olisi varmistettava, että niiden elvytysuunnitelmat ovat syrjimättömiä ja että niiden vaikutukset ja kannustimet, joita niillä luodaan, ovat keskenään tasapainossa. Elvytystoimenpiteiden määritysosapuoliin ja, asianmukaisten tietojen ollessa saatavilla, niiden asiakkaisiin sekä unionin tai yhden tai useamman sen jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään laajemmin kohdistuvien vaikutusten olisi oltava oikeasuhteisia. Erityisesti asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaan keskusvastapuolten on eritoten varmistettava, että niiden määritysosapuolilla on rajalliset vastuut keskusvastapuolta kohtaan. Keskusvastapuolten olisi varmistettava, että kaikki asiaankuuluvat sidosryhmät otetaan mukaan elvytysuunnitelman laatimiseen antamalla niille tapauksen mukaan mahdollisuus osallistua keskusvastapuolen riskinarviointikomiteaan ja kuulemalla niitä asianmukaisesti. Koska sidosryhmien näkemyksissä voidaan olettaa olevan eroja, keskusvastapuolten olisi otettava käyttöön selkeitä menettelyjä, joilla hallitaan sidosryhmien erilaisia näkemyksiä ja mahdollisia sidosryhmien ja keskusvastapuolen välisiä eturistiriitoja.
- (25) Kun otetaan huomioon keskusvastapuolten palveleminen markkinoiden maailmanlaajuinen luonne, keskusvastapuolen toimintasäännöissä olisi oltava sopimusmääräyksiä sen varmistamiseksi, että se pystyy tarvittaessa soveltamaan elvytysvaihtoehtoja sellaisiin sopimuksiin tai varoihin, joihin sovelletaan kolmannen maan lainsäädäntöä, tai kolmansiin maihin sijoittautuneisiin yhteisöihin.

- (26) Jos keskusvastapuoli ei esitä riittävää elvytysuunnitelmaa, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava vaatia keskusvastapuolta toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet suunnitelman olennaisten puutteiden korjaamiseksi, jotta voidaan vahvistaa keskusvastapuolen liiketoimintaa ja varmistaa, että keskusvastapuoli voisi kohdentaa tappiot, palauttaa pääomansa ennalleen tai tarvittaessa uudelleentäsmäyttää positiokantansa kaatumistapauksessa. Näiden valtuuksien ansiosta toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa ennaltaehkäiseviä toimia tarvittavassa laajuudessa mahdollisten puutteiden korjaamiseksi ja sitä kautta saavuttaa rahoitusvakautta koskevat tavoitteet.
- (27) Poikkeuksellisissa tapauksissa, joissa vakuuksien vaihteluun perustuvat voitot aliarvostetaan muun kuin maksukyvyttömyystapahtuman seurauksena, ja jos elvytys onnistuu, toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava vaatia keskusvastapuolta maksamaan määräytösapuolilleen käteismaksuina korvaus, joka on oikeassa suhteessa niiden sopimusperusteiset sitoumukset ylittävään tappioon, tai tarvittaessa vaatia keskusvastapuolta laskemaan liikkeeseen instrumentteja, joilla tunnustetaan keskusvastapuolen tulevia voittoja koskeva saatava.
- (28) Suunnittelu on keskeinen osa tehokasta kriisinratkaisua. Keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen olisi laadittava suunnitelmat, ja niistä olisi sovittava yhdessä kriisinratkaisukollegiossa. Suunnitelmien olisi katettava laaja valikoima skenaarioita, joissa erotetaan toisistaan skenaarit, jotka johtuvat maksukyvyttömyystapahtumista, muista kuin maksukyvyttömyystapahtumista ja näiden yhdistelmästä, sekä erityyppiset muut kuin maksukyvyttömyystapahtumat. Viranomaisilla olisi oltava kaikki tarvittavat tiedot, jotta ne voivat määrittää kriittiset toiminnot ja varmistaa niiden jatkuvuuden. Kriisinratkaisusuunnitelman sisällön olisi kuitenkin oltava keskusvastapuolen toimintoihin ja sen määrittämien tuotteiden tyyppeihin nähden asianmukainen, ja sen olisi perustuttava sen toimittamiin tietoihin. Jotta helpotettaisiin kriisinratkaisumaksuvaatimusten täytäntöönpanoa ja kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen muulle kuin maksukyvyttömälle määräytösapuolelle mahdollisesti maksettavien voittojen määrän vähentämistä, keskusvastapuolen toimintasäntöihin olisi sisällytettävä viittaus kriisinratkaisuviranomaisen valtuuksiin vaatia tällaisia kriisinratkaisumaksuvaatimuksia ja tällaista vähennystä. Keskusvastapuolen toimintasäntöihin, joista sovitaan sopimusteitse määräytösapuolten kanssa, olisi tarvittaessa sisällytettävä määräyksiä, joilla varmistetaan, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat panna täytäntöön muita kriisinratkaisutoimenpiteitä.
- (29) Kriisinratkaisuviranomaisilla olisi purkamismahdollisuuksien arvioinnin perusteella oltava valtuudet vaatia keskusvastapuolten oikeudellisen tai toiminnallisen rakenteen tai organisaation muuttamista suoraan tai välillisesti toimivaltaisten viranomaisten kautta sekä toteuttaa tarvittavia ja oikeasuhteisia toimenpiteitä, jotta voidaan vähentää tai poistaa kriisinratkaisuvälineiden soveltamisen olennaisia esteitä ja varmistaa niiden purkamismahdollisuus. Kun otetaan huomioon niiden konsernien, joihin keskusvastapuolet kuuluvat, moninainen rakenne, niiden rakenne-erot verrattuna pankkikonserneihin ja erilaiset sääntelykehitykset, joita sovelletaan tällaisiin konserneihin kuuluviin yksittäisiin yhteisöihin, keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen olisi keskusvastapuolen toimivaltaista viranomaista kuullen voitava arvioida, aiheuttaako keskusvastapuolen tai sen määräysvallassa suoraan tai välillisesti olevien konserniyhteisöjen oikeudellisten tai toiminnallisten rakenteiden muutosten täytäntöönpano sellaisia muutoksia sen konsernin rakenteissa, johon keskusvastapuoli kuuluu, jotka voivat johtaa oikeudellisiin kiistoihin tai täytäntöönpanokelpoisuuskysymyksiin soveltuvista erityisistä oikeudellisista olosuhteista riippuen. Arvioidessaan, miten tällaiset kriisinratkaisun esteet poistetaan, kriisinratkaisuviranomaisen olisi voitava ehdottaa erilaisia purkamismahdollisuuteen liittyviä toimenpiteitä sen sijaan, että vaadittaisiin muutoksia konsernin oikeudellisiin tai toiminnallisiin rakenteisiin, jos tällaisten vaihtoehtoisten toimenpiteiden käyttö poistaisi purkamismahdollisuuden esteet vastaavalla tavalla.
- (30) Kriisinratkaisusuunnitelmien ja purkamismahdollisuuksien osalta päivittäisiä valvontanäkökohtia tärkeämpää on nopeuttaa uudelleenjärjestelytoimia keskusvastapuolen kriittisten toimintojen ja rahoitusvakauden turvaamiseksi. Jos kriisinratkaisukollegion jäsenet ovat erimielisiä keskusvastapuolen kriisinratkaisusuunnitelmasta tehtävistä päätöksistä, keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksien arvioinnista ja purkamismahdollisuuden esteiden poistamisesta tehtävästä päätöksestä, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen) (ESMA), jäljempänä 'arvopaperimarkkinaviranomainen', olisi toimittava sovittelijana Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010 ⁽⁶⁾ 19 artiklan mukaisesti. Arvopaperimarkkinaviranomaisen sisäisen komitean olisi kuitenkin valmisteltava tällainen sitova sovittelu käsittelemä varten, kun otetaan huomioon arvopaperimarkkinaviranomaisen jäsenten toimivalta varmistaa rahoitusvakaus ja valvoa määräytösapuolia useissa jäsenvaltioissa. Tietyt Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ⁽⁷⁾ nojalla toimivaltaiset viranomaiset olisi kutsuttava osallistumaan tarkkailijoina tähän arvopaperimarkkinaviranomaisen sisäiseen komiteaan, sillä ne hoitavat vastaavia tehtäviä direktiivin 2014/59/EU nojalla. Tällainen sitova sovittelu ei saisi estää asetuksen (EU) N:o 1095/2010 31 artiklan mukaista neuvoo-antavaa sovittelua muissa tapauksissa. Asetuksen (EU) N:o 1095/2010 38 artiklan mukaisesti tällainen sitova sovittelu ei saa vaikuttaa jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen.

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (31) Keskusvastapuolen elvytysuunnitelmassa voisi olla tarpeen esittää edellytykset, joiden täyttyessä mahdollisten sitovien rahoitustukisopimusten tekeminen tai takauksien tai muunlaisen operatiivisen tuen antaminen konsernin sisällä emoyritykseltä tai toiselta konserniyhteisöltä keskusvastapuolelle käynnistyy. Tällaisten järjestelyjen läpinäkyvyys lieventäisi riskejä, joita taloudellisissa vaikeuksissa olevalle keskusvastapuolelle tukea antavan konserniyhteisön maksuvalmiuteen ja vakavaraisuuteen kohdistuu. Mahdolliset muutokset tällaisen konsernituen laatuun ja luonteeseen vaikuttaviin järjestelyihin olisi sen vuoksi katsottava elvytysuunnitelman tarkistamista edellyttäviksi olennaisiksi muutoksiksi.
- (32) Elvytys- ja kriisintarkistussuunnitelmiin sisältyvien tietojen arkaluonteisuuden vuoksi näihin suunnitelmiin olisi sovellettava asianmukaisia salassapitovelvollisuutta koskevia säännöksiä.
- (33) Toimivaltaisten viranomaisten olisi toimitettava elvytysuunnitelmat ja kaikki niihin tehdyt muutokset asianomaisille kriisintarkistusviranomaisille, joiden puolestaan olisi toimitettava kriisintarkistussuunnitelmat ja kaikki niihin tehdyt muutokset toimivaltaisille viranomaisille, jotta kaikki asiaankuuluvat viranomaiset olisivat jatkuvasti ajan tasalla.
- (34) Rahoitusvakauden säilyttämiseksi on välttämätöntä, että toimivaltaiset viranomaiset kykenevät korjaamaan keskusvastapuolen rahoitus- ja taloustilanteen heikkenemisen, ennen kuin se päätyy tilanteeseen, jossa viranomaisilla ei ole muuta vaihtoehtoa, kuin asettaa se kriisintarkistuksen kohteeksi tai ohjata keskusvastapuoli muuttamaan elvytystoimenpiteitään, jos ne saattaisivat horjuttaa rahoitusjärjestelmän yleistä vakautta. Toimivaltaisille viranomaisille olisi sen vuoksi annettava valtuudet puuttua tilanteeseen varhaisessa vaiheessa, jotta voidaan välttää tai minimoida rahoitusvakauteen tai asiakkaiden etuihin kohdistuvat haittavaikutukset, joita voisi aiheutua siitä, että keskusvastapuoli toteuttaa tiettyjä toimenpiteitä. Valtuudet puuttua tilanteeseen varhaisessa vaiheessa olisi annettava toimivaltaisille viranomaisille niiden valtuuksien lisäksi, joita niillä on jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön tai asetuksen (EU) N:o 648/2012 nojalla olosuhteissa, joissa ei ole kysymys varhaisesta tilanteeseen puuttumisesta. Varhaisen puuttumisen valtuuksiin olisi sisällyttävä valtuus mahdollisimman kattavasti rajoittaa oman pääoman ehtoihin tai sellaisina kohdeltaviin instrumentteihin, mukaan lukien keskusvastapuolen osinkomaksut ja takaisinotot, liittyvien suoritusten maksamista tai kieltää se aiheuttamatta maksukyvyttömyystapahtumaa, sekä valtuus rajoittaa asetuksen (EU) N:o 648/2012 26 artiklan 5 kohdan mukaisessa keskusvastapuolen palkka- ja palkkiopolitiikassa määriteltyjen muuttuvien palkkioiden, lisäeläke-etuuksien tai erärahojen maksamista ylimmälle johdolle taikka kieltää tai jähdyttää se.
- (35) Toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava varhaisen puuttumisen valtuuksien puitteissa ja kansallisen lainsäädännön asiaa koskevien säännösten mukaisesti asettaa väliaikaisen hallinnonhoitajan joko korvaamaan keskusvastapuolen hallituksen ja ylimmän johdon tai työskentelemään tilapäisesti niiden kanssa. Väliaikaisen hallinnonhoitajan tehtävänä olisi oltava sille annettujen valtuuksien käyttö, jolle sille sen nimittämisen yhteydessä asetetuista ehdoista muuta johdu, jotta edistettäisiin ratkaisuja keskusvastapuolen taloudellisen tilanteen korjaamiseksi. Väliaikaisen hallinnonhoitajan asettamisella ei kuitenkaan saisi tarpeettomasti kajota unionin tai kansalliseen yhtiölakiin perustuviin osakkeenomistajien tai omistajien oikeuksiin tai menettelyllisiin velvoitteisiin, ja siinä olisi noudatettava sijoittajansuojaan liittyviä unionin ja jäsenvaltioiden kansainvälisiä velvoitteita.
- (36) Elvytysvaiheessa ja varhaisen tilanteeseen puuttumisen vaiheessa osakkeenomistajien olisi voitava säilyttää oikeutensa täysimääräisinä. Kun keskusvastapuoli on asetettu kriisintarkistukseen, niiden olisi menetettävä nämä oikeudet. Elvytyksessä olisi mahdollisuuksien mukaan ja mahdollisimman laajalti rajoitettava oman pääoman ehtoihin tai sellaisina kohdeltaviin instrumentteihin liittyvien suoritusten maksamista, myös keskusvastapuolen osinkomaksuja ja takaisinostoja, tai kiellettävä ne tämän laukaisematta maksukyvyttömyystapahtumaa. Keskusvastapuolen pääoman haltijoiden olisi katettava tappiot kriisintarkistuksen menettelyssä ensimmäisenä tavalla, joka minimoi riskin siitä, että ne ryhtyvät oikeustoimiin, jos tällaiset tappiot ovat suuremmat, kuin niille olisi aiheutunut tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä (tunnetaan myös periaatteena, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisintarkistuksessa huonompaan asemaan). Kriisintarkistusviranomaisen olisi voitava poiketa periaatteesta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisintarkistuksessa huonompaan asemaan. Osakkeenomistajalla tai velkojalla, jolle aiheutuva tappio on suurempi kuin se, joka sille olisi aiheutunut tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, olisi kuitenkin oikeus saada erotus maksuna.
- (37) Kriisintarkistussuunnitelmassa olisi huolehdittava siitä, että kriisintarkistukseen asettaminen tapahtuu ajoissa, ennen kuin keskusvastapuoli on maksukyvytön. Keskusvastapuolen olisi katsottava olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, kun se rikkoo tai todennäköisesti lähitulevaisuudessa rikkoo toimiluvan voimassaolon jatkamiselle asetettuja vaatimuksia, kun sen elinkelvoinaisuutta ei ole saatu palautettua tai ei todennäköisesti saada palautettua elvytyksellä, kun keskusvastapuoli ei pysty tai ei todennäköisesti pysty harjoittamaan kriittistä toimintoa, kun keskusvastapuolen varat ovat tai todennäköisesti lähitulevaisuudessa ovat pienemmät kuin sen velat, kun keskusvastapuoli ei pysty tai ei todennäköisesti lähitulevaisuudessa pysty maksamaan velkojaan tai suoriutumaan muista vastuistaan niiden erääntyessä tai kun keskusvastapuoli pyytää poikkeuksellista julkista rahoitustukea. Sitä, että keskusvastapuoli ei täytä kaikkia toimilupavaatimuksia, ei saisi kuitenkaan yksinään käyttää kriisintarkistukseen asettamisen perusteena.

- (38) Sitä, että keskusvastapuoli saa hätärahoituksena maksuvalmiusapua keskuspankilta, jos sellaista on saatavilla, ei saisi sellaisenaan katsoa näytöksi siitä, että keskusvastapuoli ei pysty tai ei lähitulevaisuudessa pysty maksamaan velkojaan niiden erääntyessä. Rahoitusvakauden säilyttämiseksi, erityisesti koko järjestelmän likviditeettivajeen tapauksessa, keskuspankkien tarjoamille maksuvalmiusjärjestelyille tai hiljattain liikkeeseen lasketuille veloille jäsenvaltion vakavan taloudellisen häiriötilan korjaamiseksi myönnettyt valtion takaukset eivät saisi käynnistää kriisintarkkaisuun asettamista, edellyttäen että tietyt ehdot täyttyvät.
- (39) Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) jäsenet, muut vastaavaa toimintaa harjoittavat jäsenvaltioiden elimet, muut unionin julkiset elimet, joiden vastuulla on julkisen velan hoito tai jotka osallistuvat sen hoitoon, Kansainvälinen järjestelypankki ja muut asetuksen (EU) N:o 648/2012 1 artiklan 4 ja 5 kohdassa luetellut yhteisöt voivat toimia määritysosapuolena toimintansa yhteydessä. Keskusvastapuolten elvytysuunnitelmissa esitetyt tappioiden kohdentamisvälineitä ei saisi soveltaa kyseisiin yhteisöihin. Samaten kriisintarkkaisuviranomaiset eivät saisi soveltaa tappioiden kohdentamisvälineitä kyseisiin yhteisöihin, jotta vältetään julkisten varojen käyttö.
- (40) Jos keskusvastapuoli täyttää kriisintarkkaisuun edellytykset, keskusvastapuolen kriisintarkkaisuviranomaisella olisi oltava käytettävissään yhdenmukaistetut kriisintarkkaisuvälineet ja -valtuudet. Niiden avulla kriisintarkkaisuviranomaisen olisi voitava puuttua skenaarioihin, jotka johtuvat sekä maksukyvyttömyystapahtumista että muista kuin maksukyvyttömyystapahtumista tai näiden yhdistelmästä. Niiden käytössä olisi noudatettava yhteisiä edellytyksiä, tavoitteita ja yleisiä periaatteita. Tällaisten välineiden tai valtuuksien käyttö ei saisi varsinkaan vaikuttaa rajatylittävien konsernien tehokkaaseen kriisintarkkaisuun.
- (41) Kriisintarkkaisuun päättävänä olisi oltava kriittisten toimintojen jatkuvuuden varmistaminen, rahoitusvakauteen kohdistuvien haittavaikutusten välttäminen ja julkisten varojen suojaaminen.
- (42) Lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen kriittisten toimintojen jatkuvuus olisi säilytettävä soveltamalla kriisintarkkaisuvälineitä ja niin pitkälti kuin mahdollista yksityisiä varoja turvautumatta poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen, joskin toiminnot olisi uudelleenjärjesteltävä ja tarvittaessa tehtävä muutoksia johtoon. Tähän tavoitteeseen voitaisiin päästä joko kohdentamalla jäljellä olevat tappiot ja täsmäyttämällä keskusvastapuolen positioikanta uudelleen soveltamalla positioiden ja tappioiden kohdentamisvälineitä, kun on kyse maksukyvyttömyydestä johtuvista tappioista tai, jos on kyse muista kuin maksukyvyttömyydestä johtuvista tappioista, alaskirjaamalla oman pääoman ehtoiset instrumentit sekä alaskirjaamalla vakuudettomat velat ja muuntamalla ne pääomaksi, jotta voidaan kattaa tappiot ja vahvistaa keskusvastapuolen pääomapohjaa. Jotta vältetään tarve soveltaa julkisyhteisöjen vakautusvälineitä, kriisintarkkaisuviranomaisen olisi myös voitava käyttää kriisintarkkaisuun vaatimusta muun kuin maksukyvyttömyystapahtuman jälkeen. Keskusvastapuoli tai tietty määrityspalvelu olisi voitava myös myydä maksukykyiselle kolmannen osapuolen keskusvastapuolelle tai sulauttaa se sellaiseen, jos tämä pystyy harjoittamaan ja hallinnoimaan siirrettyjä määritystoimintoja. Keskusvastapuolen kriittisten toimintojen ylläpitämistä koskevan tavoitteen mukaisesti kriisintarkkaisuviranomaisen olisi ennen edellä mainittujen toimien toteuttamista pantava yleisesti täytäntöön keskusvastapuolen suuntaan voimassa olevat täyttämättömät sopimusvelvoitteet noudattaen niihin sen toimintasäännöissä sovellettavaa kohtelua, mukaan lukien etenkin mahdolliset määritysosapuolten sopimusvelvoitteet täyttää elvytysmaksuvaatimuksia tai ottaa vastattaviksi positioita maksukyvyttömiltä määritysosapuolilta joko huutokaupalla tai muilla sovitulla tavoilla keskusvastapuolen toimintasääntöjen mukaisesti sekä mahdolliset voimassa olevat täyttämättömät sopimusvelvoitteet, joilla velvoitetaan muut osapuolet kuin määritysosapuolet antamaan jonkinlaista rahoitustukea.
- (43) Nopea ja määrätietoinen toiminta on välttämätöntä, jotta säilytetään markkinoiden luottamus ja estetään mahdollisimman pitkälle häiriöiden leviäminen. Kun kriisintarkkaisuun edellytykset täyttyvät, keskusvastapuolen kriisintarkkaisuviranomaisen ei saisi viivyttää asianmukaisen ja koordinoitun yleisen edun mukaisen kriisintarkkaisuun toteuttamisessa. Keskusvastapuolen kaatuminen voi tapahtua olosuhteissa, jotka edellyttävät asianomaisen kriisintarkkaisuviranomaisen välitöntä reagointia. Siksi kyseisen viranomaisen olisi voitava toteuttaa kriisintarkkaisuun toteuttamista elvytystoimenpiteistä riippumatta tai ilman, että sen täytyisi ensin käyttää valtuuksia, jotka liittyvät varhaiseen tilanteeseen puuttumiseen.
- (44) Keskusvastapuolen kriisintarkkaisuviranomaisen olisi kriisintarkkaisuun toteuttaessaan otettava huomioon kriisintarkkaisuun kollegiossa laadittujen kriisintarkkaisuun suunnitelmien mukaiset toimet ja noudatettava niitä, paitsi jos kriisintarkkaisuun viranomaisen arvioi kulloistenkin olosuhteiden perusteella, että kriisintarkkaisuun tavoitteet saavutetaan tehokkaammin toteuttamalla muita kuin kriisintarkkaisuun suunnitelmien mukaisia toimia. Kriisintarkkaisuun viranomaisen olisi otettava huomioon yleiset päätöksentekoperiaatteet, mukaan lukien tarve tasapainottaa keskusvastapuolen eri sidosryhmien edut ja varmistaa avoimuus suhteessa niiden jäsenvaltioiden asiaankuuluviin viranomaisiin, joiden rahoitusvakauteen tai verovaroihin ehdotetulla päätöksellä tai toimella voisi olla vaikutuksia, sekä kyseisten viranomaisen osallistuminen. Kriisintarkkaisuun viranomaisen olisi erityisesti ilmoitettava kriisintarkkaisuun kollegiolle suunnitelluista kriisintarkkaisuun toimista ja myös siitä, jos tällaiset toimet poikkeavat kriisintarkkaisuun suunnitelmasta.

- (45) Omistusoikeuteen puuttumisen olisi oltava oikeassa suhteessa rahoitusvakauteen kohdistuvaan riskiin. Tämän vuoksi kriisinratkaisuvälineitä olisi sovellettava vain sellaisiin keskusvastapuoliin, jotka täyttävät kriisinratkaisun edellytykset, erityisesti kun pyritään turvaamaan rahoitusvakaus yleisen edun mukaisesti. Kriisinratkaisuvälineet ja -valtuudet voisivat keskeyttää osakkeenomistajien, velkojien, määräytösapuolten ja soveltuvin osin määräytösapuolten asiakkaiden oikeudet. Kriisinratkaisutoimi olisi sen vuoksi toteutettava vain silloin, kun se on yleisen edun kannalta välttämätön, ja näihin oikeuksiin puuttumisen olisi oltava sopusoinnussa Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', kanssa.
- (46) Asianomaiset osakkeenomistajat, määräytösapuolet ja keskusvastapuolen muut velkojat eivät saisi kärsiä suurempia tappioita, kuin niille olisi aiheutunut, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut keskusvastapuolta koskevaa kriisinratkaisutoimea, vaan niihin olisi sen sijaan sovellettu kaikkia keskusvastapuolen maksukyvyttömyyssääntöjen tai sen toimintasääntöihin sisältyvien muiden sopimusjärjestelyjen mukaisia täyttämättömiä velvoitteita, ja jos keskusvastapuoli olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä (periaate, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan). Siinä tapauksessa, että osa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen varoista siirretään yksityiselle ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle, jäljelle jäävä osa kriisinratkaisun kohteena olevasta keskusvastapuolesta olisi likvidoitava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.
- (47) Jotta osakkeenomistajien, määräytösapuolten ja muiden velkojien oikeudet voidaan suojata, olisi vahvistettava selkeät säännöt keskusvastapuolen varojen ja velkojen arvostusta varten ja sen kohtelun arvostusta varten, jonka osakkeenomistajat, määräytösapuolet ja muut velkojat olisivat saaneet, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut kriisinratkaisutoimea. Tässä olisi verrattava osakkeenomistajien, määräytösapuolten ja muiden velkojien kriisinratkaisumenettelyssä todellisuudessa saamaa kohtelua kohteluun, jonka ne olisivat saaneet, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut keskusvastapuolta koskevaa kriisinratkaisutoimea ja jos niihin olisi sen sijaan sovellettu mahdollisia keskusvastapuolen elvytysuunnitelmaan tai sen toimintasääntöihin sisältyvien muiden järjestelyjen mukaisia täyttämättömiä velvoitteita, ja jos keskusvastapuoli olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Kriisinratkaisumaksuvaatimuksen käyttö, jonka olisi sisällyttävä keskusvastapuolen toimintasääntöihin, on varattu kriisinratkaisuviranomaiselle. Keskusvastapuoli, maksukyvyttömyysmenettelyn hallinnoija tai selvittäjä eivät voi sitä käyttää, eikä se saisi sen vuoksi olla osa kohtelua, jonka osakkeenomistajat, määräytösapuolet ja muut velkojat olisivat saaneet, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut kriisinratkaisutoimea. Sen, että käytetään valtuuksia vähentää sellaisten voittojen määrää, jotka kriisinratkaisuviranomaisen on maksettava muulle kuin maksukyvyttömälle määräytösapuolelle ylittäen tällaiselle vähennykselle sopimuksessa sovitut rajat, ei myöskään saisi olla osa kohtelua, jonka osakkeenomistajat, määräytösapuolet ja muut velkojat olisivat saaneet, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut kriisinratkaisutoimea.

Jos osakkeenomistajat, määräytösapuolet ja muut velkojat ovat saaneet suorituksina tai korvauksina saamisistaan vähemmän, kuin ne olisivat saaneet, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut keskusvastapuolta koskevaa kriisinratkaisutoimea, ja niihin olisi sen sijaan sovellettu mahdollisia keskusvastapuolen maksukyvyttömyyssääntöihin tai sen toimintasääntöihin sisältyvien muiden sopimusjärjestelyjen mukaisia täyttämättömiä velvoitteita ja keskusvastapuoli olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, niillä olisi oltava oikeus saada korvaus erotuksesta. Asiakkaat olisi sisällytettävä kyseiseen vertailuun, ja niillä olisi oltava oikeus saada maksu mahdollisesta erilaisesta kohtelusta vain, jos asiakkaiden suoralle vaatimukselle keskusvastapuolta vastaan on olemassa sopimusperuste, jonka johdosta ne ovat keskusvastapuolen velkojia. Kriisinratkaisuviranomainen voi valvoa toimiansa suoraa vaikutusta vain tällaisissa tapauksissa. Vertailun tulokseen olisi voitava hakea muutosta kriisinratkaisupäätöksestä erillään. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti päättää menettelystä, jonka mukaisesti ne maksavat mahdollisesti todetun kohtelusta johtuvan erotuksen osakkeenomistajille, määräytösapuolille ja muille velkojille.

- (48) Elvytys- ja kriisinratkaisutoimet voivat vaikuttaa välillisesti asiakkaisiin ja epäsuoriin asiakkaisiin, jotka eivät ole keskusvastapuolen velkojia, siinä määrin kuin elvytyksen ja kriisinratkaisun kustannukset on siirretty kyseisille asiakkaille ja epäsuorille asiakkaille soveltuvin sopimusjärjestelyjen mukaisesti. Sen vuoksi keskusvastapuolen elvytys- ja kriisinratkaisuskenaarioiden vaikutusta asiakkaisiin ja epäsuoriin asiakkaisiin olisi myös käsiteltävä samoin sopimusjärjestelyin kuin niiden määräytösapuolten ja asiakkaiden kanssa, jotka tarjoavat niille määräytösapuolten palveluja. Tämä voidaan saavuttaa varmistamalla, että jos sopimusjärjestelyissä sallitaan määräytösapuolten siirtää kriisinratkaisuvälineiden kielteiset seuraukset asiakkailleen, kyseisiin sopimusjärjestelyihin sisältyy myös yhtäläisin ja oikeasuhteisin perustein asiakkaiden oikeus määräytösapuolten keskusvastapuolelta mahdollisesti saamiin korvauksiin tai tällaista korvausta vastaavaan käteissummaan tai tuottoihin, jotka ne saavat sellaisen vaatimuksen johdosta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan, siinä määrin kuin nämä liittyvät asiakaspositioihin. Tällaisia määräyksiä olisi sovellettava myös epäsuoria määräytösapuolten asiakkailleen tarjoavien asiakkaiden ja epäsuorien asiakkaiden sopimusjärjestelyihin.
- (49) Keskusvastapuolen tehokkaan kriisinratkaisun varmistamiseksi arvostusprosessissa olisi määritettävä mahdollisimman tarkasti mahdolliset tappiot, jotka on kohdennettava, jotta keskusvastapuolen suorittamatta olevat positiot voidaan uudelleentäsmäyttää ja täyttää maksuvelvoitteet. Lähellä kaatumista olevien keskusvastapuolten varojen ja velkojen arvostuksen olisi perustuttava oikeudenmukaisiin, varovaisiin ja realistisiin oletuksiin hetkellä, jolloin kriisinratkaisuvälineitä sovelletaan. Keskusvastapuolen taloudellinen tila ei kuitenkaan saisi arvostuksessa

vaikuttaa velkojen arvoon. Asian kiireellisyyden vuoksi kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava mahdollisuus arvostaa lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen varat tai velat pikaisesti. Arvostuksen olisi oltava tilapäinen ja sitä olisi käytettävä siihen saakka, kunnes riippumaton arvostus on tehty.

- (50) Keskusvastapuolen kriisinratkaisun käynnistyessä kriisinratkaisuviranomaisen olisi pantava täytäntöön mahdolliset keskusvastapuolen toimintasääntöihin sisältyvät täyttämättömät sopimusvelvoitteet, kuten toteuttamatta olevat elvytystoimenpiteet, jollei jonkin toisen kriisinratkaisuvaltuuden tai -välineen käyttäminen ole tarkoituksenmukaisempaa rahoitusvakautteen kohdistuvien haittavaikutusten lieventämisen tai keskusvastapuolen kriittisten toimintojen oikea-aikaisen turvaamisen kannalta. Kriisinratkaisuviranomaisella olisi oltava oikeus mutta ei velvollisuutta panna kyseiset sopimusvelvoitteet täytäntöön vielä kriisinratkaisun jälkeenkin, jos perusteita niiden täytäntöönpanosta pidättymiselle ei enää ole. Jotta määräytösapuolet ja muut asiaankuuluvat osapuolet voisivat valmistautua jäljellä olevien velvoitteiden täytäntöönpanoon, kriisinratkaisuviranomaisen olisi ilmoitettava asiaankuuluville määräytösapuolille ja muille osapuolille ennakolta. Ennakkoilmoitusajan olisi oltava kolmesta kuuteen kuukautta.

Kriisinratkaisuviranomaisen olisi asianomaisten määräytösapuolten toimivaltaisia viranomaisia ja kriisinratkaisuviranomaisia sekä muita osapuolia, joita olemassa olevat ja täyttämättömät velvoitteet sitovat, kuullen määritettävä, ovatko sopimusvelvoitteiden täytäntöönpanosta pidättymisen perusteet lakanneet olemasta ja pannaanko jäljellä olevat velvoitteet täytäntöön. Jos tällaiset perusteet ovat edelleen olemassa, kriisinratkaisuviranomaisen olisi pidäytettävä kyseisten velvoitteiden täytäntöönpanosta. Täyttämättömien sopimusvelvoitteiden täytäntöönpanon lykkäämisestä saatavat tulot olisi käytettävä sellaisten julkisten varojen takaisinperintään, joilla on maksettu saamia, jotka perustuvat periaatteeseen, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan ja jotka johtuvat siitä, että kriisinratkaisuviranomainen on päättänyt pidäytyä panemasta kyseisiä velvoitteita täytäntöön tai että on sovellettu jotakin julkisyhteisöjen vakausvälinettä. Kriisinratkaisuviranomaisen olisi käytettävä näitä täytäntöönpanon lykkäämistä koskevia valtuuksia vain siinä määrin, kuin ei rikota sitä sidosryhmää, johon täytäntöönpanon lykkääminen kohdistuu, koskevaa suojatoimea, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan. Kun on kyse maksukyvyttömyydestä aiheutuvista tappioista, kriisinratkaisuviranomaisen olisi täsmäytettävä keskusvastapuolen positiokanta uudelleen ja kohdennettava jäljellä olevat tappiot käytämällä positioiden ja tappioiden kohdentamisvälineitä. Muusta kuin maksukyvyttömyydestä aiheutuvat tappiot olisi katettava omiin varoihin perustuvilla pääomainstrumenteilla ja kohdennettava osakkeenomistajiin niiden kantokykyä vastaavasti joko omistusinstrumenttien mitätöimisen tai siirron tai voimakkaan laimentamisen avulla. Jos kyseiset instrumentit eivät ole riittäviä, kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava valtuudet alaskirjata vakuudettomat velat noudattaen sovellettavassa kansallisessa maksukyvyttömyyslainsäädännössä asetettua ensisijaisuusjärjestystä ja käyttää tappioiden kohdentamisvälineitä siinä määrin, kuin on tarpeen laajempaa rahoitusvakautta vaarantamatta.

- (51) Jos sen jälkeen kun tappiot on katettu ja tapauksen mukaan keskusvastapuolen positiokanta on täsmäytetty uudelleen, keskusvastapuolen ennalta rahastoidut varat on käytetty loppuun, kriisinratkaisuviranomaisen olisi varmistettava, että kyseiset varat palautetaan sääntelyvaatimusten täyttämisen edellyttämälle tasolle joko jatkamalla keskusvastapuolen toimintasäännöissä olevien välineiden käyttöä tai toteuttamalla muita toimia. Kriisinratkaisuviranomaisilla olisi erityisesti oltava mahdollisuus korvata muille kuin maksukyvyttömille määräytösapuolille, joilla olisi ollut oikeus korvaukseen sen periaatteen mukaisesti, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan, sellainen tappioiden kohdentamisvälineiden soveltaminen, joka johtaisi suurempiin tappioihin kuin ne, joita niille olisi aiheutunut niiden keskusvastapuolen toimintasääntöjen mukaisista velvoitteista, omistusinstrumenteilla, velkainstrumenteilla tai instrumenteilla, joilla tunnustetaan keskusvastapuolen tulevia voittoja koskeva saatava. Korvauksen määrää ja muotoa arvioidessaan kriisinratkaisuviranomainen voi ottaa huomioon esimerkiksi keskusvastapuolen taloudellisen vakauden ja niiden instrumenttien laadun, jotka ovat käytettävissä korvauksiin ja sen suojatoimen täytäntöönpanemiseksi, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan. Asianmukaisen kannustinrakenteen säilyttämiseksi tällaisessa korvauksessa olisi otettava huomioon, missä määrin määräytösapuoli on tukenut keskusvastapuolen elvytystä, ja näin ollen otettava myös huomioon määräytösapuolten jäljellä olevat täyttämättömät sopimusvelvoitteet kyseistä keskusvastapuolta kohtaan. Tällainen korvaus olisi vähennettävä oikeudesta saada korvaus sen periaatteen mukaisesti, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan.
- (52) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi myös varmistettava, että keskusvastapuolen kriisinratkaisun kustannukset jäävät mahdollisimman pieniksi ja samaan luokkaan kuuluvia velkoja kohdellaan yhtäläisesti. Kriisinratkaisuviranomaisen olisi voitava toteuttaa kriisinratkaisutoimi, joka poikkeaa velkojien yhdenvertaisen kohtelun periaatteesta, jos se on yleisen edun vuoksi perusteltua kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi ja oikeassa suhteessa riskiin, johon puututaan. Jos kriisinratkaisuviranomainen käyttää tällaista toimenpidettä, se ei saisi syrjiä ketään kansalaisuuden perusteella.
- (53) Keskusvastapuolen kriisinratkaisu ei saisi johtaa poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen turvautumiseen. Jäljellä olevia elvytysvälineitä ja kriisinratkaisuvälineitä, erityisesti velkakirjojen arvon alaskirjausta, olisi hyödynnettävä mahdollisimman suuressa määrin ennen mahdollista keskusvastapuolelle julkiselta sektorilta tulevaa pääomanlisäystä tai vastaavaa poikkeuksellista julkista rahoitustukea tai yhdessä tällaisen lisäyksen tai tuen kanssa. Poikkeuksellista julkista rahoitustukea on käytettävä apuna lähellä kaatumista olevien keskusvastapuolten kriisinratkaisussa viimeisenä, ajallisesti rajattuna keinona asiaankuuluvien valtiontukisääntöjen mukaisesti.

- (54) Tehokkaassa kriisinratkaisujärjestelyssä olisi minimoitava lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen kriisinratkaisusta veronmaksajille aiheutuvat kustannukset. Siinä olisi varmistettava, että keskusvastapuolen kriisinratkaisusta voidaan huolehtia vaarantamatta rahoitusvakautta. Alaskirjauksella sekä tappioiden ja positioiden kohdentamisvälineillä olisi saavutettava tämä tavoite varmistamalla, että lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen velkojina olevat osakkeenomistajat ja vastapuolet kärsivät asianmukaiset tappiot ja kantavat asianmukaisen osan kustannuksista, joita keskusvastapuolen kaatumisesta aiheutuu. Alaskirjaus sekä tappioiden ja positioiden kohdentamisvälineet kannustavat näin ollen tehokkaammin keskusvastapuolten osakkeenomistajia ja vastapuolia seuraamaan keskusvastapuolen taloudellista tilaa normaaliolosuhteissa finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän asiakirjassa ”Rahoituslaitosten tehokkaiden kriisinratkaisujärjestelmien avaintekijät” vahvistettujen suositusten mukaisesti.
- (55) Jotta kriisinratkaisuviranomaiset voivat toimia riittävän joustavasti kohdentaakseen tappiot ja positiot vastapuolille erilaisissa olosuhteissa, on aiheellista, että kyseisten viranomaisten olisi voitava käyttää tappioiden ja positioiden kohdentamisvälineitä sekä silloin, kun tarkoituksena on pitää kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen kriittiset määrityspalvelut käynnissä, että silloin, kun tässä yhteydessä kriittiset palvelut siirretään omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle tai kolmannelle osapuolelle, minkä jälkeen keskusvastapuolen jäljelle jäävä osa lakkaa toimimasta ja likvidoidaan.
- (56) Kun positioiden ja tappioiden kohdentamisvälineitä käytetään lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen elinkelpoisuuden palauttamiseksi, jotta se pystyisi edelleen jatkamaan toimintaansa, kriisinratkaisuun olisi liitettävä johdon vaihto, paitsi jos johdon jatkaminen tehtävässään on asianmukaista ja tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi, sekä keskusvastapuolen ja sen toimintojen uudelleenjärjestely niin, että puututaan kaatumiseen johtaneisiin syihin. Uudelleenjärjestely olisi toteutettava liiketoiminnan tervehtymissuunnitelman avulla. Suunnitelman olisi oltava yhteensopiva rakenneuudistussuunnitelman kanssa, joka keskusvastapuolen voidaan edellyttää toimittavan valtioneuvoston ohjeiden nojalla.
- (57) Positioiden ja tappioiden kohdentamisvälineitä olisi käytettävä siinä tarkoituksessa, että voidaan uudelleentäsmäyttää keskusvastapuolen positiokanta, estää mahdolliset lisätappiot ja hankkia lisävaroja keskusvastapuolen pääomapolun vahvistamiseksi sekä täydentää sen ennalta rahastoituja varoja. Sen varmistamiseksi, että välineet ovat tuloksellisia ja saavuttavat tavoitteensa, niitä olisi voitava soveltaa mahdollisimman laajaan joukkoon sopimuksia, joista syntyy lähellä kaatumista olevalle keskusvastapuolelle vakuudettomia velkoja tai täsmäyttämätön positiokanta. Niiden olisi tarjottava mahdollisuus huutokaupata maksukyvyttömän keskusvastapuolen positiot jäljellä oleville määritysosapuolille tai kohdentaa ne pakolla siltä osin, kuin elvytysuunnitelman osana luotuja vapaaehtoisia järjestelyjä ei ole käytetty kokonaan kriisinratkaisun käynnistytessä, osittain tai kokonaan purkaa maksukyvyttömiä määritysosapuolten sopimukset sekä asianomaisia määrityspalveluja tai omaisuusluokkia koskevat ja muut keskusvastapuolen sopimukset, alentaa edelleen vaihtuvia vakuuksia koskevia lähteviä maksuja kyseisille jäsenille ja tapauksen mukaan niiden asiakkaille, täyttää elvytysuunnitelmiin sisältyvät täyttämättä olevat elvytysmaksuvaatimukset, täyttää täydentävät kriisinratkaisumaksuvaatimukset sekä alaskirjata keskusvastapuolen liikkeeseen laskemat pääoma- ja velkainstrumentit tai muut vakuudettomat velat ja muuntaa velkainstrumentit osakkeiksi. Tähän sisältyy mahdollisuus soveltaa tappioiden kohdentamisvälineitä edistämään positiokannan uudelleentäsmäyttämistä antamalla keskusvastapuolelle varoja huutokaupattarjouksen hyväksymistä varten, mikä antaa keskusvastapuolelle mahdollisuuden kohdentaa maksukyvyttömän osapuolen positiot tai suorittaa purettujen sopimusten mukaisia maksuja.
- (58) Kun kriisinratkaisuviranomainen käyttää tappioiden kohdentamisvälinettä, joka mahdollistaa keskusvastapuolen muille kuin maksukyvyttömille määritysosapuolille maksettavien voittojen arvon alentamisen, sen olisi tukeuduttava vaihtuvan vakuuden käsittelyyn keskusvastapuolen tilirakenteen, soveltuviissa tapauksissa keskusvastapuolen elvytyksessä oleville muille kuin maksukyvyttömille määritysosapuolille mahdollisesti voittojen arvon alentamisen sekä sen periaatteen mukaisesti, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan.
- (59) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi rahoitusvakauteen kohdistuvat vaikutukset asianmukaisesti huomioon ottaen voitava viimeisenä keinona rajata tietyt sopimukset kokonaan tai osittain positioiden ja tappioiden kohdentamisen ulkopuolelle tietyissä olosuhteissa. Jos tällaisia ulkopuolelle rajaamisia sovelletaan, muihin sopimuksiin sovellettavaa vastuu- tai tappiotasoa olisi voitava korottaa kyseisten ulkopuolelle rajaamisen ottamiseksi huomioon edellyttäen, että noudatetaan periaatetta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan.
- (60) Jos kriisinratkaisuvälineitä on sovellettu keskusvastapuolen kriittisten toimintojen tai elinkelpoisen liiketoiminnan siirtämiseen terveille yhteisölle, esimerkiksi yksityisen sektorin ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle, keskusvastapuolen jäljelle jäävä osa olisi selvitettävä asianmukaisessa määräajassa ottaen huomioon lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen mahdollinen tarve tarjota palveluja tai tukea ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle, jotta tämä pystyy suorittamaan toiminnot ja tarjoamaan palvelut, jotka se on siirron yhteydessä hankkinut.
- (61) Liiketoiminnan myyntiin turvauduttaessa viranomaisilla olisi oltava mahdollisuus toteuttaa keskusvastapuolen tai sen liiketoiminnan osien myynti yhdelle tai useammalle ostajalle ilman osakkeenomistajien suostumusta. Liiketoiminnan myynnin yhteydessä viranomaisten olisi tehtävä järjestelyjä markkinoidakseen kyseistä keskusvastapuolta tai sen liiketoiminnan osia avoimella, läpinäkyvällä ja syrjimättömällä tavalla pyrkien mahdollisuuksien mukaan maksimoimaan myyntihinnan.

- (62) Kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen varojen tai velkojen siirrosta liiketoimintaa myytäessä mahdollisesti saatava nettotuotto olisi kohdennettava likvidaatiomenettelyyn jäävän yhteisön hyödyksi. Kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen liikkeeseen laskemien omistusinstrumenttien siirrosta liiketoimintaa myytäessä mahdollisesti saatava nettotuotto olisi kohdennettava osakkeenomistajien hyödyksi. Ostajan mahdollisesti maksaman vastikkeen olisi hyödytettävä myös muita kuin maksukyvyttömiä määritysosapuolia, jotka ovat kärsineet tappioita. Tällaisiin nettotuottoihin tai -hyötyihin olisi sovellettava kriisinratkaisun yhteydessä määrättyjen julkisten varojen täysimääräistä takaisinperintää. Tuottoa laskettaessa siitä olisi vähennettävä keskusvastapuolen kaatumisesta ja kriisinratkaisuprosessista aiheutuneet kustannukset.
- (63) Jotta liiketoiminta voitaisiin myydä oikea-aikaisesti ja suojata rahoitusvakautta, merkittävän omistusosuuden ostavan ostajan arviointi olisi tehtävä riittävän nopeasti, ettei liiketoiminnan myynti viivästy. Keskusvastapuolen, ostajan tai molempien olisi liiketoiminnan myynnin ja hankintamuodon vaikutuksista riippuen voitava käyttää maksu- ja selvitysjärjestelmien sekä muiden yhteentoimivien rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien ja markkinapaikkojen jäsenyyttä ja käyttöä koskevia oikeuksia tai säilyttää ne. Tällaisia oikeuksia ei saisi evätä sillä perusteella, että asiaankuuluvat jäsenyyss- tai osallistuskriteerit eivät täyty, eikä riittämättömän luottoluokituksen perusteella. Ostaja, joka ei täytä näitä kriteerejä, voi käyttää kyseisiä oikeuksia vain kriisinratkaisuviranomaisen määrittämän ajan.
- (64) Lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen markkinointiin sekä mahdollisten ostajien kanssa ennen liiketoiminnan myyntiä käytäviin neuvotteluihin liittyvät tiedot ovat todennäköisesti järjestelmän kannalta tärkeitä tietoja. Rahoitusvakauden varmistamiseksi on tärkeää, että tällaisten tietojen julkistamista yleisölle, mitä edellytetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 596/2014⁽⁸⁾ nojalla, on mahdollista lykätä markkinoiden väärinkäyttöä estävässä järjestelmässä sallitun määräajan puitteissa keskusvastapuolen kriisinratkaisun suunnitteluun ja jäsentelyyn tarvittavan ajan.
- (65) Omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli on yhden tai useamman viranomaisen kokonaan tai osittain omistama tai yhden tai useamman viranomaisen määräysvallassa oleva keskusvastapuoli, jonka päätarkoituksena olisi oltava varmistaa, että olennaisia rahoituspalveluja tarjotaan edelleen kriisinratkaisuun asetetun keskusvastapuolen määräytisosapuolille ja asiakkaille ja että olennaiset rahoitusalan toiminnot jatkuvat edelleen. Omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaa keskusvastapuolta olisi johdettava elinkelpoisena toimintaansa keskeytyksellä jatkavana yhteisönä, ja se olisi palautettava markkinoille asianmukaisissa olosuhteissa tai likvidoitava, jos se ei ole enää elinkelpoinen.
- (66) Jos mitään muita vaihtoehtoja ei ole käytettävissä tai voidaan osoittaa, että ne eivät riitä turvaamaan rahoitusvakautta, valtion osallistumisen olisi oltava mahdollista julkisen pääomatuen tai tilapäisen julkisen omistuksen muodossa ja noudattaen sovellettavia valtiontukisääntöjä, mukaan lukien keskusvastapuolen toimien uudelleen järjestely. Moraalikalvon välttämiseksi tällaista poikkeuksellista julkista rahoitustukea olisi annettava vasta viimeisenä keinona, sen olisi oltava luonteeltaan tilapäistä ja myönnetty varat olisi aina perittävä takaisin asianmukaisen ajan kuluessa. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön kattavat ja uskottavat järjestelyt varojen takaisinperimiseksi, vaikka tämä ei ole este julkisyhteisöjen vakausvälineiden soveltamiselle. Julkisyhteisöjen vakausvälineiden soveltaminen ei vaikuta keskuspankkien rooliin näiden mahdollisesti toimivissa yksinomaisten harkintavaltansa mukaisesti rahoitusjärjestelmän maksuvalmiuden ylläpitäjinä jopa häiriötilanteissa.
- (67) Jotta varmistetaan, että kriisinratkaisuviranomainen pystyy soveltamaan tappioiden ja positioiden kohdentamisvälineitä sopimuksiin, joita on tehty kolmansissa maissa sijaitsevien yhteisöjen kanssa, tämä mahdollisuus olisi tunnustettava keskusvastapuolen toimintasäännöissä.
- (68) Kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava kaikki tarvittavat lakisääteiset valtuudet, joita voitaisiin käyttää eri yhdistelminä kriisinratkaisuvälineiden soveltamisen yhteydessä. Niihin olisi kuuluttava valtuudet siirtää lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen omistusinstrumentteja, varoja, oikeuksia, velvoitteita ja velkoja toiselle yhteisölle, esimerkiksi toiselle keskusvastapuolelle tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle, valtuudet alaskirjata tai mitätöidä omistusinstrumentteja taikka alaskirjata tai muuntaa lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen velkoja, valtuudet alaskirjata vaihtuva vakuus, valtuudet panna täytäntöön mahdolliset kolmansien osapuolten täyttämättömät velvoitteet keskusvastapuolta kohtaan, kuten keskusvastapuolen toimintasääntöjen mukaiset elvytysmaksuvaatimukset ja positioiden kohdentaminen, valtuudet toteuttaa kriisinratkaisumaksuvaatimuksia, valtuudet kokonaan ja osittain purkaa keskusvastapuolen sopimukset, valtuudet vaihtaa johto ja valtuudet määrätä keskeyttämään väliaikaisesti saamisten maksaminen. Keskusvastapuoli, sen hallituksen jäsenet ja sen ylin johto olisi asetettava vastuuseen keskusvastapuolen kaatumisesta kansallisen siviili- tai rikosoikeudellisen lainsäädännön mukaisesti.

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 596/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä (markkinoiden väärinkäyttöasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ja komission direktiivien 2003/124/EY, 2003/125/EY ja 2004/72/EY kumoamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 1).

- (69) Kriisinratkaisukehykseen olisi sisällytettävä menettelylliset vaatimukset, joilla varmistetaan, että kriisinratkaisutoimet annetaan asianmukaisesti tiedoksi ja julkistetaan. Koska kriisinratkaisuviranomaisten ja niiden ammatillisten neuvonantajien kriisinratkaisuprosessin aikana haltuunsa saamat tiedot ovat todennäköisesti arkaluonteisia, tietoihin olisi kuitenkin ennen kriisinratkaisupäätöksen julkistamista sovellettava tehokkaita salassapitojärjestelyjä. Olisi otettava huomioon, että elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien sisältöä ja yksityiskohtia koskevalla tiedolla ja näiden suunnitelmien mahdollisen arvioinnin tuloksilla voisi olla kauaskantoisia vaikutuksia erityisesti kyseisiin yritysryhmiin. Kaikilla tiedoilla, joita päätöksestä annetaan ennen sen tekemistä, koskivatpa ne kriisinratkaisun edellytysten täyttymistä, tietyn välineen soveltamista tai mahdollista menettelyn aikaista toimea, on oletettava olevan vaikutuksia yleisiin ja yksityisiin etuihin, joihin kyseinen toimi liittyy. Jo tiedolla siitä, että kriisinratkaisuviranomainen tutkii tiettyä keskusvastapuolta, voi olla kielteisiä vaikutuksia tähän keskusvastapuoleen. Siksi olisi varmistettava, että käytössä on asianmukaiset menettelyt tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi, kun ne koskevat esimerkiksi elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien sisältöä ja yksityiskohtia tai näiden suunnitelmien arviointien tuloksia.
- (70) Kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava lisävaltuudet varmistaa omistus- tai velkainstrumenttien sekä varojen, velkojen, oikeuksien ja velvoitteiden, mukaan lukien positiot ja niihin liittyvät vakuudet, siirron tuloksellisuus. Jollei tässä asetuksessa määritetyistä suojatoimista muuta johdu, kyseisiin valtuuksiin olisi sisällytettävä valtuudet riisua kolmansien osapuolten oikeudet siirrettävistä instrumenteista tai varoista ja valtuudet panna sopimuksia täytäntöön ja huolehtia siitä, että siirrettyjen varojen ja omistusrähtimenttien saaja jatkaa järjestelyjä. Työntekijöiden oikeuksia irtisanoa työsopimus ei saisi rajoittaa. Osapuolen oikeutta purkaa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen tai sen konserniyhteisön kanssa tehty sopimus muista syistä kuin lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen kriisinratkaisun vuoksi ei myöskään saisi rajoittaa. Kriisinratkaisuviranomaisilla olisi niin ikään oltava lisävaltuudet edellyttää, että keskusvastapuolen jäljelle jäänyt osa, joka likvidoidaan tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisesti, tarjoaa palveluja, jotka ovat välttämättömiä sen keskusvastapuolen liiketoiminnan harjoittamiseksi, jolle varat, sopimukset tai omistusrähtimentit on siirretty liiketoiminnan myynnin tai omaisuudenhoito-yhtiönä toimivan keskusvastapuolen käytön myötä.
- (71) Koska kriisinhallintatoimia voitaisiin jäsenvaltioissa ja unionissa ilmenevien vakavien rahoitusvakauriskien vuoksi joutua toteuttamaan kiireellisesti, kansallisen lainsäädännön mukainen hakumenettely tuomioistuimen ennakkoehväsynnän saamiseksi kriisinhallintatoimelle ja hakemuksen tarkastelu tuomioistuimessa olisi hoidettava kiireellisinä. Kriisinhallintatoimen kiireellisen toteuttamisen vaatimuksen johdosta tuomioistuimen olisi annettava päätöksensä 24 tunnin kuluessa ja jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että asianomainen viranomainen voi tehdä päätöksensä viipymättä tuomioistuimen päätöksen tekemisen jälkeen. Tämä ei saisi vaikuttaa asianomaisten osapuolten oikeuteen pyytää tuomioistuinta kumoamaan päätös rajoitetun aja kuluessa siitä, kun kriisinratkaisuviranomainen on toteuttanut kriisinhallintatoimen.
- (72) Perusoikeuskirjan 47 artiklan mukaisesti asianomaisilla osapuolilla on oikeus oikeudenmukaiseen menettelyyn ja tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin niitä koskevien toimenpiteiden osalta. Kriisinratkaisuviranomaisten tekemiin päätöksiin olisi sen vuoksi voitava hakea muutosta.
- (73) Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten toteuttamat kriisinratkaisutoimet saattaisivat vaatia taloudellisia arviointeja ja laajaa harkintavallan käyttöä. Nimenomaan kansallisilla kriisinratkaisuviranomaisilla on tarvittava asiantuntemus tehdä nämä arvioinnit ja päättää harkintavallan asianmukaisesta käytöstä. Sen vuoksi on tärkeää varmistaa, että kansalliset tuomioistuimet käyttävät kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten tässä yhteydessä tekemiä taloudellisia arviointeja perustana tarkastellessaan kriisinhallintatoimia kussakin tapauksessa. Näiden arviointien monimutkainen luonne ei kuitenkaan saisi estää kansallisia tuomioistuimia tutkimasta sitä, onko kriisinratkaisuviranomaisten käyttämä näyttö asiallisesti tarkkaa, luotettavaa ja yhdenmukaista, sisältääkö tämä näyttö kaiken merkityksellisen tiedon, joka olisi otettava huomioon monimutkaisen tilanteen arvioimiseksi, ja voidaanko näytön avulla osoittaa oikeiksi siitä tehdyt johtopäätökset.
- (74) Jotta voidaan hoitaa erittäin kiireellisiä tilanteita ja koska kriisinratkaisuviranomaisten päätösten täytäntöönpanon keskeyttäminen voi estää kriittisten toimintojen jatkuvuuden, on tarpeen edellyttää, että muutoksenhaku ei saisi automaattisesti keskeyttää riitautetun päätöksen oikeusvaikutuksia ja että kriisinratkaisuviranomaisen päätöksen olisi oltava välittömästi täytäntöönpanokelpoinen.
- (75) Lisäksi jotta voidaan tarvittaessa suojella kolmansia osapuolia, jotka ovat kriisinratkaisuviranomaisten kriisinratkaisuvaltuuksien käytön johdosta vilpittömässä mielessä hankkineet kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen varoja, sopimuksia, oikeuksia ja velkoja, ja jotta voidaan varmistaa rahoitusmarkkinoiden vakaus, oikeus hakea muutosta ei saisi vaikuttaa mahdolliseen myöhempään mitätöidyn päätöksen nojalla toteutettuun hallinnolliseen toimeen tai transaktioon. Tällaisissa tapauksissa laittoman päätöksen hyvitystoimet olisi tämän vuoksi rajoitettava korvauksen maksamiseen niiden henkilöiden kärsimästä vahingosta, joihin päätös vaikuttaa.

- (76) Kriisinratkaisun tehokkuuden varmistamiseksi ja toimivaltaristiriitojen välttämiseksi lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä ei olisi aloitettava tai jatkettava niin kauan kuin kriisinratkaisuviranomainen käyttää kriisinratkaisuvaltuuksiaan tai soveltaa kriisinratkaisuvälineitä, paitsi kriisinratkaisuviranomaisen aloitteesta tai suostumuksella. On hyödyllistä ja välttämätöntä keskeyttää tiettyjen sopimusvelvoitteiden voimassaolo rajalliseksi ajaksi, jotta kriisinratkaisuviranomaisella on aikaa täytäntöönpanna kriisinratkaisuvälineet. Tätä ei kuitenkaan olisi sovellettava velvoitteisiin, joita lähellä kaatumista olevalla keskusvastapuolella on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/26/EY⁽⁹⁾ mukaisesti nimettyihin järjestelmiin, mukaan lukien muut keskusvastapuolet ja keskuspankit. Direktiivillä 98/26/EY vähennetään riskiä, joka liittyy maksujärjestelmiin ja arvopapereiden selvitysjärjestelmiin osallistumiseen, erityisesti vähentämällä häiriöitä tällaiseen järjestelmään osallistujan maksukyvyttömyyden tapauksessa. Jotta varmistetaan, että näitä suojatoimia sovelletaan asianmukaisesti kriisitilanteessa samalla, kun ylläpidetään maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien ylläpitäjien ja muiden markkinatoimijoiden varmuutta, kriisinehkäisy- tai kriisinratkaisutoimia ei olisi pidettävä direktiivissä 98/26/EY tarkoitettuna maksukyvyttömyysmenettelynä, edellyttäen että sopimuksen mukaiset merkittävät velvoitteet täytetään edelleen. Direktiivin 98/26/EY mukaisesti nimetyin järjestelmän toiminta tai oikeus direktiivissä 98/26/EY tarkoitettuun vakuuteen ei kuitenkaan saisi häiriintyä.
- (77) Jotta kriisinratkaisuviranomaisilla olisi varoja ja velkoja yksityisen sektorin ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle siirtäessään riittävästi aikaa yksilöidä siirrettävät sopimukset, saattaisi olla aiheellista asettaa oikeasuhtaisia rajoituksia vastapuolten oikeuksille sulkea, nopeuttaa tai muulla tavoin purkaa rahoitus-sopimuksia ennen siirron suorittamista. Tällainen rajoitus olisi välttämätön, jotta viranomaiset saisivat oikean kuvan lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen taseesta ilman niitä arvon ja soveltamisalan muutoksia, joita laajamittainen sopimusten purkamisoikeuksien käyttö aiheuttaisi. Jotta vastapuolten sopimusperusteisiin oikeuksiin puuttuminen rajoittuisi vain välttämättömpään, sopimusten purkamisoikeuksien rajoittaminen olisi rajattava kestoltaan mahdollisimman lyhytaikaiseksi ja rajoittamista olisi käytettävä yksinomaan kriisinehkäisy- tai kriisinratkaisutoimen sekä tällaisen toimen soveltamiseen suoraan liittyvän tapahtuman toteutumisen yhteydessä, ja oikeudet purkaa sopimus muiden laiminlyöntien, kuten maksun laiminlyönnin tai marginaalien realisoinnin, perusteella olisi säilytettävä ennallaan.
- (78) Kun lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen varoista, sopimuksista, oikeuksista ja veloista vain osa siirretään, perusteltujen pääomamarkkinajärjestelyjen säilyttämiseksi on aiheellista ottaa mukaan suojatoimia, joilla tapauksen mukaan estetään toisiinsa liittyvien velkojen, oikeuksien ja sopimusten pilkkominen. Tällaiset toisiinsa liittyviä sopimuksia ja niihin liittyviä vakuuksia koskevien valikoitujen käytäntöjen rajoitukset olisi ulotettava koskemaan myös saman vastapuolen kanssa tehtyjä sopimuksia, jotka on katettu vakuusjärjestelyin, omistusoikeuden siirtävin rahoitusvakuusjärjestelyin, kuittausjärjestelyin, sulkeutuvaan nettoutukseen perustuvien järjestelyin ja strukturoiduin rahoitusjärjestelyin. Kun suojatoimea sovelletaan, kriisinratkaisuviranomaisten olisi pyrittävä siirtämään kaikki suojattuun järjestelyyn kuuluvat toisiinsa liittyvät sopimukset tai jätettävä ne kaikki osaksi jäljelle jäävää lähellä kaatumista olevaa keskusvastapuolta. Suojatoimilla olisi varmistettava, että vaikutus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/36/EU⁽¹⁰⁾ tarkoitettujen nettoutusjärjestelyjen avulla katettujen pääomariskien käsittelyyn on mahdollisimman vähäinen.
- (79) Unionin keskusvastapuolet tarjoavat palveluja kolmansissa maissa oleville määritysosapuolille ja niiden asiakkaille, ja kolmansien maiden keskusvastapuolet tarjoavat palveluja unionissa oleville määritysosapuolille ja niiden asiakkaille. Kansainvälisesti toimivien keskusvastapuolten tehokas kriisinratkaisu edellyttää yhteistyötä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden viranomaisten välillä. Tätä tarkoitusta varten arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi annettava ohjeita kolmansien maiden viranomaisten kanssa tehtävien yhteistyöjärjestelyjen sisällöstä. Näillä yhteistyöjärjestelyillä olisi varmistettava kansainvälisesti toimivia keskusvastapuolia koskeva tehokas suunnittelu, päätöksenteko ja koordinointi. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten olisi tietyissä tilanteissa tunnustettava ja pantava täytäntöön kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyt. Yhteistyön olisi koskettava myös unionin tai kolmansien maiden keskusvastapuolten tytäryrityksiä ja niiden määritysosapuolia ja näiden asiakkaita.
- (80) Jotta varmistettaisiin tämän asetuksen rikkomisesta johtuvien hallinnollisten seuraamusten johdonmukainen soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa, tässä asetuksessa olisi säädettävä seuraavista seikoista: sellaisia keskeisiä hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä koskevasta luettelosta, joiden on oltava kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä; toimivallasta määrätä kyseisiä hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä kaikille sekä luonnollisille henkilöille että oikeushenkilöille, jotka ovat vastuussa rikkomisesta; sekä sellaisia keskeisiä perusteita koskevasta luettelosta, joiden pohjalta päätetään kyseisten hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden tasosta ja tyypistä, sekä hallinnollisten taloudellisten seuraamusten tasoista. Hallinnollisissa seuraamuksissa ja muissa hallinnollisissa toimenpiteissä olisi otettava huomioon esimerkiksi rikkomuksesta mahdollisesti saatu havaittu taloudellinen hyöty, rikkomuksen vakavuus ja kesto, mahdolliset raskauttavat tai lieventävät tekijät ja hallinnollisten sakkujen

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopapereiden selvitysjärjestelmissä (EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45).

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitos-toimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

varoittavan vaikutuksen tarve, ja tarvittaessa niihin olisi sisällyttävä alennus yhteistyöstä kriisinratkaisuviranomaisen tai toimivaltaisen viranomaisen kanssa. Hallinnollisten seuraamusten käyttöönotossa ja julkistamisessa olisi kunnioitettava perusoikeuskirjassa vahvistettuja perusoikeuksia.

- (81) Jotta voidaan varmistaa jatkuva yhdenmukaistaminen sekä markkinatoimijoiden riittävä suoja kaikkialla unionissa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä teknisten sääntelystandardien luonnokset, jotka arvopaperimarkkinaviranomainen on laatinut asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti ja joissa määritetään seuraavat seikat: a) kriisinratkaisukollegioiden toimintaa koskevien kirjallisten järjestelyjen ja menettelyjen sisältö; b) menetelmä, jolla lasketaan ja ylläpidetään niiden ennalta rahoitettujen tähän tarkoitukseen varattujen omien lisävarojen määrä, joita keskusvastapuolen on määrä käytettävissä, turvautua elvytystoimenpiteisiin, jotka edellyttävät rahoitusosuuksia muilta kuin maksukyvyttömilta määritysosapuolilta ja myöhemmin maksaa takaisin kyseisille määritysosapuolille; c) elvytysuunnitelmien arviointimenetelmä; d) kriisinratkaisusuunnitelmien sisältö; e) korvausmekanismin mukaisten keskusvastapuolen vuotuisten voittojen kohdentamisjärjestys, enimmäisaika ja enimmäisosuus elvytyksessä; f) arvostusten tekemisen kannalta merkitykselliset seikat; g) menetelmät, joilla lasketaan tilapäisiin arvostuksiin sisällytettävä puskuri lisätappioiden varalta; h) osatekijät, jotka on vähintään sisällytettävä liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmaan; i) kriteerit, jotka liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman on täytettävä; j) lopullisen arvostuksen menetelmä, joka perustuu periaatteeseen, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan; k) ehdot, joiden mukaisesti määritysosapuolet siirtävät korvauksen asiakkaalleen sopimussymmetriaperiaatteen mukaisesti ja edellytykset, joiden täytyessä siirtoa on pidettävä oikeasuhteisena.
- (82) Komission olisi kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen tai sen toimivaltaisen viranomaisen omasta aloitteestaan tekemän pyynnön perusteella tai kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen määritysosapuolen valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä arvopaperimarkkinaviranomaisen ei-sitovan lausunnon saatuaan voitava keskeyttää mikä tahansa asetuksen (EU) N:o 648/2012 5 artiklan mukaisesti asetettu määritysvelvollisuus tiettytyyppisten vastapuolten tai tiettyjen sellaisten OTC-johdannaislajien osalta, joiden määritystä kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli hoitaa. Päätös määritysvelvollisuuden keskeyttämisestä olisi tehtävä ainoastaan, jos se on välttämätöntä rahoitusvakauden ja markkinoiden luottamuksen säilyttämiseksi ja erityisesti jotta voidaan välttää häiriöiden leviäminen ja ehkäistä vastapuolten ja sijoittajien suuret ja epävarmat keskusvastapuoleen liittyvät vastuut. Päätöksen tekemiseksi komission olisi niiden OTC-johdannaisten osalta, joiden määrityksen keskeyttämistä pyydetään, otettava huomioon kriisinratkaisutavoitteet, asetuksessa (EU) N:o 648/2012 esitetyt kriteerit, joiden perusteella OTC-johdannaisten asetetaan selvitysvelvollisuuden piiriin, ja se, onko määritysvelvollisuuden keskeytys edelleen välttämätöntä rahoitusvakauden ja rahoitusmarkkinoiden moitteettoman toiminnan säilyttämiseksi unionissa. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi voitava pyytää komissiota keskeyttämään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 600/2014⁽¹⁾ säädetyt kaupankäyntivelvollisuuden, jos se katsoo määritysvelvollisuuden keskeyttämisen olevan kaupankäyntivelvollisuutta koskevien kriteerien olennainen muutos. Keskeytyksen olisi oltava luonteeltaan väliaikainen, ja sitä olisi voitava jatkaa. Samoin asetuksen (EU) N:o 648/2012 28 artiklassa säädetyt keskusvastapuolen riskinarviointikomitean roolia olisi laajennettava niin, että se yhä enemmän kannustaa keskusvastapuolta hallitsemaan riskejään harkitusti ja parantamaan häiriönsietokykyään.

Riskinarviointikomitean jäsenten olisi voitava ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, jos keskusvastapuoli ei noudata riskinarviointikomitean neuvoja, ja riskinarviointikomiteassa olevien määritysosapuolten ja asiakkaiden edustajien olisi voitava käyttää toimitettuja tietoja keskusvastapuoleen liittyvien vastuidensa seuraamiseen luottamuksellisuutta koskevia takeita noudattaen ja sanotun rajoittamatta kilpailulainsäädännössä asetettuja rajoituksia tuollaisten tietojen vaihdolle. Keskusvastapuolten kriisinratkaisuviranomaisten olisi myös voitava saada kaikki tarpeelliset tiedot kauppatietorekistereistä. Asetusta (EU) N:o 648/2012 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2015/2365⁽²⁾ olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti.

- (83) Sen varmistamiseksi, että finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän korkokantojen vertailuvouduistus pannaan asianmukaisesti täytäntöön, markkinaosapuolille on annettava selvyyttä siitä, että korkokantojen vertailuun viittaavia OTC-johdannaistransaktioita (ns. "vanhat sopimukset") koskevia asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädetyt määritys- tai vakuusvaatimuksia ei sovelleta sellaisiin transaktioihin, jotka on toteutettu tai uusittu ennen kyseisten vaatimusten voimaantuloa, jos ne uusitaan yksinomaan korkokantojen vertailuvouduistuksen täytäntöönpanoa tai siihen valmistautumista varten. Näin välttyttäisiin myös siltä, että kyseisten vanhojen sopimusten unionin vastapuolet eivät olisi valmistautuneita tietyn vertailuun olennaiseen muutokseen tai lakkauttamiseen; tällä lievitettäisiin asiaa koskevia rahoitusvakautteen liittyviä huolenaiheita. Tällainen lähestymistapa on Baselin pankkivalvontakomitean (BCBS) ja kansainvälisen arvopaperimarkkinavalvojen yhteisön (IOSCO) kansainvälisten ohjeiden mukainen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 84).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2365, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien ja uudelleenkäytön raportoinnista ja läpinäkyvyydestä sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 1).

- (84) Jotta keskusvastapuolten kriisinratkaisu voidaan toteuttaa tehokkaasti, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/47/EY⁽¹³⁾ säädetyjä suoja-toimia ei olisi sovellettava mihinkään rahoitusvakuusjärjestelyn täytäntöönpanon rajoitukseen tai panttioikeuteen perustuvaan rahoitusvakuusjärjestelyyn, sulkeutuvaa nettoutusta tai kuittausta koskevan lausekkeen voimaantumisen rajoitukseen, joista säädetään tässä asetuksessa.
- (85) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivit (EU) 2017/1132⁽¹⁴⁾, 2004/25/EY⁽¹⁵⁾ ja 2007/36/EY⁽¹⁶⁾ sisältävät säännöksiä sellaisten keskusvastapuolten osakkeenomistajien ja velkojien suojaamiseksi, joihin näitä direktiivejä sovelletaan. Tilanteissa, joissa kriisinratkaisuviranomaisten on tämän asetuksen mukaisesti toimittava nopeasti, kyseiset säännöt saattaisivat estää kriisinratkaisuviranomaisten tehokkaat kriisinratkaisutoimet sekä kriisinratkaisu-välineiden soveltamisen ja kriisinratkaisuvälineiden käytön. Direktiivin 2014/59/EU mukaiset poikkeukset olisi sen vuoksi laajennettava koskemaan tämän asetuksen nojalla toteutettavia toimia. Sidosryhmien mahdollisimman suuren oikeusvarmuuden takaamiseksi poikkeukset olisi määriteltävä selkeästi ja tarkasti, ja niitä olisi käytettävä ainoastaan yleisen edun nimissä, kun kriisinratkaisun käynnistämisen edellytykset täyttyvät.
- (86) Vaatimusten päällekkäisyyden välttämiseksi direktiiviä 2014/59/EU ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 806/2014⁽¹⁷⁾ olisi muutettava siten, että niiden soveltamisalan ulkopuolelle jätetään yhteisöt, joilla on myös asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukainen toimilupa.
- (87) Asetuksen (EU) N:o 600/2014 54 artiklan 2 kohdassa säädetään siirtymäkaudesta, jonka aikana kyseisen asetuksen 35 tai 36 artiklaa ei sovellettaisi niihin keskusvastapuoliin tai kauppapaikkoihin, jotka ovat hakeneet toimivaltaiselta viranomaiselta lupaa soveltaa siirtymäjärjestelyjä pörssilistattujen johdannaisten osalta. Siirtymäkausi, jonka aikana kansallinen toimivaltainen viranomainen voi vapauttaa kauppapaikan tai keskusvastapuolen kyseisen asetuksen 35 ja 36 artiklan soveltamisesta pörssilistattujen johdannaisten osalta, päättyi 3 päivänä heinäkuuta 2020. Nykyinen markkinaympäristö, johon liittyy covid-19-pandemian aiheuttama suuri epävarmuus ja volatiliiteetti, vaikuttaa kielteisesti keskusvastapuolten ja kauppapaikkojen toimintaan lisäämällä niiden operatiivisia riskejä. Kyseiset kasvaneet riskit yhdistettynä rajallisiin valmiuksiin arvioida pääsyä koskevia pyyntöjä ja hallita transaktiovirtojen siirtymistä, voivat vaikuttaa markkinoiden moitteettomaan toimintaan tai rahoitusvakautteen. Lisäksi kyseisessä asetuksessa säädetään uudesta kriittisiin markkinainfrastruktuureihin pääsyä koskevasta pörssilistattujen johdannaisten järjestelmästä, jolla pyritään tasapainottamaan kyseisten infrastruktuurien välistä lisääntyvää kilpailua ja tarvetta säilyttää niiden toiminnan eheys.

Näin ollen vaikka kyseisellä asetuksella pyritään luomaan kilpailulle avoimet markkinat rahoitusinfrastruktuureille, talouden toimijat eivät saisi odottaa, että voimassa olevat säännöt ja prioriteetit säilytetään, kun taloudelliset olosuhteet muuttuvat erityisesti suuren talouskriisin seurauksena. Tämä koskee erityisesti alaa, jolla kriittisten markkinainfrastruktuurien, kuten kaupankäynti- ja määritysinfrastruktuurien, välinen vuorovaikutus edellyttää poikkeuksellista toiminnallista häiriönsietokykyä, koska mikä tahansa tällaisten kriittisten infrastruktuurien toimintahäiriö aiheuttaisi suuren riskin rahoitusvakaudelle. Covid-19-pandemian seurauksena uuden avoimen pääsyn järjestelmän soveltamista pörssilistattuja johdannaista koskevia kaupankäynti- ja määrityspalveluja tarjoaviin kauppapaikkoihin ja keskusvastapuoliin lykätään vuodelle eli 3 päivään heinäkuuta 2021 asti.

- (88) Sen varmistamiseksi, että keskusvastapuolten kriisinratkaisuviranomaiset ovat edustettuina kaikilla asiaankuuluvilla foorumeilla ja että arvopaperimarkkinaviranomaisella on kaikki tarvittava asiantuntemus keskusvastapuolten elvytykseen ja kriisinratkaisuun liittyvien tehtävien hoitamiseksi, asetusta (EU) N:o 1095/2010 olisi muutettava siten, että kyseisen asetuksen mukainen toimivaltaisten viranomaisten määrittelmä kattaa myös keskusvastapuolten kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset.
- (89) Jotta voidaan valmistella arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksiä, joita se tekee hoitaessaan sille annettuja tehtäviä, jotka liittyvät etu- ja jälkikäteen tehtäviä arvostuksia koskevien sekä kriisinratkaisukollegioita ja -suunnitelmia koskevien teknisten standardien luonnosten laatimiseen sekä kriisinratkaisun edellytyksiä ja sitovaa sovittelua koskevien ohjeiden laatimiseen, ja jotta voidaan varmistaa, että Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen) (EPV) ja sen jäsenet ovat kattavasti mukana kyseisten päätösten valmistelussa, arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi perustettava sisäinen komitea, jäljempänä 'arvopaperimarkkinaviranomaisen kriisinratkaisukomitea', jonka jäseninä on kriisinratkaisuviranomaisia. Euroopan parlamentin ja neuvoston

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/47/EY, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2002, rahoitusvakuusjärjestelyistä (EYVL L 168, 27.6.2002, s. 43).

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1132, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, tietyistä yhtiöoikeuden osaluista (EUVL L 169, 30.6.2017, s. 46).

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/25/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, julkisista ostotarjouksista (EUVL L 142, 30.4.2004, s. 12).

⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/36/EY, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, osakkeenomistajien eräiden oikeuksien käyttämisestä julkisesti noteeratuissa yhtiöissä (EUVL L 184, 14.7.2007, s. 17).

⁽¹⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismiin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

asetuksessa (EU) N:o 575/2013⁽¹⁸⁾ määritellyt toimivaltaiset viranomaiset, mukaan lukien Euroopan keskuspankki, ja direktiivissä 2014/59/EU määritellyt kriisinratkaisuviranomaiset, mukaan lukien asetuksella (EU) N:o 806/2014 perustettu yhteinen kriisinratkaisuneuvosto, olisi tarvittaessa kutsuttava osallistumaan tarkkailijoina.

- (90) Arvopaperimarkkinaviranomaisen kriisinratkaisukomiteaa olisi kuultava valmisteltaessa käsitteellistä kehystä, jolla arvioidaan keskusvastapuolten kykyä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä, kun tähän arviointiin sisältyy keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisujärjestelyjen kokonaisvaikutus unionin rahoitusvakauteen. Tällaisissa tapauksissa arvopaperimarkkinaviranomaisen kriisinratkaisukomiteaa olisi kuultava myös tällaisten stressitestien tuloksia arvioitaessa.
- (91) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan perusoikeuskirjassa tunnustettuja oikeuksia, vapauksia ja periaatteita.
- (92) Tehdessään päätöksiä tai toteuttaessaan toimia tämän asetuksen nojalla toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten olisi aina otettava asianmukaisesti huomioon päätöstensä ja toimiansa vaikutus rahoitusvakauteen muissa jäsenvaltioissa ja taloustilanteeseen muissa jäsenvaltioissa, joissa keskusvastapuolen toiminnot ovat kriittisiä tai tärkeitä paikallisten rahoitusmarkkinoiden kannalta, ja myös jäsenvaltioissa, joissa määrittelyosapuolet ja, jos asianmukaiset tiedot ovat saatavilla, niiden asiakkaat sijaitsevat ja joihin yhteentoimivat markkinapaikat ja rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit, mukaan lukien yhteentoimivat keskusvastapuolet, ovat sijoittautuneet.
- (93) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on keskusvastapuolten elvytystä ja kriisinratkaisua koskevien sääntöjen ja prosessien yhdenmukaistaminen, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, koska yhdenkin keskusvastapuolen kaatumisen vaikutukset tuntuvat koko unionissa. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (94) Tämän asetuksen soveltamista olisi lykättävä 12 päivään elokuuta 2022 saakka, jotta kaikki olennaiset täytäntöönpanotoimenpiteet saataisiin vahvistettua ja jotta keskusvastapuolet ja muut markkinatoimijat voivat toteuttaa tarvittavat toimet säännösten noudattamiseksi. Keskusvastapuolelle asetettu vaatimus, jonka mukaan sen on käytettävä elvytykseen tähän tarkoitukseen varattuja omia varoja, ja säännökset, jotka koskevat korvausten maksamista määrittelyosapuolille niissä poikkeuksellisissa tapauksissa, joissa elvytyksessä sovelletaan vakuuksien vaihteluun perustuvien voittojen arvon alentamista, perustuvat kuitenkin siihen, että asianmukaiset tekniset sääntelystandardit ovat käytössä. Sen vuoksi on aiheellista jatkaa tällaisen säännöksen soveltamispäivän lykkäämistä 12 päivään helmikuuta 2023 saakka. Lisäksi tiettyjä säännöksiä, joita sovelletaan keskusvastapuolten elvytysuunnitelmiin ja elvytysuunnitelmien hyväksymiseen ja tarkistamiseen, mukaan lukien velvollisuus toimittaa elvytysuunnitelma, olisi sovellettava aikaisemmasta ajankohdasta alkaen, koska kaikilla keskusvastapuolilla on jo elvytysuunnitelmat, kuten maksujärjestelmä- ja markkinainfrastruktuurikomitean ja IOSCON julkaisemissa rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureja koskevissa periaatteissa edellytetään. Asetuksen (EU) N:o 648/2012 nojalla jo toimiluvan saaneiden keskusvastapuolten olisi toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne voivat toimittaa elvytysuunnitelmansa toimivaltaisille viranomaisilleen viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2022. Kyseisiä elvytysuunnitelmia koskevia säännöksiä olisi sovellettava 12 päivästä helmikuuta 2022 alkaen. Jos kriisinratkaisuviranomaista ei olisi kuultu keskusvastapuolen elvytysuunnitelmasta siinä vaiheessa, kun tämän asetuksen muita säännöksiä aletaan soveltaa, keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen olisi viipymättä kuultava kriisinratkaisuviranomaista keskusvastapuolen elvytysuunnitelmasta. Oikeusvarmuuden takaamiseksi vastapuolille asetukseen (EU) N:o 648/2012 tehtyjä muutoksia, joiden tarkoituksena on varmistaa finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän korkokantojen vertailuarvon uudistuksen asianmukainen täytäntöönpano, olisi sovellettava tämän asetuksen voimaantulopäivästä.
- (95) Jotta voidaan varmistaa, että pörssilistattuja johdannaisia koskevan avoimen pääsyn järjestelmän soveltamisesta aiheutuvat lisääntyneet operatiiviset riskit eivät vaaranna markkinoiden moitteetonta toimintaa tai rahoitusvakautta, ja välttää mahdolliset katkokset, mainittuja siirtymäkausia olisi pidennettävä taannehtivasti 4 päivän heinäkuuta 2020 ja 3 päivän heinäkuuta 2021 välisen ajan.

⁽¹⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (96) Tällä asetuksella olisi varmistettava, että keskusvastapuolten tappionsietokyky ja uudelleenpääomittamiskyky ovat riittävät, jotta varmistetaan tappioiden kattaminen ja uudelleenpääomittaminen sujuvasti ja nopeasti niin, että vaikutus rahoitusvakauteen on mahdollisimman vähäinen, pyrkien samalla välttämään veronmaksajiin kohdistuvat vaikutukset. Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän laatimien, rahoituslaitosten tehokkaita kriisinratkaisujärjestelmiä koskevien kansainvälisesti sovittujen periaatteiden mukaisesti tällä asetuksella olisi varmistettava, että keskusvastapuolen pääoman haltijat kattavat tappiot kriisinratkaisumenettelyssä ensimmäisenä tavalla, joka minimoi riskin siitä, että pääoman haltijat ryhtyvät oikeustoimiin sen vuoksi, että niiden tappiot ovat kriisinratkaisumenettelyssä suuremmat, kuin niille olisi aiheutunut tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sen periaatteen mukaisesti, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan. Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä julkaisi 15 päivänä marraskuuta 2018 kuulemisasiakirjan ”Rahoitusvarat keskusvastapuolten kriisinratkaisun tukemiseksi ja keskusvastapuolten oman pääoman kohtelu kriisinratkaisumenettelyssä”.

Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä aikoo kyseisen asiakirjan saaman palautteen ja lisäarviointien perusteella antaa vuoden 2020 lopussa ohjeita siitä, miten pääomaa olisi käytettävä keskusvastapuolten kriisinratkaisussa siten, että minimoidaan riski siitä, että pääoman haltijat ryhtyvät oikeustoimiin sovellettaessa periaatetta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan. Komission olisi kyseisten ohjeiden julkaisemisen jälkeen tarkasteltava uudelleen tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen soveltamista kriisinratkaisun yhteydessä tapahtuvan pääoman alaskirjauksen osalta ottamalla huomioon kyseiset kansainvälisesti sovitut periaatteet. Tämän nimenomaisen tarkastelun lisäksi komission olisi tarkasteltava tämän asetuksen soveltamista viiden vuoden kuluttua sen voimaantulopäivästä ja otettava muun muassa huomioon muu kansainvälinen kehitys. Yleisen uudelleentarkastelun olisi katettava ainakin tietyt keskusvastapuolten elvytykseen ja kriisinratkaisuun liittyvät keskeiset kysymykset, kuten kriisinratkaisuviranomaisten käytettävissä olevat rahoitusvarat muiden kuin maksukyvyttömyyteen liittyvien tappioiden kattamiseksi sekä elvytyksessä ja kriisinratkaisussa käytettävät keskusvastapuolten omat varat,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

KOHDE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt ja menettelyt, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti toimiluvan saaneiden keskusvastapuolten elvytystä ja kriisinratkaisua, ja säännöt, jotka koskevat kolmansien maiden kanssa keskusvastapuolten elvytyksen ja kriisinratkaisun suhteen tehtyjä järjestelyjä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) ’keskusvastapuolella’ asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä keskusvastapuolta;
- 2) ’kriisinratkaisukollegiolla’ 4 artiklan nojalla perustettua kollegiota;
- 3) ’kriisinratkaisuviranomaisella’ jäsenvaltion 3 artiklan mukaisesti nimeämää viranomaista;
- 4) ’kriisinratkaisuvälineellä’ 27 artiklan 1 kohdassa säädettyä kriisinratkaisuvälinettä;
- 5) ’kriisinratkaisuvaltuuksilla’ mitä tahansa 48–58 artiklassa säädettyistä valtuuksista;
- 6) ’kriisinratkaisutavoitteilla’ 21 artiklassa säädettyjä kriisinratkaisun tavoitteita;

- 7) 'toimivaltaisella viranomaisella' jäsenvaltion asetuksen (EU) N:o 648/2012 22 artiklan mukaisesti nimeämää viranomaista;
- 8) 'maksukyvyttömyystapahtumalla' skenaariota, jossa keskusvastapuoli on julistanut maksukyvyttömäksi;
- a) yhden tai useamman määrätyösapuolen asetuksen (EU) N:o 648/2012 48 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti; tai
- b) yhden tai useamman yhteentoimivan keskusvastapuolen asiaankuuluvien sopimusjärjestelyjen tai asetuksen (EU) N:o 648/2012 52 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.
- 9) 'muulla kuin maksukyvyttömyystapahtumalla' skenaariota, jossa keskusvastapuolelle aiheutuvien tappioiden syynä on muu kuin maksukyvyttömyystapahtuma, esimerkiksi liiketoiminnan, säilytyksen tai sijoitustoiminnan epäonnistuminen, oikeudelliset tai toiminnalliset puutteet tai petos, mukaan luettuna kyberhyökkäyksestä johtuva toimintakyvyn menetys;
- 10) 'kriisinratkaisusuunnitelmalla' 12 artiklan mukaisesti keskusvastapuolelle laadittua kriisinratkaisusuunnitelmaa;
- 11) 'kriisinratkaisutoimella' päätöstä asettaa keskusvastapuoli kriisinratkaisuun 22 artiklan nojalla taikka jonkin kriisinratkaisuvälineen soveltamista keskusvastapuoleen tai yhden tai useamman kriisinratkaisuvaltuuden käyttämistä keskusvastapuoleen nähden;
- 12) 'määrityösapuolella' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 14 alakohdassa määriteltyä määrätyösapuolta;
- 13) 'emoyrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdan a alakohdassa määriteltyä emoyritystä;
- 14) 'kolmannen maan keskusvastapuolella' keskusvastapuolta, jonka sääntömääräinen kotipaikka on kolmannessa maassa;
- 15) 'kuittausjärjestelyllä' järjestelyä, jonka nojalla vähintään kaksi kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen ja vastapuolen välillä olevaa saamista tai velvoitetta voidaan kuitata vastakkain;
- 16) 'rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurilla' keskusvastapuolta, arvopaperikeskusta, kauppatietorekisteriä, maksujärjestelmää tai muuta järjestelmää, jonka jäsenvaltio on määritellyt ja nimennyt direktiivin 98/26/EY 2 artiklan a alakohdan mukaisesti;
- 17) 'markkinapaikalla' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 4 alakohdassa määriteltyä markkinapaikkaa;
- 18) 'asiakkaalla' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 15 alakohdassa määriteltyä asiakasta;
- 19) 'muilla järjestelmän kannalta merkittävillä laitoksilla' direktiivin 2013/36/EY 131 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja muita järjestelmän kannalta merkittäviä laitoksia;
- 20) 'epäsuoralla asiakkaalla' yritystä, joka on ottanut käyttöön epäsuoria määräysmenettelyjä asetuksen (EU) N:o 648/2012 4 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua määrätyösapuolen kanssa;
- 21) 'yhteentoimivalla keskusvastapuolella' keskusvastapuolta, jonka kanssa on tehty yhteentoimivuusjärjestely;
- 22) 'elvytysuunnitelmalla' keskusvastapuolen 9 artiklan mukaisesti laatimaa ja ylläpitämää elvytysuunnitelmaa;
- 23) 'hallituksella' kansallisen yhtiöoikeuden nojalla ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 27 artiklan 2 kohdan mukaisesti perustettua hallinto- tai valvontaelintä tai molempia;
- 24) 'valvontakollegiolla' asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kollegiota;
- 25) 'pääomalla' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 25 alakohdassa määriteltyä pääomaa;
- 26) 'maksukyvyttömyysjärjestelyllä' asetuksen (EU) N:o 648/2012 45 artiklan mukaista maksukyvyttömyysjärjestelyä;
- 27) 'kriittisillä toiminnoilla' toimintaa, palveluja tai toimintoja, joita tarjotaan keskusvastapuolen ulkopuolisille kolmansille osapuolille ja joiden keskeytyminen todennäköisesti aiheuttaisi reaalityön kannalta elintärkeiden palvelujen häiriintymisen tai häiritäisi rahoitusvakautta yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa keskusvastapuolen koon tai markkinaosuuden, ulkoisten ja sisäisten sidosten, monitahoisuuden tai rajatylittävän toiminnan johdosta erityisesti kyseisen toiminnan ja kyseisten palvelujen tai toimintojen korvattavuus huomioon ottaen;

- 28) 'konsernilla' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 16 alakohdassa määriteltyä konsernia;
- 29) 'yhteentoimivalla rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurilla' rahoitusmarkkinoiden infrastruktuuria, jonka kanssa keskusvastapuoli on tehnyt sopimusjärjestelyjä, mukaan lukien yhteentoimivuusjärjestelyt;
- 30) 'poikkeuksellisella julkisella rahoitustuella' Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua keskusvastapuolen elinkelpoisuuden, maksuvalmiuden tai vakavaraisuuden säilyttämiseksi tai palauttamiseksi ennalleen myönnettävää valtiontukea tai mitä tahansa muuta julkista ylikansallista rahoitustukea, joka kansallisella tasolla myönnettyä katsottaisiin valtiontueksi;
- 31) 'rahoitussopimuksilla' direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 100 alakohdassa määriteltyjä sopimuksia;
- 32) 'tavanomaisella maksukyvyttömyysmenettelyllä' kaikkia velkoja koskevaa maksukyvyttömyysmenettelyä, jossa velallinen menettää osittain tai kokonaan määräysvallan ja jossa nimitetään selvittäjä tai hallinnoitaja ja jota yleensä sovelletaan keskusvastapuoliin kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja joko erityisesti kyseisiin laitoksiin tai yleisesti kaikkiin luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin;
- 33) 'omistusinstrumenteilla' osakkeita, muita omistusoikeuteen oikeuttavia instrumentteja, osakkeiksi tai muiksi omistusinstrumenteiksi muunnettavia tai tällaisen osto-oikeuden antavia instrumentteja sekä omistusyhteyttä osakkeisiin tai muihin omistusinstrumentteihin edustavia instrumentteja;
- 34) 'nimetyllä makrovakauserästä vastaavalla kansallisella viranomaisella' viranomaista, jonka tehtäväksi on annettu kansallisten viranomaisten makrotason valvontatehtävästä 22 päivänä joulukuuta 2011 annettuun Euroopan järjestelmäriskikomitean, jäljempänä 'järjestelmäriskikomitea', suositukseen (EJRK/2011/3) sisältyvässä suosituksessa B1 tarkoitettua makrotason vakautta koskevan politiikan toteuttaminen;
- 35) 'maksukyvyttömyysrahastolla' asetuksen (EU) N:o 648/2012 42 artiklan mukaista keskusvastapuolen ylläpitämää maksukyvyttömyysrahastoa;
- 36) 'ennalta rahastoiduilla varoilla' varoja, jotka ovat asiaankuuluvan oikeushenkilön hallussa ja vapaasti sen käytettävissä;
- 37) 'ylemmällä johdolla' henkilöä tai henkilöitä, jotka tosiasiallisesti johtavat keskusvastapuolen liiketoimintaa, sekä hallituksen yhtä tai useampaa toimeenpanevaa jäsentä;
- 38) 'kauppatietorekisterillä' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 2 alakohdassa tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/2365⁽¹⁹⁾ 3 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä kauppatietorekisteriä;
- 39) 'unionin valtiontukikehyksellä' Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107, 108 ja 109 artiklalla perustettua kehystä sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 4 kohdan tai 109 artiklan nojalla laadittuja tai hyväksytyjä asetuksia ja kaikkia unionin säädöksiä, mukaan lukien suuntaviivat, tiedonannot ja ilmoitukset;
- 40) 'velkainstrumenteilla' joukkovelkakirjoja tai muuta siirrettävissä olevaa vakuudetonta velkaa sekä instrumentteja, jotka synnyttävät velkaa tai joilla velka tunnustetaan, ja instrumentteja, jotka antavat oikeuden hankkia velkainstrumentteja;
- 41) 'alkuvakuudella' vakuutta, jonka keskusvastapuoli kerää kattaakseen mahdolliset tulevat vastuut, jotka liittyvät vakuuden tarjoaviin määritysosapuoliin ja tarvittaessa yhteentoimiviin keskusvastapuoliin viimeisen vakuuksien keräämisen ja määritysosapuolen tai yhteentoimivan keskusvastapuolen maksukyvyttömyyden aiheuttaman positoiden likvidaation välisenä aikana;
- 42) 'vaihtuvalla vakuudella' vakuutta, joka kerätään tai maksetaan markkinahintojen tosiasiallisista muutoksista johtuvien tämänhetkisten riskien huomioon ottamiseksi;
- 43) 'kriisinratkaisumaksuvaatimuksella' kriisinratkaisuviranomaisen käytettävissä 31 artiklan mukaisesti olevien lakisäteisten valtuuksien perusteella määritysosapuolille esitettyä pyyntöä antaa keskusvastapuolelle käteisvaroja ennalta rahastoitujen varojen lisäksi;
- 44) 'elvytysmaksuvaatimuksella' keskusvastapuolen toimintasäännöissä esitettyjen sopimusjärjestelyjen perusteella määritysosapuolille esitettyä pyyntöä – joka ei ole kriisinratkaisumaksuvaatimus – antaa keskusvastapuolelle käteisvaroja ennalta rahastoitujen varojen lisäksi;

⁽¹⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2365, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, arvopapereilla toteutettavien rahoituslaitosten uudelleenkäytön raportoinnista ja läpinäkyvyydestä sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 1).

- 45) 'siirtovaltuuksilla' 48 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa eriteltyjä oikeuksia siirtää osakkeita, muita omistusinstrumentteja, velkainstrumentteja, varoja, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja tai näiden yhdistelmiä kriisintarkaisun kohteena olevasta keskusvastapuolesta vastaanottajalle;
- 46) 'johdannaisella' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 5 alakohdassa määriteltyä johdannaista;
- 47) 'nettoutusjärjestelyllä' järjestelyä, jonka nojalla useat saamiset tai velvoitteet voidaan muuntaa yhdeksi nettosaamiseksi, mukaan lukien sulkeutuva nettoutusjärjestely, jossa täytäntöönpanoon oikeuttavan tapahtuman (määriteltiin se miten tai missä tahansa) toteutuessa osapuolten velvoitteita aikaistetaan niin, että ne erääntyvät välittömästi, tai ne puretaan ja kummassakin tapauksessa muunnetaan yhdeksi nettosaamiseksi tai korvataan yhdellä nettosaamisella, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/47/EY⁽²⁰⁾ 2 artiklan 1 kohdan n alakohdan i alakohdassa määritelty sulkeutuva nettoutusta koskeva lauseke ja direktiivin 98/26/EY 2 artiklan k alakohdassa määritelty "nettoutus";
- 48) 'kriisinehkäisytoimella' 10 artiklan 8 ja 9 kohdan mukaista valtuuksien käyttöä, jossa keskusvastapuolta vaaditaan toteuttamaan toimenpiteitä elvytysuunnitelmansa puutteiden korjaamiseksi, 16 artiklan mukaista valtuuksien käyttöä purkamismahdollisuuksien esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi tai 18 artiklan mukaisen varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteen toteuttamista;
- 49) 'sopimuksen purkamisoikeudella' oikeutta purkaa sopimus, velvoitteiden aikaistamista, sulkeutumista, kuittausta tai nettoutusta koskevaa oikeutta tai mitä tahansa vastaavaa sopimuksen osapuolen velvoitetta lykkävää tai muuttavaa tai sen lakkauttavaa määrystä tai määrystä, joka estää sopimuksesta muussa tapauksessa syntyvän velvoitteen syntymisen;
- 50) 'omistusoikeuden siirtävällä rahoitusvakuusjärjestelyllä' direktiivin 2002/47/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyä omistusoikeuden siirtävää rahoitusvakuusjärjestelyä;
- 51) 'katetulla joukkolainalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/2162⁽²¹⁾ 3 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä katettua joukkolainaa;
- 52) 'kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyllä' kolmannen maan lainsäädännön mukaista toimea, jonka tarkoituksena on kolmannen maan keskusvastapuolen kaatumisen hallinta ja joka tavoitteiltaan ja odotetuilta tuloksiltaan vastaa tämän asetuksen mukaisia kriisintarkaisutoimia;
- 53) 'asiaankuuluvilla kansallisilla viranomaisilla' kriisintarkaisuviranomaisia, toimivaltaisia viranomaisia tai toimivaltaisia ministeriöitä, jotka on nimetty tämän asetuksen mukaisesti tai direktiivin 2014/59/EU 3 artiklan nojalla, tai muita jäsenvaltioiden viranomaisia, joilla on lainkäyttöalueellaan määrityspalveluja tarjoavien kolmansien maiden keskusvastapuolten varoja, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja koskevia valtuuksia;
- 54) 'asiaankuuluvalla kolmannen maan viranomaisella' kolmannen maan viranomaista, jonka tehtävät vastaavat tehtäviä, joista kriisintarkaisuviranomaiset tai toimivaltaiset viranomaiset huolehtivat tämän asetuksen nojalla.

II OSASTO

VIRANOMAISET, KRIISINRATKAISUKOLLEGIO JA MENETTELYT

1 jakso

Kriisintarkaisuviranomaiset, kriisintarkaisukollegiot ja Euroopan valvontaviranomaisten osallistuminen

3 artikla

Kriisintarkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten ministeriöiden nimeäminen

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi kriisintarkaisuviranomainen, jolla on valtuudet soveltaa tässä asetuksessa säädettyjä kriisintarkaisuvälineitä ja käyttää kriisintarkaisuvaltuuksia.

⁽²⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/47/EY, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2002, rahoitusvakuusjärjestelyistä (EYVL L 168, 27.6.2002, s. 43).

⁽²¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2162, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskusta ja katettujen joukkolainojen julkisesta valvonnasta sekä direktiivien 2009/65/EY ja 2014/59/EU muuttamisesta (EUVL L 328, 18.12.2019, s. 29).

Kriisinratkaisuviranomaisten on oltava kansallisia keskuspankkeja, toimivaltaisia ministeriöitä, hallintoviranomaisia tai muita viranomaisia, joille on annettu hallinnolliset valtuudet.

2. Kriisinratkaisuviranomaisilla on oltava kriisinratkaisutoimenpiteiden soveltamiseen tarvittava asiantuntemus, voimavarat ja toimintakapasiteetti, ja niiden on käytettävä valtuuksiaan kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamisen edellyttämää nopeutta ja joustavuutta osoittaen.

3. Jos tämän artiklan 1 kohdan nojalla nimetyille kriisinratkaisuviranomaiselle on annettu muitakin tehtäviä, käytössä on oltava asianmukaiset rakenteelliset järjestelyt, jotta vältetään eturistiriidat kriisinratkaisuviranomaiselle tämän asetuksen nojalla annettujen tehtävien ja kaikkien muiden kyseiselle viranomaiselle annettujen tehtävien välillä. Erityisesti on otettava käyttöön järjestelyt, joilla varmistetaan kyseisen kriisinratkaisuviranomaisen tosiasiallinen toiminnallinen riippumattomuus, mukaan lukien erilliset henkilöstö, raportointilinjat ja päätöksentekoprosessi, kaikista tehtävistä, joita kriisinratkaisuviranomainen voi hoitaa asetuksen (EU) N:o 648/2012 22 artiklan nojalla keskusvastapuolen toimivaltaisena viranomaisena, ja tehtävistä, joita kriisinratkaisuviranomainen voi hoitaa asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen määräytösapuolten toimivaltaisena viranomaisena.

4. Edellä 3 kohdassa esitetyt vaatimukset eivät estä sitä, että raportointilinjat lähentyvät eri tehtäville tai viranomaisille yhteisen organisaation ylimmällä tasolla, tai sitä, että henkilöstö voidaan ennalta määritetyin edellytyksin jakaa muiden kriisinratkaisuviranomaiselle annettujen tehtävien kesken väliaikaisesti suuren työmäärän suorittamiseksi, tai sitä, että kriisinratkaisuviranomainen voi hyödyntää jaetun henkilöstön asiantuntemusta.

5. Asetuksen (EU) N:o 648/2012 ja tämän asetuksen mukaisten valvonta- ja kriisinratkaisutehtäviä suorittavien viranomaisten ja niiden puolesta kyseisiä tehtäviä suorittavien henkilöiden on tehtävä tiivistä yhteistyötä kriisinratkaisupäätösten valmistelussa, suunnittelussa ja soveltamisessa sekä silloin, kun kriisinratkaisuviranomainen ja toimivaltainen viranomainen ovat erillisiä yhteisöjä, että silloin, kun sama yhteisö suorittaa toiminnot.

6. Kriisinratkaisuviranomaisten on annettava ja julkistettava sisäiset säännöt, joilla varmistetaan 3 kohdassa vahvistettujen vaatimusten noudattaminen, mukaan lukien säännöt salassapitovelvollisuudesta ja eri tehtäväalueiden välisestä tiedonvaihdesta.

7. Jäsenvaltiot, joihin ei ole sijoittautunut keskusvastapuolta, voivat poiketa 3 kohdassa vahvistetuista vaatimuksista paitsi, jos on kysymys järjestelyistä eturistiriitöiden välttämiseksi.

8. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi ministeriö, joka vastaa tämän asetuksen mukaisten toimivaltaiselle ministeriölle annettujen tehtävien hoitamisesta.

9. Jos jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomainen ei ole toimivaltainen ministeriö, kriisinratkaisuviranomaisen on ilman aiheutonta viivytystä ilmoitettava toimivaltaiselle ministeriölle tämän asetuksen nojalla tehtävistä päätöksistä, ja jollei kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä, sen on saatava ministeriön hyväksyntä ennen sellaisten päätösten täytäntöönpanoa, joilla on suoria finanssipoliittisia vaikutuksia tai järjestelmään kohdistuvia vaikutuksia, jotka todennäköisesti aiheuttavat suoria finanssipoliittisia vaikutuksia.

10. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja asetuksella (EU) N:o 1095/2010 perustetulle Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä 'arvopaperimarkkinaviranomainen', 1 kohdan nojalla nimetyistä kriisinratkaisuviranomaisista.

11. Jos jäsenvaltio nimeää 1 kohdan nojalla useamman kuin yhden kriisinratkaisuviranomaisen, 10 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on sisällytettävä seuraavat:

- a) syyt, joilla useamman kriisinratkaisuviranomaisen nimeämistä perustellaan;
- b) tehtävien ja vastuiden jakaminen kyseisten viranomaisten välillä;
- c) tapa, jolla niiden välinen koordinointi varmistetaan; ja
- d) kriisinratkaisuviranomainen, joka on nimetty yhteysviranomaiseksi muiden jäsenvaltioiden asiaankuuluvien viranomaisten kanssa tehtävää yhteistyötä ja koordinoitua varten.

12. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee luettelon 10 kohdan nojalla ilmoitetuista kriisinratkaisuviranomaisista ja yhteysviranomaisista.

4 artikla

Kriisinratkaisukollegiot

1. Keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen on perustettava kriisinratkaisukollegio huolehtimaan 12, 15 ja 16 artiklassa tarkoitetuista tehtävistä sekä hallittava ja johdettava sitä, sekä varmistettava yhteistyö ja koordinointi niiden viranomaisten kanssa, jotka ovat kriisinratkaisukollegion jäseniä, ja tarvittaessa varmistettava yhteistyö kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten kanssa.

Kriisinratkaisukollegioiden on tarjottava kriisinratkaisuviranomaisille ja muille asiaankuuluville viranomaisille puitteet, joissa ne voivat suorittaa seuraavat tehtävät:

- a) kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisen kannalta merkityksellisten tietojen vaihtaminen muun muassa kriisinratkaisusuunnitelman täytäntöönpanon systemisen vaikutuksen huomioon ottamiseksi, valmistelu- ja ennaltaehkäisytoimien soveltamiseksi ja kriisinratkaisua varten;
- b) kriisinratkaisusuunnitelmien laatiminen 12 artiklan nojalla;
- c) keskusvastapuolten purkamismahdollisuuksien arvioiminen 15 artiklan nojalla;
- d) keskusvastapuolten purkamismahdollisuuksien esteiden määrittäminen, niihin puuttuminen ja niiden poistaminen 16 artiklan nojalla; ja
- e) kriisinratkaisusuunnitelmia ja -strategioita koskevan julkisen viestinnän koordinointi.

2. Kriisinratkaisukollegion jäseninä ovat seuraavat tahot:

- a) keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomainen;
- b) keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen;
- c) asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen määritysosapuolten toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset, mukaan lukien tarvittaessa Euroopan keskuspankki (EKP) neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013⁽²²⁾ mukaisesti sille annettujen yhteiseen valvontamekanismiin kuuluvien luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvien tehtävien puitteissa ja yhteinen kriisinratkaisuneuvosto asetuksen (EU) N:o 806/2014 mukaisesti sille annettussa tehtävässään yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin kuuluvien luottolaitosten kriisinratkaisuviranomaisena;
- d) muut kuin c alakohdassa tarkoitettujen määritysosapuolten toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset. Kyseisten toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten on ilmoitettava keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaiselle osallistumisestaan kollegioon ja perustettava se arvioituaan keskusvastapuolen kriisinratkaisun mahdollisia vaikutuksia oman jäsenvaltionsa rahoitusvakauteen;
- e) määritysosapuolten asiakkaiden toimivaltaiset viranomaiset tai kriisinratkaisuviranomaiset edellyttäen, että kollegiossa ei ole vielä niiden oman jäsenvaltion jäsentä c, d, f, g tai h alakohdan mukaisesti. Kyseisten viranomaisten on ilmoitettava keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaiselle osallistumisestaan kollegioon ja perustettava se arvioituaan keskusvastapuolen kriisinratkaisun mahdollisia vaikutuksia oman jäsenvaltionsa rahoitusvakauteen;
- f) asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten;
- g) asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen keskusvastapuolten toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten;
- h) asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten;
- i) asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitettujen Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) jäsenet;

⁽²²⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

- j) asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 2 kohdan h alakohdassa tarkoitettuihin liikkeeseen laskeviin keskuspankkiin;
- k) muut kuin j alakohdassa tarkoitettuihin keskuspankkiin, jotka laskevat liikkeeseen keskusvastapuolella määritetyissä rahoitusvälineissä käytettäviä unionin valuuttoja. Kyseisten liikkeeseen laskevien keskuspankkien on ilmoitettava keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaiselle osallistumisestaan kollegioon ja perusteltava se arvioituaan keskusvastapuolen kriisinratkaisun mahdollisia vaikutuksia liikkeeseen laskemaansa valuuttaan;
- l) soveltuviin tapauksiin emoyrityksen toimivaltainen viranomaislainen;
- m) toimivaltainen ministeriö, jos a alakohdassa tarkoitettu kriisinratkaisuviranomaislainen ei ole toimivaltainen ministeriö;
- n) arvopaperimarkkinaviranomaislainen; ja
- o) asetuksella (EU) N:o 1093/2010 perustettu Euroopan valvontaviranomaislainen (Euroopan pankkiviranomaislainen), jäljempänä 'pankkiviranomaislainen'.

3. Arvopaperimarkkinaviranomaisella, pankkiviranomaisella ja 2 kohdan d, e, k ja l alakohdassa tarkoitetuilla viranomaisilla ei ole äänioikeutta kriisinratkaisukollegioissa.

Jos Euroopan keskuspankki on kollegion jäsen 2 kohdan c ja j alakohdan nojalla, sillä on kollegiossa kaksi ääntä.

4. Kolmansien maiden sijoittautuneiden määritysosapuolten toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset sekä sellaisten kolmansien maiden keskusvastapuolten toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset, joiden kanssa keskusvastapuoli on tehnyt yhteentoimivuusjärjestelyjä, voidaan kutsua osallistumaan kriisinratkaisukollegioon tarkkailijoina. Osallistumisen edellytyksenä on, että kyseisiin viranomaisiin sovelletaan salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia, jotka kriisinratkaisukollegion puheenjohtajana toimivan keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen näkemyksen mukaan vastaavat 73 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

Kolmansien maiden viranomaisten osallistuminen kriisinratkaisukollegioon voidaan rajoittaa keskusteluun valikoiduista rajatylittävistä täytäntöönpanokysymyksistä, joihin voivat kuulua seuraavat:

- a) kriisinratkaisutoimien tehokas ja koordinoitu täytäntöönpano erityisesti 53 ja 77 artiklan mukaisesti;
- b) erilaisesta vakuus-, nettoutus- ja kuittausjärjestelylainsäädännöstä ja erilaisista elvytys- ja kriisinratkaisuvälituksista tai -strategioista mahdollisesti johtuvien tehokkaan kriisinratkaisutoimien mahdollisten esteiden tunnistaminen ja poistaminen;
- c) uusien lupa-, tunnustamis- tai toimilupavaatimusten tarpeen määrittäminen ja koordinointi ottaen huomioon, että kriisinratkaisutoimet on toteutettava oikea-aikaisesti;
- d) määritysvelvollisuuden mahdollinen keskeyttäminen asetuksen (EU) N:o 648/2012 6 a artiklan nojalla tai asianomaisen kolmannen maan kansallisen lainsäädännön vastaavan säännöksen nojalla niiden asiaankuuluvien omaisuusluokkien osalta, joihin keskusvastapuolen kriisinratkaisu vaikuttaa;
- e) eri aikavyöhykkeiden mahdollinen vaikutus kaupankäynnin päättymisajankohtaan.

5. Keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaislainen on kriisinratkaisukollegion puheenjohtajana vastuussa seuraavista tehtävistä:

- a) kirjallisten järjestelyjen ja menettelyjen käyttöönotto kriisinratkaisukollegion toimintaa varten kriisinratkaisukollegion muita jäseniä kuultuaan;
- b) kriisinratkaisukollegion kaiken toiminnan koordinointi;
- c) kriisinratkaisukollegion kaikkien kokouksien koollekutsuminen ja niissä puheenjohtajana toimiminen;
- d) täydellisten tietojen toimittaminen ennalta kaikille kriisinratkaisukollegion jäsenille kokousten järjestämisestä, keskeisistä kokouksissa käsiteltävistä kysymyksistä ja niiden käsittelyssä huomioon otettavista asioista;

- e) päättäminen siitä, kutsutaanko tiettyihin kriisintarkaisukollegion kokouksiin 4 kohdan mukaisesti kolmansien maiden viranomaisia ja mitkä niistä kutsutaan;
- f) kaikkien merkityksellisten tietojen oikea-aikaisen kriisintarkaisukollegion jäsenten välisen vaihdon mahdollistaminen, edistäminen ja koordinointi; ja
- g) tietojen toimittaminen oikea-aikaisesti kaikille kriisintarkaisukollegion jäsenille kyseisten kokousten päätöksistä ja tuloksista.

6. Kollegiolle annettujen tehtävien hoitamisen helpottamiseksi 2 kohdassa tarkoitetuilla kollegion jäsenillä on oikeus osallistua kollegion kokousten esityslistojen vahvistamiseen erityisesti lisäämällä kohtia kokouksen esityslistaan.

7. Jotta voidaan varmistaa kriisintarkaisukollegioiden yhtenäinen ja johdonmukainen toiminta kaikkialla unionissa, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, jotta voidaan määritellä kirjallisten järjestelyjen ja menettelyjen sisältö 1 kohdassa tarkoitettujen kriisintarkaisukollegioiden toimintaa varten.

Kyseisiä sääntelystandardeja laatiessaan arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon direktiivin 2014/59/EU 88 artiklan 7 kohdan nojalla hyväksytyjen delegoitujen säästöasetuksia koskevat säännökset.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2022.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklaa noudattaen.

5 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen kriisintarkaisukomitea

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen perustaa asetuksen (EU) N:o 1095/2010 41 artiklan nojalla kriisintarkaisukomitean, jäljempänä 'arvopaperimarkkinaviranomaisen kriisintarkaisukomitea', valmistelemaan sille tässä asetuksessa tehtäväksi annetut päätökset lukuun ottamatta tämän asetuksen 11 artiklan nojalla tehtäviä päätöksiä.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen kriisintarkaisukomitean on myös edistettävä kriisintarkaisusuunnitelmien laatimista ja koordinoitua ja kehitettävä menetelmiä lähellä kaatumista olevien keskusvastapuolten kriisintarkaisua varten.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisen kriisintarkaisukomitea koostuu 3 artiklan 1 kohdan nojalla nimetyistä viranomaisista.

Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdan i ja v alakohdassa tarkoitettujen viranomaisten on kutsuttava osallistumaan arvopaperimarkkinaviranomaisen kriisintarkaisukomiteaan tarkkailijoina.

3. Tämän asetuksen soveltamiseksi arvopaperimarkkinaviranomainen tekee yhteistyötä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010⁽²³⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, jäljempänä 'vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen') ja pankkiviranomaisen kanssa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 54 artiklan, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 54 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 54 artiklan mukaisesti perustetun Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitean puitteissa.

⁽²³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

4. Tämän asetuksen soveltamiseksi arvopaperimarkkinaviranomainen varmistaa, että arvopaperimarkkinaviranomaisen kriisintarkaisukomitea ja muut asetuksessa (EU) N:o 1095/2010 tarkoitetut tehtävät on rakenteellisesti erotettu toisistaan.

6 artikla

Viranomaisten välinen yhteistyö

1. Toimivaltaisten viranomaisten, kriisintarkaisuviranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen on tehtävä tiivistä yhteistyötä tätä asetusta sovellettaessa. Erityisesti elvytysvaiheen aikana toimivaltaisen viranomaisen ja valvontakollegion jäsenten olisi tehtävä yhteistyötä ja kommunikoidava tehokkaasti kriisintarkaisuviranomaisen kanssa, jotta kriisintarkaisuviranomainen voi toimia oikea-aikaisesti.
2. Keskusvastapuolen kriisintarkaisuviranomaisen ja sen määritysosapuolten kriisintarkaisuviranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä sen varmistamiseksi, ettei kriisintarkaisulle ole esteitä.
3. Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisintarkaisuviranomaisten on tehtävä yhteistyötä arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa tätä asetusta sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisintarkaisuviranomaisten on asetuksen (EU) N:o 1095/2010 35 artiklan mukaisesti toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle viipymättä kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen sen tehtävien hoitamiseksi.

2 jakso

Päätöksenteko ja menettelyt

7 artikla

Päätöksenteon yleiset periaatteet

Toimivaltaisten viranomaisten, kriisintarkaisuviranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen on otettava huomioon kaikki seuraavat periaatteet ja näkökohdat tehdessään päätöksiä ja toteuttaessaan toimia tämän asetuksen nojalla:

- a) varmistetaan yksittäistä keskusvastapuolta koskevien päätösten tai toimien vaikuttavuus ja oikeasuhteisuus ottaen huomioon ainakin seuraavat tekijät:
 - i) keskusvastapuolen oikeudellinen muoto sekä omistus- ja organisaatorakenne, mukaan lukien tilanteen mukaan mahdolliset keskinäiset riippuvuussuhteet konsernissa, johon keskusvastapuoli kuuluu;
 - ii) keskusvastapuolen liiketoiminnan luonne, koko ja monimuotoisuus, erityisesti niiden markkinoiden, joilla se tarjoaa palvelujaan, koko, rakenne ja likviditeetti stressitilanteissa;
 - iii) keskusvastapuolen määritysosapuolten sekä, siltä osin kuin tietoja on saatavilla, niiden asiakkaiden ja epäsuorien asiakkaiden verkoston rakenne, luonne ja monimuotoisuus;
 - iv) keskusvastapuolen kriittisten toimintojen korvattavuus markkinoilla, joilla se tarjoaa palvelujaan;
 - v) keskusvastapuolen sidokset muihin rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin, markkinapaikkoihin, rahoituslaitoksiin ja yleensä rahoitusjärjestelmään;
 - vi) se, määrittääkö keskusvastapuoli OTC-johdannaissopimuksia, jotka kuuluvat OTC-johdannaislajiin, jonka on ilmoitettu kuuluvan määritysvelvollisuuden piiriin asetuksen (EU) N:o 648/2012 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti; ja
 - vii) tosiasialliset tai mahdolliset seuraukset 18 artiklan 1 kohdassa ja 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista rikkomisista;

- b) päätöksenteko on tehokasta, oikea-aikaista ja tarvittaessa riittävä nopeaa ja kustannukset pidetään mahdollisimman pieninä tehtäessä päätöksiä ja toteutettaessa toimia samalla varmistaen, että markkinahäiriöitä lievennetään mahdollisimman paljon;
- c) poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen käyttämistä vältetään mahdollisimman pitkälle, tällaista tukea on saatavilla ja sitä käytetään vasta viimeisenä keinona 45 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti eikä julkisesta rahoitustuesta luoda odotuksia;
- d) kriisinratkaisuviranomaiset, toimivaltaiset viranomaiset ja muut viranomaiset tekevät keskenään yhteistyötä varmistaakseen, että päätökset tehdään ja toimet toteutetaan koordinoitusti ja tehokkaasti;
- e) kunkin jäsenvaltion asiaankuuluvien viranomaisten tehtävät ja vastuut määritellään selkeästi;
- f) niiden jäsenvaltioiden edut, joissa keskusvastapuoli tarjoaa palveluja ja joihin sen määrätysosapuolet ja siltä osin kuin tietoja on saavilla, niiden asiakkaat ja epäsuorat asiakkaat, myös silloin, kun jäsenvaltiot ovat nimenneet kyseiset asiakkaat tai epäsuorat asiakkaat muiksi järjestelmän kannalta merkittäviksi laitoksiksi, sekä mahdolliset yhteentoimivat rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit, yhteentoimivat keskusvastapuolet mukaan lukien, ovat sijoittautuneet, ja erityisesti vaikutukset, joita mahdollisella päätöksellä tai toimella tai toimimatta jättämisellä on kyseisten jäsenvaltioiden ja koko unionin rahoitusvakautteen tai verovaroihin;
- g) kriisinratkaisuviranomaiset ja -kollegiot eivät saa edellyttää jäsenvaltioita myöntämään poikkeuksellista julkista rahoitustukea eivätkä vaikuttaa jäsenvaltioiden valtiontaloutta koskevaan määräysvaltaan ja finanssipoliittiseen vastuuseen;
- h) asianomaisten määrätysosapuolten etujen ja, siltä osin kuin tietoja on saatavilla, niiden asiakkaiden ja epäsuorien asiakkaiden, velkojien ja muiden asianomaisissa jäsenvaltioissa sijaitsevien keskusvastapuolen sidosryhmien etujen välillä on löydettävä tasapaino siten, että vältetään tiettyjen toimijoiden etujen epäoikeudenmukaista rajoittamista tai epäoikeudenmukaista suojelemista ja vastuun epäoikeudenmukaista jakautumista jäsenvaltioissa ja niiden kesken;
- i) tämän asetuksen mukaisesti velvoitteisiin kuulla viranomaista ennen päätöksen tekemistä tai toimen toteuttamista sisältyy ainakin kuulemisvelvoite ehdotetun päätöksen tai toimen niiden tekijöiden osalta, joilla on tai joilla todennäköisesti on vaikutuksia määrätysoapuoliin, asiakkaisiin, yhteentoimiviin rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin tai markkinapaikkoihin tai vaikutuksia sen jäsenvaltion rahoitusvakautteen, johon määrätysosapuolet, asiakkaat, yhteentoimivat rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit tai markkinapaikat ovat sijoittautuneet tai jossa ne sijaitsevat;
- j) jos viranomaisen ottaa esille oman jäsenvaltionsa rahoitusvakautta koskevan kysymyksen, keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomainen ja kriisinratkaisukollegio tarkastelevat kysymystä perusteellisesti ja jos ne eivät ota esitettyjä huolenaiheita huomioon, perustelevat asian kirjallisesti;
- k) jäljempänä 12 artiklassa tarkoitettuja kriisinratkaisusuunnitelmia noudatetaan, paitsi jos tapauksen olosuhteet huomioon ottaen poikkeaminen kyseisistä suunnitelmista on tarpeen, jotta voidaan paremmin saavuttaa kriisinratkaisutavoitteet;
- l) avoimuus asiaankuuluvia viranomaisia kohtaan varmistetaan mahdollisuuksien mukaan ja joka tapauksessa silloin, kun ehdotetulla päätöksellä tai toimella todennäköisesti on vaikutuksia asiaankuuluvien jäsenvaltioiden rahoitusvakautteen tai verovaroihin;
- m) koordinointi ja yhteistyö on mahdollisimman tiivistä, myös kriisinratkaisun kokonaiskustannusten pienentämiseksi; ja
- n) mahdollisuuksien mukaan pidetään seuraavat mahdollisimman vähäisinä: päätösten, jotka kohdistuvat kaikkiin sellaisiin jäsenvaltioihin, joissa keskusvastapuoli tarjoaa palveluja ja joihin sen määrätysosapuolet ja, siinä määrin kuin tietoja on saatavilla, niiden asiakkaat ja epäsuorat asiakkaat, myös siinä tapauksessa, että jäsenvaltiot ovat nimenneet kyseiset asiakkaat tai epäsuorat asiakkaat muiksi järjestelmän kannalta merkittäviksi laitoksiksi, sekä kaikki yhteentoimivat rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit, yhteentoimivat keskusvastapuolet mukaan luettuina, ovat sijoittautuneet, kielteiset taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset, mukaan lukien kielteiset vaikutukset rahoitusvakautteen.

8 artikla

Tiedonvaihto

1. Kriisinratkaisuviranomaisten, toimivaltaisten viranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen on omasta aloitteestaan tai pyynnöstä annettava toisilleen oikea-aikaisesti kaikki tiedot, joilla on merkitystä niiden tämän asetuksen mukaisten tehtävien hoitamisessa.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuviranomaiset saavat paljastaa kolmannen maan viranomaisen antamia luottamuksellisia tietoja ainoastaan, jos kyseinen viranomaisen on antanut siihen etukäteen kirjallisen suostumuksensa.
3. Kriisinratkaisuviranomaisten on annettava toimivaltaiselle ministeriölle kaikki sellaisiin päätöksiin tai toimenpiteisiin liittyvät tiedot, jotka edellyttävät ilmoittamista toimivaltaiselle ministeriölle, sen kuulemista tai sen suostumusta.

III OSASTO

VALMISTELU

I LUKU

Elvytyksen ja kriisinratkaisun suunnittelu

1 jakso

Elvytyksen suunnittelu

9 artikla

Elvytyssuunnitelmat

1. Kun keskusvastapuolen rahoitus tilanne on heikentynyt merkittävästi tai kun on vaarana, että se ei täytä asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädettyjä pääoma- ja vakavaraisuusvaatimuksia, sen on laadittava elvytyssuunnitelma, jossa esitetään toimenpiteitä, joita keskusvastapuolen on määrä toteuttaa maksukyvyttömyystapahtumissa ja muissa kuin maksukyvyttömyystapahtumissa sekä näiden yhdistelmissä palauttaakseen taloudellisen vakautensa ennalleen ilman poikkeuksellista julkista rahoitustukea ja voidakseen jatkaa kriittisten toimintojen tarjoamista, ja ylläpidettävä tällaista suunnitelmaa.
2. Elvytyssuunnitelmaan sisältyvissä toimenpiteissä on
 - a) puututtava kattavasti ja tehokkaasti kaikkiin eri skenaarioissa yksilöityihin riskeihin, mukaan lukien mahdolliset kattamattomat likviditeettivajeet;
 - b) maksukyvyttömyystapahtumasta aiheutuvien tappioiden tapauksessa varmistettava, että positiokanta täsmätetään uudelleen ja että kattamattomat tappiot kohdennetaan täysimääräisesti määritysosapuolille ja niiden asiakkaille, jos kyseiset asiakkaat ovat keskusvastapuolen välittömiä velkojia, sekä osakkeenomistajille, ottaen huomioon kaikkien sidosryhmien edut;
 - c) sisällytettävä mukaan tappionkattamisjärjestelyt, jotka riittävät kattamaan kaikenlaisista muista kuin maksukyvyttömyystapahtumista mahdollisesti aiheutuvat tappiot; ja
 - d) annettava mahdollisuus keskusvastapuolen rahoitusvarojen, sen omat varat mukaan lukien, täydentämiseen riittävälle tasolle, jotta keskusvastapuoli voi täyttää sille asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti kuuluvat velvoitteet, sekä tuettava keskusvastapuolen kriittisten toimintojen jatkuvaa ja oikea-aikaista toteuttamista.
3. Elvytyssuunnitelman on sisällettävä keskusvastapuolen riskiprofiiliin perustuvien indikaattorien puitteet, joilla määritetään olosuhteet, joissa elvytyssuunnitelman toimenpiteet on toteutettava. Indikaattorit voivat olla keskusvastapuolen taloudelliseen vakauteen ja toimintakelpoisuuteen liittyen joko laadullisia tai määrällisiä, ja niiden avulla olisi voitava toteuttaa elvytystoimenpiteitä riittävän ajoissa niin, että suunnitelman toteuttamiseen jää riittävästi aikaa.
4. Keskusvastapuolten on otettava käyttöön asianmukaiset järjestelyt, joiden avulla 3 kohdassa tarkoitettuja indikaattoreita voidaan seurata säännöllisesti. Keskusvastapuolten on raportoitava kyseisen seurannan tuloksista toimivaltaisille viranomaisilleen. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava tiedot valvontakollegiolle, jos ne pitävät tällaisia tietoja merkittävänä.
5. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa yhteistyössä järjestelmäriskikomitean kanssa viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2022 asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa esitetään luettelo tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista laadullisista ja määrällisistä indikaattoreista, jotka suunnitelmaan on vähintään sisällyttävä.
6. Keskusvastapuolten on sisällytettävä toimintasäntöihinsä määräyksiä, joissa esitetään pääpiirteissään menettelyt, joita ne noudattavat ehdottaessaan elvytysprosessin tavoitteiden saavuttamiseksi, että
 - a) elvytyssuunnitelman mukaiset toimenpiteet toteutetaan, vaikka asiaankuuluvat indikaattorit eivät ole täyttyneet; tai
 - b) elvytyssuunnitelman mukaisista toimenpiteistä pidäytyään, vaikka asiaankuuluvat indikaattorit ovat täyttyneet.

Kaikista tämän kohdan nojalla tehdyistä päätöksistä ja niiden perusteluista on ilmoitettava viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle.

7. Jos keskusvastapuoli aikoo ottaa käyttöön elvytys suunnitelmansa, sen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle havaitsemiensa ongelmien luonne ja suuruus, esitettävä kaikki asiaan vaikuttavat olosuhteet ja ilmoitettava, mitä elvytystai muita toimenpiteitä se aikoo toteuttaa tilanteen korjaamiseksi, sekä suunnitellut määräajat, joiden kuluessa sen taloudellinen vakaus palautetaan kyseisten toimenpiteiden avulla.

Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että elvytystoimenpide, jonka keskusvastapuoli aikoo toteuttaa, voi aiheuttaa merkittäviä haittavaikutuksia rahoitusjärjestelmälle tai se on todennäköisesti tehoton, se voi vaatia keskusvastapuolta pidättämään kyseisestä toimenpiteestä.

Toimivaltaisen viranomaisen on tämän artiklan 6 kohdan toisen alakohdan nojalla vastaanotetun ilmoituksen jälkeen välittömästi arvioitava, edellyttävätkö olosuhteet varhaisen tilanteeseen puuttumisen valtuuksien käyttöä 18 artiklan mukaisesti.

8. Toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava kriisintarkausviranomaiselle ja valvontakollegiolle ja kriisintarkausviranomaisen on viipymättä ilmoitettava kriisintarkauskollegiolle 6 kohdan toisen alakohdan ja 7 kohdan ensimmäinen alakohdan mukaisesti saaduista ilmoituksista ja toimivaltaisen viranomaisen sen jälkeen 7 kohdan toisen alakohdan mukaisesti antamista ohjeista.

Jos toimivaltainen viranomainen saa tämän artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti ilmoituksen, sen on rajoitettava oman pääoman ehtoiisiin tai sellaisina kohdeltaviin instrumentteihin liittyvien suoritusten maksamista, mukaan lukien keskusvastapuolen osinkomaksut ja takaisinostot, tai kiellettävä se mahdollisimman suurella laajuudella aiheuttamatta kuitenkaan maksukyvyttömyystapahtumaa ja se voi rajoittaa asetuksen (EU) N:o 648/2012 26 artiklan 5 kohdan mukaisessa keskusvastapuolen palkka- ja palkkiopolitiikassa määriteltyjen muuttuvien palkkioiden, lisäeläke-etuuksien tai erorahojen maksamista asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 29 alakohdassa määritellylle ylimmälle johdolle taikka kieltää sen.

9. Keskusvastapuolten on tarkistettava, testattava ja tarvittaessa päivitettävä elvytys suunnitelmansa ainakin vuosittain ja joka tapauksessa sellaisten niiden oikeudellisessa rakenteessa tai organisaatorakenteessa, liiketoiminnassa tai rahoitustilanteessa tapahtuneiden mahdollisten muutosten jälkeen, jotka saattavat vaikuttaa olennaisesti kyseisiin suunnitelmiin tai muutoin edellyttää niiden muuttamista. Toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää, että keskusvastapuolet päivittävät elvytys suunnitelmansa tätä useammin.

10. Elvytys suunnitelmat on laadittava liitteessä olevan A jakson mukaisesti, ja niissä on otettava huomioon sen konsernin kaikki asiaankuuluvat keskinäiset riippuvuus suhteet, johon keskusvastapuoli kuuluu. Toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää, että keskusvastapuolet esittävät lisätietoja elvytys suunnitelmissaan. Keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa kuultava keskusvastapuolen emoyrityksen toimivaltaista viranomaista.

11. Elvytys suunnitelmissa

- a) ei saa olettaa, että poikkeuksellista julkista rahoitustukea, keskuspankin antamaa maksuvalmiusapua tai keskuspankin epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamaa maksuvalmiusapua on saatavissa tai että sitä saadaan;
- b) on otettava huomioon kaikkien sellaisten sidosryhmien edut, joihin suunnitelma todennäköisesti vaikuttaa, mukaan lukien määritys osapuolet ja, siinä määrin kuin tiedot ovat saatavilla, niiden suorat ja epäsuorat asiakkaat; ja
- c) on varmistettava, ettei määritys osapuolilla ole keskusvastapuoliin liittyviä rajoittamattomia vastuita ja että sidosryhmien mahdolliset tappiot ja likviditeettivajeet ovat läpinäkyviä, mitattavissa, hallittavissa ja valvottavissa.

12. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa yhteistyössä järjestelmäriskikomitean kanssa viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2022 asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään, millaisia skenaarioita tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti on tarkasteltava. Tällaisia ohjeita antaessaan arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa tarvittaessa huomioon valvonnan stressitestit.

13. Jos keskusvastapuoli on osa konsernia ja emoyhtiön tai konsernin sopimusperusteiset tukisopimukset ovat osa elvytys suunnitelmaa, elvytys suunnitelmassa on tarkasteltava skenaarioita, joissa kyseisiä sopimuksia ei voida noudattaa.

14. Maksukyvyttömyystapahtuman tai muun kuin maksukyvyttömyystapahtuman jälkeen keskusvastapuolen on käytettävä ennalta rahastoitujen tähän tarkoitukseen varattujen omien varojen lisämäärä ennen tämän asetuksen liitteessä olevan A jakson 15 alakohdassa tarkoitettujen järjestelyjen ja toimenpiteiden käyttöä. Kyseinen määrä ei saa olla pienempi kuin 10 prosenttia eikä suurempi kuin 25 prosenttia asetuksen (EU) N:o 648/2012 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti lasketuista riskiperusteisista pääomavaatimuksista.

Tämän vaatimuksen noudattamiseksi keskusvastapuoli voi vähimmäispääomavaatimustensa lisäksi käyttää hallussaan olevan pääoman määrää noudattaakseen asetuksen (EU) N:o 648/2012 16 artiklan 3 kohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä tarkoitettua ilmoituskynnysarvoa.

15. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii tiiviissä yhteistyössä pankkiviranomaisen kanssa ja Euroopan keskuspankkijärjestelmää kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään menetelmä, jolla lasketaan 14 kohdan mukaisesti käytettävä ennalta rahastoitujen tähän tarkoitukseen varattujen omien varojen lisämäärä ja ylläpidetään sitä. Kyseisiä teknisiä standardeja laatiessaan arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon kaikki seuraavat seikat:

- a) keskusvastapuolten rakenne ja sisäinen organisaatio sekä niiden toiminnan luonne, laajuus ja monitahoisuus;
- b) keskusvastapuolten osakkeenomistajien, johdon ja määritysosapuolten sekä määritysosapuolten asiakkaiden kannustinrakenne;
- c) se, miten asianmukaista keskusvastapuolten on, riippuen valuutoista, joiden määräisinä keskusvastapuolten määrittämät rahoitusvälineet ovat, keskusvastapuolten vakuudeksi hyväksytyistä valuutoista ja niiden toiminnasta aiheutuvasta riskistä, erityisesti, jos ne eivät määritä asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 7 alakohdassa määriteltyjä OTC-johdannaisia, sijoittaa kyseinen tähän tarkoitukseen varattujen omien varojen lisämäärä muihin kuin kyseisen asetuksen 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin varoihin; ja
- d) kolmansien maiden keskusvastapuoliin sovellettavat säännöt ja niiden käytännöt sekä keskusvastapuolten elvytykseen ja kriisintarkkaisuun liittyvä kansainvälinen kehitys, jotta voidaan säilyttää kansainvälisesti toimivien unionin keskusvastapuolten kilpailukyky ja unionin keskusvastapuolten kilpailukyky verrattuna unionissa määrityspalveluja tarjoaviin kolmansien maiden keskusvastapuoliin.

Jos arvopaperimarkkinaviranomainen toteaa ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen kriteerien perusteella, että tiettyjen keskusvastapuolten on aiheellista sijoittaa tämä ennalta rahastoitujen tähän tarkoitukseen varattujen omien varojen lisämäärä muihin kuin asetuksen (EU) N:o 648/2012 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin varoihin, sen on myös täsmennettävä:

- a) menettely, jolla keskusvastapuolet voivat, jos kyseisiä varoja ei ole välittömästi saatavilla, turvautua elvytystoimenpiteisiin, jotka edellyttävät muiden kuin maksukyvyttömiä määritysosapuolten rahoitusosuutta;
- b) menettely, jota keskusvastapuolten on noudatettava maksaakseen myöhemmin takaisin a alakohdassa tarkoitetuille muille kuin maksukyvyttömillä määritysosapuolille enintään tämän artiklan 14 kohdan mukaisesti käytettävän määrän.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2022.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

16. Keskusvastapuolen on kehitettävä riittävät mekanismit, joilla otetaan elvytysuunnitelman laadintaan mukaan sellaiset yhteentoimivat rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit ja sidosryhmät, jotka kantaisivat tappiot tai joille aiheutuisi kustannuksia tai jotka osallistuisivat likviditeettivajeiden kattamiseen, jos elvytysuunnitelma pantaisiin täytäntöön.

17. Keskusvastapuolen hallituksen on arvioitava ja hyväksyttävä elvytysuunnitelma ennen sen toimittamista toimivaltaiselle viranomaiselle ottaen huomioon riskinarviointikomitean asetuksen (EU) N:o 648/2012 28 artiklan 3 kohdan mukaisesti antamat neuvot.

18. Jos keskusvastapuolen hallitus on päättänyt olla noudattamatta riskinarviointikomitean neuvoja, sen on viipymättä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle asetuksen (EU) N:o 648/2012 28 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja perusteltava päätöksensä yksityiskohtaisesti toimivaltaiselle viranomaiselle.

19. Elvytysuunnitelmat on sisällytettävä keskusvastapuolen hallinnointi- ja ohjausjärjestelmään ja yleiseen riskienhallintakehykseen.

20. Elvytysuunnitelmissa esitettyjen toimenpiteiden, joilla luodaan taloudellisia tai sopimusvelvoitteita määritysosa-puolille ja tapauksen mukaan asiakkaille ja epäsuorille asiakkaille, yhteentoimiville rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureille tai markkinapaikoille, on oltava osa keskusvastapuolten toimintasääntöjä.

21. Keskusvastapuolten on varmistettava, että elvytysuunnitelmissa esitetyt toimenpiteet ovat täytäntöönpanokelpoisia kaikkina aikoina kaikilla lainkäyttöalueilla, joilla määritysosa-puolek, yhteentoimivat rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit tai markkinapaikat sijaitsevat.

22. Keskusvastapuolten velvoitetta sisällyttää elvytysuunnitelmiinsa oikeus esittää elvytysmaksuvaatimus ja tarvittaessa alentaa niiden voittojen arvoa, jotka keskusvastapuolten on maksettava muille kuin maksukyvyttömille määritysosa-puolille, ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 648/2012 1 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin.

23. Määritysosa-puolten on ilmoitettava asiakkailleen selkeällä ja avoimella tavalla, voivatko keskusvastapuolen elvytysuunnitelmaan sisältyvät toimenpiteet vaikuttaa niihin ja millä tavoin.

10 artikla

Elvytysuunnitelmien arviointi

1. Keskusvastapuolten on toimitettava elvytysuunnitelmansa toimivaltaiselle viranomaiselle.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava kukin suunnitelma valvontakollegiolle ja kriisinratkaisuviranomaiselle ilman aiheetonta viivytystä. Toimivaltaisen viranomaisen on kuuden kuukauden kuluessa elvytysuunnitelman toimittamisesta koordinoitusti valvontakollegion kanssa 11 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tarkasteltava kyseistä suunnitelmaa ja arvioitava, missä määrin se täyttää 9 artiklassa säädetty vaatimukset.
3. Elvytysuunnitelmaa arvioidessaan toimivaltaisen viranomaisen ja valvontakollegion on otettava huomioon seuraavat tekijät:
 - a) keskusvastapuolen pääomarakenne, sen maksukyvyttömyysjärjestely, organisaatorakenteen monitahoisuus, sen toimintojen korvattavuus ja keskusvastapuolen riskiprofiili, myös taloudellisten, operatiivisten ja kyberriskien suhteen;
 - b) elvytysuunnitelman toteuttamisen kokonaisvaikutus:
 - i) määritysosa-puoliin ja, siltä osin kuin tietoja on saatavilla, niiden asiakkaisiin ja epäsuoriin asiakkaisiin, myös silloin, kun ne on nimetty muiksi järjestelmän kannalta merkittäviksi laitoksiksi;
 - ii) yhteentoimiviin rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin;
 - iii) rahoitusmarkkinoihin, mukaan lukien markkinapaikat, joilla keskusvastapuoli tarjoaa palvelujaan; ja
 - iv) jäsenvaltioiden ja koko unionin rahoitusjärjestelmään;
 - c) se, tarjoavatko elvytysuunnitelmassa määritellyt elvytysvälineet ja niiden järjestys keskusvastapuolen omistajille, määritysosa-puolille ja mahdollisuuksien mukaan niiden asiakkaille asianmukaisia kannustimia hallita riskiä, jonka ne tuovat järjestelmään tai jolle ne altistuvat järjestelmässä, seurata keskusvastapuolen riskinottoa ja riskinhallintaa ja osallistua keskusvastapuolen maksukyvyttömyyden hallintamenettelyyn.
4. Elvytysuunnitelmaa arvioidessaan toimivaltaisen viranomaisen on otettava emoyrityksen antamaa tukea koskevat sopimukset huomioon elvytysuunnitelman pätevinä osina vain, jos ne ovat sopimusperusteisesti sitovia.

5. Kriisintarkausviranomaisen on tarkastettava elvytysuunnitelmaa havaitakseen toimenpiteet, jotka saattaisivat vaikuttaa kielteisesti keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksiin. Jos tällaisia toimenpiteitä havaitaan, kriisintarkausviranomaisen on kahden kuukauden kuluessa siitä, kun toimivaltainen viranomainen on toimittanut kunkin elvytysuunnitelman, saatettava ne toimivaltaisen viranomaisen tietoon ja esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle suosituksia tavoista, joilla kyseisten toimenpiteiden kielteinen vaikutus keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksiin voidaan ratkaista.

6. Jos toimivaltainen viranomainen päättää olla noudattamatta kriisintarkausviranomaisen 5 kohdan nojalla antamia suosituksia, sen on kaikilta osin perusteltava kyseinen päätös kriisintarkausviranomaiselle.

7. Jos toimivaltainen viranomainen yhtyy kriisintarkausviranomaisen suosituksiin tai koordinoitusti valvontakollegion kanssa 11 artiklan mukaisesti katsoo, että elvytysuunnitelmassa on olennaisia puutteita tai että sen täytäntöönpanolle on olennaisia esteitä, sen on ilmoitettava asiasta keskusvastapuolelle ja annettava sille mahdollisuus esittää näkemyksensä.

8. Toimivaltainen viranomainen voi keskusvastapuolen näkemykset huomioon ottaen vaatia keskusvastapuolta toimittamaan kahden kuukauden määräajassa, jota toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella voidaan pidentää yhdellä kuukaudella, tarkistettu suunnitelma, josta käy ilmi, millä tavoin kyseiset puutteet korjataan tai esteet poistetaan. Tarkistettu suunnitelma on arvioitava 2–7 kohdan mukaisesti.

9. Jos toimivaltainen viranomainen kriisintarkausviranomaista kuultuaan ja koordinoitusti valvontakollegion kanssa 11 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti katsoo, että tarkistetussa suunnitelmassa ei ole riittävässä määrin korjattu puutteita ja poistettu esteitä, tai jos keskusvastapuoli ei ole toimittanut tarkistettua suunnitelmaa, toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava keskusvastapuolta tekemään suunnitelmaan erityisiä muutoksia toimivaltaisen viranomaisen määrittelemän kohtuullisen ajan kuluessa.

10. Jos puutteita tai esteitä ei ole mahdollista riittävässä määrin korjata tai poistaa tekemällä suunnitelmaan erityisiä muutoksia, toimivaltaisen viranomaisen on kriisintarkausviranomaista kuultuaan ja koordinoitusti valvontakollegion kanssa 11 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vaadittava keskusvastapuolta yksilöimään kohtuullisen ajan kuluessa muutokset, joita sen on tehtävä liiketoimintaansa voidakseen korjata elvytysuunnitelman puutteet tai poistaa sen täytäntöönpanon esteet.

Jos keskusvastapuoli ei yksilöi tällaisia muutoksia toimivaltaisen viranomaisen asettamassa määräajassa tai jos toimivaltainen viranomainen kriisintarkausviranomaista kuultuaan ja koordinoitusti valvontakollegion kanssa 11 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen katsoo, että ehdotetuilla toimilla ei riittävässä määrin korjattaisi elvytysuunnitelman puutteita tai poistettaisi sen täytäntöönpanon esteitä, toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava keskusvastapuolta toteuttamaan toimivaltaisen viranomaisen määrittelemän kohtuullisen ajan kuluessa erityisiä toimia, jotka koskevat yhtä tai useampaa seuraavista tavoitteista, ottaen huomioon puutteiden ja esteiden vakavuus sekä toimenpiteiden vaikutus keskusvastapuolen liiketoimintaan ja kykyyn noudattaa edelleen asetusta (EU) N:o 648/2012:

- a) madaltaa keskusvastapuolen riskiprofiilia;
- b) parantaa keskusvastapuolen kykyä vahvistaa pääomapohjaa oikea-aikaisesti pääoma- ja vakavaraisuusvaatimustensa täyttämiseksi;
- c) tarkistaa keskusvastapuolen strategiaa ja rakennetta;
- d) tehdä muutoksia maksukyvyttömyysjärjestelyyn, elvytystoimenpiteisiin ja muihin tappioiden kohdentamisjärjestelyihin purkamismahdollisuuksien ja kriittisten toimintojen häiriönsietokykyyn parantamiseksi;
- e) tehdä muutoksia keskusvastapuolen päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontarakenteeseen.

11. Edellä 10 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun pyynnön on oltava perusteltu, ja se on annettava keskusvastapuolelle kirjallisesti tiedoksi.

12. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii yhteistyössä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja järjestelmäriskikomitean kanssa luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään 3 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut perusteet.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2022.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

11 artikla

Elvytysuunnitelmien koordinoitimenettely

1. Valvontakollegion on tutkittava elvytysuunnitelma, ja jos yksikin kollegion jäsen katsoo, että elvytysuunnitelmassa on olennaisia puutteita tai että sen täytäntöönpanolle on olennaisia esteitä, kyseisen jäsenen on annettava keskusvastapuolen toimivaltaiselle viranomaiselle suosituksia kyseisistä seikoista kahden kuukauden kuluessa siitä, kun toimivaltainen viranomainen on toimittanut elvytysuunnitelman.
2. Valvontakollegion on saatava aikaan yhteinen päätös kaikista seuraavista:
 - a) elvytysuunnitelman tarkastaminen ja arviointi;
 - b) 10 artiklan 7, 8, 9 ja 10 kohdassa tarkoitettujen toimien soveltaminen.
3. Valvontakollegion on saatava aikaan yhteinen päätös 2 kohdassa tarkoitetuista kysymyksistä neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona toimivaltainen viranomainen on toimittanut elvytysuunnitelman.

Arvopaperimarkkinaviranomainen voi valvontakollegioon kuuluvan toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa valvontakollegiota saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 31 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti.

4. Jos kollegio ei ole neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona elvytysuunnitelma on toimitettu, saanut aikaan yhteistä päätöstä 2 kohdassa tarkoitetuista kysymyksistä, keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä oma päätöksensä.

Keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätös ottaen huomioon muiden kollegion jäsenten neljän kuukauden määräajan kuluessa ilmaisemat kannat. Keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on annettava kyseinen päätös kirjallisesti tiedoksi keskusvastapuolelle ja muille kollegion jäsenille.

5. Jos yhteistä päätöstä ei ole saatu aikaan neljän kuukauden määräajan päättyessä ja äänioikeutettujen jäsenten yksinkertainen enemmistö on eri mieltä toimivaltaisen viranomaisen ehdotuksesta yhteiseksi päätökseksi asiassa, joka liittyy elvytysuunnitelmien arviointiin tai toimenpiteiden toteuttamiseen tämän asetuksen 10 artiklan 10 kohdan a, b ja d alakohdan mukaisesti, kuka tahansa asianomaisista äänioikeutetuista jäsenistä voi kyseisen enemmistön perusteella saattaa asian arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisesti. Keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on odotettava arvopaperimarkkinaviranomaisen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä päätös arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen mukaisesti.

6. Neljän kuukauden määräaika pidetään asetuksessa (EU) N:o 1095/2010 tarkoitettuna sovitteluvaiheena. Arvopaperimarkkinaviranomainen tekee päätöksensä kuukauden kuluessa siitä, kun asia on saatettu sen käsiteltäväksi. Asiaa ei voida saattaa arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen ei ole tehnyt päätöstä kuukauden kuluessa, sovelletaan keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen päätöstä.

2 jakso

Kriisinratkaisun suunnittelu

12 artikla

Kriisinratkaisusuunnitelmat

1. Keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen on toimivaltaista viranomaista kuultuaan ja koordinoitusti kriisinratkaisukollegion kanssa laadittava 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen keskusvastapuolelle kriisinratkaisusuunnitelma.

2. Kriisintarkkaisuunntelmassa on varauduttava kriisintarkkaisuutoimiin, jotka kriisintarkkaisuviranomaisen voi toteuttaa, jos keskusvastapuoli täyttää 22 artiklassa tarkoitettut kriisintarkkaisuun edellytykset.

3. Kriisintarkkaisuunntelmassa on otettava huomioon ainakin seuraavat:

- a) keskusvastapuolen kaatumisen, myös tilanteissa, joissa on kyse laajemmasta rahoitusalan epävakaudesta tai koko järjestelmää koskevista tapahtumista, joka johtuu jostakin seuraavista tai niiden yhdistelmästä:
 - i) maksukyvyttömyystapahtumat, ja
 - ii) muut kuin maksukyvyttömyystapahtumat;
- b) vaikutus, joka elvytysuunnitelman toteuttamisella olisi:
 - i) määritysosapuoliin ja, siltä osin kuin tietoja on saatavilla, niiden asiakkaisiin ja epäsuoriin asiakkaisiin, myös silloin, kun ne on nimetty muiksi järjestelmän kannalta merkittäviksi laitoksiksi, sekä niihin, joihin direktiivin 2014/59/EU mukaiset elvytystoimenpiteet tai kriisintarkkaisuutoimet todennäköisesti kohdistuvat;
 - ii) yhteentoimiviin rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin;
 - iii) rahoitusmarkkinoihin, mukaan lukien markkinapaikat, joilla keskusvastapuoli tarjoaa palvelujaan; ja
 - iv) rahoitusjärjestelmään missä tahansa jäsenvaltiossa tai koko unionissa ja mahdollisuuksien mukaan kolmansissa maissa, joissa se tarjoaa palveluja;
- c) se, miten ja missä olosuhteissa keskusvastapuoli voi hakeutua tavallisiin vakuuksiin, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin tarjottujen keskuspankin järjestelyjen piiriin, ja erittely varoista, joiden voidaan olettaa käyvän vakuudesta.

4. Kriisintarkkaisuunntelmassa ei saa olettaa saatavan mitään seuraavista:

- a) poikkeuksellista julkista rahoitustukea;
- b) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua;
- c) keskuspankin epätavallisiin vakuuksiin, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamaa maksuvalmiusapua.

5. Kriisintarkkaisuunntelmassa on tehtävä varovaisia oletuksia kriisintarkkaisuuvälineinä käytettävissä olevista rahoitusvaroista, jotka voivat olla tarpeen kriisintarkkaisuutavoitteiden saavuttamiseksi, ja varoista, joiden odotetaan olevan saatavilla keskusvastapuolen sääntöjen ja järjestelyjen mukaisesti kriisintarkkaisuun käynnistyessä. Kyseisissä varovaisissa oletuksissa on otettava huomioon asetuksen (EU) N:o 1095/2010 32 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehtyjen ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 24 a artiklan 7 kohdan b alakohdassa täsmennettyjen viimeisimpien stressitestien asiaa koskevat tulokset sekä keskusvastapuolen elvytysuunnitelmissa esitetyt skenaarioita pidemmälle ulottuvien äärimmäisten markkinaolosuhteiden skenaariot.

6. Keskusvastapuolen kriisintarkkaisuuviranomaisen on toimivaltaista viranomaisesta kuultuaan ja koordinoitusti kriisintarkkaisuukollegion kanssa 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tarkistettava ja tarvittaessa päivitettävä kriisintarkkaisuunntelmat ainakin vuosittain ja joka tapauksessa jokaisen sellaisen keskusvastapuolen oikeudellisessa rakenteessa tai organisaatorakenteessa, liiketoiminnassa tai rahoitustilanteessa tapahtuneiden muutosten jälkeen, joka vaikuttaa olennaisesti suunnitelman tehokkuuteen.

Keskusvastapuolen ja toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava viipymättä kriisintarkkaisuuviranomaiselle kaikista tällaisista muutoksista.

7. Kriisintarkkaisuunntelmassa on täsmennettävä olosuhteet ja eri skenaariot, joissa kriisintarkkaisuuvälineitä sovelletaan ja kriisintarkkaisuuvälineitä käytetään. Siinä on erityisesti eri skenaarioiden avulla erotettava selvästi toisistaan kaatumiset, jotka johtuvat maksukyvyttömyystapahtumista, muista kuin maksukyvyttömyystapahtumista ja näiden yhdistelmästä, sekä erityyppiset muut kuin maksukyvyttömyystapahtumat. Kriisintarkkaisuunntelmassa on esitettävä tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan määrällisesti ilmaistuna

- a) yhteenveto suunnitelman keskeisistä osista siten, että erotetaan toisistaan maksukyvyttömyystapahtumat, muut kuin maksukyvyttömyystapahtumat ja näiden kahden yhdistelmät;
- b) tiivistelmä keskusvastapuoleen kriisintarkkaisuunntelman viimeisimmän päivityksen jälkeen kohdistuneista olennaisista muutoksista;
- c) kuvaus siitä, miten keskusvastapuolen kriittiset toiminnot voitaisiin tarvittavassa määrin erotella oikeudellisesti ja taloudellisesti sen muista toiminnoista niiden jatkuvuuden varmistamiseksi keskusvastapuolen kriisintarkkaisuun yhteydessä;

- d) arvio suunnitelman jokaisen olennaisen osan toteuttamiseen tarvittavasta ajasta, keskusvastapuolen rahoitusvarojen täydentäminen mukaan luettuna;
- e) yksityiskohtainen kuvaus 15 artiklan mukaisesti tehdystä purkamismahdollisuuksien arvioinnista;
- f) kuvaus 16 artiklan nojalla edellytettävistä toimenpiteistä, joilla puututaan 15 artiklan mukaisesti tehdyn arvioinnin perusteella todettuihin purkamismahdollisuuksien esteisiin tai poistetaan ne;
- g) kuvaus prosesseista, joilla määritetään keskusvastapuolen kriittisten toimintojen ja varojen arvo ja markkinoitavuus;
- h) yksityiskohtainen kuvaus järjestelyistä, joilla varmistetaan, että 13 artiklan nojalla edellytetyt tiedot ovat ajan tasalla ja aina kriisinratkaisuviranomaisten saatavilla;
- i) selvitys siitä, miten kriisinratkaisutoimet voitaisiin rahoittaa olettamatta 4 kohdassa tarkoitettuja tekijöitä;
- j) yksityiskohtainen kuvaus erilaisista kriisinratkaisustrategioista, joita voitaisiin soveltaa erilaisten mahdollisten skenaarioiden ja niihin liittyvien määräaikojen mukaisesti;
- k) kuvaus kriittisistä keskinäisistä riippuvuussuhteista keskusvastapuolen ja muiden markkinatoimijoiden sekä keskusvastapuolen ja kriittisten palvelujen tarjoajien välillä sekä yhteentoimivuusjärjestelyistä ja yhteyksistä muihin rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin sekä tavoista käsitellä kaikkia kyseisiä keskinäisiä riippuvuussuhteita;
- l) kuvaus konsernin sisäisistä kriittisistä keskinäisistä riippuvuussuhteista ja tavoista käsitellä niitä;
- m) kuvaus eri vaihtoehdoista, joilla varmistetaan
 - i) maksu- ja määrityspalvelujen ja muiden infrastruktuurien jatkuva käytettävyys;
 - ii) niiden velvoitteiden oikea-aikainen täyttäminen, joita keskusvastapuolella on määritysosapuolia ja tarvittaessa niiden asiakkaita ja mahdollisia yhteentoimivia rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureja kohtaan;
 - iii) määritysosapuolten ja tarvittaessa niiden asiakkaiden avoin ja syrjimätön pääsy keskusvastapuolen tarjoamiin arvopaperi- tai käteistileihin ja keskusvastapuolelle asetettuihin ja sen hallussa oleviin arvopapereihin tai käteisvakuuksiin, joiden edunsaajina on tällaisia osapuolia;
 - iv) keskusvastapuolen ja muiden rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien sekä keskusvastapuolten ja markkinapaikkojen välisten yhteyksien toiminnan jatkuminen;
 - v) suorien ja epäsuorien asiakkaiden positioiden ja niihin liittyvien omaisuuserien siirrettävyyden säilyminen ennallaan; ja
 - vi) keskusvastapuolen kriittisten toimintojen jatkuvuuden kannalta välttämättömien keskusvastapuolen lupien, toimilupien, tunnustamisten ja oikeudellisten nimitysten säilyttäminen, mukaan lukien sen tunnustaminen asiaankuuluvien selvityksen lopullisuutta koskevien sääntöjen soveltamiseksi ja osallisuus muissa rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureissa ja sen yhteydet niihin tai muihin markkinapaikkoihin;
- n) kuvaus siitä, miten kriisinratkaisuviranomainen saa 24 artiklassa tarkoitettun arvostuksen suorittamiseksi tarvittavat tiedot;
- o) selvitys suunnitelman vaikutuksista keskusvastapuolen työntekijöihin, mukaan lukien arvio mahdollisista liitännäiskustannuksista, sekä kuvaus suunnitelluista menettelyistä henkilöstön kuulemiseksi kriisinratkaisumenettelyn aikana, ottaen huomioon työmarkkinaosapuolten kanssa käytävää vuoropuhelua koskevat kansalliset säännöt ja järjestelmät;
- p) tiedotusvälineille ja yleisölle tiedottamista koskeva suunnitelma mahdollisimman suuren avoimuuden varmistamiseksi;
- q) kuvaus toiminnoista ja järjestelmistä, jotka ovat olennaisia keskusvastapuolen operatiivisten prosessien jatkuvan toiminnan ylläpitämiseksi;
- r) kuvaus järjestelyistä, joilla kriisinratkaisukollegiolle ilmoitetaan 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- s) kuvaus toimenpiteistä, joilla helpotetaan maksukyvyttömän keskusvastapuolen määritysosapuolten ja asiakkaiden positioiden ja niihin liittyvien omaisuuserien siirrettävyyttä maksukyvyttömältä keskusvastapuolelta toiselle keskusvastapuolelle tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle siten, että se ei vaikuta määritysosapuolten ja niiden asiakkaiden välisiin sopimussuhteisiin.

8. Edellä olevan 7 kohdan a alakohdassa tarkoitettut tiedot on luovutettava asianomaiselle keskusvastapuolelle. Keskusvastapuoli voi esittää kriisinratkaisuviranomaiselle kirjallisesti näkemyksensä kriisinratkaisusuunnitelmasta. Kyseinen näkemys on sisällytettävä suunnitelmaan.

9. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii järjestelmäriskikomiteaa kuultuaan ja direktiivin 2014/59/EU 10 artiklan 9 kohdan nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten asiaa koskevat säännökset huomioon ottaen sekä suhteellisuusperiaatetta noudattaen luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään kriisinratkaisusuunnitelman sisältö tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti.

Laatiessaan teknisten sääntelystandardien luonnokset arvopaperimarkkinaviranomainen antaa kriisinratkaisuviranomaisille riittävästi joustovaraa, jotta ne voivat ottaa huomioon maksukyvyttömyyslainsäädäntöön liittyvän kansallisen lainsäädäntökehityksensä erityispiirteet sekä keskusvastapuolten harjoittaman määritystoiminnan luonteen ja monitahoisuuden.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2022.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklaa noudattaen.

13 artikla

Keskusvastapuolten velvollisuus tehdä yhteistyötä ja toimittaa tietoja

1. Keskusvastapuolten on tehtävä yhteistyötä siinä määrin, kuin se on tarpeen kriisinratkaisusuunnitelmien laatimiseksi ja toimitettava kriisinratkaisuviranomaiselleen joko suoraan tai toimivaltaisen viranomaisensa välityksellä kaikki kriisinratkaisusuunnitelmien laatimiseksi ja täytäntöön panemiseksi tarvittavat tiedot, mukaan lukien liitteessä olevassa B jaksossa määritellyt tiedot ja selvitykset.

Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kriisinratkaisuviranomaisille kaikki ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tiedot, jotka niillä jo on hallussaan.

2. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat vaatia keskusvastapuolia toimittamaan niille yksityiskohtaiset tiedot asetuksen (EU) N:o 648/2012 29 artiklassa tarkoitetuista sopimuksista, joissa ne ovat osapuolena. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat asettaa määräajan kyseisten tietojen toimittamiselle, ja ne voivat asettaa eri määräajat eri sopimustyypeille.

3. Keskusvastapuolen on vaihdettava oikea-aikaisesti tietoja toimivaltaisten viranomaistensa kanssa helpottaakseen keskusvastapuolen riskiprofiilien sekä sen ja muiden rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien, muiden rahoituslaitosten ja koko rahoitusjärjestelmän keskinäisten sidosten arviointia 9 ja 10 artiklan mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava tiedot valvontakollegiolle, jos ne pitävät tällaisia tietoja merkittävänä.

14 artikla

Kriisinratkaisusuunnitelmien koordinoitimenettä

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava kriisinratkaisukollegiolle kriisinratkaisusuunnitelman luonnos, 13 artiklan mukaisesti toimitettujen tiedot ja mahdolliset muut tiedot, joilla on kriisinratkaisukollegiolle merkitystä.

2. Kriisinratkaisukollegion on saatava aikaan yhteinen päätös kriisinratkaisusuunnitelmasta ja kaikista siihen tehdyistä muutoksista neljän kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona 1 kohdassa tarkoitettu kriisinratkaisuviranomainen toimittaa kyseisen suunnitelman.

Kriisinratkaisuviranomaisen on varmistettava, että arvopaperimarkkinaviranomaiselle toimitetaan kaikki tiedot, joilla on merkitystä sen tämän artiklan mukaisten tehtävien kannalta.

3. Kriisinratkaisuviranomainen voi 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti päättää ottaa kriisinratkaisusuunnitelman laadintaan ja tarkistamiseen mukaan kolmansien maiden viranomaisia edellyttäen, että ne noudattavat 73 artiklassa säädettyjä salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia ja ovat lainkäyttöalueilta, joille jokin seuraavista on asettautunut:

a) keskusvastapuolen mahdollinen emoyritys;

- b) keskusvastapuolen määritysosapuolet, joiden keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon yhden vuoden aikana suorittamat maksut ovat kokonaisuutena suuremmat kuin asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista suurimmat maksut suorittavista jäsenvaltioista kolmannen maksut;
- c) keskusvastapuolen mahdolliset tytäryritykset;
- d) muut keskusvastapuolelle kriittisiä palveluita tarjoavat toimijat;
- e) yhteentoimivat keskusvastapuolet.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä auttaa kriisinratkaisukollegiota saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 31 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti.

5. Jos kriisinratkaisukollegio ei ole neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona kriisinratkaisusuunnitelma on toimitettu, saanut aikaan yhteistä päätöstä, kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä oma päätöksensä kriisinratkaisusuunnitelmasta. Kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä päätöksensä ottaen huomioon muiden kriisinratkaisukollegion jäsenten neljän kuukauden määräajan kuluessa ilmaisemat kannat. Kriisinratkaisuviranomaisen on annettava päätös kirjallisesti tiedoksi keskusvastapuolelle ja muille kriisinratkaisukollegion jäsenille.

6. Jos yhteistä päätöstä ei ole saatu aikaan tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen neljän kuukauden määräajan päättyessä ja äänioikeutettujen jäsenten yksinkertainen enemmistö on eri mieltä kriisinratkaisuviranomaisen ehdotuksesta yhteiseksi päätökseksi kriisinratkaisusuunnitelmaan liittyvässä asiassa, kuka tahansa asianomaisista äänioikeutetuista jäsenistä voi kyseisen enemmistön perusteella saattaa asian arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisesti. Keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen on odotettava arvopaperimarkkinaviranomaisen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä päätös arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen mukaisesti.

Neljän kuukauden määräaika pidetään asetuksessa (EU) N:o 1095/2010 tarkoitettuna sovitteluvaiheena. Arvopaperimarkkinaviranomainen tekee päätöksensä kuukauden kuluessa siitä, kun asia on saatettu sen käsiteltäväksi. Asiaa ei voida saattaa arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen ei ole tehnyt päätöstä yhden kuukauden kuluessa, sovelletaan kriisinratkaisuviranomaisen päätöstä.

7. Kun yhteinen päätös tehdään 1 kohdan nojalla ja jokin kriisinratkaisuviranomaisista tai toimivaltainen ministeriö katsoo 6 kohdan nojalla, että erimielisyys on asiasisällöltään sellainen, että se vaikuttaa kyseisen viranomaisen tai ministeriön jäsenvaltion finanssipoliittiseen vastuuseen, keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen on käynnistettävä kriisinratkaisusuunnitelman uudelleenarviointi.

II LUKU

Purkamismahdollisuudet

15 artikla

Purkamismahdollisuuksien arviointi

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on koordinoitavasti kriisinratkaisukollegion kanssa 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti ja toimivaltaista viranomaista kuultuaan arvioitava, missä määrin keskusvastapuoli on purkamiskelpoinen, olettamatta mitään seuraavista:

- a) poikkeuksellista julkista rahoitustukea;
- b) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua;
- c) keskuspankin epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamaa maksuvalmiusapua.

2. Keskusvastapuoli katsotaan purkamiskelpoiseksi, jos kriisinratkaisuviranomainen pitää mahdollisena toteuttaa uskottavasti joko sen selvitys tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai sen kriisinratkaisu kriisinratkaisuvälineitä soveltaen ja kriisinratkaisuvaltuuksia käyttäen niin, että samalla varmistetaan keskusvastapuolen kriittisten toimintojen jatkuminen ja vältetään käyttämästä poikkeuksellista julkista rahoitustukea sekä mahdollisimman pitkälle aiheuttamasta merkittävää haittavaikutusta rahoitusjärjestelmälle ja mahdollista perusteetonta haittaa asianomaisille sidosryhmille.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin haittavaikutuksiin kuuluvat laajempi rahoitusalan epävakaus tai koko järjestelmän laajuiset tapahtumat missä tahansa jäsenvaltiossa.

Kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle hyvissä ajoin, jos se katsoo, että keskusvastapuoli ei ole purkamiskelpoinen.

3. Keskusvastapuolen on kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä osoitettava, että

- a) kriisinratkaisuvaltuuksien käyttämisestä ei seuraa esteitä omistusinstrumenttien arvon alentamiselle riippumatta siitä, onko täyttämättömät sopimusjärjestelyt tai muut keskusvastapuolen elvytysuunnitelman toimenpiteet hyödynnety kokonaan; ja
- b) sopimukset, joita keskusvastapuoli on tehnyt määritysosapuolten tai kolmansien osapuolten kanssa, eivät anna kyseisille määritysosapuolille tai kolmansille osapuolille oikeutta riitauttaa kriisinratkaisuviranomaisen kriisinratkaisuvaltuuksien käyttöä tai muulla tavalla välttyä kyseisten valtuuksien käytöltä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen purkamismahdollisuuksien arvioinnin yhteydessä kriisinratkaisuviranomaisen on tutkittava liitteessä olevassa C jaksossa eritellyt seikat soveltuvin osin.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa tiiviissä yhteistyössä järjestelmäriskikomitean kanssa viimeistään 12 päivänä elokuuta 2022 asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joilla edistetään tämän asetuksen liitteessä olevan C jakson soveltamiseen liittyvien kriisinratkaisukäytäntöjen lähentämistä.

6. Kriisinratkaisuviranomaisen on koordinoitusti kriisinratkaisukollegion kanssa toteutettava purkamismahdollisuuksien arviointi samanaikaisesti 12 artiklan mukaisen kriisinratkaisusuunnitelman laatimisen ja päivittämisen kanssa.

16 artikla

Purkamismahdollisuuksien esteisiin puuttuminen tai esteiden poistaminen

1. Jos kriisinratkaisuviranomainen koordinoitusti kriisinratkaisukollegion kanssa 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen toteaa 15 artiklassa tarkoitetun arvioinnin jälkeen, että keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksille on olennaisia esteitä, kriisinratkaisuviranomaisen on yhteistyössä toimivaltaisen viranomaisen kanssa laadittava asiaa koskeva kertomus ja toimitettava se keskusvastapuolelle ja kriisinratkaisukollegiolle.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa kertomuksessa on käsiteltävä tuloksellisen kriisinratkaisuvälineiden soveltamisen ja kriisinratkaisuvaltuuksien käytön olennaisia esteitä suhteessa keskusvastapuoleen, tarkasteltava niiden vaikutusta keskusvastapuolen liiketoimintamalliin ja suositeltava kohdennettuja toimenpiteitä kyseisten esteiden poistamiseksi.

2. Edellä 14 artiklassa kriisinratkaisukollegioille säädettyä vaatimusta saada aikaan yhteinen päätös kriisinratkaisusuunnitelmista ei sovelleta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen lähettämisen jälkeen siihen asti, kun kriisinratkaisuviranomainen on tämän artiklan 3 kohdan nojalla hyväksynyt toimenpiteet purkamismahdollisuuksien olennaisen esteiden poistamiseksi tai tehnyt päätöksen vaihtoehtoisista toimenpiteistä tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti.

3. Keskusvastapuolen on neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona se vastaanottaa tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitettavan kertomuksen, ehdotettava kriisinratkaisuviranomaiselle mahdollisia toimenpiteitä, joilla puututaan kertomuksessa yksilöityihin olennaisiin esteisiin tai poistetaan ne. Kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava keskusvastapuolen mahdollisesti ehdottamat toimenpiteet kriisinratkaisukollegiolle. Kriisinratkaisuviranomaisen ja kriisinratkaisukollegion on 17 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti arvioitava, voidaanko kyseisillä toimenpiteillä tosiasiallisesti puuttua kyseisiin esteisiin tai poistaa ne.

4. Jos kriisinratkaisuviranomainen koordinoitusti kriisinratkaisukollegion kanssa 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti katsoo, etteivät keskusvastapuolen tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti ehdottamat toimenpiteet tosiasiaa pienennä tai poista kertomuksessa mainittuja esteitä, kriisinratkaisuviranomaisen on määritettävä vaihtoehtoisia toimenpiteitä, jotka sen on ilmoitettava kriisinratkaisukollegiolle 17 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla tehtävää yhteistä päätöstä varten.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa vaihtoehtoisissa toimenpiteissä on otettava huomioon seuraavat seikat:

- a) kyseisten keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksien olennaisten esteiden rahoitusvakaudelle muodostama uhka;
- b) vaihtoehtoisten toimenpiteiden todennäköiset vaikutukset:
 - i) keskusvastapuoleen, mukaan lukien sen liiketoimintamalli ja toiminnan tehokkuus;
 - ii) sen määritysosapuoliin ja, siltä osin kuin tietoja on saatavilla, niiden asiakkaisiin ja epäsuoriin asiakkaisiin, myös silloin, kun ne on nimetty muiksi järjestelmän kannalta merkittäviksi laitoksiksi;
 - iii) yhteentoimiviin rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin;
 - iv) rahoitusmarkkinoihin, mukaan lukien markkinapaikat, joilla keskusvastapuoli tarjoaa palvelujaan;
 - v) jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään; ja
 - vi) sisämarkkinoihin; ja
- c) vaikutukset yhdenntettyjen määrityspalvelujen tarjoamiseen erilaisille tuotteille ja salkun vakuusvaatimuksiin eri omaisuuseräluokissa.

Sovellettaessa toisen alakohdan a ja b alakohtaa kriisinratkaisuviranomaisen on kuultava toimivaltaista viranomaista ja kriisinratkaisukollegiota sekä tarvittaessa asiaankuuluvia nimettyjä makrovakauseräluokista vastaavia kansallisia viranomaisia.

5. Kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava keskusvastapuolelle kirjallisesti joko suoraan tai epäsuorasti toimivaltaisen viranomaisen välityksellä vaihtoehtoisista toimenpiteistä, jotka on toteutettava, jotta purkamismahdollisuuksien esteiden poistamistavoite voidaan saavuttaa. Kriisinratkaisuviranomaisen on perusteltava, miksi keskusvastapuolen ehdottamilla toimenpiteillä ei kyettäisi poistamaan purkamismahdollisuuksien olennaisia esteitä ja miten tähän kyettäisiin vaihtoehtoisilla toimenpiteillä.

6. Keskusvastapuolen on kuukauden kuluessa ehdotettava suunnitelmaa vaihtoehtoisten toimenpiteiden noudattamiseksi ja kohtuullista aikataulua suunnitelman toteuttamiseksi. Kriisinratkaisuviranomainen voi lyhentää tai pidentää ehdotettua aikataulua, jos se katsoo sen tarpeelliseksi.

7. Kriisinratkaisuviranomainen voi 4 kohtaa sovellettaessa toimivaltaista viranomaista kuultuaan ja kohtuullisen toteuttamisaikataulun huomioon ottaen

- a) vaatia keskusvastapuolta tarkistamaan ja laatimaan joko konsernin sisällä tai kolmansien osapuolten kanssa palvelusopimuksia, joilla hoidetaan kriittisten toimintojen tarjoaminen;
- b) vaatia keskusvastapuolta rajoittamaan kattamattomien yksittäisten riskiensä ja kattamattoman kokonaisriskinsä enimmäismäärää;
- c) vaatia keskusvastapuolta tekemään muutoksia siihen, miten se asetuksen (EU) N:o 648/2012 41 artiklan nojalla kerää ja pitää hallussaan vakuuksia;
- d) vaatia keskusvastapuolta tekemään muutoksia asetuksen (EU) N:o 648/2012 42 artiklassa tarkoitettujen maksukyvyttömyysrahastojensa koostumukseen ja lukumäärään;
- e) asettaa keskusvastapuolelle erityisiä tai yleisiä lisätietovaatimuksia;
- f) vaatia keskusvastapuolta luopumaan tietyistä varoista;
- g) vaatia keskusvastapuolta rajoittamaan tai lopettamaan tiettyjä nykyisiä tai ehdotettuja toimintoja;

- h) vaatii keskusvastapuolta tekemään muutoksia elvytysuunnitelmaansa, toimintasääntöihinsä ja muihin sopimusjärjestelyihinsä;
- i) rajoittaa uusien tai olemassa olevien liiketoiminta-alueiden kehitystä tai uusien tai olemassa olevien palveluiden tarjoamista tai estää ne;
- j) vaatii muutoksia keskusvastapuolen tai minkä tahansa suoraan tai välillisesti sen määräysvallassa olevan konserniyhteisön oikeudellisiin tai toiminnallisiin rakenteisiin sen varmistamiseksi, että kriittiset toiminnot voidaan erotella oikeudellisesti ja toiminnallisesti muista toiminnoista kriisinratkaisuvälineitä soveltaen;
- k) velvoittaa keskusvastapuolen erittelemään eri määrityspalvelunsa toiminnallisesti ja taloudellisesti, jotta tietyt omaisuuseräluokat voidaan eristää muista omaisuuseräluokista ja tarvittaessa rajoittaa eri omaisuuseräluokkia kattavia nettoutusryhmiä;
- l) velvoittaa keskusvastapuolen perustamaan emoyrityksen unioniin;
- m) velvoittaa keskusvastapuolen laskemaan liikkeeseen velkoja, jotka voidaan alaskirjata ja muuntaa, tai mitätöimään muita rahoitusvaroja, jotta kapasiteettia tappioiden kattamiseen, pääomapohjan vahvistamiseen ja ennalta rahastoitujen varojen täydentämiseen voidaan lisätä;
- n) velvoittaa keskusvastapuolen toteuttamaan muita toimenpiteitä, joilla mahdollistetaan tappioiden kattaminen pääomalla, muilla veloilla ja sopimuksilla, vahvistetaan keskusvastapuolen pääomapohjaa tai täydennetään ennalta rahastoituja varoja. Erityisesti voidaan pyrkiä neuvottelemaan uudelleen keskusvastapuolen mahdollisia liikkeeseen laskemia velkoja tai tarkistamaan sopimusehtoja sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisuviranomaisen mahdollinen päätös alaskirjata, muuntaa tai uudelleenjärjestellä kyseinen velka, instrumentti tai sopimus tehtäisiin sen lainkäyttöalueen lainsäädännön mukaisesti, jota kyseiseen velkaan tai instrumenttiin sovelletaan;
- o) sikäli kuin keskusvastapuoli on tytäryritys, koordinoida asiaankuuluvien viranomaisten kanssa, jotta emoyritys voidaan velvoittaa perustamaan erillinen holdingyhtiö valvomaan keskusvastapuolta, jos kyseinen toimenpide on tarpeen keskusvastapuolen kriisinratkaisun edistämiseksi ja sen välttämiseksi, että kriisinratkaisuvälineiden soveltaminen ja kriisinratkaisuvälineiden käyttö vaikuttaisi haitallisesti konsernin muihin yhteisöihin;
- p) rajoittaa keskusvastapuolen yhteentoimivia yhteyksiä tai kieltää ne, jos tällainen rajoitus tai kieltäminen on tarpeen, jotta vältetään haitalliset vaikutukset kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseen.

17 artikla

Koordinointimenettely purkamismahdollisuuksien esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi

1. Kriisinratkaisukollegion on saatava aikaan yhteinen päätös seuraavista:
 - a) 15 artiklan 1 kohdan nojalla tehtävä purkamismahdollisuuksien olennaisten esteiden yksilöiminen;
 - b) keskusvastapuolen 16 artiklan 3 kohdan nojalla tarpeen mukaan ehdottamien toimenpiteiden arviointi;
 - c) 16 artiklan 4 kohdan nojalla vaaditut vaihtoehdot toimenpiteet.
2. Tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu yhteinen päätös purkamismahdollisuuksien olennaisten esteiden yksilöinnistä on tehtävä neljän kuukauden kuluessa siitä, kun 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kertomus on toimitettu kriisinratkaisukollegiolle.
3. Tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu yhteinen päätös on tehtävä neljän kuukauden kuluessa siitä, kun 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut keskusvastapuolen ehdottamat toimenpiteet purkamismahdollisuuksien esteiden poistamiseksi on toimitettu.
4. Tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu yhteinen päätös on tehtävä neljän kuukauden kuluessa siitä, kun vaihtoehdoista toimenpiteistä on ilmoitettu kriisinratkaisukollegiolle 16 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisten päätösten on oltava perusteltuja, ja kriisinratkaisuviranomaisen on annettava ne kirjallisesti tiedoksi keskusvastapuolelle ja, jos kriisinratkaisuviranomainen katsoo sen olevan tarpeen, emoyritykselle.

6. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä auttaa kriisinratkaisukollegiota saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 31 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti.

7. Jos kriisinratkaisukollegio ei ole neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona 16 artiklan 1 kohdassa säädetty kertomus on toimitettu, tehnyt yhteistä päätöstä, kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä oma päätöksensä toteutettavista asianmukaisista toimenpiteistä 16 artiklan 5 kohdan nojalla. Kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä päätöksensä ottaen huomioon muiden kriisinratkaisukollegion jäsenten neljän kuukauden määräajan kuluessa ilmaisemat kannat.

Kriisinratkaisuviranomaisen on annettava päätös kirjallisesti tiedoksi keskusvastapuolelle, sen mahdolliselle emoyritykselle ja muille kriisinratkaisukollegion jäsenille.

8. Jos yhteistä päätöstä ei ole saatu aikaan tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen neljän kuukauden määräajan päättyessä ja äänioikeutettujen jäsenten yksinkertainen enemmistö on eri mieltä kriisinratkaisuviranomaisen ehdotuksesta yhteiseksi päätökseksi tämän asetuksen 16 artiklan 7 kohdan j, l tai o alakohdassa tarkoitettussa asiassa, kuka tahansa asianomaisista äänioikeutetuista jäsenistä voi kyseisen enemmistön perusteella saattaa asian arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisesti. Keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen on odotettava arvopaperimarkkinaviranomaisen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä päätös arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen mukaisesti.

Neljän kuukauden määräaikaa pidetään asetuksessa (EU) N:o 1095/2010 tarkoitettuna sovitteluvaiheena. Arvopaperimarkkinaviranomainen tekee päätöksensä kuukauden kuluessa siitä, kun asia on saatettu sen käsiteltäväksi. Asiaa ei voida saattaa arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen ei ole tehnyt päätöstä yhden kuukauden kuluessa, sovelletaan kriisinratkaisuviranomaisen päätöstä.

IV OSASTO

VARHAINEN TILANTEeseen PUUTTUMINEN

18 artikla

Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet

1. Jos keskusvastapuoli rikkoo tai todennäköisesti rikkoo lähitulevaisuudessa asetuksen (EU) N:o 648/2012 pääoma- ja vakavaraisuusvaatimuksia tai vaarantaa unionin tai sen yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusvakauden tai jos toimivaltainen viranomainen on todennut, että on olemassa muita merkkejä syntyvässä olevasta kriisitilanteesta, joka saattaa vaikuttaa keskusvastapuolen toimintaan, erityisesti sen kykyyn tarjota määrityspalveluja, toimivaltainen viranomainen voi

- a) edellyttää, että keskusvastapuoli päivittää elvytysuunnitelman tämän asetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti, kun varhaista tilanteeseen puuttumista edellyttäneet olosuhteet eroavat alkuperäisessä elvytysuunnitelmassa esitetyistä olettamuksista;
- b) edellyttää, että keskusvastapuoli toteuttaa yhden tai useamman elvytysuunnitelmassa esitetyn järjestelyn tai toimenpiteen tietyssä määräajassa. Jos suunnitelmaa päivitetään a alakohdan nojalla, kyseisiin järjestelyihin tai toimenpiteisiin on sisällyttävä kaikki päivitetty järjestely tai toimenpiteet;
- c) edellyttää, että keskusvastapuoli määrittää 1 kohdassa mainitun rikkomisen tai todennäköisen rikkomisen syyt ja laatii toimintaohjelman, joka sisältää asianmukaiset toimenpiteet ja määräajat;
- d) edellyttää, että keskusvastapuoli kutsuu osakkeenomistajien kokouksen koolle tai, jos keskusvastapuoli ei täytä kyseistä vaatimusta, toimivaltaiset viranomaiset kutsuvat kokouksen koolle itse. Molemmissa tapauksissa toimivaltaisen viranomaisen on laadittava esityslista, johon sisältyvät osakkeenomistajien hyväksyttäväksi esitettävät päätökset;
- e) edellyttää, että yksi tai useampi hallituksen tai ylimmän johdon jäsen erotetaan tai vaihdetaan, jos kyseiset henkilöt todetaan soveltumattomiksi hoitamaan asetuksen (EU) N:o 648/2012 27 artiklan mukaisia tehtäviä;

- f) edellyttää muutoksia keskusvastapuolen liiketoimintastrategiaan;
- g) edellyttää muutoksia keskusvastapuolen oikeudellisiin tai toiminnallisiin rakenteisiin;
- h) antaa kriisinratkaisuviranomaiselle kaikki tarvittavat tiedot keskusvastapuolen kriisinratkaisusuunnitelman päivittämiseksi, jotta kriisinratkaisuviranomainen voi valmistautua keskusvastapuolen mahdolliseen kriisinratkaisuun ja sen varojen ja velkojen arvostukseen tämän asetuksen 24 artiklan mukaisesti, sekä paikalla tehtävissä tarkastuksissa hankitut tiedot;
- i) edellyttää tarvittaessa ja 4 kohdan mukaisesti keskusvastapuolen elvytystoimenpiteiden toteuttamista;
- j) edellyttää, että keskusvastapuoli pidättäytyy toteuttamasta tiettyjä elvytystoimenpiteitä, jos toimivaltainen viranomainen on todennut, että kyseisten toimenpiteiden toteuttaminen saattaa vaikuttaa haitallisesti unionin tai sen yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusvakauteen;
- k) edellyttää, että keskusvastapuoli täydentää rahoitusvarojaan oikea-aikaisesti, jotta se voi noudattaa pääoma- ja vakavaraisuusvaatimuksiaan tai jatkaa niiden noudattamista;
- l) edellyttää, että keskusvastapuoli ohjeistaa määräytösapuolia pyytämään asiakkaitaan osallistumaan suoraan keskusvastapuolen järjestämiin huutokauppoihin, jos tämä poikkeuksellinen osallistuminen on perusteltua huutokaupan luonteen vuoksi. Määritysosapuolten on ilmoitettava asiakkailleen kattavasti huutokaupasta keskusvastapuolelta saatujen ohjeiden mukaisesti. Keskusvastapuolen on erityisesti asetettava määräaika, jonka jälkeen huutokauppaan osallistuminen ei ole mahdollista. Asiakkaiden on ennen tämän määräajan päättymistä ilmoitettava suoraan keskusvastapuolelle halukkuudestaan osallistua huutokauppaan. Keskusvastapuolen on tämän jälkeen helpotettava tarjousmenettelyä kyseisten asiakkaiden osalta. Asiakas saa luvan osallistua huutokauppaan ainoastaan, jos se pystyy osoittamaan keskusvastapuolelle, että se on luonut asianmukaisen sopimussuhteen määräytösapuolen kanssa toteuttaakseen ja määrittääkseen huutokaupasta mahdollisesti aiheutuvat transaktiot;
- m) kieltää oman pääoman ehtoihin tai sellaisina kohdeltaviin instrumentteihin liittyvien suoritusten maksaminen tai rajoittaa sitä mahdollisimman suurella laajuudella aiheuttamatta kuitenkaan maksukyvyttömyystapahtumaa, mukaan lukien keskusvastapuolen osinkomaksut ja takaisinostot, ja se voi rajoittaa asetuksen (EU) N:o 648/2012 26 artiklan 5 kohdan mukaisessa keskusvastapuolen palkka- ja palkkiopolitiikassa määritettyjen muuttuvien palkkioiden, lisäeläkeetuuksien tai erorahojen maksamista asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 29 alakohdassa määritellylle ylimmälle johdolle tai kieltää tai jäädyttää sen.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on asetettava kunkin 1 kohdassa tarkoitetun toimenpiteen toteuttamiselle asianmukainen määräaika ja arvioitava kyseisten toimenpiteiden vaikuttavuus sen jälkeen, kun ne on toteutettu.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on sovellettava 1 kohdan a–m alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä ainoastaan sen jälkeen, kun se on ottanut huomioon kyseisten toimenpiteiden vaikutuksen jäsenvaltioissa, joissa keskusvastapuoli toimii tai tarjoaa palveluja, ja kun se on ilmoittanut asiasta asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille, erityisesti silloin, kun keskusvastapuolen toiminta on kriittistä tai tärkeää paikallisille rahoitusmarkkinoille, mukaan luettuina paikat, joihin määräytösapuolten yhteentoimivat markkinapaikat ja rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit ovat sijoittautuneet.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on sovellettava 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettua toimenpidettä ainoastaan, kun kyseinen toimenpide on yleisen edun mukainen ja tarpeen, jotta saavutetaan jokin seuraavista tavoitteista:

- a) säilytetään unionin tai sen yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusvakaus;
- b) säilytetään keskusvastapuolen kriittisten toimintojen jatkuvuus ja kriittisten toimintojen saatavuus avoimesti ja syrjimättömästi;
- c) ylläpidetään keskusvastapuolen taloudellista häiriönsietokykyä tai palautetaan se.

Toimivaltainen viranomainen ei saa soveltaa 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettua toimenpidettä sellaisten toimenpiteiden yhteydessä, joihin liittyy toisen keskusvastapuolen omaisuuden, oikeuksien tai velkojen siirto.

5. Jos keskusvastapuoli käyttää muiden kuin maksukyvyttömiä määräytösapuolten maksukyvyttömyysrahastoon suorittamia maksuja asetuksen (EU) N:o 648/2012 45 artiklan 3 kohdan mukaisesti, sen on ilmoitettava tästä toimivaltaiselle viranomaiselle ja kriisinratkaisuviranomaiselle ilman aiheetonta viivytystä ja selostettava, onko tämä seurausta kyseisen keskusvastapuolen puutteista tai ongelmista.

6. Jos 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja kriisinratkaisuviranomaiselle ja kuultava valvontakollegiota 1 kohdassa säädettyistä suunnitelluista toimenpiteistä.

Tehtyään kyseiset ilmoitukset ja kuultuaan valvontakollegiota toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä, sovelletaanko jotakin 1 kohdassa säädettyistä toimenpiteistä. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava päätös toteutettavista toimenpiteistä valvontakollegiolle, kriisinratkaisuviranomaiselle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

7. Vastaanotettuaan tämän artiklan 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia, että keskusvastapuoli ottaa yhteyttä mahdollisiin ostajiin kriisinratkaisunsa valmistelemiseksi noudattaen 41 artiklassa säädettyjä edellytyksiä ja 73 artiklassa säädettyjä salassapitosäännöksiä.

8. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2022 asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, jotta voidaan edistää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden käytön käynnistävän tekijän yhdenmukaista soveltamista.

19 artikla

Ylimmän johdon ja hallituksen erottaminen

1. Jos keskusvastapuolen rahoitustilanne on heikentynyt huomattavasti tai keskusvastapuoli rikkoo lakisääteisiä vaatimuksiaan, myös toimintasäntöjään, ja muut 18 artiklan mukaisesti toteutetut toimenpiteet eivät riitä kääntämään tilannetta parempaan suuntaan, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että keskusvastapuolen ylin johto tai hallitus erotetaan kokonaan tai osittain.

Jos toimivaltainen viranomainen vaatii keskusvastapuolen ylimmän johdon tai hallituksen erottamista kokonaan tai osittain, sen on ilmoitettava asiasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle, kriisinratkaisuviranomaiselle ja valvontakollegiolle.

2. Uuden ylimmän johdon tai hallituksen nimittäminen on tehtävä asetuksen (EU) N:o 648/2012 27 artiklan mukaisesti, ja se edellyttää toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntää tai suostumusta. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että tässä artiklassa tarkoitettu ylimmän johdon tai hallituksen korvaaminen ei riitä, se voi nimittää keskusvastapuoleen yhden tai useamman väliaikaisen hallinnonhoitajan korvaamaan keskusvastapuolen hallituksen ja ylimmän johdon tai työskentelemään väliaikaisesti niiden kanssa. Väliaikaisella hallinnonhoitajalla on oltava tehtäviensä hoitamiseen tarvittava pätevyys, taidot ja tiedot eikä hänellä saa olla minkäänlaisia eturistiriitoja.

20 artikla

Korvauksen maksaminen muille kuin maksukyvyttömille määritysosapuolille

1. Jos muun kuin maksukyvyttömyystapahtuman vuoksi elvytyksen kohteena oleva keskusvastapuoli on soveltanut muille kuin maksukyvyttömille määritysosapuolille maksettavien voittojen arvon alentamisen mahdollistavia järjestelyjä ja toimenpiteitä, joista määrätään sen elvytysuunnitelmassa, ja se on tämän ansiosta välttänyt kriisinratkaisun, keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen voi vaatia keskusvastapuolta korvaamaan määritysosapuolille niiden tappiot käteismaksuihin tai tarvittaessa vaatia keskusvastapuolta laskemaan liikkeeseen instrumentteja, joilla tunnustetaan keskusvastapuolen tulevia tuottoja koskeva saatava, sanotun kuitenkin rajoittamatta määritysosapuolten velvollisuutta osallistua sellaisten tappioiden kattamiseen, joita ei saada katettua maksukyvyttömyysjärjestelyllä. Mahdollisuutta maksaa korvaus muille kuin maksukyvyttömille määritysosapuolille ei sovelleta maksukyvyttömyyden hallintavaiheen tai elvytysvaiheen aikaisiin tappioihin, joihin ne ovat sopimusperusteisesti sitoutuneet.

Käteismaksujen taikka kullekin tappioita kärsineelle muulle kuin maksukyvyttömälle määritysosapuolelle liikkeeseen laskettujen, keskusvastapuolen tuleviin tuottoihin kohdistuvan saatavan tunnustavien instrumenttien arvon on oltava oikeassa suhteessa sen sopimusperusteiset sitoumukset ylittävään tappioon. Nämä instrumentit, joissa tunnustetaan keskusvastapuolen tuleviin tuottoihin kohdistuva saatava, oikeuttavat omistajansa saamaan keskusvastapuolelta vuosittain maksuja, kunnes tappiot on mahdollisuuksien mukaan maksettu täysin takaisin liikkeeseenlaskupäivästä laskettavan asianmukaisen vuosissa ilmaistavan enimmäisajan puitteissa. Jos muut kuin maksukyvyttömät määritysosapuolet ovat siirtäneet ylimenevän osan tappioista asiakkailleen, kyseiset määritysosapuolet ovat velvollisia siirtämään keskusvastapuolen saamat maksut asiakkailleen siltä osin, kuin korvattavat tappiot liittyvät asiakkaiden positiioihin. Kyseisiin instrumentteihin liittyviin maksuihin on käytettävä asianmukainen enimmäisosuus keskusvastapuolen vuotuisista tuotoista.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään korvausten maksamisjärjestys sekä 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu asianmukainen vuosissa ilmaistava enimmäisaika ja keskusvastapuolen vuotuisista tuotoista käytettävä asianmukainen enimmäisosuus.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2022.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

V OSASTO

KRIISINRATKAISU

1 LUKU

Tavoitteet, edellytykset ja yleiset periaatteet

21 artikla

Kriisinratkaisutavoitteet

1. Soveltaessaan kriisinratkaisuvälineitä ja käyttäessään kriisinratkaisuvälineitä kriisinratkaisuviranomaisen on otettava huomioon kaikki seuraavat, keskenään yhtä merkittävät kriisinratkaisutavoitteet ja luotava niiden välille asianmukainen tasapaino kunkin tapauksen luonteen ja olosuhteiden mukaisesti:

- a) keskusvastapuolen kriittisten toimintojen jatkuvuuden varmistaminen, erityisesti
 - i) keskusvastapuolen velvoitteiden oikea-aikainen suoritus sen määritysosaapuolille ja tapauksen mukaan niiden asiakkaille;
 - ii) määritysosaapuolten ja tapauksen mukaan niiden asiakkaiden jatkuva pääsy keskusvastapuolen tarjoamiin arvopaperi- tai käteistileihin sekä keskusvastapuolen hallussa rahoitusvarojen muodossa oleviin vakuuksiin;
- b) jatkuvuuden varmistaminen yhteyksissä muihin rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin, sillä yhteyksien katkeamisella olisi merkittävä kielteinen vaikutus unionin tai sen yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusvakautteen ja maksu-, määritys-, toimitus- ja rekisterinpitotoimintojen oikea-aikaiseen päätökseen saattamiseen;
- c) unionin tai sen yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään kohdistuvan merkittävän haittavaikutuksen välttäminen erityisesti estämällä rahoitusvaikeuksien leviäminen keskusvastapuolen määritysosaapuoliin, niiden asiakkaisiin tai rahoitusjärjestelmään laajemmin, mukaan lukien muut rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit, tai hillitsemällä rahoitusvaikeuksien leviämistä sekä ylläpitämällä markkinakuria ja kansalaisten luottamusta; ja
- d) julkisten varojen suojaaminen huolehtimalla siitä, että poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen turvaudutaan mahdollisimman vähän ja että veronmaksajille mahdollisesti aiheutuvien tappioiden riski on mahdollisimman vähäinen.

2. Edellä 1 kohdassa vahvistettuihin tavoitteisiin pyrkiessään kriisinratkaisuviranomaisen on pyrittävä pitämään kriisinratkaisusta kaikille asianomaisille sidosryhmille aiheutuvat kustannukset mahdollisimman alhaisina ja välttämään keskusvastapuolen arvon alentumista, ellei tällainen arvon alentaminen ole kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamisen kannalta välttämätöntä.

22 artikla

Kriisinratkaisun edellytykset

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on toteutettava keskusvastapuoleen kohdistuva kriisinratkaisutoimi edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) jokin seuraavista toteaa, että keskusvastapuoli on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu:
 - i) toimivaltainen viranomainen kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan;

- ii) kriisintarkkailuviranomainen toimivaltaista viranomaista kuultuaan, jos kriisintarkkailuviranomaisella on tarvittavat välineet tällaista toteamista varten;
- b) ei voida kohtuudella olettaa, että jokin vaihtoehtoinen yksityisen sektorin toimenpide, mukaan lukien keskusvastapuolen elvytysuunnitelma tai muut sopimusjärjestelyt, tai valvontatoimi, kuten toteutetut varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet, estäisivät kohtuullisessa ajassa keskusvastapuolen kaatumisen ottaen huomioon kaikki asiaan vaikuttavat olosuhteet;
- c) kriisintarkkailutoimi on yleisen edun kannalta välttämätön yhden tai useamman kriisintarkkailutavoitteen saavuttamiseksi ja oikeassa suhteessa yhteen tai useampaan tällaiseen tavoitteeseen, ja keskusvastapuolen likvidaatiolla tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä ei saavutettaisi kyseisiä kriisintarkkailun tavoitteita samassa laajuudessa.
2. Sovelletaessa 1 kohdan a alakohtaa toimivaltaisen viranomaisen on annettava kriisintarkkailuviranomaiselle omasta aloitteestaan ja viipymättä kaikki tiedot, jotka saattavat antaa viitteitä siitä, että keskusvastapuoli on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu. Toimivaltaisen viranomaisen on myös toimitettava kriisintarkkailuviranomaiselle pyynnöstä kaikki muut tiedot, joita se tarvitsee arviointiaan varten.
3. Sovelletaessa 1 kohdan a alakohtaa keskusvastapuolen on katsottava olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, jos se on yhdessä tai useammassa seuraavista tilanteista:
- a) keskusvastapuoli rikkoo tai todennäköisesti rikkoo toimilupavaatimuksiaan tavalla, joka oikeuttaisi sen toimiluvan peruuttamisen asetuksen (EU) N:o 648/2012 20 artiklan nojalla;
- b) keskusvastapuoli ei pysty tai ei todennäköisesti pysty harjoittamaan kriittistä toimintoa;
- c) keskusvastapuoli ei pysty tai ei todennäköisesti pysty palauttamaan elinkelpoisuuttaan toteuttamalla elvytystoimenpiteitään;
- d) keskusvastapuoli ei pysty tai ei todennäköisesti pysty maksamaan velkojaan tai suoriutumaan muista vastuistaan niiden erääntyessä;
- e) keskusvastapuoli tarvitsee poikkeuksellista julkista rahoitustukea.
4. Sovelletaessa 3 kohdan e alakohtaa poikkeukselliseksi julkiseksi rahoitustueksi ei saa katsoa sellaista julkista rahoitustukea, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:
- a) se annetaan valtion takauksena keskuspankin tarjoamille maksuvalmiusjärjestelyille keskuspankin ehtojen mukaisesti tai valtion takauksena hiljattain liikkeeseen lasketuille veloille;
- b) tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettujen valtion takaukset ovat tarpeen jäsenvaltion talouden vakavan häiriön korjaamiseksi ja rahoitusvakauden säilyttämiseksi; ja
- c) tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettujen valtion takaukset rajoittuvat vakavaraisiin keskusvastapuoliin, edellyttävät unionin valtiontukikehyksen nojalla annettua lopullista hyväksyntää, ovat luonteeltaan väliaikaisia varotoimia, ovat oikeasuhteisia korjaamaan tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettujen vakavan häiriön seuraukset eikä niitä käytetä keskusvastapuolelle aiheutuneiden tai todennäköisesti tulevaisuudessa aiheutuvien tappioiden kattamiseen.
5. Kriisintarkkailuviranomainen voi myös toteuttaa kriisintarkkailutoimen, jos se katsoo, että keskusvastapuoli on soveltanut tai aikoo soveltaa elvytystoimenpiteitä, jotka voisivat estää keskusvastapuolen kaatumisen mutta aiheuttaa merkittäviä haittavaikutuksia unionin tai sen yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusjärjestelmälle.
6. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2022 ohjeet sellaisten valvonta- ja kriisintarkkailukäytäntöjen lähentämiseksi, joita sovelletaan olosuhteissa, joissa keskusvastapuolen katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, ottaen tarvittaessa huomioon unioniin sijoittautuneiden keskusvastapuolten luonteen ja niiden tarjoamien palvelun monimuotoisuuden.

Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa kyseisiä ohjeita laatiessaan huomioon direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 6 kohdan mukaisesti annetut ohjeet.

23 artikla

Kriisinratkaisua koskevat yleiset periaatteet

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet 27 artiklassa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden soveltamiseksi ja käytettävä 48 artiklassa tarkoitettuja kriisinratkaisuvälineitä seuraavien periaatteiden mukaisesti:

- a) kaikki keskusvastapuolen elvytysuunnitelmaan sisältyvät sopimusvelvoitteet ja muut järjestelyt pannaan täytäntöön siltä osin, kuin niitä ei ole kokonaan suoritettu ennen kriisinratkaisun käynnistymistä, paitsi jos kriisinratkaisuviranomainen toteaa, että kriisinratkaisutavoitteiden oikea-aikaisen saavuttamisen kannalta on tarkoituksenmukaisempaa toteuttaa jompikumpi tai molemmat seuraavista:
 - i) pidättäydytään panemasta täytäntöön tiettyjä keskusvastapuolen elvytysuunnitelman mukaisia sopimusvelvoitteita tai poiketaan siitä muulla tavoin;
 - ii) sovelletaan kriisinratkaisuvälineitä tai käytetään kriisinratkaisuvälineitä;
- b) kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen osakkeenomistajat vastaavat ensimmäiseksi tappioista, jotka aiheutuvat kaikkien a alakohdassa tarkoitettujen velvoitteiden ja järjestelyjen kyseisen alakohdan mukaisesti tapahtuvasta täytäntöönpanosta;
- c) kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen velkojat vastaavat tappioista osakkeenomistajien jälkeen tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa saamisten etusijajärjestyksessä, jollei tässä asetuksessa nimenomaisesti toisin säädetä;
- d) samaan luokkaan kuuluvia keskusvastapuolen velkoja kohdellaan yhtäläisellä tavalla;
- e) keskusvastapuolen osakkeenomistajille, määritysosapuolille ja muille velkojille ei saisi aiheutua suurempia tappioita, kuin niille olisi aiheutunut 60 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa;
- f) kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen hallitus ja ylin johto vaihdetaan, paitsi jos kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että hallituksen ja ylimmän johdon tai niiden osan jatkaminen tehtävässään on tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi;
- g) kriisinratkaisuviranomaiset tiedottavat työntekijöiden edustajille ja kuulevat heitä kansallisten lakien, työehtosopimusten tai käytäntöjen mukaisesti;
- h) kriisinratkaisuvälineitä sovelletaan ja kriisinratkaisuvälineitä käytetään siten, että se ei vaikuta työntekijöiden edustusta hallintoelimissä koskevien kansallisten lakien, työehtosopimusten tai käytäntöjen soveltamiseen; ja
- i) jos keskusvastapuoli kuuluu konserniin, kriisinratkaisuviranomaisten on otettava huomioon vaikutus muihin konserniyhteisöihin erityisesti silloin, kun tällaiseen konserniin kuuluu muita rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureja, ja koko konserniin.

2. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat toteuttaa tämän artiklan 1 kohdan d tai e alakohdan periaatteista poikkeavan kriisinratkaisutoimen, jos se on yleisen edun vuoksi perusteltua kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi ja oikeassa suhteessa riskiin, johon puututaan. Jos kuitenkin kyseisen poikkeavan toimen johdosta osakkeenomistajalle, määritysosa- puolelle tai muulle velkojalle aiheutuu suurempia tappioita, kuin sille olisi aiheutunut 60 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa, sovelletaan 62 artiklan mukaista oikeutta saada korvaus erotuksesta.

3. Kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen hallituksen ja ylimmän johdon on annettava kriisinratkaisuviranomaiselle kaikki tarvittava tuki kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi.

II LUKU

Arvostus

24 artikla

Arvostuksen tavoitteet

1. Kriisinratkaisuviranomaisten on huolehdittava siitä, että kriisinratkaisutoimi toteutetaan sellaisen arvostuksen perusteella, jolla varmistetaan, että keskusvastapuolen varat, velat, oikeudet ja velvoitteet arvioidaan oikeudenmukaisesti, varovaisesti ja realistisesti.

2. Ennen kuin kriisinratkaisuviranomainen asettaa keskusvastapuolen kriisinratkaisuun, sen on varmistettava, että tehdään ensimmäinen arvostus sen määrittämiseksi, täytyvätkö 22 artiklan 1 kohdan mukaiset kriisinratkaisun edellytykset.

3. Kun kriisinratkaisuviranomainen on päättänyt asettaa keskusvastapuolen kriisinratkaisuun, sen on varmistettava, että tehdään toinen arvostus,

- a) jolla perustellaan asianmukaisen kriisinratkaisutoimen toteuttamista koskeva päätös;
- b) jolla varmistetaan, että mahdolliset keskusvastapuolen varoihin ja oikeuksiin kohdistuvat tappiot otetaan kokonaisuudessaan huomioon sillä hetkellä, kun kriisinratkaisuvälineitä sovelletaan;
- c) jolla perustellaan omistusinstrumenttien mitätöimisen tai laimentamisen laajuutta koskeva päätös ja kriisinratkaisuvastuuksien käytön johdosta liikkeeseen laskettujen tai siirrettyjen omistusinstrumenttien arvoa ja lukumäärää koskeva päätös;
- d) jolla perustellaan vakuudettomien velkojen, kuten velkainstrumenttien, alaskirjauksen tai muuntamisen laajuutta koskeva päätös;
- e) jolla tappioiden ja positoiden jakamisvälineitä sovellettaessa perustellaan päätös siitä, missä laajuudessa tappiot otetaan huomioon niissä tappioita kärsineiden velkojen saamisissa, täyttämättömissä velvoitteissa tai maksamattomissa positioissa, joita niillä on keskusvastapuoleen nähden, ja onko kriisinratkaisumaksuvaatimus tarpeen ja missä laajuudessa;
- f) jolla keskusvastapuolta omaisuudenhoitoyhtiönä käytettäessä perustellaan päätös varoista, veloista, oikeuksista ja velvoitteista tai omistusinstrumenteista, jotka voidaan siirtää omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle, ja päätös sellaisten vastikkeiden arvosta, jotka voidaan maksaa kriisinratkaisun kohteena olevalle keskusvastapuolelle tai tapauksen mukaan omistusinstrumenttien haltijoille;
- g) jolla liiketoimintaa myytäessä perustellaan päätös varoista, veloista, oikeuksista ja velvoitteista tai omistusinstrumenteista, jotka voidaan siirtää ostajana olevalle kolmannelle osapuolelle, sekä apuna kriisinratkaisuviranomaiselle, kun se muodostaa käsityksen siitä, mitkä ovat 40 artiklaa sovellettaessa käytettävät kaupalliset ehdot.

Sovellettaessa d alakohtaa arvostuksessa on otettava huomioon mahdolliset tappiot, jotka katettaisiin panemalla täytäntöön kaikki määrätysoapuolten tai muiden kolmansien osapuolten täyttämättömät velvoitteet keskusvastapuolta kohtaan, ja velkainstrumentteihin sovellettava muuntamisen taso.

4. Tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin arvostuksiin voidaan hakea muutosta 74 artiklan mukaisesti ainoastaan hakemalla samalla muutosta päätökseen soveltaa kriisinratkaisuvälinettä tai käyttää kriisinratkaisuvastuuksia.

25 artikla

Arvostusta koskevat vaatimukset

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on varmistettava, että 24 artiklassa tarkoitettut arvostukset tekee

- a) viranomaisista ja keskusvastapuolesta riippumaton henkilö; tai
- b) kriisinratkaisuviranomainen, jos a alakohdassa tarkoitettu henkilö ei voi tehdä kyseisiä arvostuksia.

2. Edellä 24 artiklassa tarkoitettuja arvostuksia on pidettävä lopullisina, kun ne on tehnyt tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu henkilö ja kaikki tässä artiklassa säädetyt vaatimukset täyttyvät.

3. Lopullisen arvostuksen on perustuttava varovaisiin oletuksiin eikä siihen saa sisältyä oletusta mistään mahdollisen poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen antamisesta, keskuspankin hätärahoituksen antamasta maksuvalmiusavusta tai keskuspankin epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamasta maksuvalmiusavusta keskusvastapuolelle siitä ajankohdasta alkaen, jona kriisinratkaisutoimi toteutetaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta tapauksen mukaan unionin valtioneuvoston soveltamista. Arvostuksessa on lisäksi otettava huomioon kriisinratkaisun kohteena olevalle keskusvastapuolelle mahdollisesti aiheutuneiden kohtuullisten kustannusten takaisinperintä 27 artiklan 10 kohdan mukaisesti.

4. Lopullista arvostusta on täydennettävä seuraavilla keskusvastapuolen hallussa olevilla tiedoilla:
- päivitetty tase ja keskusvastapuolen rahoitusasemaa koskeva selvitys, johon sisältyvät jäljellä olevat, käytettävissä olevat ennakkoon rahastoidut varat ja maksattamatta olevat rahoitussitoumukset;
 - tiedot asetuksen (EU) N:o 648/2012 29 artiklassa tarkoitetuista määritetyistä sopimuksista; ja
 - tiedot keskusvastapuolen varojen, velkojen ja positioiden, myös asiaankuuluvien keskusvastapuolen saamisten ja sille täyttämättömien velvoitteiden, markkina- ja kirjanpitoarvoista.
5. Lopullisessa arvostuksessa on ilmoitettava velkojen jaottelu luokkiin sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaisessa saamisten etusijajärjestyksessä. Siihen on myös sisällyttävä arvio kohtelusta, jonka kunkin osakkeenomistajien ja velkojen luokan olisi odotettu saavan sovellettaessa 23 artiklan 1 kohdan e alakohdassa täsmennettyä periaatetta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu arvio ei vaikuta 61 artiklassa tarkoitettuun arvostukseen.

6. Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 14 ja 15 kohdan mukaisesti laaditut ja sen 36 artiklan 16 kohdan nojalla hyväksytyt tekniset sääntelystandardit ja laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään
- olosuhteet, joissa henkilön katsotaan olevan riippumaton sekä kriisinratkaisuviranomaisesta että keskusvastapuolesta tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa;
 - menetelmät keskusvastapuolen varojen ja velkojen arvon arvioimiseksi; ja
 - tämän asetuksen 24 ja 61 artiklassa tarkoitettujen arvostusten pitäminen erillään.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2022.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklaa noudattaen.

26 artikla

Tilapäinen arvostus

1. Edellä 24 artiklassa tarkoitettuja arvostuksia, jotka eivät täytä 25 artiklan 2 kohdassa säädettyjä vaatimuksia, on katsottava tilapäisiksi arvostuksiksi.

Tilapäisiin arvioihin on sisällyttävä puskuri lisätappioita varten ja asianmukaiset perustelut tällaiselle puskurille.

2. Jos kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat kriisinratkaisutoimen tilapäisen arvostuksen perusteella, niiden on varmistettava, että lopullinen arvostus tehdään mahdollisimman pian.

Kriisinratkaisuviranomaisen on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulla lopullisella arvostuksella

- mahdollistetaan keskusvastapuolen mahdollisten tappioiden kirjaaminen täysimääräisinä sen positiokantoihin;
- perustellaan päätös velkojen saamisten palauttamisesta kirjanpitoon tai maksetun vastikkeen arvon korottamisesta 3 kohdan mukaisesti.

3. Jos keskusvastapuolen nettovarallisuusarvo arvioidaan lopullisessa arvostuksessa korkeammaksi, kuin se arvioitiin keskusvastapuolen nettovarallisuusarvon tilapäisessä arvostuksessa, kriisinratkaisuviranomainen voi

- korottaa asianomaisten velkojen sellaisten saamisten arvoa, jotka on alaskirjattu tai uudelleenjärjestelty;

b) vaatia omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaa keskusvastapuolta suorittamaan varojen, velkojen, oikeuksien ja velvoitteiden osalta uuden vastikemaksun kriisinviraston kohteena olevalle keskusvastapuolelle tai tapauksen mukaan omistusrähtien osalta kyseisten rähtenttien omistajille.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 15 kohdan mukaisesti laaditut ja sen 36 artiklan 16 kohdan nojalla hyväksytyt tekniset säätelystandardit ja laatii luonnokset teknisiksi säätelystandardeiksi, joissa täsmennetään tämän artiklan 1 kohdan soveltamiseksi menetelmät, joilla lasketaan tilapäisiin arvostuksiin sisällytettävä puskuri lisätappioiden varalta.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa kyseiset teknisten säätelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2022.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten säätelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklaa noudattaen.

III LUKU

Kriisinvirastonvälineet

1 jakso

Yleiset periaatteet

27 artikla

Kriisinvirastonvälineitä koskevat yleiset säännökset

1. Kriisinvirastonviraston on toteutettava 21 artiklassa tarkoitettujen kriisinvirastotoimien soveltaen seuraavia kriisinvirastonvälineitä yksittäin tai minä tahansa yhdistelmänä:

- a) positioiden ja tappioiden kohdentamisväline;
- b) alaskirjaus- ja muuntamisväline;
- c) liiketoiminnan myynti;
- d) keskusvastapuolen käyttö omaisuudenhoitoyhtiönä.

2. Järjestelmäkriisin tapauksessa jäsenvaltio voi viimeisenä keinona antaa poikkeuksellista julkista rahoitustukea soveltamalla julkisyhteisöjen vakuusvälineitä 45, 46 ja 47 artiklan mukaisesti sillä edellytyksellä, että on saatu unionin valtiontukikehyksen mukainen ennakkohyväksyntä ja lopullinen hyväksyntä ja että on säädetty uskottavia järjestelyjä tämän artiklan 10 kohdan mukaista oikea-aikaista ja kattavaa varojen takaisinperintää varten.

3. Ennen 1 kohdassa tarkoitettujen välineiden soveltamista kriisinvirastonviraston on pantava täytäntöön

- a) kaikki keskusvastapuolen voimassa olevat täyttämättömät oikeudet, myös määritysosaapuolten sopimusvelvoitteet vastata elvytysmaksuvaatimuksiin, tarjota lisävaroja keskusvastapuolelle tai ottaa vastattavaksi positioiden maksukyvyttömyiltä määritysosaapuolilta joko huutokaupalla tai keskusvastapuolen toimintasäännöissä sovitulla muulla tavalla;
- b) kaikki voimassa olevat täyttämättömät sopimusvelvoitteet, jotka sitovat muita osapuolia kuin määritysosaapuolia mihin tahansa rahoitustuen muotoon.

Kriisinratkaisuviranomainen voi panna a ja b alakohdassa tarkoitetut sopimusvelvoitteet täytäntöön osittain, jos kyseisiä sopimusvelvoitteita ei voida panna täytäntöön kokonaan kohtuullisessa ajassa.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuviranomainen voi pidättäytyä panemasta täytäntöön asiaankuuluvia voimassa olevia täyttämättömiä velvoitteita joko osittain tai kokonaan välttääkseen merkittävien haittavaikeutusten aiheutumisen rahoitusjärjestelmälle tai häiriöiden laajan leviämisen taikka jos 1 kohdassa tarkoitettujen välineiden soveltaminen on asianmukaisempaa kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi oikea-aikaisesti.

5. Jos kriisinratkaisuviranomainen pidättäytyy panemasta täytäntöön olemassa olevia täyttämättömiä velvoitteita joko osittain tai kokonaan tämän artiklan 3 kohdan toisen alakohdan tai 4 kohdan mukaisesti, kriisinratkaisuviranomainen voi panna jäljellä olevat velvoitteet täytäntöön 18 kuukauden kuluessa siitä, kun keskusvastapuolen katsotaan 22 artiklan mukaisesti olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, edellyttäen että kyseisten velvoitteiden täytäntöönpanosta pidättymiseen ei ole enää perusteita. Kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava määrätyösopuolelle ja toiselle osapuolelle kolmesta kuuteen kuukautta ennen jäljellä olevan velvoitteen täytäntöönpanoa. Jäljellä olevien velvoitteiden täytäntöönpanosta saatava tuotto on käytettävä julkisten varojen takaisinperintään.

Kriisinratkaisuviranomaisen on asianomaisten määrätyösopuolten toimivaltaisia viranomaisia ja kriisinratkaisuviranomaisia sekä muita osapuolia, joita olemassa olevat täyttämättömät velvoitteet sitovat, kuultuaan määritettävä, ovatko voimassa olevien täyttämättömien velvoitteiden täytäntöönpanosta pidättymisen perusteet lakanneet olemasta ja pannaanko jäljellä olevat velvoitteet täytäntöön. Jos kriisinratkaisuviranomainen poikkeaa kuultujen viranomaisen esittämistä näkemyksistä, sen on annettava tähän asianmukaiset perustelut kirjallisesti.

Vaatus jäljellä olevien velvoitteiden täyttämistä tässä kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa on sisällytettävä keskusvastapuolen sääntöihin ja muihin sopimusjärjestelyihin.

6. Kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia keskusvastapuolta korvaamaan muille kuin maksukyvyttömille määrätyösopuolille tappioiden kohdentamisvälineiden soveltamisesta aiheutuvat tappiot, jos kyseiset tappiot ovat suuremmat kuin tappiot, joita muille kuin maksukyvyttömille määrätyösopuolille olisi aiheutunut keskusvastapuolen toimintasääntöjen mukaisista velvoitteista, edellyttäen että muu kuin maksukyvytön määrätyösopuoli olisi ollut oikeutettu saamaan 62 artiklassa tarkoitettua korvauksen erotuksesta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu korvaus voi olla muodoltaan omistusinstrumentteja, velkainstrumentteja tai instrumentteja, joilla tunnustetaan keskusvastapuolen tuleviin voittoihin kohdistuva saatava.

Kullekin asianomaiselle muulle kuin maksukyvyttömälle määrätyösopuolelle liikkeeseen laskettujen instrumenttien määrän on oltava oikeassa suhteessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun ylimenevään osaan tappiosta. Siinä on otettava huomioon määrätyösopuolten mahdolliset täyttämättömät sopimusvelvoitteet keskusvastapuolta kohtaan, ja se on vähennettävä kaikista oikeuksista saada 62 artiklassa tarkoitettu korvaus erotuksesta.

Instrumenttien määrän on perustuttava 24 artiklan 3 kohdan mukaisesti tehtyyn arvostukseen.

7. Jos sovelletaan jotain julkisyhteisöjen vakausvälinettä, kriisinratkaisuviranomaisen on käytettävä valtuuksiaan kirjata alas ja muuntaa omistusinstrumentteja ja velkainstrumentteja tai muita vakuudettomia velkoja ennen julkisyhteisöjen vakausvälineen soveltamista tai yhdessä sen soveltamisen kanssa.

Jos muun kriisinratkaisuvälineen kuin alaskirjaus- ja muuntamisvälineen soveltaminen aiheuttaa määrätyösopuolille taloudellisia tappioita, kriisinratkaisuviranomaisen on käytettävä valtuuksiaan kirjata alas ja muuntaa omistusinstrumentteja ja velkainstrumentteja tai muita vakuudettomia velkoja välittömästi ennen kriisinratkaisuvälineen soveltamista tai yhdessä sen soveltamisen kanssa, paitsi jos erilaista järjestystä käyttämällä voitaisiin poiketa mahdollisimman vähän 60 artiklassa vahvistetusta periaatteesta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan, ja saavuttaa paremmin kriisinratkaisutavoitteet.

8. Jos sovelletaan ainoastaan tämän artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettuja kriisinratkaisuvälineitä ja vain osa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen varoista, oikeuksista, velvoitteista tai veloista siirretään 40 ja 42 artiklan mukaisesti, kyseisen keskusvastapuolen jäljelle jäävä osa on likvidoitava tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisesti.

9. Kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön sääntöjä, jotka koskevat velkojia vahingoittavien oikeustoimien pätemättömyyttä tai peräyttämistä, ei sovelleta sellaisten varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen siirtoihin keskusvastapuolesta, joiden osalta sovelletaan kriisinratkaisuvälineitä tai julkisyhteisöjen rahoitusvakaussäädöksiä.

10. Jäsenvaltioiden on perittävä takaisin etuoikeutettuna velkojana asianmukaisen ajan kuluessa kaikki julkiset varat, joita käytetään tämän luvun 7 jaksossa tarkoitettuina julkisyhteisöjen rahoitusvakaussäädöksinä, ja kriisinratkaisuviranomaisten on perittävä takaisin etuoikeutettuna velkojana kaikki kohtuulliset kustannukset, joita niille on aiheutunut kriisinratkaisuvälineiden soveltamisesta tai kriisinratkaisuvälineiden käytöstä. Tällainen takaisinperintä on suoritettava muun muassa:

- a) kriisinratkaisun kohteena olevalta keskusvastapuolelta, mukaan lukien kaikki sen saatavat maksukyvyttömyysmääritysosapuolilta;
- b) ostajan keskusvastapuolelle maksamista vastikkeista ennen 40 artiklan 4 kohdan soveltamista, jos liiketoiminta on myyty;
- c) omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen toiminnan päättymisestä syntyneestä tuotosta ennen 42 artiklan 5 kohdan soveltamista;
- d) kaikista 46 artiklassa tarkoitettujen julkisen pääomatuen ja 47 artiklassa tarkoitettujen tilapäisen julkisen omistuksen käytöstä saatavista tuotosta, mukaan lukien niiden myynnistä saadut tuotot.

11. Kriisinratkaisuviranomaisten on kriisinratkaisuvälineitä soveltaessaan varmistettava 25 artiklan mukaisen arvostuksen perusteella positiokannan uudelleentäsmäyttämisen, tappioiden täysimääräinen kohdentaminen, keskusvastapuolen tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen ennakkoon rahastoitujen varojen täydentäminen ja keskusvastapuolen tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen pääomapolun vahvistaminen.

Kriisinratkaisuviranomaisten on varmistettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu ennakkoon rahastoitujen varojen täydentäminen ja keskusvastapuolen tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen pääomapolun vahvistaminen riittävässä määrin, jotta voidaan palauttaa keskusvastapuolen tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen kyky noudattaa toimiluvan ehtoja ja jatkaa keskusvastapuolen tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen kriittisten toimintojen harjoittamista, keskusvastapuolen tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen toimintasäännöt huomioon ottaen.

Kriisinratkaisuviranomaiset voivat soveltaa 30 ja 31 artiklassa tarkoitettuja välineitä keskusvastapuolen pääomapolun vahvistamiseen muiden kriisinratkaisuvälineiden soveltamisesta riippumatta.

2 jakso

Positioiden ja tappioiden kohdentamisvälineet

28 artikla

Positioiden ja tappioiden kohdentamisvälineiden tavoite ja soveltamisala

1. Kriisinratkaisuviranomaisten on sovellettava positioiden kohdentamisvälinettä 29 artiklan mukaisesti ja tappioiden kohdentamisvälineitä 30 ja 31 artiklan mukaisesti.

2. Kriisinratkaisuviranomaisten on sovellettava 1 kohdassa tarkoitettuja välineitä sellaisten sopimusten osalta, jotka koskevat määrityspalveluja ja kyseisiin palveluihin liittyviä keskusvastapuolelle asetettuja vakuuksia.

3. Kriisinratkaisuviranomaisten on sovellettava 29 artiklassa tarkoitettua positioiden kohdentamisvälinettä tapauksen mukaan keskusvastapuolen tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen positiokannan uudelleentäsmäyttämiseen.

Kriisinratkaisuviranomaisten on sovellettava 30 ja 31 artiklassa tarkoitettuja tappioiden kohdentamisvälineitä seuraaviin tarkoituksiin:

- a) kattamaan 25 artiklan mukaisesti arvioidut keskusvastapuolen tappiot;

- b) palauttamaan keskusvastapuolen kyky vastata maksuvelvoitteistaan niiden erääntyessä;
- c) saavuttamaan a ja b alakohdassa tarkoitettut tavoitteet omaisuudenhoidoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen osalta;
- d) tukemaan keskusvastapuolen liiketoiminnan siirtämistä myymällä liiketoiminta vakavaraiselle kolmannelle osapuolelle.

Kriisinratkaisuviranomaiset saavat soveltaa 30 artiklassa tarkoitettua tappioiden kohdentamisvälinettä suhteessa tappioihin, jotka aiheutuvat maksukyvyttömyystapahtumasta ja muusta kuin maksukyvyttömyystapahtumasta. Jos 30 artiklassa tarkoitettua tappioiden kohdentamisvälinettä sovelletaan suhteessa tappioihin, jotka aiheutuvat muusta kuin maksukyvyttömyystapahtumasta, sitä on sovellettava vain enintään sellaiseen kumulatiiviseen määrään asti, joka vastaa määritysosapuolten keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoihin suorittamaa maksua ja joka on jaettu määritysosapuolten kesken suhteutettuna niiden maksukyvyttömyysrahastoihin maksamiin maksuihin.

4. Kriisinratkaisuviranomaiset eivät saa soveltaa tämän asetuksen 30 ja 31 artiklassa tarkoitettuja tappioiden kohdentamisvälineitä asetuksen (EU) N:o 648/2012 1 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta.

29 artikla

Sopimusten purkaminen osittain tai kokonaan

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi purkaa joitakin tai kaikki seuraavista kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen sopimuksista:

- a) maksukyvyttömiä määritysosapuolten sopimukset;
- b) asianomaista määrityspalvelua tai omaisuuseräluokkaa koskevat sopimukset;
- c) kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen muut sopimukset.

Kriisinratkaisuviranomaisen on purettava tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettut sopimukset ainoastaan, jos kyseisistä sopimuksista johtuvien omaisuuserien ja positoiden siirto ei ole tapahtunut asetuksen (EU) N:o 648/2012 48 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

Kriisinratkaisuviranomaisen on ensimmäisen alakohdan mukaisia valtuuksia käyttäessään purettava ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettut sopimukset samalla tavoin ilman kyseisten sopimusten vastapuolten välistä syrjintää niitä sopimusvelvoitteita lukuun ottamatta, joita ei voida panna täytäntöön kohtuullisessa ajassa.

2. Kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava kaikille asiaankuuluville määritysosapuolille päivä, jona 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusten voimassaolo päättyy.

3. Ennen 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusten purkamista kriisinratkaisuviranomaisen on toteutettava seuraavat toimet:

- a) vaadittava kriisinratkaisun kohteena olevaa keskusvastapuolta määrittämään kunkin sopimuksen arvo ja päivittämään kunkin määritysosapuolen tilien saldot;
- b) määritettävä kunkin määritysosapuolen maksettavaksi tuleva tai kullekin määritysosapuolelle maksettava nettomäärä ottaen huomioon mahdollinen maksettavaksi tullut vaihtuva vakuus, jota ei ole vielä maksettu, myös vaihtuva vakuus, joka on tullut maksettavaksi a alakohdassa tarkoitettujen sopimusarvostusten johdosta; ja
- c) ilmoitettava kullekin määritysosapuolelle määritetyt nettomäärät ja vaadittava keskusvastapuolta maksamaan tai keräämään ne.

Määritysosapuolten on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava asiakkailleen tällaisen välineen soveltamisesta ja siitä, miten tällainen soveltaminen vaikuttaa niihin.

4. Edellä 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen arvostusten olisi mahdollisuuksien mukaan perustuttava käypään markkinahintaan, joka määritetään keskusvastapuolen omien sääntöjen ja järjestelyjen perusteella, ellei kriisinratkaisuviranomainen katso tarpeelliseksi käyttää jotain muuta asianmukaista hinnanmuodostusmenetelmää.

5. Jos muu kuin maksukyvytön määritysosapuoli ei kykene maksamaan tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti määritettyä nettomäärää, kriisinratkaisuviranomainen voi tämän asetuksen 21 artiklan huomioon ottaen vaatia keskusvastapuolta toteamaan muun kuin maksukyvyttömän määritysosapuolen maksukyvyttömäksi ja käyttämään sen alkuvakuudet ja maksukyvyttömyysrahastoon suoritetun maksun asetuksen (EU) N:o 648/2012 45 artiklan mukaisesti.

6. Jos kriisinratkaisuviranomainen on purkanut yhden tai useamman 1 kohdassa tarkoitetun tyyppisen sopimuksen, se voi väliaikaisesti estää keskusvastapuolta määrittämästä uusia sopimuksia, jotka ovat saman tyyppisiä kuin purettu sopimus.

Kriisinratkaisuviranomainen voi antaa keskusvastapuolen jatkaa tämän tyyppisten sopimusten määrittämistä vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) keskusvastapuoli täyttää asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädetyt vaatimukset; ja
- b) kriisinratkaisuviranomainen antaa ja julkaisee asiaa koskevan ilmoituksen käyttäen 72 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja välineitä.

7. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2022 asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään menetelmät, joita kriisinratkaisuviranomainen käyttää tämän artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetun arvostuksen määrittämiseksi.

30 artikla

Keskusvastapuolen muille kuin maksukyvyttömille määritysosapuolille maksamien voittojen arvon alentaminen

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi alentaa niiden keskusvastapuolen maksuvelvoitteiden määrää, joita tällä on muille kuin maksukyvyttömille määritysosapuolille, jos kyseiset velvoitteet johtuvat voitoista, jotka ovat tulleet maksettaviksi keskusvastapuolen vaihtuvan vakuuden tai taloudelliselta vaikutukseltaan samanlaisen maksun maksamista koskevien menettelyjen mukaisesti.

2. Kriisinratkaisuviranomaisen on laskettava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen maksuvelvoitteiden arvon alentaminen käyttämällä tasapuolista kohdentamismenetelmää, joka on määritetty 24 artiklan 3 kohdan mukaisesti tehdyn arvostuksen yhteydessä ja ilmoitettu määritysosapuolille heti, kun kriisinratkaisuvälinettä sovelletaan. Määritysosapuolten on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava asiakkailleen tällaisen välineen soveltamisesta ja siitä, miten soveltaminen vaikuttaa niihin. Alennettavat kokonaisnettovoitot on kunkin määritysosapuolen osalta suhteutettava keskusvastapuolen maksettaviksi tullessiin määriin.

3. Maksettavien voittojen arvon alennus tulee voimaan ja sitoo välittömästi keskusvastapuolta ja asianomaisia määritysosapuolia siitä hetkestä lähtien, jona kriisinratkaisuviranomainen toteuttaa kriisinratkaisutoimen.

4. Muu kuin maksukyvytön määritysosapuoli ei saa esittää missään myöhemmässä menettelyssä keskusvastapuolta tai sen seuraajajayhteisöä vastaan vaadetta, joka perustuu 1 kohdassa tarkoitettujen maksuvelvoitteiden arvon alentamiseen.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohta ei estä kriisinratkaisuviranomaisia vaatimasta keskusvastapuolta suorittamaan korvaus määritysosapuolille, kun 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tilapäiseen arvostukseen perustuvan arvon alennuksen tason todetaan ylittävän 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun lopulliseen arvostukseen perustuvan vaaditun arvon alennuksen tason.

5. Jos kriisinratkaisuviranomainen alentaa maksettavien voittojen arvoa ainoastaan osittain, jäljellä oleva maksettava määrä kuuluu edelleen maksettavaksi muulle kuin maksukyvyttömälle määritysosapuolelle.

6. Keskusvastapuolen on sisällytettävä toimintasääntöihinsä viittaus 1 kohdassa tarkoitettuihin valtuuksiin alentaa maksuvelvoitteiden arvoa kyseisissä toimintasääntöissä määrättyjen vastaavien elvytysvaiheen järjestelyjen lisäksi ja varmistettava, että toteutetaan sopimusjärjestelyt, jotka antavat kriisinratkaisuviranomaiselle mahdollisuuden käyttää sillä tämän artiklan mukaisesti olevia valtuuksia.

31 artikla

Kriisinratkaisumaksuvaatimus

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia muita kuin maksukyvyttömiä määritysosapuolia suorittamaan keskusvastapuolelle käteismaksun, joka on enintään kaksi kertaa niin suuri kuin niiden keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon suorittaman maksun määrä. Tämä käteismaksun tekemistä koskeva velvoite on sisällytettävä myös keskusvastapuolen sääntöihin ja muihin sopimusjärjestelyihin kriisinratkaisumaksuvaatimuksena, joka on varattu kriisinratkaisutoimea toteuttavalle kriisinratkaisuviranomaiselle. Jos kriisinratkaisuviranomainen vaatii maksukyvyttömyysrahastoon suoritettua maksun lisäksi ylimääräisen maksun, sen on ensin arvioitava yhteistyössä muiden kuin maksukyvyttömien määritysosapuolten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa tämän välineen vaikutus muihin kuin maksukyvyttömiin määritysosapuoliin ja jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen.

Jos keskusvastapuolella on useita maksukyvyttömyysrahastoja ja välinettä sovelletaan maksukyvyttömyystapahtuman käsittelemiseksi, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulla käteismaksun määrällä tarkoitetaan määritysosapuolen asianomaista määrityspalvelua tai omaisuuseräluokkaa koskevaan maksukyvyttömyysrahastoon suorittamaa maksua.

Jos keskusvastapuolella on useita maksukyvyttömyysrahastoja ja välinettä sovelletaan muun kuin maksukyvyttömyystapahtuman käsittelemiseksi, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulla käteismaksun määrällä tarkoitetaan määritysosapuolen kaikkiin keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoihin suorittamaa maksua.

Kriisinratkaisuviranomainen voi esittää kriisinratkaisumaksuvaatimuksen riippumatta siitä, onko kaikki sellaiset sopimusvelvoitteet jo suoritettu, jotka edellyttävät käteismaksuja muilta kuin maksukyvyttömiltä määritysosapuolilta.

Kriisinratkaisuviranomaisen on määritettävä kunkin muun muin maksukyvyttömän määritysosapuolen käteismaksun määrä suhteessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun enimmäismäärään, joka määritysosapuolen on suoritettava maksukyvyttömyysrahastoon.

Kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia keskusvastapuolta maksamaan määritysosapuolille takaisin kriisinratkaisumaksuvaatimuksen mahdollisen ylijäämän, jos 26 artiklan 1 kohdan mukaiseen tilapäiseen arvostukseen perustuvan sovelletun kriisinratkaisumaksuvaatimuksen tason todetaan ylittävän 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun lopulliseen arvostukseen perustuvan vaaditun tason.

2. Jos muu kuin maksukyvyttömän määritysosapuoli ei maksa vaadittua määrää, kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia keskusvastapuolta toteamaan kyseisen määritysosapuolen maksukyvyttömäksi ja käyttämään määritysosapuolen alkuvakuuden ja maksukyvyttömyysrahastoon suoritettua maksun enintään vaadittuun määrään saakka asetuksen (EU) N:o 648/2012 45 artiklan mukaisesti.

3 jakso

Omistus- ja velkainstrumenttien tai muiden vakuudettomien velkojen alaskirjaus ja muuntaminen

32 artikla

Omistus- ja velkainstrumenttien tai muiden vakuudettomien velkojen alaskirjausta ja muuntamista koskeva vaatimus

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on sovellettava alaskirjaus- ja muuntamisvälinettä 33 artiklan mukaisesti kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen liikkeeseen laskemiin omistus- ja velkainstrumentteihin tai muihin vakuudettomiin velkoihin tappioiden kattamiseksi, kyseisen keskusvastapuolen tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen pääomapohjan vahvistamiseksi tai liiketoiminnan myynnin tukemiseksi.

2. Kriisintarkaisuviranomaisen on määritettävä 24 artiklan 3 kohdan mukaisesti toteutettavan arvostuksen perusteella seuraavat:

- a) määrä, jolla omistus- ja velkainstrumentit tai muut vakuudettomat velat on alaskirjattava ottaen huomioon mahdolliset tappiot, jotka on määrä kattaa panemalla täytäntöön määritysosapuolten tai muiden kolmansien osapuolten kaikki velvoitteet, jotka niillä on täyttämättä keskusvastapuolta kohtaan; ja
- b) määrä, jolla velkainstrumentit tai muut vakuudettomat velat on muunnettava omistusinstrumenteiksi keskusvastapuolen tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen pääomavaatimusten palauttamiseksi.

33 artikla

Omistus- ja velkainstrumenttien tai muiden vakuudettomien velkojen alaskirjausta ja muuntamista koskevat säännökset

1. Kriisintarkaisuviranomaisen on sovellettava alaskirjaus- ja muuntamisvälinettä tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettavan saamisten etusijajärjestyksen mukaisesti.

2. Kriisintarkaisuviranomaisen on ennen velkainstrumenttien tai muiden vakuudettomien velkojen pääoman määrän vähentämistä tai muuntamista vähennettävä omistusinstrumenttien nimellismäärää suhteessa tappioihin ja, jos se on tarpeen, kyseisten instrumenttien ja velkojen täyteen arvoon saakka.

Jos 24 artiklan 3 kohdan nojalla tehtävän arvostuksen mukaisesti keskusvastapuolen nettoarvo on positiivinen omistusinstrumenttien nimellismäärän vähennyksen jälkeen, kriisintarkaisuviranomaisen on tapauksen mukaan peruutettava kyseiset omistusinstrumentit tai laimennettava niitä.

3. Kriisintarkaisuviranomaisen on vähennettävä, muunnettava tai sekä vähennettävä että muunnettava velkainstrumenttien tai muiden vakuudettomien velkojen pääoman määrää siinä määrin, kuin se on tarpeen kriisintarkaisutavoitteiden saavuttamiseksi ja, jos se on tarpeen, kyseisten instrumenttien tai velkojen täyteen arvoon saakka.

4. Kriisintarkaisuviranomainen ei saa soveltaa alaskirjaus- ja muuntamisvälinettä seuraaviin velkoihin:

- a) henkilöstön saamiset kertyneen palkan, eläke-etuuksien tai muun kiinteän palkkion osalta, lukuun ottamatta palkkion muuttuvaa osaa, jota ei säännellä työehtosopimuksella;
- b) kaupallisten velkojen saamiset, jotka johtuvat keskusvastapuolen jokapäiväisen toiminnan kannalta kriittisten tavaroiden tai palvelujen, mukaan lukien IT-palvelut, yleishyödylliset palvelut sekä tilojen vuokraus, huolto ja ylläpito, toimittamisesta tai suorittamisesta keskusvastapuolelle;
- c) velat vero- ja sosiaaliturvaviranomaisille, edellyttäen että kyseiset velat ovat etuoikeutettuja velkoja sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön nojalla;
- d) velat, joiden edunsaajina ovat direktiivin 98/26/EY mukaisesti nimetyt järjestelmät tai järjestelmien ylläpitäjät, osapuolet sikäli kuin velat aiheutuvat niiden osallistumisesta tällaisiin järjestelmiin, muut keskusvastapuolet ja keskuspankit;
- e) alkuvakuus.

5. Jos omistusinstrumentin nimellismäärää taikka velkainstrumentin tai muiden vakuudettomien velkojen pääoman määrää vähennetään, on sovellettava seuraavia edellytyksiä:

- a) kyseisen vähennyksen on oltava pysyvä;
- b) instrumentin haltijalla ei saa olla kyseiseen vähennykseen kohdistuvaa vaatetta, lukuun ottamatta mahdollisia jo kertyneitä vastuita sekä vahingonkorvausvastuuta, joka voi syntyä sellaisen muutoksenhaun tuloksena, jolla riitautetaan kyseisen vähennyksen laillisuus, mitä tahansa vaatetta, joka perustuu tämän artiklan 6 kohdan nojalla liikkeeseen laskettuihin tai siirrettyihin omistusinstrumentteihin, tai mitä tahansa 62 artiklan mukaista maksuvaatetta; ja

- c) jos kyseinen vähennys on vain osittainen, sopimusta, jolla alkuperäinen vastuu luotiin, on sovellettava edelleen jäljellä olevaan määrään edellyttäen, että kyseisen sopimuksen ehtoihin tehdään mahdolliset vähennyksen vuoksi tarvittavat muutokset.

Ensimmäisen alakohdan a alakohta ei estä kriisintarkaisuviranomaisia soveltamasta arvon korotusmekanismia, jolla voidaan suorittaa korvaus velkainstrumenttien tai muiden vakuudettomien velkojen haltijoille sekä sen jälkeen omistusunstrumenttien haltijoille, kun 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tilapäiseen arvostukseen perustuvan sovelletun alaskirjauksen tason todetaan ylittävän 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun lopulliseen arvostukseen perustuvat vaaditut määrät.

6. Muuntaessaan velkainstrumentteja tai muita vakuudettomia velkoja 3 kohdan nojalla kriisintarkaisuviranomainen voi vaatia keskusvastapuolta laskemaan liikkeeseen tai siirtämään omistusunstrumentteja velkainstrumenttien tai muiden vakuudettomien velkojen haltijoille.

7. Kriisintarkaisuviranomainen saa muuntaa velkainstrumentteja tai muita vakuudettomia velkoja 3 kohdan nojalla ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) omistusunstrumentit lasketaan liikkeeseen, ennen kuin keskusvastapuoli laskee liikkeeseen mitään omistusunstrumentteja siinä tarkoituksessa, että valtio tai julkisyhteisö lisäisi keskusvastapuolen omia varoja; ja
- b) muuntokurssi on asianomaisille velkainstrumenttien haltijoille asianmukainen korvaus mistä tahansa mahdollisesta tappiosta, joka alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käytöstä aiheutuu, niihin tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sovelletun kohtelun mukaisesti.

Kun velkainstrumentteja tai muita vakuudettomia velkoja on muunnettu omistusunstrumenteiksi, tällaiset omistusunstrumentit on merkittävä tai siirrettävä viipymättä muuntamisen jälkeen.

8. Sovelletaessa 7 kohtaa kriisintarkaisuviranomaisen on varmistettava keskusvastapuolen kriisintarkaisusuunnitelman laatimisen ja ylläpidon yhteydessä ja osana toimivaltaa poistaa keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksien esteet, että keskusvastapuoli voi aina laskea liikkeeseen tarvittavan määrän omistusunstrumentteja.

34 artikla

Alaskirjauksen ja muuntamisen vaikutus

Kriisintarkaisuviranomaisen on saatettava päätökseen tai vaadittava saattamaan päätökseen kaikki alaskirjaus- ja muuntamisvälineen soveltamisen kannalta tarpeelliset hallintotoimet ja menettelyt, mukaan lukien

- a) kaikkien asiaankuuluvien rekistereiden muuttaminen;
- b) omistus- tai velkainstrumenttien poistaminen pörssilistalta tai kaupankäynnistä;
- c) uusien omistusunstrumenttien lisääminen pörssilistalle tai ottaminen kaupankäynnin kohteeksi; ja
- d) alaskirjattujen velkainstrumenttien uudelleenlistaus tai ottaminen uudelleen kaupankäynnin kohteeksi ilman vaatimusta antaa esite Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1129⁽²⁴⁾ mukaisesti.

35 artikla

Alaskirjausta ja muuntamista koskevien menettelyllisten esteiden poistaminen

1. Sovelletaessa 32 artiklan 1 kohtaa toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava keskusvastapuolta ylläpitämään aina riittävää määrää omistusunstrumentteja sen varmistamiseksi, että keskusvastapuoli voi laskea liikkeeseen riittävän määrän uusia omistusunstrumentteja ja että omistusunstrumenttien liikkeeseenlasku tai omistusunstrumenteiksi muuntaminen voidaan tosiasiallisesti toteuttaa.

⁽²⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1129, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla ottamisen yhteydessä julkaistavasta esitteestä ja direktiivin 2003/71/EY kumoamisesta (EUVL L 168, 30.6.2017, s. 12).

2. Kriisintarkausviranomaisen on sovellettava alaskirjaus- ja muuntamisvälinettä riippumatta keskusvastapuolen perustamiskirjan tai yhtiöjärjestyksen määräyksistä, mukaan luettuina määräykset, jotka koskevat osakkeenomistajien merkintätuo oikeuksia tai pääoman korottamiseen vaadittavaa osakkeenomistajien suostumusta koskevia vaatimuksia.

36 artikla

Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman toimittaminen

1. Keskusvastapuolten on kuukauden kuluessa 32 artiklassa tarkoitettujen välineiden soveltamisesta tehtävä selvitys kaatumisensa syistä ja toimitettava se sekä 37 artiklan mukainen liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma kriisintarkausviranomaiselle. Siltä osin kuin sovelletaan unionin valtioneuvoston päätöksen, kyseisen suunnitelman sekä siihen myöhemmin mahdollisesti 38 artiklan mukaisesti tehtyjen ja 39 artiklan mukaisesti toteutettujen muutosten on oltava yhteensopivia rakenneuudistussuunnitelman kanssa, joka keskusvastapuolen on toimitettava komissiolle kyseisen kehyksen mukaisesti.

Kriisintarkausviranomaisen voi pidentää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määräaika enintään kahteen kuukauteen, jos se on tarpeen kriisintarkausavoitteiden saavuttamiseksi.

2. Kun rakenneuudistussuunnitelma on ilmoitettava unionin valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman toimittamisella ei ole vaikutusta kyseisessä kehyksessä kyseisen rakenneuudistussuunnitelman toimittamiselle vahvistettuun määräaikaan.

3. Kriisintarkausviranomaisen on toimitettava selvitys sekä liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma ja mahdollinen 38 artiklan mukainen tarkistettu suunnitelma toimivaltaiselle viranomaiselle ja kriisintarkauskollegiolle.

37 artikla

Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman sisältö

1. Edellä 36 artiklassa tarkoitettussa liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmassa on esitettävä toimenpiteet keskusvastapuolen tai sen liiketoiminnan osien pitkän aikavälin elinkelpoisuuden palauttamiseksi kohtuullisessa ajassa. Kyseisten toimenpiteiden on perustuttava realistisiin oletuksiin niistä talouden ja rahoitusmarkkinoiden olosuhteista, joissa keskusvastapuoli toimii.

Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmassa on otettava huomioon rahoitusmarkkinoiden nykyinen tilanne ja mahdolliset tilanteet sekä optimistisimmät ja pessimistisimmät oletukset, mukaan lukien tapahtumien yhdistelmät, joiden avulla voidaan määrittää keskusvastapuolen merkittävimmät haavoittuvuudet. Olettamuksia on verrattava asianmukaisesti toimialakohtaisiin vertailuarvoihin.

2. Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmassa on esitettävä vähintään seuraavat osatekijät:

- a) yksityiskohtainen analyysi tekijöistä ja olosuhteista, jotka aiheuttivat keskusvastapuolen kaatumisen tai todennäköisen kaatumisen;
- b) kuvaus toimenpiteistä, jotka on määrä toteuttaa keskusvastapuolen pitkän aikavälin elinkelpoisuuden palauttamiseksi; ja
- c) kyseisten toimenpiteiden toteuttamisaikataulu.

3. Toimenpiteisiin, joilla pyritään palauttamaan keskusvastapuolen pitkän aikavälin elinkelpoisuus, voivat kuulua

- a) keskusvastapuolen toimintojen tervehdyttäminen ja uudelleenjärjestely;
- b) muutokset keskusvastapuolen toiminnallisiin järjestelmiin ja infrastruktuuriin;
- c) omaisuuserien tai liiketoiminta-alueiden myynti;
- d) muutokset keskusvastapuolen riskienhallintaan.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2023 luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään osatekijät, jotka olisi vähintään sisällytettävä liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmaan 2 kohdan mukaisesti.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

38 artikla

Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman arviointi ja hyväksyminen

1. Kriisinratkaisuviranomaisen ja toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava kuukauden kuluessa siitä, kun keskusvastapuoli on toimittanut liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman 36 artiklan 1 kohdan nojalla, voidaanko kyseisessä suunnitelmassa esitetyillä toimenpiteillä luotettavasti palauttaa keskusvastapuolen pitkän aikavälin elinkelpoisuus.

Jos kriisinratkaisuviranomainen ja toimivaltainen viranomainen katsovat, että suunnitelman avulla voidaan palauttaa keskusvastapuolen pitkän aikavälin elinkelpoisuus, kriisinratkaisuviranomaisen on hyväksyttävä suunnitelma.

2. Jos kriisinratkaisuviranomainen tai toimivaltainen viranomainen eivät ole vakuuttuneita siitä, että suunnitelmassa esitetyillä toimenpiteillä voitaisiin palauttaa keskusvastapuolen pitkän aikavälin elinkelpoisuus, kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava keskusvastapuolelle niiden huolenaiheista ja vaadittava sitä toimittamaan uudelleen kahden viikon kuluessa ilmoituksesta muutettu suunnitelma, jossa kyseiset huolenaiheet on otettu huomioon.

3. Kriisinratkaisuviranomaisen ja toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava uudelleentoimitettu suunnitelma ja kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava keskusvastapuolelle viikon kuluessa kyseisen suunnitelman vastaanottamisesta, onko huolenaiheet otettu asianmukaisesti huomioon vai tarvitaanko vielä muita muutoksia.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2023 luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään perusteet, jotka liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman on vähintään täytettävä, jotta kriisinratkaisuviranomainen voi hyväksyä sen 1 kohdan mukaisesti.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

39 artikla

Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman toteuttaminen ja seuranta

1. Keskusvastapuolen on toteutettava liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma ja toimitettava kriisinratkaisuviranomaiselle ja toimivaltaiselle viranomaiselle pyynnöstä ja vähintään kuuden kuukauden välein raportti edistymisestään kyseisen suunnitelman toteuttamisessa.

2. Kriisinratkaisuviranomainen voi yhteisymmärryksessä toimivaltaisen viranomaisen kanssa vaatia, että keskusvastapuoli tarkistaa suunnitelmaa, jos se on tarpeen 37 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun tavoitteen saavuttamiseksi.

4 jakso

Liiketoiminnan myynti

40 artikla

Liiketoiminnan myynti

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi siirtää seuraavat ostajalle, joka ei ole omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli:

a) kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen liikkeeseen laskemat omistusinstrumentit;

- b) kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen kaikki varat, oikeudet, velvoitteet tai velat.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu siirto on toteutettava ilman keskusvastapuolen osakkeenomistajien tai minkään muun kolmannen osapuolen kuin ostajan suostumusta ja noudattamatta muita yhtiöoikeus- tai arvopaperilainsäädännössä asetettuja menettelyllisiä vaatimuksia kuin 41 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettu siirto on tehtävä kaupallisin ehdoin olosuhteet huomioon ottaen ja unionin valtiontukikehyksen mukaisesti.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäistä alakohdtaa kriisinratkaisuviranomaisen on toteutettava kaikki kohtuulliset toimet saavuttaakseen kaupalliset ehdot, jotka vastaavat 24 artiklan 3 kohdan mukaisesti tehtyä arvostusta.

3. Jollei 27 artiklan 10 kohdasta muuta johdu, kaikkien ostajan maksamien vastikkeiden on koiduttava seuraavien hyödyksi:

- a) omistusinstrumenttien omistajat, jos liiketoiminnan myynti on tapahtunut siirtämällä kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen liikkeeseen laskemia omistusinstrumentteja kyseisten instrumenttien haltijoilta ostajalle;
- b) kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli, jos liiketoiminnan myynti on tapahtunut siirtämällä jotkin tai kaikki keskusvastapuolen varat tai velat ostajalle;
- c) kaikki muut kuin maksukyvyttömät määritysosapuolet, jotka ovat kärsineet kriisinratkaisuvälineiden soveltamisesta aiheutuneita tappioita suhteutettuna niiden kriisinratkaisun yhteydessä kärsimiin tappioihin.

4. Ostajan tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti maksamat vastikkeet jaetaan seuraavasti:

- a) asetuksen (EU) N:o 648/2012 43 ja 45 artiklassa säädetyn keskusvastapuolen maksukyvyttömyysjärjestelyn piiriin kuuluvan tapahtuman toteutuessa käänteisessä järjestyksessä keskusvastapuolen maksukyvyttömyysjärjestelyssä määrättyyn tappioiden järjestykseen nähden; tai
- b) sellaisen tapahtuman toteutuessa, joka ei kuulu asetuksen (EU) N:o 648/2012 43 ja 45 artiklassa säädetyn keskusvastapuolen maksukyvyttömyysjärjestelyn piiriin, käänteisessä järjestyksessä siihen järjestykseen nähden, jossa tappiot kohdennettiin keskusvastapuolen sovellettavien sääntöjen mukaisesti.

Jäljellä olevat vastikkeet jaetaan tämän jälkeen tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettavan saamisten etusijajärjestyksen mukaisesti.

5. Kriisinratkaisuviranomainen voi käyttää 1 kohdassa tarkoitettuja siirtovaltuuksia useammin kuin kerran keskusvastapuolen liikkeeseen laskemien omistusinstrumenttien tai, tapauksen mukaan, keskusvastapuolen varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen täydentävien siirtojen suorittamiseksi.

6. Kriisinratkaisuviranomainen voi ostajan suostumuksella siirtää ostajalle siirretyt varat, oikeudet, velvoitteet tai velat takaisin kriisinratkaisun kohteena olevalle keskusvastapuolelle tai omistusinstrumentit takaisin niiden alkuperäisille omistajille.

Jos kriisinratkaisuviranomainen käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua siirtovaltuutta, kriisinratkaisun kohteena olevalla keskusvastapuolella tai alkuperäisillä omistajilla on velvollisuus ottaa takaisin kaikki tällaiset varat, oikeudet, velvoitteet tai velat taikka omistusinstrumentit.

7. Edellä olevan 1 kohdan nojalla tehtävän siirron on tapahduttava riippumatta siitä, onko ostajalla lupa tarjota niitä palveluja ja harjoittaa sitä toimintaa, jotka hankinnasta seuraavat.

Jos ostajalla ei ole lupaa tarjota niitä palveluja ja harjoittaa sitä toimintaa, jotka hankinnasta seuraavat, kriisinratkaisuviranomaisen on toimivaltaista viranomaista kuultuaan toteutettava ostajan asianmukainen due diligence -arviointi ja varmistettava, että ostajalla on ammatilliset ja tekniset valmiudet suorittaa hankitun keskusvastapuolen tehtävät ja että ostaja hakee toimilupaa niin pian kuin mahdollista ja viimeistään kuukauden kuluessa liiketoiminnan myynnistä. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että tällainen toimilupahakemus käsitellään kiireellisesti.

8. Jos tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu omistusinstrumenttien siirto johtaa asetuksen (EU) N:o 648/2012 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua merkittävää omistusosuuden hankintaan tai lisääntymiseen, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava kyseisessä artiklassa tarkoitettu arviointi aikataulussa, jolla ei viivästytetä liiketoiminnan myyntiä eikä estetä kriisintarkkaisuun saavuttamasta asiaankuuluvia kriisintarkkaisuun tavoitteita.

9. Jos toimivaltainen viranomainen ei ole saattanut päätökseen 8 kohdassa tarkoitettua arviointia viimeistään sinä päivänä, jona omistusinstrumenttien siirto tulee voimaan, sovelletaan seuraavaa:

- a) omistusinstrumenttien siirrolla on välitön oikeusvaikutus siitä päivästä, jona ne on siirretty;
- b) arviointikautena ja tämän kohdan f alakohdassa säädettyinä luopumisaikana kyseisiin omistusinstrumentteihin liittyvä ostajan äänioikeus on keskeytettävä ja osoitettava yksinomaan kriisintarkkaisuviranomaiselle, joka ei ole millään tavoin velvollinen käyttämään tällaista äänioikeutta eikä, ellei toimien toteuttaminen tai toteuttamatta jättäminen johdu törkeästä huolimattomuudesta tai vakavasta väärinkäytöksestä, minkäänlaisessa vastuussa tällaisen äänioikeuden käyttämisestä tai käyttämättä jättämisestä;
- c) arviointikautena ja tämän kohdan f alakohdassa säädettyinä luopumisaikana kyseiseen siirtoon ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 648/2012 22 artiklan 3 kohdassa säädettyjä seuraamuksia tai asetuksen (EU) N:o 648/2012 30 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä, joita sovelletaan rikottaessa merkittävää omistusosuuden hankkimista tai sen luovuttamista koskevia vaatimuksia;
- d) toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava kriisintarkkaisuviranomaiselle ja ostajalle kirjallisesti asetuksen (EU) N:o 648/2012 32 artiklan mukaisen arviointinsa tuloksesta viipymättä arviointinsa valmistumisen jälkeen;
- e) jos toimivaltainen viranomainen ei vastusta siirtoa, kyseisiin omistusinstrumentteihin liittyvän äänioikeuden katsotaan kuuluvan täysimääräisesti ostajalle tämän kohdan d alakohdassa tarkoitettua ilmoituksesta alkaen;
- f) jos toimivaltainen viranomainen vastustaa omistusinstrumenttien siirtoa, b alakohtaa sovelletaan edelleen ja kriisintarkkaisuviranomainen voi, otettuaan huomioon markkinaolosuhteet, vahvistaa luopumisajan, jonka kuluessa ostajan on luovuttava tällaisista omistusinstrumenteista.

10. Asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaista palvelujen tarjoamista koskevan oikeuden käyttämiseksi ostajan katsotaan jatkavan kriisintarkkaisuun kohteena olevan keskusvastapuolen toimintaa, ja se voi käyttää edelleen mitä tahansa kriisintarkkaisuun kohteena olevan keskusvastapuolen käyttämää tällaista oikeutta siirrettyjen varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen suhteen.

11. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua ostajaa ei saa estää käyttämästä keskusvastapuolen oikeutta maksu- ja selvitysjärjestelmien sekä muiden yhteentoimivien rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien ja markkinapaikkojen jäsenyyteen ja käyttöön, jos ostaja täyttää kyseisiin järjestelmiin, infrastruktuureihin tai markkinapaikkoihin osallistumista koskevat jäsenyyss- tai osallistumisvaatimukset.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, ostajalta ei saa evätä maksu- ja selvitysjärjestelmien sekä muiden yhteentoimivien rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien ja markkinapaikkojen käyttöä sillä perusteella, että ostajalla ei ole luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta tai että kyseinen luokitus alittaa luokitustason, jota kyseisten järjestelmien, infrastruktuurien tai markkinapaikkojen käyttö edellyttää.

Jos ostaja ei täytä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, ostaja voi käyttää edelleen keskusvastapuolen oikeutta kyseisten järjestelmien, muiden infrastruktuurien ja markkinapaikkojen jäsenyyteen ja käyttöön kriisintarkkaisuviranomaisen määrittelemän ajan. Kyseinen aika saa olla enintään 12 kuukautta.

12. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, kriisintarkkaisuun kohteena olevan keskusvastapuolen osakkeenomistajilla, velkojilla, määritysosapuolilla ja asiakkailta sekä muilla kolmansilla osapuolilla, joiden varoja, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja ei ole siirretty, ei ole minkäänlaisia oikeuksia siirrettyihin varoihin, oikeuksiin, velvoitteisiin tai velkoihin nähden eikä niihin liittyen.

41 artikla

Liiketoiminnan myynti: menettelylliset vaatimukset

1. Jos keskusvastapuolen liiketoiminta myydään, kriisinratkaisuviranomaisen on mainostettava tarjolla olevia varoja, oikeuksia, velvoitteita, velkoja tai omistusinstrumentteja, jotka on tarkoitus siirtää, tai tehtävä järjestelyjä niiden markkinoinniseksi. Yhdisteltyjä oikeuksia, varoja, velvoitteita ja velkoja voidaan markkinoida erikseen.
2. Rajoittamatta unionin valtiontukikehyksen soveltamista 1 kohdassa tarkoitettussa markkinoinnissa on noudatettava seuraavia perusteita:
 - a) markkinoinnin on oltava mahdollisimman läpinäkyvää eikä se saa antaa olennaisella tavalla väärää kuvaa keskusvastapuolen varoista, oikeuksista, velvoitteista, veloista tai omistusinstrumenteista, kun otetaan huomioon olosuhteet ja erityisesti tarve säilyttää rahoitusvakaus;
 - b) markkinointi ei saa perusteettomasti suosia tai syrjiä mahdollisia ostajia;
 - c) markkinointiin ei saa liittyä minkäänlaista eturistiriitaa;
 - d) markkinoinnissa on otettava huomioon tarve toteuttaa nopea kriisinratkaisutoimi; ja
 - e) markkinoinnissa on pyrittävä mahdollisuuksien mukaan maksimoimaan sen kohteena olevien omistusinstrumenttien, varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen myyntihinta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut perusteet eivät estä kriisinratkaisuviranomaista etsimästä tietynkaltaisia mahdollisia ostajia.

3. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuviranomainen voi myydä liiketoimintaa noudattamatta markkinointivaatimusta tai markkinoida varoja, oikeuksia, velvoitteita, velkoja tai omistusinstrumentteja, jos se katsoo, että kyseisen vaatimuksen tai kyseisten perusteiden noudattaminen todennäköisesti heikentäisi yhden tai useamman kriisinratkaisutavoitteen saavuttamista muun muassa aiheuttamalla merkittävän uhan rahoitusvakaudelle.

5 jakso

Omaisuu denhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli

42 artikla

Omaisuu denhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi siirtää omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle
 - a) kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen liikkeeseen laskemat omistusinstrumentit;
 - b) kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen kaikki varat, oikeudet, velvoitteet tai velat.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu siirto voidaan toteuttaa ilman kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen osakkeenomistajien tai minkään muun kolmannen osapuolen kuin omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen suostumusta ja noudattamatta muita yhtiöoikeus- tai arvopaperilainsäädännön mukaisia menettelyllisiä vaatimuksia kuin 43 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

2. Omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen on oltava oikeushenkilö, joka:
 - a) on kriisinratkaisuviranomaisen määräysvallassa ja sen omistaa kokonaan tai osittain yksi tai useampi viranomainen, joihin voi kuulua kriisinratkaisuviranomainen; ja

b) perustetaan tai jota käytetään kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen liikkeeseen laskemien joidenkin tai kaikkien omistusinstrumenttien taikka keskusvastapuolen joidenkin tai kaikkien varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen vastaanottamista ja hallussapitoa varten, jotta keskusvastapuolen kriittisiä toimintoja voidaan ylläpitää ja jotta keskusvastapuoli voidaan myöhemmin myydä.

3. Kriisinratkaisuviranomaisen on omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaa keskusvastapuolta käyttäessään varmistettava, että omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle siirrettyjen velkojen ja velvoitteiden kokonaisarvo ei ylitä kriisinratkaisun kohteena olevasta keskusvastapuolesta siirrettyjen oikeuksien ja varojen kokonaisarvoa.

4. Jollei 27 artiklan 10 kohdasta muuta johdu, kaikkien omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen maksamien vastikkeiden on koiduttava seuraavien hyödyksi:

a) omistusinstrumenttien omistajat, jos siirto omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaan keskusvastapuoleen on tapahtunut siirtämällä kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen liikkeeseen laskemia omistusinstrumentteja kyseisten instrumenttien haltijoilta omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle;

b) kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli, jos siirto omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaan keskusvastapuoleen on tapahtunut siirtämällä jotkin tai kaikki kyseisen keskusvastapuolen varat tai velat omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle;

c) kaikki muut kuin maksukyvyttömät määritysosapuolet, jotka ovat kärsineet kriisinratkaisuvälineiden soveltamisesta aiheutuneita tappioita suhteutettuna niiden kriisinratkaisun yhteydessä kärsimiin tappioihin.

5. Omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti maksamat vastikkeet jaetaan seuraavasti:

a) asetuksen (EU) N:o 648/2012 43 ja 45 artiklassa säädetyn keskusvastapuolen maksukyvyttömyysjärjestelyn piiriin kuuluvan tapahtuman toteutuessa käänteisessä järjestyksessä keskusvastapuolen maksukyvyttömyysjärjestelyssä määrättyyn tappioiden järjestykseen nähden; tai

b) sellaisen tapahtuman toteutuessa, joka ei kuulu asetuksen (EU) N:o 648/2012 43 ja 45 artiklassa säädetyn keskusvastapuolen maksukyvyttömyysjärjestelyn piiriin, käänteisessä järjestyksessä siihen järjestykseen nähden, jossa tappiot kohdennettiin keskusvastapuolen sovellettavien sääntöjen mukaisesti.

Jäljellä olevat vastikkeet jaetaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettavan saamisten etusijajärjestyksen mukaisesti.

6. Kriisinratkaisuviranomainen voi käyttää 1 kohdassa tarkoitettua siirtovaltuutta useammin kuin kerran keskusvastapuolen liikkeeseen laskemien omistusinstrumenttien tai sen varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen täydentävien siirtojen suorittamiseksi.

7. Kriisinratkaisuviranomainen voi siirtää omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle siirretyt oikeudet, velvoitteet, varat tai velat takaisin kriisinratkaisun kohteena olevalle keskusvastapuolelle tai omistusinstrumentit takaisin niiden alkuperäisille omistajille, kun siirrosta määrätään nimenomaisesti instrumentissa, jolla 1 kohdassa tarkoitettu siirto tehdään.

Jos kriisinratkaisuviranomainen käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua siirtovaltuutta, kriisinratkaisun kohteena olevalla keskusvastapuolella tai alkuperäisillä omistajilla on velvollisuus ottaa takaisin kaikki tällaiset varat, oikeudet, velvoitteet tai velat taikka omistusinstrumentit edellyttäen, että tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tai 8 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.

8. Jos tietyt omistusinstrumentit, varat, oikeudet, velvoitteet tai velat eivät kuulu sellaisiin omistusinstrumenttien, varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen luokkiin tai ne eivät täytä sellaisia omistusinstrumenttien, varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen siirtämisen edellytyksiä, jotka on määritelty instrumentissa, jolla siirto tehtiin, kriisinratkaisuviranomainen voi siirtää ne omaisuudenhoitoyhtiönä toimivasta keskusvastapuolesta takaisin kriisinratkaisun kohteena olevalle keskusvastapuolelle tai alkuperäisille omistajille.

9. Edellä 7 ja 8 kohdassa tarkoitettu siirto voidaan tehdä milloin tahansa, ja sen on oltava mahdollisten muiden instrumentissa, jolla siirto tehtiin, kyseistä tarkoitusta varten määriteltyjen ehtojen mukainen.

10. Kriisinratkaisuviranomainen voi siirtää omistusinstrumentteja taikka varoja, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja omaisuudenhoitoyhtiönä toimivasta keskusvastapuolesta kolmannelle osapuolelle.

11. Asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisen palvelujen tarjoamista koskevan oikeuden käyttämiseksi omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen katsotaan jatkavan kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen toimintaa ja se voi käyttää edelleen mitä tahansa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen käyttämää tällaista oikeutta siirrettyjen varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen suhteen.

Muilta osin kriisinratkaisuviranomaiset voivat vaatia, että omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen katsotaan jatkavan kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen toimintaa ja että se pystyy käyttämään edelleen mitä tahansa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen käyttämää oikeutta siirrettyjen varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen suhteen.

12. Omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaa keskusvastapuolta ei saa estää käyttämästä keskusvastapuolen oikeutta maksu- ja selvitysjärjestelmien sekä muiden yhteensopivien rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien ja markkinapaikkojen jäsenyyteen ja käyttöön, jos se täyttää kyseisiin järjestelmiin tai rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin tai markkinapaikkoihin osallistumista koskevat jäsenyys- ja osallistumisvaatimukset.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalta keskusvastapuolelta ei saa evätä maksu- ja selvitysjärjestelmien sekä muiden rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien ja markkinapaikkojen käyttöä sillä perusteella, että omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalla keskusvastapuolella ei ole luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta tai että kyseinen luokitus alittaa luokitustason, jota kyseisten järjestelmien, infrastruktuurien tai markkinapaikkojen käyttö edellyttää.

Jos omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli ei täytä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli voi käyttää edelleen keskusvastapuolen oikeutta kyseisten järjestelmien ja muiden infrastruktuurien ja markkinapaikkojen jäsenyyteen ja käyttöön kriisinratkaisuviranomaisen määrittelemän ajan. Kyseinen aika saa olla enintään 12 kuukautta.

13. Kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen osakkeenomistajilla, velkojilla, määräytösapuolilla ja asiakkailta sekä muilla kolmansilla osapuolilla, joiden varoja, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja ei ole siirretty omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle, ei saa olla minkäänlaisia oikeuksia omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle siirrettyihin varoihin, oikeuksiin, velvoitteisiin tai velkoihin nähden tai niihin liittyen tai vaateita sen hallitusta tai ylintä johtoa kohtaan.

14. Omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalla keskusvastapuolella ei ole minkäänlaista velvoitetta tai vastuuta kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen osakkeenomistajille tai velkoihin nähden, eikä omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen hallitus tai ylin johto ole kyseisille osakkeenomistajille tai velkojille vastuussa toimista, jotka ne toteuttavat tai jättävät toteuttamatta osana tehtäviensä suorittamista, jollei toimien toteuttaminen tai toteuttamatta jättäminen johdu sovellettavan kansallisen oikeuden mukaisesta törkeästä huolimattomuudesta tai vakavasta väärinkäytöksestä.

43 artikla

Omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli: menettelylliset vaatimukset

1. Omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:
 - a) omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen on haettava kriisinratkaisuviranomaisen hyväksyntää kaikille seuraaville:
 - i) omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen perustamissäännöt;
 - ii) omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen hallituksen jäsenet, jollei kriisinratkaisuviranomainen ole suoraan nimittänyt kyseisiä jäseniä;
 - iii) omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen hallituksen jäsenten vastuualueet ja palkitseminen, jollei kriisinratkaisuviranomainen ole määrittänyt palkitsemista ja vastuualueita; ja
 - iv) omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen strategia ja riskiprofiili; ja
 - b) omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen on otettava haltuunsa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen toimiluvat tarjota palveluja tai harjoittaa toimintaa, joka johtuu tämän asetuksen 42 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta siirrosta, asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti.

Sen estämättä, mitä ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetään, ja jos se on kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamisen kannalta tarpeen, omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle voidaan antaa toimilupa noudattamatta asetusta (EU) N:o 648/2012 lyhyen aikaa sen toiminnan alkuvaiheessa. Tätä varten kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava tällaista toimilupaa koskeva pyyntö toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos toimivaltainen viranomainen päättää antaa tällaisen toimiluvan, sen on ilmoitettava ajanjakso, jona omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli on vapautettu velvoitteesta noudattaa asetuksen (EU) N:o 648/2012 vaatimuksia. Kyseinen ajanjakso on enintään 12 kuukautta. Kyseisenä ajanjaksona omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaa keskusvastapuolta on pidettävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 88 alakohdassa määriteltynä ehdot täyttävänä keskusvastapuolena kyseistä asetusta sovellettaessa.

Toisessa alakohdassa tarkoitetusta ajanjaksosta huolimatta asetuksen (EU) N:o 648/2012 IV osaston 3 luvun vakavaraisuusvaatimusten osalta vapautusta on sovellettava ainoastaan enintään kolmen kuukauden ajan. Sitä voidaan jatkaa kerran tai kaksi enintään kolmella kuukaudella, jos se on tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi.

2. Jollei unionin tai kansallisten kilpailusääntöjen mukaisesti asetetuista rajoituksista muuta johdu, omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen johdon on johdettava omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaa keskusvastapuolta siten, että tavoitteena on omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen kriittisten toimintojen jatkuvuuden ylläpitäminen ja omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen tai sen minkä tahansa varojen, oikeuksien, velvoitteiden ja velkojen myynti yhdelle tai useammalle yksityiseltä sektorilta tulevalle ostajalle. Kyseisen myynnin on tapahduttava, kun markkinaehdot ovat asianmukaiset, ja tämän artiklan 5 kohdassa ja tapauksen mukaan 6 kohdassa määritetyn määräajan kuluessa.

3. Kriisinratkaisuviranomaisen on päätettävä, että omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli ei enää ole 42 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli, jos sitä koskee jokin seuraavista tilanteista:

- a) kriisinratkaisun tavoitteet täyttyvät;
- b) omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli sulautuu toisen yhteisön kanssa;
- c) omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli ei enää täytä 42 artiklan 2 kohdassa säädettyjä vaatimuksia;
- d) omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli tai lähes kaikki sen varat, oikeudet, velvoitteet tai velat on myyty tämän artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisesti;
- e) tämän artiklan 5 kohdassa tai tapauksen mukaan tämän artiklan 6 kohdassa määritetty määräaika päättyy;
- f) omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen määrittämät sopimukset on selvitetty, niiden voimassaoloaika on päättynyt tai ne on suljettu ja keskusvastapuolen kyseisiin sopimuksiin liittyvät oikeudet ja velvoitteet on siten kokonaan suoritettu.

4. Ennen omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen tai sen varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen myyntiä kriisinratkaisuviranomaisen on mainostettava myytäviksi aiottuja kohteita ja varmistettava, että niitä markkinoidaan avoimella ja läpinäkyvällä tavalla ja että niitä ei olennaisesti vääristetä.

Kriisinratkaisuviranomaisen on toteutettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu myynti kaupallisin ehdoin, eikä se saa perusteettomasti suosia tai syrjiä mahdollisia ostajia.

5. Kriisinratkaisuviranomaisen on lopetettava omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen toiminta kahden vuoden kuluttua päivästä, jona viimeinen siirto kriisinratkaisun kohteena olevasta keskusvastapuolesta on tehty.

Kun kriisinratkaisuviranomainen lopettaa omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen toiminnan, sen on pyydyttävä toimivaltaista viranomaista peruuttamaan omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen toimilupa.

6. Kriisinratkaisuviranomainen voi pidentää 5 kohdassa tarkoitettua määräaika yhdellä tai useammalla lisävuodella, jos pidentäminen on tarpeen 3 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen tulosten saavuttamiseksi.

Päätös pidentää 5 kohdassa tarkoitettua määräaikaa on perusteltava, ja siihen on sisällyttävä yksityiskohtainen arviointi omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen tilanteesta asiaankuuluvien markkinaolosuhteiden ja markkinanäkymien kannalta.

7. Jos omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen toiminta lopetetaan 3 kohdan d tai e alakohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa, omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli on likvidoitava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen toiminnan lopettamisesta saatavan mahdollisen tuoton on koiduttava sen osakkeenomistajien hyödyksi.

Jos omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaa keskusvastapuolta käytetään useamman kuin yhden kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen varojen ja velkojen siirtoon, toisessa alakohdassa tarkoitettu tuotto on jaettava suhteessa kustakin kriisinratkaisun kohteena olevasta keskusvastapuolesta siirrettyihin varoihin ja velkoihin.

6 jakso

Muut rahoitusjärjestelyt

44 artikla

Vaihtoehtoiset rahoitusjärjestelyt

Kriisinratkaisuviranomainen voi tehdä sopimuksia muiden rahoitustuen muotojen lainaamisesta tai hankkimisesta muun muassa ennalta rahastoiduista varoista, joita on saatavilla kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoista, joita ei ole käytetty loppuun, jos se on tarpeen tilapäisten likviditeettitarpeiden täyttämiseksi, jotta voidaan varmistaa kriisinratkaisuvälineiden tuloksellinen soveltaminen.

7 jakso

Julkisyhteisöjen vakaussäilytykset

45 artikla

Julkisyhteisöjen rahoitusvakaussäilytykset

1. Jäsenvaltiot voivat erittäin epätavallisessa järjestelmäkriisitilanteessa soveltaa julkisyhteisöjen vakaussäilytyksiä 46 ja 47 artiklan mukaisesti keskusvastapuolen kriisinratkaisuun ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) rahoitustuki on tarpeen 21 artiklassa tarkoitettujen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi;
- b) rahoitustukea käytetään vasta viimeisenä keinona tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti sen jälkeen, kun on arvioitu ja hyödynnetty kaikkia kriisinratkaisuvälineitä niin laajalti kuin mahdollista samalla rahoitusvakautta ylläpitäen;
- c) rahoitustuki on kestoltaan ajallisesti rajattua;
- d) rahoitustuki on unionin valtiontukikehyksen mukainen; ja

- e) jäsenvaltio on ennakolta määritellyt unionin valtiontukikehystä noudattaen kattavia ja uskottavia järjestelyjä käytettyjen julkisten varojen perimiseksi takaisin 27 artiklan 10 kohdan mukaisesti sopivana ajanjaksona, sikäli kuin niitä ei ole jo saatu takaisin kokonaisuudessaan yksityisille ostajille 46 artiklan 3 kohdan tai 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti tapahtuneen myynnin kautta.

Julkisyhteisöjen vakautusvälineitä on sovellettava kansallisen lainsäädännön mukaisesti joko toimivaltaisen ministeriön tai julkisyhteisön johdolla tiiviissä yhteistyössä kriisinratkaisuviranomaisen kanssa tai kriisinratkaisuviranomaisen johdolla.

2. Toimivaltaisilla ministeriöillä tai julkisyhteisöillä on julkisyhteisöjen rahoitusvakaussävelineiden toteuttamiseksi oltava 48–58 artiklassa määritellyt asiaankuuluvat kriisinratkaisuvälit, ja niiden on varmistettava, että 52, 54 ja 72 artiklaa noudatetaan.

3. Julkisyhteisöjen rahoitusvakaussävelineitä on katsottava sovelletun 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla viimeisenä keinona, jos vähintään yksi seuraavista ehdoista täyttyy:

- a) toimivaltainen ministeriö tai julkisyhteisö ja kriisinratkaisuviranomainen päättävät keskuspankkia ja toimivaltaista viranomaista kuultuaan, että jäljellä olevien kriisinratkaisuvälineiden soveltaminen ei riittäisi rahoitusjärjestelmään kohdistuvan merkittävän haittavaikutuksen välttämiseen;
- b) toimivaltainen ministeriö tai julkisyhteisö ja kriisinratkaisuviranomainen päättävät, että jäljellä olevien kriisinratkaisuvälineiden soveltaminen ei riittäisi suojelemaan yleistä etua, kun keskuspankki on jo myöntänyt keskusvastapuolelle poikkeuksellista maksuvalmiusapua;
- c) tilapäisen julkisen omistuksen ollessa kyseessä toimivaltainen ministeriö tai julkisyhteisö päättää toimivaltaista viranomaista ja kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan, että jäljellä olevien kriisinratkaisuvälineiden soveltaminen ei riittäisi suojelemaan yleistä etua, kun keskusvastapuolelle on jo annettu julkista pääomatukea.

46 artikla

Julkinen pääomatuki

1. Julkista rahoitustukea voidaan antaa keskusvastapuolen pääomapoljan vahvistamiseksi omistusinstrumentteja vastaan.
2. Julkista pääomatukea saavia keskusvastapuolia on hallinnoitava kaupallisin ja ammattimaisin perustein.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut omistusinstrumentit on myytävä yksityiselle ostajalle heti, kun kaupalliset ja rahoitusolosuhteet sen sallivat.

47 artikla

Tilapäinen julkinen omistus

1. Keskusvastapuoli voidaan ottaa tilapäiseen julkiseen omistukseen käyttäen yhtä tai useampaa omistusinstrumenttien siirtomääräystä, joilla jäsenvaltio toteuttaa siirron siirronsaajalle, joka on jokin seuraavista:
 - a) jäsenvaltion nimeämä edustaja; tai
 - b) jäsenvaltion kokonaan omistama yritys.
2. Tilapäisessä julkisessa omistuksessa olevia keskusvastapuolia on hallinnoitava kaupallisin ja ammattimaisin perustein, ja ottaen huomioon mahdollisuuden periä kriisinratkaisun kustannukset takaisin, ne on myytävä yksityiselle ostajalle heti, kun kaupalliset ja rahoitusolosuhteet sen sallivat. Keskusvastapuolen myynnin ajoitusta määritettäessä on otettava huomioon rahoitustilanne ja merkitykselliset markkinaolosuhteet.

IV LUKU

Kriisintarkaisuvaltuudet

48 artikla

Yleiset valtuudet

1. Kriisintarkaisuviranomaisella on oltava kaikki tarvittavat valtuudet soveltaa kriisintarkaisuvälineitä tuloksellisesti, mukaan lukien valtuudet
 - a) vaatia mitä tahansa henkilöä antamaan kriisintarkaisuviranomaiselle kaikki tiedot, joita se tarvitsee kriisintarkaisu-toimesta päättämiseksi ja sen valmistelemiseksi, mukaan lukien kriisintarkaisuun suunnitelmassa annettujen tietojen ja paikan päällä tehtävien tarkastusten yhteydessä vaadittujen tietojen päivitykset ja täydennykset;
 - b) ottaa kriisintarkaisuun kohteena oleva keskusvastapuoli määräysvaltaansa ja käyttää kaikkia omistusinstrumenttien haltijoille ja keskusvastapuolen hallitukselle annettuja oikeuksia ja valtuuksia mukaan lukien keskusvastapuolen toimintasäännöissä annetut oikeudet ja valtuudet;
 - c) siirtää kriisintarkaisuun kohteena olevan keskusvastapuolen liikkeeseen laskemia omistusinstrumentteja;
 - d) siirtää keskusvastapuolen varat, oikeudet, velvoitteet tai velat toiseen yhteisöön sen suostumuksella;
 - e) vähentää, myös nollaan, kriisintarkaisuun kohteena olevan keskusvastapuolen velkainstrumenttien tai muiden vakuudettomien velkojen pääoma tai maksamatta oleva määrä;
 - f) muuntaa kriisintarkaisuun kohteena olevan keskusvastapuolen velkainstrumentteja tai muita vakuudettomia velkoja kyseisen keskusvastapuolen omistusinstrumenteiksi tai sellaisen omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen omistusinstrumenteiksi, jolle kriisintarkaisuun kohteena olevan keskusvastapuolen varat, oikeudet, velvoitteet tai velat on siirretty;
 - g) mitätöidä kriisintarkaisuun kohteena olevan keskusvastapuolen liikkeeseen laskemia velkainstrumentteja;
 - h) vähentää, myös nollaan, kriisintarkaisuun kohteena olevan keskusvastapuolen omistusinstrumenttien nimellismäärä ja mitätöidä kyseiset omistusinstrumentit;
 - i) vaatia kriisintarkaisuun kohteena olevaa keskusvastapuolta laskemaan liikkeeseen uusia omistusinstrumentteja, myös etuoikeutettuja osakkeita ja ehdollisia vaihtokelpoisia instrumentteja;
 - j) muuttaa keskusvastapuolen velkainstrumenttien ja muiden velkojen maturiteettia, maksettavan koron määrää tai päivämäärää, jona korko lankeaa maksettavaksi, myös keskeyttämällä maksaminen tilapäisesti;
 - k) sulkea ja purkaa rahoitussopimuksia;
 - l) erottaa tai vaihtaa kriisintarkaisuun kohteena olevan keskusvastapuolen hallitus ja ylin johto;
 - m) vaatia toimivaltaista viranomaista arvioimaan merkittävän omistusosuuden ostaja oikea-aikaisesti, poiketen asetuksen (EU) N:o 648/2012 31 artiklassa säädetyistä määräajoista;
 - n) vähentää, myös nollaan, kriisintarkaisuun kohteena olevan keskusvastapuolen määritysosapuolelle maksettava vaihtuva vakuus;
 - o) siirtää avoimet positiot ja kaikki niihin liittyvät varat, mukaan lukien asiaa koskevat omistusoikeuden siirtojärjestelyt ja panttioikeuteen perustuvat rahoitusvakuusjärjestelyt, kuittausjärjestelyt ja nettoutusjärjestelyt, maksukyvyttömän määritysosapuolen tililtä muulle kuin maksukyvyttömälle määritysosapuolelle asetuksen (EU) N:o 648/2012 48 artiklan mukaisella tavalla;
 - p) panna täytäntöön kriisintarkaisuun kohteena olevan keskusvastapuolen määritysosapuolten kaikki voimassa olevat täyttämättömät sopimusvelvoitteet tai, jos kriisintarkaisu tavoitteiden saavuttaminen sitä edellyttää, pidättyä panemasta täytäntöön tällaisia sopimusvelvoitteita tai muutoin poiketa keskusvastapuolen toimintasäännöistä;
 - q) panna täytäntöön kriisintarkaisuun kohteena olevan keskusvastapuolen emoyrityksen kaikki voimassa olevat täyttämättömät velvoitteet ja myös antaa keskusvastapuolelle rahoitustukea takausten ja luottolimiittien muodossa; ja

- r) vaatia määräytösapuolia suorittamaan lisää käteismaksuja 31 artiklassa tarkoitetun enimmäismäärän puitteissa.

Kriisinratkaisuviranomaiset voivat käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia yksittäin tai minä tahansa yhdistelmänä.

2. Jollei tässä asetuksessa ja unionin valtiotukikehyksessä toisin säädetä, kriisinratkaisuviranomaiseen ei saa soveltaa seuraavia vaatimuksia, kun se käyttää 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia:

- a) vaatimus hankkia hyväksyntä tai suostumus julkisoikeudelliselta oikeushenkilöltä tai yksityiseltä henkilöltä;
- b) vaatimukset, jotka koskevat kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen rahoitusvälineiden, oikeuksien, velvoitteiden, varojen tai velkojen siirtoa;
- c) vaatimus ilmoittaa asiasta julkisoikeudelliselle oikeushenkilölle tai yksityiselle henkilölle;
- d) vaatimus julkistaa ilmoituksia tai esitteitä;
- e) vaatimus toimittaa asiakirjoja mille tahansa muulle viranomaiselle tai rekisteröidä niitä missä tahansa muussa viranomaisessa.

49 artikla

Lisävaltuudet

1. Käyttäessään tämän asetuksen 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia kriisinratkaisuviranomainen voi käyttää myös seuraavia lisävaltuuksia:

- a) jollei 67 artiklasta muuta johdu, valtuus huolehtia siitä, että siirto tapahtuu ilman, että siirrettyihin rahoitusvälineisiin, oikeuksiin, velvoitteisiin, varoihin tai velkoihin liittyy mitään niihin vaikuttavaa velvollisuutta tai vastuuta;
- b) valtuus poistaa oikeudet hankkia uusia omistusinstrumentteja;
- c) valtuus vaatii asiaankuuluvaa viranomaista lopettamaan tai keskeyttämään keskusvastapuolen liikkeeseen laskemien rahoitusvälineiden ottaminen kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla tai viralliselle listalle Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/34/EY⁽²⁵⁾ mukaisesti;
- d) valtuus huolehtia siitä, että 40 artiklassa tarkoitettua ostajaa ja 42 artiklassa tarkoitettua omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaa keskusvastapuolta kohdellaan, kuin se olisi kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli kaikkien kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen oikeuksien tai velvoitteiden taikka sen toteuttamien toimien osalta, mukaan lukien kaikki oikeudet tai velvoitteet, jotka liittyvät osallistumiseen johonkin markkinainfrastruktuuriin;
- e) valtuus vaatii kriisinratkaisun kohteena olevaa keskusvastapuolta taikka tapauksen mukaan ostajaa tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaa keskusvastapuolta vaihtamaan keskenään tietoja ja antamaan toisilleen apua;
- f) valtuus huolehtia siitä, että määräytösapuoli, joka on 48 artiklan 1 kohdan o ja p alakohdassa tarkoitettujen valtuuksien nojalla siirrettyjen positioiden vastaanottaja, ottaa kyseisten positioiden osalta vastatakseen kaikista oikeuksista tai velvoitteista, jotka liittyvät sen osallisuuteen keskusvastapuolella;
- g) valtuus peruuttaa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen tekemän sopimuksen ehdot tai muuttaa niitä taikka korvata kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli sopimuksen osapuolena ostajalla tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalla keskusvastapuolella;
- h) valtuus muuttaa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen toimintasääntöjä, myös niiden ehtojen osalta, jotka koskevat sen määräytösapuolten ja muiden osallistujien pääsyä määräytösjärjestelmiin;
- i) valtuus siirtää määräytösapuolen jäsenyys kriisinratkaisun kohteena olevasta keskusvastapuolesta keskusvastapuolen ostajaan tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaan keskusvastapuoleen.

Ensimmäisen alakohdan a alakohtaa sovellettaessa tässä asetuksessa säädettyä oikeutta korvaukseen ei pidetä velvollisuutena tai vastuuna.

⁽²⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/34/EY, annettu 28 päivänä toukokuuta 2001, arvopaperien ottamisesta viralliselle pörssilistalle sekä siihen liittyvästä tiedonantovelvollisuudesta (EYVL L 184, 6.7.2001, s. 1).

2. Kriisintarkkaisuviranomaisen voi määrätä tarvittavista jatkuvuusjärjestelyistä sen varmistamiseksi, että kriisintarkkaisu-toimi on tuloksellinen ja että ostaja tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli voi harjoittaa siirrettyä liiketoimintaa. Näitä jatkuvuutta koskevia järjestelyjä voivat olla
- kriisintarkkaisuun kohteena olevan keskusvastapuolen tekemien sopimusten jatkaminen, jotta ostaja tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli ottaa vastattavakseen kriisintarkkaisuun kohteena olevan keskusvastapuolen oikeudet ja velat, jotka liittyvät siirrettyihin rahoitusvälineisiin, oikeuksiin, velvoitteisiin, varoihin tai velkoihin, ja korvaa kriisintarkkaisuun kohteena olevan keskusvastapuolen nimenomaisesti tai hiljaisesti kaikissa asianomaisissa sopimusasia-kirjoissa;
 - kriisintarkkaisuun kohteena olevan keskusvastapuolen korvaaminen ostajalla tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalla keskusvastapuolella kaikissa oikeudellisissa menettelyissä, jotka liittyvät siirrettyihin rahoitusvälineisiin, oikeuksiin, velvoitteisiin, varoihin tai velkoihin.
3. Tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa säädetyt valtuudet eivät vaikuta
- keskusvastapuolen työntekijöiden oikeuteen purkaa työ sopimus; eivätkä
 - sopimuksen osapuolen oikeuteen käyttää sopimuksesta johtuvia oikeuksia, mukaan lukien oikeus purkaa sopimus, jos se on sopimusehtojen mukaan mahdollista jonkin sellaisen toimen seurauksena, jonka keskusvastapuoli on toteuttanut tai jättänyt toteuttamatta ennen siirtoa tai jonka ostaja tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli on toteuttanut tai jättänyt toteuttamatta siirron jälkeen, jollei 55, 56 ja 57 artiklasta muuta johdu.

50 artikla

Poikkeustoimenpiteenä nimetty johto

- Kriisintarkkaisuviranomaisen voi nimittää yhden tai useamman erityisjohtajan korvaamaan kriisintarkkaisuun kohteena olevan keskusvastapuolen hallituksen. Erityisjohtajan on oltava riittävän hyvämaineinen, ja hänellä on asetuksen (EU) N:o 648/2012 27 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaan oltava asianmukainen asiantuntemus finanssipalveluista, riskienhallinnasta ja määrittämispalveluista.
 - Erityisjohtajalla on oltava kaikki keskusvastapuolen osakkeenomistajien ja hallituksen valtuudet. Erityisjohtajan on käytettävä näitä valtuuksia ainoastaan kriisintarkkaisuviranomaisen valvonnan alaisena. Kriisintarkkaisuviranomaisen voi rajoittaa erityisjohtajan toimia tai vaatia ennakkolupaa tiettyjä toimia varten.
- Kriisintarkkaisuviranomaisen on julkistettava 1 kohdassa tarkoitettu nimitys ja siihen liittyvät ehdot ja edellytykset.
- Erityisjohtaja voidaan nimittää enintään vuoden pituiseksi toimikaudeksi. Kriisintarkkaisuviranomaisen voi uusia tämän toimikauden, jos se on välttämätöntä kriisintarkkaisu tavoitteiden saavuttamiseksi.
 - Erityisjohtajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet kriisintarkkaisu tavoitteiden edistämiseksi ja pantava täytäntöön kriisintarkkaisuviranomaisen vahvistamat kriisintarkkaisu toimet. Mikäli ilmenee epäjohton mukaisuutta tai ristiriitoja, tätä lakisääteistä tehtävää on pidettävä ensisijaisena suhteessa kaikkiin muihin keskusvastapuolen yhtiöjärjes-tyksestä tai kansallisesta lainsäädännöstä johtuviin johdon tehtäviin.
 - Erityisjohtajan on laadittava nimittävälle kriisintarkkaisuviranomaiselle raportteja kriisintarkkaisuviranomaisen määrittämin säännöllisin väliajoin sekä toimikauden alussa ja sen päättyessä. Kyseisissä raporteissa on kuvailtava yksityiskohtaisesti keskusvastapuolen taloudellista tilannetta ja ilmoitettava perusteet toteutetuille toimenpiteille.
 - Kriisintarkkaisuviranomaisen voi erottaa erityisjohtajan milloin tahansa. Sen on joka tapauksessa erotettava erityisjohtaja seuraavissa tapauksissa:
 - jos erityisjohtaja ei hoida tehtäviään kriisintarkkaisuviranomaisen asettamien ehtojen ja edellytysten mukaisesti;
 - jos kriisintarkkaisuun tavoitteet voitaisiin saavuttaa paremmin siten, että erityisjohtaja erotetaan tai korvataan; tai
 - jos nimityksen edellytykset eivät enää täyty.

51 artikla

Valtuudet vaatia palvelujen ja toimintojen tarjoamista

1. Kriisintarkaisuviranomainen voi vaatia kriisintarkaisun kohteena olevaa keskusvastapuolta, mitä tahansa keskusvastapuolen kanssa samaan konsernin kuuluvista yhteisöistä tai mitä tahansa keskusvastapuolen määräytösapuolista tarjoamaan tarvittavat palvelut ja toiminnot, jotta ostaja tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli voi harjoittaa sille siirrettyä liiketoimintaa tuloksellisesti.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan riippumatta siitä, onko keskusvastapuolen kanssa samaan konserniin kuuluva yhteisö tai jokin keskusvastapuolen määräytösapuolista asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn tai onko se itse kriisintarkaisun kohteena.

2. Kriisintarkaisuviranomainen voi panna täytäntöön muiden jäsenvaltioiden kriisintarkaisuviranomaisten 1 kohdan nojalla määräämät velvoitteet, jos näitä valtuuksia käytetään kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen kanssa samaan konserniin kuuluviin yhteisöihin tai kyseisen keskusvastapuolen määräytösapuoliin.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut palvelut ja toiminnot eivät saa sisältää minkäänlaista rahoitustukea.

4. Edellä 1 kohdan nojalla tarjottavat palvelut ja toiminnot on tarjottava

- a) samoin kaupallisin ehdoin, kuin niitä tarjottiin keskusvastapuolelle välittömästi ennen kriisintarkaisutoimen toteuttamista, jos kyseisten palvelujen ja toimintojen tarjoamista varten on olemassa sopimus; tai
- b) kohtuullisin kaupallisin ehdoin, jos kyseisten palvelujen ja toimintojen tarjoamista varten ei ole sopimusta tai jos tämä sopimus on päättynyt.

52 artikla

Valtuudet panna täytäntöön kriisinehkäisy- tai kriisintarkaisutoimia muissa jäsenvaltioissa

1. Jos kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen omistusinstrumentit, varat, oikeudet, velvoitteet tai velat sijaitsevat muussa jäsenvaltiossa kuin kriisintarkaisuviranomaisen jäsenvaltiossa tai niihin sovelletaan kyseisen toisen jäsenvaltion lainsäädäntöä, kyseisten instrumenttien, varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen siirrolla tai niihin liittyvällä kriisintarkaisutoimella on vaikutus kyseisen toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

2. Muiden asianomaisten jäsenvaltioiden viranomaisten on annettava jäsenvaltion kriisintarkaisuviranomaiselle kaikki tarvittava apu sen varmistamiseksi, että kaikki omistusinstrumentit, varat, oikeudet, velvoitteet tai velat siirretään ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle tai että kaikki muut kriisintarkaisutoimet pannaan täytäntöön sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

3. Osakkeenomistajilla, velkojilla ja kolmansilla osapuolilla, joihin 1 kohdassa tarkoitettu omistusinstrumenttien, varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen siirto vaikuttaa, ei ole oikeutta estää, riitauttaa tai mitätöidä siirtoa sen jäsenvaltion, jossa varat sijaitsevat, lainsäädännön tai omistusinstrumenttien, varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen siirtoon sovellettavan lainsäädännön nojalla.

4. Jos jäsenvaltion kriisintarkaisuviranomainen soveltaa 28–32 artiklassa tarkoitettuja kriisintarkaisuvälineitä, ja kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen sopimuksiin, velkoihin, omistusinstrumentteihin tai velkainstrumentteihin kuuluu instrumentteja, sopimuksia tai velkoja, joihin sovelletaan toisen jäsenvaltion lakia, tai velkoja kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa sijaitseville velkojille ja sopimuksia, jotka liittyvät kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa sijaitseviin määräytösapuoliin ja tarvittaessa niiden asiakkaisiin, kyseisen toisen jäsenvaltion asianomaisten viranomaisten on varmistettava, että kaikki kyseisistä kriisintarkaisuvälineistä johtuvat toimet tulevat voimaan.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa osakkeenomistajilla, velkojilla ja määräytösapuolilla ja tarvittaessa niiden asiakkaila, joihin kyseiset kriisintarkaisuvälineet vaikuttavat, on oikeus riitauttaa tapauksen mukaan instrumentin tai velan pääoman tai maksettavan määrän vähentäminen tai instrumentin tai velan muuntaminen tai uudelleenjärjestely ainoastaan kriisintarkaisuviranomaisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla.

5. Seuraavat oikeudet ja suoja-toimet on määritettävä kriisinvirkautusviranomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti:

- a) osakkeenomistajien, velkojien ja kolmansien osapuolten oikeus hakea muutosta 74 artiklan mukaisesti tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun omistusinstrumenttien, varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen siirtoon;
- b) asianomaisten velkojien oikeus hakea muutosta 74 artiklan mukaisesti tämän artiklan 4 kohdan soveltamisalaan kuuluvan instrumentin, velan tai sopimuksen pääoman tai maksettavan määrän vähentämiseen tai kyseisen instrumentin, velan tai sopimuksen muuntamiseen tai uudelleenjärjestelyyn; ja
- c) V luvussa tarkoitettuja siirtoja koskevat suoja-toimet, jotka koskevat 1 kohdassa tarkoitettuja varoja, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja.

53 artikla

Valtuudet, jotka liittyvät kolmannen maan lainsäädännön soveltamisalaan kuuluviin tai kolmannessa maassa sijaitsevien henkilöiden varoihin, sopimuksiin, oikeuksiin, velkoihin, velvoitteisiin ja omistusinstrumentteihin

1. Jos kriisinvirkautustoimi koskee kolmannessa maassa sijaitsevien henkilöiden varoja tai sopimuksia tai kolmannen maan lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvia omistusinstrumentteja, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja, kriisinvirkautusviranomaisen voi vaatia, että

- a) kriisinvirkautuksen kohteena oleva keskusvastapuoli ja kyseisten varojen, sopimusten, omistusinstrumenttien, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen vastaanottajat toteuttavat kaikki tarvittavat toimet sen varmistamiseksi että kriisinvirkautustoimi tulee voimaan;
- b) kriisinvirkautuksen kohteena oleva keskusvastapuoli pitää omistusinstrumentit, varat tai oikeudet hallussaan tai suorittaa velat tai täyttää velvoitteet vastaanottajan puolesta, kunnes kriisinvirkautustoimi tulee voimaan;
- c) kohtuulliset kulut, joita vastaanottajalle asianmukaisesti aiheutuu tämän kohdan a ja b alakohdan nojalla vaadittujen toimien toteuttamisesta, korvataan jollakin 27 artiklan 10 kohdassa tarkoitetuista tavoista.

2. Sovelletaessa tämän artiklan 1 kohtaa kriisinvirkautusviranomaisen on vaadittava keskusvastapuolta varmistamaan, että sen kolmansissa maissa sijaitsevien tai kolmannen maan lainsäädännön piiriin kuuluvien määritysosapuolten ja omistus- ja velkainstrumenttien haltijoiden kanssa tekemiin sopimuksiin sisällytetään määräys, jossa ne sitoutuvat hyväksymään kriisinvirkautusviranomaisen niiden varojen, sopimusten, oikeuksien, velvoitteiden ja velkojen osalta toteuttamat toimet, myös 28, 32, 55, 56 ja 57 artiklan soveltamisen.

Kriisinvirkautusviranomaisen voi vaatia keskusvastapuolta varmistamaan, että tällainen määräys sisällytetään sen kolmansissa maissa sijaitsevien tai kolmansien maiden lainsäädännön piiriin kuuluvien muiden velkojen haltijoiden kanssa tekemiin sopimuksiin. Kriisinvirkautusviranomaisen voi vaatia keskusvastapuolta toimittamaan sille riippumattoman oikeudellisen asiantuntijan laatiman perustellun oikeudellisen lausunnon, jossa vahvistetaan tällaisten määräysten täytäntöönpanokelpoisuus ja vaikuttavuus.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitettu kriisinvirkautustoimi ei tule voimaan, kyseinen toimi on mitätön asianomaisiin omistusinstrumentteihin, varoihin, oikeuksiin, velvoitteisiin tai velkoihin nähden.

54 artikla

Tiettyjen sopimusehtojen poissulkeminen varhaisesta tilanteeseen puuttumisesta ja kriisinvirkautuksesta

1. Tämän asetuksen mukaisesti toteutettua kriisinvirkautus- tai kriisinvirkautustoimea tai tällaisen toimen soveltamiseen suoraan liittyvää tapahtumaa ei pidetä direktiivissä 98/26/EY tarkoitettuna maksukyvyttömyysmenettelynä, direktiivissä 2002/47/EY tarkoitettuna täytäntöönpanoon oikeuttavana tapahtumana tai asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tarkoitettuna maksukyvyttömyystapahtumana edellyttäen, että aineelliset sopimusvelvoitteet, kuten maksu- ja toimitusvelvoitteet sekä vakuuksien antaminen, täytetään edelleen.

Tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyä, joka on tunnustettu 77 artiklan nojalla tai muulla tavoin, jos kriisinratkaisuviranomainen niin päättää, pidetään tämän asetuksen mukaisesti toteutettuna kriisinratkaisutoimena.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kriisinehkäisy- tai kriisinratkaisutoimea ei saa käyttää
 - a) purkamis-, keskeyttämis-, muuttamis-, nettoutus- tai kuittausoikeuksien käyttämiseksi, myös sellaisen sopimuksen osalta, jonka on tehnyt samaan konserniin keskusvastapuolen kanssa kuuluva yhteisö ja johon sisältyy ristikkäisiä maksukyvyttömyysmääräyksiä tai velvoitteita, joiden takaamisesta tai muunlaisesta tukemisesta vastaa konserniyhteisö;
 - b) asianomaisen keskusvastapuolen tai konserniyhteisön omaisuuden haltuun saamiseksi sellaiseen sopimukseen liittyen, johon sisältyy ristikkäisiä maksukyvyttömyysmääräyksiä, määräysvallan käyttämiseksi tällaisen omaisuuden suhteen tai minkä tahansa vakuuden täytäntöön panemiseksi tällaisen omaisuuden suhteen; tai
 - c) asianomaisen keskusvastapuolen tai konserniyhteisön sopimuksesta johtuviin oikeuksiin vaikuttamiseksi sellaiseen sopimukseen liittyen, johon sisältyy ristikkäisiä maksukyvyttömyysmääräyksiä.

55 artikla

Valtuudet keskeyttää tietyt velvoitteet

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi keskeyttää kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen tekemän sopimuksen kummankin osapuolen maksu- tai toimitusvelvoitteet 72 artiklan mukaisesta keskeyttämisilmoituksen julkaisemisesta alkaen kyseistä julkaisemista seuraavan työpäivän päättymiseen saakka.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa työpäivän päättymisellä tarkoitetaan keskiyötä kriisinratkaisuviranomaisen jäsenvaltiossa.

2. Kun maksu- tai toimitusvelvoite olisi eräänynyt keskeyttämisjakson aikana, maksu- tai toimitusvelvoite eräännyy välittömästi keskeyttämisjakson päättyttyä.
3. Kriisinratkaisuviranomainen ei saa käyttää 1 kohdassa tarkoitettua valtuutta maksu- ja toimitusvelvoitteisiin, jotka liittyvät direktiiviä 98/26/EY sovellettaessa nimettyihin järjestelmiin tai järjestelmien ylläpitäjiin, mukaan lukien muut keskusvastapuolet ja keskuspankit.

56 artikla

Valtuudet rajoittaa vakuusoikeuksien täytäntöönpanoa

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi estää kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen vakuudellisia velkoja panemasta täytäntöön kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen varoihin liittyviä vakuusoikeuksia 72 artiklan mukaisesta rajoittamisilmoituksen julkaisemisesta alkaen kyseistä julkaisemista seuraavan työpäivän päättymiseen saakka.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa työpäivän päättymisellä tarkoitetaan keskiyötä kriisinratkaisuviranomaisen jäsenvaltiossa.

2. Kriisinratkaisuviranomainen ei saa käyttää 1 kohdassa tarkoitettua valtuutta direktiiviä 98/26/EY sovellettaessa nimettyjen järjestelmien tai järjestelmien ylläpitäjien, muiden keskusvastapuolten ja keskuspankkien vakuusoikeuksiin, jotka koskevat kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen marginaalina tai vakuutena asettamia tai tarjoamia varoja.

57 artikla

Valtuudet keskeyttää tilapäisesti sopimuksen purkamisoikeudet

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi keskeyttää kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen kanssa tehdyn sopimuksen osapuolen sopimuksen purkamisoikeudet 72 artiklan mukaisesta keskeyttämisilmoituksen julkaisemisesta alkaen kyseistä julkaisemista seuraavan työpäivän päättymiseen saakka edellyttäen, että maksu- ja toimitusvelvoitteet sekä vakuuksien antaminen täytetään edelleen.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa työpäivän päättymisellä tarkoitetaan keskiyötä kriisinratkaisuviranomaisen jäsenvaltiossa.

2. Kriisinratkaisuviranomainen ei saa käyttää 1 kohdassa tarkoitettua valtuutta direktiiviä 98/26/EY sovellettaessa nimettyihin järjestelmiin tai järjestelmien ylläpitäjiin, mukaan lukien muut keskusvastapuolet ja keskuspankit.

3. Sopimuksen osapuoli voi käyttää sopimuksen purkamisoikeutta sopimuksen nojalla ennen 1 kohdassa tarkoitettua ajanjakson päättymistä, jos kyseinen osapuoli on saanut kriisinratkaisuviranomaiselta ilmoituksen siitä, että sopimuksen kattamia oikeuksia ja velkoja ei

a) siirretä toiselle yhteisölle; tai

b) alaskirjata tai muunneta tai että niihin ei sovelleta kriisinratkaisuvälinettä tappioiden tai positoiden kohdentamiseksi.

4. Jos tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta ei ole annettu, sopimuksen purkamisoikeuksia voidaan käyttää keskeyttämisjakson päätyttyä, jollei 54 artiklasta muuta johdu, seuraavasti:

a) jos sopimuksen kattamat oikeudet ja velat on siirretty toiselle yhteisölle, vastapuoli voi käyttää sopimuksen purkamisoikeuksia kyseisen sopimuksen ehtojen mukaisesti vain, kun vastaanottava yhteisö aiheuttaa täytäntöönpanoon oikeuttavan tapahtuman tai aiheuttaa sen jatkumisen;

b) jos sopimuksen kattamat oikeudet ja velat jäävät keskusvastapuoleen, vastapuoli voi käyttää sopimuksen purkamisoikeuksia keskusvastapuolen ja kyseisen vastapuolen välisessä sopimuksessa vahvistettujen purkamisehtojen mukaisesti vain, jos täytäntöönpanoon oikeuttava tapahtuma tapahtuu tai jatkuu tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua keskeyttämisjakson jälkeen.

58 artikla

Valtuudet käyttää määräysvaltaa keskusvastapuolella

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi käyttää määräysvaltaa kriisinratkaisun kohteena olevassa keskusvastapuolella

a) hallinnoidakseen osakkeenomistajien ja hallituksen valtuuksia käyttäen keskusvastapuolen toimintoja ja palveluja;

b) kuullakseen riskinarviointikomiteaa;

c) hallinnoidakseen ja luovuttaakseen kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen varoja ja omaisuutta.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määräysvaltaa voivat käyttää suoraan kriisinratkaisuviranomainen tai välillisesti kriisinratkaisuviranomaisen 50 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimittämä erityisjohtaja.

2. Jos kriisinratkaisuviranomainen käyttää määräysvaltaa keskusvastapuolella, sitä ei saa pitää kansallisen lainsäädännön mukaisena varjojohtajana eikä tosiasiallisena johtajana.

59 artikla

Kriisintarkaisuviranomaisten valtuuksien käyttö

Kriisintarkaisuviranomaisten on toteutettava kriisintarkaisutoimia täytäntöönpanomääräyksillä kansallisten hallinnollisten toimivaltuuksien ja menettelyjen mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 74 artiklan soveltamista.

V LUKU

Suojatoimenpiteet

60 artikla

Periaate, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisintarkaisussa huonompaan asemaan

Jos kriisintarkaisuviranomainen soveltaa yhtä tai useampaa kriisintarkaisuvälinettä, sen on varmistettava, että osakkeenomistajille, määräytösapuolille ja muille velkojille ei aiheudu suurempia tappioita, kuin niille olisi aiheutunut, jos kriisintarkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut keskusvastapuolta koskevaa kriisintarkaisutoimea ajankohtana, jona kriisintarkaisuviranomainen katsoi, että 22 artiklan 1 kohdan mukaiset kriisintarkaisun edellytykset täyttyivät, ja jos keskusvastapuoli olisi sen sijaan likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sen jälkeen, kun sovellettavia sopimusvelvoitteita ja keskusvastapuolen toimintasääntöihin sisältyviä muita järjestelyjä olisi sovellettu täysimääräisesti.

61 artikla

Arvostus sen periaatteen soveltamiseksi, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisintarkaisussa huonompaan asemaan

1. Arvioitaessa sen 60 artiklassa säädetyn periaatteen noudattamista, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisintarkaisussa huonompaan asemaan, kriisintarkaisuviranomaisen on varmistettava, että arvostuksen suorittaa riippumaton henkilö mahdollisimman pian kriisintarkaisutoimen tai -toimien toteuttamisen jälkeen.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa arvostuksessa on otettava huomioon,
 - a) miten osakkeenomistajia, määräytösapuolia ja muita velkojia olisi kohdeltu, jos kriisintarkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut keskusvastapuolta koskevaa kriisintarkaisutoimea ajankohtana, jona kriisintarkaisuviranomainen katsoi, että 22 artiklan 1 kohdan mukaiset kriisintarkaisun edellytykset täyttyivät, ja jos keskusvastapuoli olisi sen sijaan likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sen jälkeen, kun sovellettavia sopimusvelvoitteita ja keskusvastapuolen toimintasääntöihin sisältyviä muita järjestelyjä olisi sovellettu täysimääräisesti;
 - b) miten osakkeenomistajia, määräytösapuolia ja velkojia on tosiasiallisesti kohdeltu keskusvastapuolen kriisintarkaisun yhteydessä;
 - c) eroaako tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu kohtelu tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettua kohtelusta.
3. Tehtäessä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja kohteluja koskevia laskelmia, 1 kohdassa tarkoitettujen arvostusten on
 - a) jätettävä huomiotta kaikki kriisintarkaisun kohteena olevalle keskusvastapuolelle annettu poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki, keskuspankin hätärahoituksena antama maksuvalmiusapu tai keskuspankin epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antama maksuvalmiusapu;

- b) perustuttava realistisiin tappioihin, joita määrätyösapuolille ja muille velkojille olisi aiheutunut, jos keskusvastapuoli olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sen jälkeen, kun sovellettavia sopimusvelvoitteita ja keskusvastapuolen toimintasääntöihin sisältyviä muita järjestelyjä olisi sovellettu täysimääräisesti;
- c) otettava huomioon taloudellisesti järkevä arvio välittömistä jälleenhankintakustannuksista, mukaan lukien mahdolliset lisävakuusvaatimukset, joita määrätyösapuolille aiheutuu vertailukelpoisten nettopositioidensa uudelleenavaamisesta markkinoilla asianmukaisen ajanjakson kuluessa, ottamalla huomioon tosiasialliset markkinaolosuhteet, mukaan lukien markkinoiden syvyys ja markkinoiden kyky käsitellä tällaisten nettopositioiden volyyymi kyseisen ajanjakson kuluessa; ja
- d) perustuttava keskusvastapuolen omaan hinnanmääritysmenetelmään, paitsi jos tällaisessa menetelmässä ei oteta huomioon tosiasiallisia markkinaolosuhteita.

Ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetun ajanjakson pituudessa on otettava huomioon sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön vaikutukset ja asianomaisten nettopositioiden ominaispiirteet.

4. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu arvostus on tehtävä erillään 24 artiklan 3 kohdan nojalla tehtävästä arvostuksesta.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon direktiivin 2014/59/EU 49 artiklan 5 kohdan ja 74 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyt tekniset sääntelystandardit ja laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään menetelmät tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun arvostuksen tekemiseksi, mukaan lukien sellaisten likvidaation jälkeisten tappioiden laskenta, jotka johtuisivat tämän artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetuista kustannuksista, jos keskusvastapuoli olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sen jälkeen, kun sovellettavia sopimusvelvoitteita ja keskusvastapuolen toimintasääntöihin sisältyviä muita järjestelyjä olisi sovellettu täysimääräisesti.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2022.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklaa noudattaen.

62 artikla

Osakkeenomistajiin, määrätyösapuoliin ja muihin velkojiin kohdistuvat suoja-toimet

Jos 61 artiklan mukaisesti tehtävän arvostuksen perusteella osakkeenomistajalle, määrätyösapuolelle tai velkojalle on aiheutunut suurempia tappioita, kuin sille olisi aiheutunut, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut keskusvastapuolta koskevaa kriisinratkaisutoimea ja keskusvastapuoli olisi sen sijaan likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sen jälkeen, kun sovellettavia sopimusvelvoitteita ja keskusvastapuolen toimintasääntöihin sisältyviä muita järjestelyjä olisi sovellettu täysimääräisesti, kyseinen osakkeenomistaja, määrätyösapuoli tai muu velkoja on oikeutettu saamaan korvauksen erotuksesta.

63 artikla

Asiakkaisiin ja epäsuoriin asiakkaisiin kohdistuvat suoja-toimet

1. Sopimusjärjestelyihin, joiden mukaisesti määrätyösapuolet voivat siirtää kriisinratkaisuvälineiden kielteiset seuraukset asiakkailleen, on sisällyttävä vastaavin ja oikeasuhteisin perustein myös asiakkaiden oikeus korvauksiin, joita määrätyösapuolet saavat 27 artiklan 6 kohdan mukaisesti, tai tällaisia korvauksia vastaavaan määrään käteisvaroja taikka tuottoon, jonka ne saavat 62 artiklan mukaisesti esitetyn vaateen johdosta, siltä osin kuin tällaiset tuotot liittyvät asiakaspositioihin. Kyseisiä säännöksiä on sovellettava myös epäsuoria määrätyöpalveluja asiakkailleen tarjoavien asiakkaiden ja epäsuorien asiakkaiden sopimusjärjestelyihin.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään avoimella tavalla ja sopimusjärjestelyjen luottamuksellisuuden sallimissa rajoissa edellytykset, joiden täytyessä edellytetään 1 kohdassa tarkoitettujen korvausten, korvauksia vastaavien käteisvarojen tai muun tuoton siirtämistä edelleen, sekä edellytykset, joiden täytyessä siirtoa on pidettävä oikeasuhteisena.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2022.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklaa noudattaen.

64 artikla

Maksujen kattaminen

Kriisinratkaisuviranomaisen on perittävä etuoikeutettuna velkojana mahdollisimman suuressa määrin takaisin kaikki kohtuulliset kustannukset, jotka ovat aiheutuneet 62 artiklassa tarkoitettun maksun yhteydessä, jollakin seuraavista tavoista:

- a) kriisinratkaisun kohteena olevalta keskusvastapuolelta;
- b) ostajan maksamista vastikkeista, jos liiketoiminta on myyty;
- c) omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen toiminnan päättymisestä syntyneestä tuotosta.

65 artikla

Vastapuoliin kohdistuvat suoja-toimet osittaisissa siirroissa

Jäljempänä 66, 67 ja 68 artiklassa säädettyä suojaa sovelletaan seuraavissa tapauksissa:

- a) kun kriisinratkaisuviranomainen siirtää kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varat, oikeudet, velvoitteet tai velat osittain mutta ei kokonaan toiselle yhteisölle tai jotakin kriisinratkaisuvälinettä sovellettaessa omaisuudenhoitoyhtiönä toimivasta keskusvastapuolesta ostajalle; ja
- b) kun kriisinratkaisuviranomainen käyttää 49 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia.

66 artikla

Rahoitusvakuus-, kuittaus- ja nettoutusjärjestelyjen suoja

Kriisinratkaisuviranomaisen on varmistettava, että 29 artiklassa tarkoitettua positioiden kohdentamisvälinettä lukuun ottamatta kriisinratkaisuvälineen soveltaminen ei johda oikeuksien ja velkojen siirtämiseen osittain mutta ei kokonaan kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen ja järjestelyjen muiden osapuolten välillä omistusoikeuden siirtävän rahoitusvakuusjärjestelyn, kuittausjärjestelyn tai nettoutusjärjestelyn mukaisesti tai kyseisten järjestelyjen mukaisten oikeuksien ja velkojen muuttamiseen tai purkamiseen lisävaltuuksia käyttämällä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin järjestelyihin on sisällyttävä kaikki järjestelyt, joissa osapuolilla on oikeus kuitata tai nettouttaa kyseiset oikeudet ja velat.

67 artikla

Vakuusjärjestelyjen suoja

Kriisintarkaisuviranomaisen on varmistettava, että kriisintarkaisuvälineen soveltaminen ei aiheuta kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen ja vakuusjärjestelyjen muiden osapuolten välisten vakuusjärjestelyjen osalta mitään seuraavista:

- a) velan vakuutena olevien varojen siirto, paitsi jos myös kyseinen velka ja itse vakuus siirretään;
- b) vakuudellisen velan siirto, paitsi jos myös itse vakuus siirretään;
- c) vakuuden siirto, paitsi jos myös itse vakuudellinen velka siirretään;
- d) vakuusjärjestelyn muuttaminen tai purkaminen lisävaltuuksia käyttämällä, jos velka ei enää ole vakuudellinen tämän muuttamisen tai purkamisen johdosta.

68 artikla

Strukturoitujen rahoitusjärjestelyjen ja katettujen joukkovelkakirjalainojen suoja

Kriisintarkaisuviranomaisen on varmistettava, että kriisintarkaisuvälineen soveltaminen ei aiheuta strukturoitujen rahoitusjärjestelyjen ja katettujen joukkovelkakirjalainojen osalta mitään seuraavista:

- a) sellaisten varojen, oikeuksien ja velkojen siirto osittain mutta ei kokonaan, jotka muodostavat strukturoidun rahoitusjärjestelyn tai osan strukturoidusta rahoitusjärjestelystä, jonka osapuolena kriisintarkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli on;
- b) sellaisten varojen, oikeuksien ja velkojen purkaminen tai muuttaminen lisävaltuuksia käyttämällä, jotka muodostavat strukturoidun rahoitusjärjestelyn tai osan strukturoidusta rahoitusjärjestelystä, jonka osapuolena kriisintarkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli on.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa strukturoituihin rahoitusjärjestelyihin sisältyvät arvopaperistamiset ja suojaustarkoituksessa käytetyt instrumentit, jotka muodostavat katepoolin erottamattoman osan ja jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaisesti samalla tavalla vakuudellisia kuin katetut joukkovelkakirjalainat, joissa järjestelyn osapuoli taikka omaisuudenhoitaja, asiamies tai nimetty edustaja antaa vakuuden ja pitää sitä hallussaan.

69 artikla

Osittaiset siirrot: kaupankäynti- ja selvitysjärjestelmien suoja

1. Kriisintarkaisuviranomaisen on varmistettava, että kriisintarkaisuvälineen soveltaminen ei vaikuta direktiivin 98/26/EY soveltamisalaan kuuluvien järjestelmien toimintaan ja sääntöihin, jos kriisintarkaisuviranomainen

- a) siirtää kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen varat, oikeudet, velvoitteet tai velat osittain mutta ei kokonaan toiselle yhteisölle;
- b) peruuttaa kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen tekemän sopimuksen ehdot tai muuttaa niitä taikka korvaa kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen sopimuksen osapuolena ostajalla tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalla keskusvastapuolella.

2. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohtaa kriisintarkaisuviranomaisen on varmistettava, että kriisintarkaisuvälineiden soveltaminen ei saa

- a) johtaa siirtomääräyksen peruuttamiseen direktiivin 98/26/EY 5 artiklan mukaisesti;

- b) vaikuttaa direktiivin 98/26/EY 3 ja 5 artiklassa säädettyyn siirtomääräysten ja nettoutuksen täytäntöönpanokelpoisuuteen;
- c) vaikuttaa direktiivin 98/26/EY 4 artiklassa säädettyyn varojen, vakuuksien tai luottojärjestelyjen käyttöön;
- d) vaikuttaa direktiivin 98/26/EY 9 artiklassa säädettyyn vakuuden suojaan.

VILUKU

Menettelylliset velvoitteet

70 artikla

Ilmoitusvaatimukset

1. Keskusvastapuolen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, jos se katsoo, että se on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava kriisinratkaisuviranomaiselle mahdollisista 1 kohdan mukaisesti vastaanottamistaan ilmoituksista ja kaikista IV osaston mukaisista elvytys- ja muista toimenpiteistä, joita toimivaltainen viranomainen vaatii keskusvastapuolen toteuttavan.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava kriisinratkaisuviranomaiselle asetuksen (EU) N:o 648/2012 24 artiklassa tarkoitettua mahdollisesta keskusvastapuoleen liittyvästä hätätilanteesta ja kaikista kyseisen asetuksen 48 artiklan nojalla vastaanottamistaan ilmoituksista.

3. Jos toimivaltainen viranomainen tai kriisinratkaisuviranomainen toteaa, että 22 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tai 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut edellytykset täyttyvät keskusvastapuolen suhteen, sen on ilmoitettava asiasta ilman aiheetonta viivytystä seuraaville tahoille:
 - a) kyseisen keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen tai kriisinratkaisuviranomainen;
 - b) keskusvastapuolen emoyrityksen toimivaltainen viranomainen;
 - c) keskuspankki;
 - d) toimivaltainen ministeriö;
 - e) järjestelmäriskikomitea ja nimetty makrovakauserävalvonnasta vastaava kansallinen viranomainen; ja
 - f) kyseisen keskusvastapuolen valvontakollegio ja kriisinratkaisukollegio.

71 artikla

Kriisinratkaisuviranomaisen päätös

1. Saatuaan 70 artiklan 3 kohdan nojalla ilmoituksen toimivaltaiselta viranomaiselta kriisinratkaisuviranomaisen on päätettävä, onko kriisinratkaisutoimi tarpeen.
2. Päätökseen siitä, toteutetaanko kriisinratkaisutoimi keskusvastapuolen osalta vai ei, on sisällytettävä seuraavat tiedot:
 - a) kriisinratkaisuviranomaisen arvio siitä, täyttääkö keskusvastapuoli kriisinratkaisun edellytykset; ja
 - b) kaikki toimet, jotka kriisinratkaisuviranomainen aikoo toteuttaa, mukaan lukien päätös hakea likvidaatiota, hallinnonhoitajan nimittäminen tai mikä tahansa muu sovellettavan tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukainen toimenpide.

72 artikla

Kriisintarkaisuviranomaisia koskevat menettelylliset velvoitteet

1. Kriisintarkaisuviranomaisen on ilmoitettava kriisintarkaisukollegiolle ne kriisintarkaisutoimet, jotka se aikoo toteuttaa. Kyseisessä ilmoituksessa on myös ilmoitettava, poikkeavatko kriisintarkaisutoimet kriisintarkaisusuunnitelmasta.

Toteutettuaan kriisintarkaisutoimen kriisintarkaisuviranomaisen on niin pian, kuin se on käytännössä mahdollista, ilmoitettava asiasta kaikille seuraaville:

- a) kriisintarkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli;
- b) kriisintarkaisukollegio;
- c) nimetty makrovakauseroista vastaava kansallinen viranomainen ja järjestelmäriskikomitea;
- d) komissio, Euroopan keskuspankki ja Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomainen; ja
- e) sellaisten direktiivin 98/26/EY soveltamisalaan kuuluvien järjestelmien ylläpitäjät, joihin kriisintarkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli osallistuu.

2. Edellä 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on liitettävä jäljennös määräyksestä tai instrumentista, jonka nojalla toimi toteutetaan, ja siinä on ilmoitettava päivämäärä, josta alkaen kriisintarkaisutoimi on voimassa.

Kriisintarkaisukollegiolle 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti annettavassa ilmoituksessa on esitettävä perustelut, jos kriisintarkaisusuunnitelmasta poiketaan.

3. Jäljennös siitä määräyksestä tai instrumentista, jonka nojalla kriisintarkaisutoimi toteutetaan, tai ilmoitus, jossa esitetään tiivistetysti kriisintarkaisutoimen vaikutukset sekä mahdollisen tämän asetuksen 55, 56 ja 57 artiklassa tarkoitetun keskeyttämisen tai rajoittamisen ehdot ja kesto, on julkaistava kaikissa seuraavissa:

- a) kriisintarkaisuviranomaisen verkkosivustolla;
- b) toimivaltaisen viranomaisen verkkosivustolla, jos viranomainen on muu kuin kriisintarkaisuviranomainen, ja arvopaperimarkkinaviranomaisen verkkosivustolla;
- c) kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen verkkosivustolla; ja
- d) käyttäen samoja säännelyjen tietojen paljastamista koskevia tapoja, joista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY⁽²⁶⁾ 21 artiklan 1 kohdassa, jos kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen omistus- tai velkainstrumentit on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla.

4. Jos omistus- tai velkainstrumentteja ei ole otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla, kriisintarkaisuviranomaisen on varmistettava, että 3 kohdassa tarkoitettua määräyksestä todistavat asiakirjat toimitetaan niille kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen omistusinstrumenttien haltijoille ja velkojille, jotka ovat tiedossa kriisintarkaisuviranomaisen saatavilla olevien kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen rekisterien tai tietokantojen kautta.

73 artikla

Luottamuksellisuus

1. Salassapitovelvollisuus sitoo seuraavia henkilöitä:

- a) kriisintarkaisuviranomaiset;
- b) toimivaltaiset viranomaiset, arvopaperimarkkinaviranomainen ja pankkiviranomainen;

⁽²⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).

- c) toimivaltaiset ministeriöt;
- d) tämän asetuksen nojalla nimitetyt erityisjohtajat tai väliaikaiset hallinnonhoitajat;
- e) mahdolliset ostajat, joihin toimivaltaiset viranomaiset ovat ottaneet yhteyttä, tai kriisinratkaisuviranomaisten etsimät mahdolliset ostajat riippumatta siitä, tapahtuiko yhteydenotto tai etsintä osana liiketoiminnan myynnin valmistelua ja johtiko etsintä ostoon;
- f) tilintarkastajat, kirjanpitäjät, oikeudelliset ja muut ammatilliset neuvonantajat, arvioijat sekä muut asiantuntijat, joita kriisinratkaisuviranomaiset, toimivaltaiset viranomaiset, toimivaltaiset ministeriöt tai e alakohdassa tarkoitettut mahdolliset ostajat ovat suoraan tai välillisesti ottaneet palvelukseensa;
- g) keskuspankit ja muut kriisinratkaisuprosessiin osallistuvat viranomaiset;
- h) omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli;
- i) keskusvastapuolen ylin johto ja hallituksen jäsenet sekä edellä a–k alakohdassa tarkoitettujen elinten tai yhteisöjen työntekijät ennen näiden nimittämistä, sen aikana ja sen jälkeen;
- j) kaikki muut kriisinratkaisukollegion jäsenet, joita ei ole mainittu a, b, c ja g alakohdassa; ja
- k) muut henkilöt, jotka suoraan tai välillisesti, pysyvästi tai satunnaisesti tarjoavat tai ovat tarjonneet palveluja a–j alakohdassa tarkoitetuille henkilöille.

2. Sen varmistamiseksi, että 1 ja 3 kohdassa säädettyjä salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia noudatetaan, 1 kohdan a, b, c, g, h ja j alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden on varmistettava, että asiasta on olemassa sisäisiä sääntöjä, mukaan lukien säännöt tietojen salassapidon turvaamiseksi kriisinratkaisuprosessiin suoraan osallistuvien henkilöiden välillä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut toimijat eivät saa luovuttaa yhdellekään henkilölle tai viranomaiselle luottamuksellisia tietoja, jotka ne ovat saaneet osana työnsä tai toimivaltaiselta viranomaiselta tai kriisinratkaisuviranomaiselta tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä yhteydessä, paitsi tiedot antaneen viranomaisen taikka keskusvastapuolen nimenomaisella etukäteen antamalla luvalla tai kun kyse on tämän asetuksen mukaisten tehtävien hoitamisesta tai tiedot ovat sellaisena tiivistelmänä tai koosteena, ettei niiden perusteella voi tunnistaa kyseisiä yksittäisiä keskusvastapuolia.

Ennen kuin minkään tyyppisiä tietoja luovutetaan, 1 kohdassa tarkoitettujen toimijoiden on arvioitava vaikutukset, joita luovuttamisella saattaa olla finanssi-, raha- tai talouspolitiikkaa koskevaan yleiseen etuun, luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden kaupallisiin etuihin, tarkastusten tarkoitukseen, tutkimuksiin ja tilintarkastuksiin.

Menettelyssä, jolla tutkitaan tietojen luovuttamisen vaikutukset, on erityisesti arvioitava 9 ja 12 artiklassa tarkoitettujen elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien sisällön ja yksityiskohtien sekä 10 ja 15 artiklan nojalla tehtyjen arviointien tulosten paljastamisen vaikutukset.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettut henkilöt tai yhteisöt ovat kansallisen lainsäädännön mukaisesti siviilioikeudellisessa vastuussa tämän artiklan rikkomisesta.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, 1 kohdassa tarkoitettut henkilöt voivat vaihtaa luottamuksellisia tietoja seuraavien henkilöiden ja tahojen kanssa edellyttäen, että vastaanottajaan sovelletaan salassapitovaatimuksia tällaisessa vaihdossa:

- a) kuka tahansa muu henkilö, jos se on tarpeen kriisinratkaisutoimen suunnittelemiseksi tai toteuttamiseksi;
- b) parlamentaariset tutkintavaliokunnat asianomaisessa jäsenvaltiossa, tilintarkastustuomioistuinten asianomaisessa jäsenvaltiossa ja muut asianomaisessa jäsenvaltiossa tutkinnasta vastaavat elimet;
- c) maksujärjestelmien valvonnasta vastaavat kansalliset viranomaiset, tavanomaisista maksukyvyttömyysmenettelyistä vastaavat viranomaiset, muiden finanssialan yhteisöjen julkisesta valvonnasta vastuussa olevat viranomaiset, rahoitusmarkkinoiden ja vakuutusyritysten valvonnasta vastuussa olevat viranomaiset ja niiden puolesta toimivat tarkastajat, rahoitusjärjestelmän vakauden ylläpitämisestä jäsenvaltioissa makrotason vakavaraisuussääntöjen kautta vastaavat viranomaiset, rahoitusjärjestelmän vakauden säilyttämisestä vastaavat viranomaiset ja lakisääteisen tilintarkastuksen suorittamisesta vastuussa olevat henkilöt.

5. Tämän artiklan säännökset eivät estä
- edellä 1 kohdan a–g ja j alakohdassa tarkoitettujen elinten tai yhteisöjen työntekijöitä ja asiantuntijoita vaihtamasta tietoja keskenään kyseisen elimen tai yhteisön sisällä;
 - kriisinratkaisuviranomaisia ja toimivaltaisia viranomaisia, niiden työntekijät ja asiantuntijat mukaan lukien, vaihtamasta tietoja keskenään ja muiden unionin kriisinratkaisuviranomaisten, muiden unionin toimivaltaisten viranomaisten, toimivaltaisten ministeriöiden, keskuspankkien, tavanomaisista maksukyvyttömyysmenettelyistä vastaavien viranomaisten, rahoitusjärjestelmän vakauden ylläpitämisestä jäsenvaltioissa makrovakaussääntöjen avulla vastaavien viranomaisten, lakisäätteisten tilintarkastusten tekemisestä vastaavien henkilöiden, pankkiviranomaisen, arvopaperimarkkinaviranomaisen tai, jollei 80 artiklan säännöksistä muuta johdu, sellaisten kolmannen maan viranomaisten kanssa, jotka suorittavat vastaavia toimintoja kuin kriisinratkaisuviranomaiset, taikka, tiukkoja salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia noudattaen mahdollisen ostajan kanssa kriisinratkaisutoimen suunnittelemiseksi tai toteuttamiseksi.
6. Tämän artiklan säännökset eivät vaikuta tietojen luovuttamista rikos- tai riita-asioiden oikeudenkäyntejä varten koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamiseen.

VII LUKU

Muutoksenhakuoikeus ja muiden toimien poissulkeminen

74 artikla

Tuomioistuimen ennakkohyväksyntä ja muutoksenhakuoikeudet

- Päätös toteuttaa kriisinehkäisy- tai kriisinratkaisutoimi saattaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti edellyttää tuomioistuimen ennakkohyväksyntää, jos kyseiseen hyväksyntään liittyvä menettely ja tarkastelu tuomioistuimessa hoidetaan kiireellisinä.
- Kaikilla henkilöillä, joihin kriisinehkäisytoimen toteuttamispäätös tai muun valtuuden käyttämispäätös kuin kriisinratkaisutoimen toteuttamispäätös vaikuttaa, on oikeus hakea muutosta kyseiseen päätökseen.
- Kaikilla henkilöillä, joihin kriisinratkaisutoimen toteuttamispäätös vaikuttaa, on oikeus hakea kyseiseen päätökseen muutosta.
- Edellä 3 kohdassa tarkoitettuun muutoksenhakuoikeuteen sovelletaan seuraavia edellytyksiä:
 - muutoksen hakeminen ei saa automaattisesti keskeyttää riitautetun päätöksen vaikutuksia;
 - kriisinratkaisuviranomaisen päätöksen on oltava välittömästi täytäntöönpanokelpoinen, ja sen on johdettava kumottavissa olevaan olettamaan, että sen täytäntöönpanon keskeyttäminen olisi yleisen edun vastaista; ja
 - muutoksenhakua koskevan menettelyn on oltava nopea;
- Tuomioistuimen on käytettävä kriisinratkaisuviranomaisen tekemiä tosiseikkojen taloudellisia arviointia oman arviointinsa perustana.
- Jos se on tarpeen sellaisten kolmansien osapuolten etujen suojelemiseksi, jotka ovat vilpittömässä mielessä hankkineet kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen omistusinstrumentteja, varoja, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja kriisinratkaisutoimen perusteella, kriisinratkaisuviranomaisen päätöksen mitättömäksi julistaminen ei saa vaikuttaa mahdollisiin myöhempään hallinnollisiin toimiin tai transaktioihin, jotka asianomainen kriisinratkaisuviranomainen on toteuttanut mitätöidyn päätöksen nojalla.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa hakijan käytettävissä olevat oikeuskeinot siinä tapauksessa, että kriisinratkaisuviranomaisen päätös julistetaan mitättömäksi, on rajoitettava korvaukseen vahingosta, joka sille on aiheutunut tästä päätöksestä.

*75 artikla***Muiden menettelyjen rajoitukset**

1. Tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä ei saa aloittaa keskusvastapuolen suhteen muuten kuin kriisinratkaisuviranomaisen aloitteesta tai sen suostumuksella 3 kohdan mukaisesti.
2. Toimivaltaisille viranomaisille ja kriisinratkaisuviranomaisille on ilmoitettava viipymättä hakemuksista, jotka koskevat tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista keskusvastapuolen suhteen, riippumatta siitä, onko keskusvastapuoli kriisinratkaisun kohteena tai onko päätös julkistettu 72 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
3. Tavanomaisesta maksukyvyttömyysmenettelystä vastaavien viranomaisten on aloitettava kyseinen menettely vasta sen jälkeen, kun kriisinratkaisuviranomainen on ilmoittanut niille päätöksestään olla toteuttamatta kriisinratkaisutoimea keskusvastapuolen suhteen tai jos ilmoitusta ei ole vastaanotettu seitsemän päivän kuluessa 2 kohdassa tarkoitetusta ilmoituksesta.

Kriisinratkaisuviranomaiset voivat pyytää tuomioistuinta lykkäämään tilapäisesti sellaista oikeudenkäyntiä tai oikeudellista menettelyä, jossa kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli on osapuolena tai johon se saattaa tulla osapuoleksi, tavoitteen saavuttamisen kannalta tarvittavan ajan verran, jos se on tuloksellisen kriisinratkaisuvälineiden soveltamisen ja kriisinratkaisuvalltuuksien käytön kannalta tarpeen.

VI OSASTO

SUHTEET KOLMANSIIN MAIHIN*76 artikla***Kolmansien maiden kanssa tehdyt sopimukset**

1. Komissio voi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan mukaisesti antaa neuvostolle suosituksia yhden tai useamman kolmannen maan kanssa tehtävien sellaisten sopimusten neuvottelemisesta, jotka koskevat keinoja kriisinratkaisuviranomaisten ja asiaankuuluvien kolmansien maiden viranomaisten väliseen yhteistyöhön keskusvastapuolten ja kolmansien maiden keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisusuunnittelussa seuraavissa tilanteissa:
 - a) jos kolmannen maan keskusvastapuoli tarjoaa palveluja tai sillä on tytäryrityksiä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa;
 - b) jos jäsenvaltioon sijoittautunut keskusvastapuoli tarjoaa palveluja tai sillä on yksi tai useampi tytäryritys kolmannessa maassa.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla sopimuksilla on erityisesti pyrittävä varmistamaan, että vahvistetaan yhteistyöprosessit ja -järjestelyt 79 artiklassa tarkoitettuja tehtäviä suoritettaessa ja valtuuksia käytettäessä, mukaan lukien näitä tarkoituksia varten tarvittavien tietojen vaihto.

*77 artikla***Kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen tunnustaminen ja täytäntöönpano**

1. Kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyihin sovelletaan tätä artiklaa, paitsi jos ja siihen saakka kun 76 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomaisen kolmannen maan kanssa tehty kansainvälinen sopimus tulee voimaan. Sitä sovelletaan myös 76 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen asianomaisen kolmannen maan kanssa tehdyn kansainvälisen sopimuksen voimaantulon jälkeen siltä osin, kuin kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen tunnustaminen ja täytäntöönpano eivät kuulu kyseisen sopimuksen soveltamisalaan.

2. Asianomaisten kansallisten viranomaisten on tunnustettava kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyt kolmannen maan keskusvastapuolen suhteen missä tahansa seuraavista tapauksista:

- a) kolmannen maan keskusvastapuoli tarjoaa palveluja yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai sillä on tytäryrityksiä, jotka ovat sijoittautuneet yhteen tai useampaan jäsenvaltioon;
- b) kolmannen maan keskusvastapuolella on varoja, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja, jotka sijaitsevat yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai joihin sovelletaan kyseisten jäsenvaltioiden lainsäädäntöä.

Asianomaisten kansallisten viranomaisten on varmistettava, että tunnustetut kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyt pannaan täytäntöön niiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

3. Asianomaisilla kansallisilla viranomaisilla on oltava vähintään valtuudet

- a) käyttää kriisintarkaisuvaltuuksia seuraaviin:
 - i) kolmannen maan keskusvastapuolen varat, jotka sijaitsevat niiden omissa jäsenvaltiossa tai joihin sovelletaan niiden oman jäsenvaltion lainsäädäntöä; ja
 - ii) kolmannen maan keskusvastapuolen oikeudet tai velat, jotka on kirjattu niiden omissa jäsenvaltiossa tai joihin sovelletaan niiden oman jäsenvaltion lainsäädäntöä tai joihin liittyvät vaatteet ovat täytäntöönpanokelpoisia niiden omissa jäsenvaltiossa;
- b) saattaa päätökseen tai vaatia toista henkilöä saattamaan päätökseen nimeävään jäsenvaltioon sijoittautuneen tytäryrityksen omistusinstrumenttien siirto;
- c) käyttää 55, 56 ja 57 artiklan mukaisia valtuuksia tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteisön kanssa tehdyn sopimuksen osapuolten oikeuksien suhteen, jos tällaiset valtuudet ovat tarpeen kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyjen panemiseksi täytäntöön; ja
- d) tehdä täytäntöönpanokelvottomiksi kaikki sopimusperusteiset oikeudet purkaa, realisoida tai nopeuttaa 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja muiden konserniyhteisöjen sopimuksia tai vaikuttaa 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja muiden konserniyhteisöjen sopimusperusteisiin oikeuksiin, kun kyseinen oikeus johtuu kolmannen maan keskusvastapuolen suhteen toteutetusta kriisintarkaisutoimesta, riippumatta siitä, onko kolmannen maan kriisintarkaisuviranomainen itse toteuttanut toimen vai onko se muuten toteutettu kyseisen maan kriisintarkaisujärjestelyä koskevien sääntöihin tai määräyksiin perustuvien vaatimusten nojalla, edellyttäen, että aineelliset sopimusvelvoitteet, kuten maksu- ja toimitusvelvoitteet sekä vakuuksien antaminen, täytetään edelleen.

4. Kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyjen tunnustamisella ja täytäntöönpanolla ei rajoiteta kansallisen lainsäädännön mukaisesti sovellettavaa tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä.

78 artikla

Oikeus kieltäytyä tunnustamasta tai panemasta täytäntöön kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyä

Poiketen siitä, mitä 77 artiklan 2 kohdassa säädetään, asianomaiset kansalliset viranomaiset voivat kieltäytyä tunnustamasta tai panemasta täytäntöön kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyä seuraavissa tapauksissa:

- a) kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyllä olisi kielteisiä vaikutuksia rahoitusvakauteen niiden jäsenvaltiossa;
- b) velkojat, määritysosapuolet ja tarvittaessa niiden jäsenvaltiossa sijaitsevat asiakkaat, eivät saisi samaa kohtelua kuin kolmannen maan velkojat, määritysosapuolet ja asiakkaat, joilla on samanlaiset lakisääteiset oikeudet kolmannen maan kotimaan kriisintarkaisumenettelyssä;
- c) kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyn tunnustamisella tai täytäntöönpanolla olisi niiden jäsenvaltion kannalta olennaisia finanssipoliittisia vaikutuksia;
- d) tunnustaminen tai täytäntöönpano olisi kansallisen lainsäädännön vastaista.

79 artikla

Yhteistyö kolmansien maiden viranomaisten kanssa

1. Tätä artiklaa sovelletaan yhteistyöhön kolmannen maan kanssa, paitsi jos ja siihen saakka kun 76 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asiaankuuluvan kolmannen maan kanssa tehty kansainvälinen sopimus tulee voimaan. Sitä sovelletaan myös 76 artiklan 1 kohdassa säädetyn asiaankuuluvan kolmannen maan kanssa tehdyn kansainvälisen sopimuksen voimaantulon jälkeen, siltä osin kuin tämän artiklan kohde ei kuulu kyseisen sopimuksen soveltamisalaan.
2. Toimivaltaisten viranomaisten tai tapauksen mukaan kriisintarkaisuviranomaisten on sovittava yhteistyöjärjestelyistä seuraavien asiaankuuluvien kolmannen maan viranomaisten kanssa ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan 7 kohdan mukaisesti vahvistetut voimassa olevat yhteistyöjärjestelyt:
 - a) jos kolmannen maan keskusvastapuoli tarjoaa palveluja tai sillä on tytäryrityksiä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, sen asiaankuuluvan kolmannen maan viranomaiset, johon keskusvastapuoli on sijoittautunut;
 - b) jos keskusvastapuoli tarjoaa palveluja tai sillä on yksi tai useampi tytäryritys kolmannessa maassa, niiden asiaankuuluvien kolmansien maiden viranomaiset, joissa kyseisiä palveluja tarjotaan tai joihin tytäryritykset ovat sijoittautuneet.
3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa yhteistyöjärjestelyissä on vahvistettava osallistuvien viranomaisten väliset prosessit ja järjestelyt tarvittavien tietojen vaihtoa ja yhteistyötä varten seuraavien tehtävien hoitamiseksi ja seuraavien valtuuksien käyttämiseksi kyseisen kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin keskusvastapuoliin tai kyseisiä keskusvastapuolia käsittäviin konserneihin:
 - a) kriisintarkaisusuunnitelmien laatiminen 12 artiklan ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien vaatimusten mukaisesti;
 - b) kyseisten keskusvastapuolten ja konsernien purkamismahdollisuuksien arviointi 15 artiklan ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien vaatimusten mukaisesti;
 - c) valtuuksien käyttäminen purkamismahdollisuuksien esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi 16 artiklan nojalla ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien valtuuksien käyttäminen;
 - d) varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden toteuttaminen 18 artiklan nojalla ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien valtuuksien käyttäminen; ja
 - e) kriisintarkaisuvälineiden soveltaminen ja kriisintarkaisuvaltuuksien käyttäminen sekä asianomaisten kolmansien maiden viranomaisille annettujen vastaavien valtuuksien käyttäminen.
4. Jäsenvaltioiden kriisintarkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten sekä kolmansien maiden välillä 2 kohdan nojalla tehtäviin yhteistyöjärjestelyihin voidaan liittää määräyksiä seuraavista seikoista:
 - a) kriisintarkaisusuunnitelmien valmistelun ja ylläpitämisen edellyttämä tiedonvaihto;
 - b) kriisintarkaisusuunnitelmien laatimiseen liittyvä kuuleminen ja yhteistyö, mukaan lukien periaatteet 77 artiklan mukaisten valtuuksien ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien valtuuksien käyttämiselle;
 - c) tiedonvaihto, jota tarvitaan kriisintarkaisuvälineiden soveltamiseksi ja kriisintarkaisuvaltuuksien käyttämiseksi sekä asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien valtuuksien käyttämiseksi;
 - d) yhteistyöjärjestelyn osapuolten varoittaminen varhaisessa vaiheessa tai kuuleminen ennen sellaisten tämän asetuksen mukaisten tai asianomaisten kolmannen maan lainsäädännön mukaisten merkittävien toimien toteuttamista, jotka vaikuttavat keskusvastapuoleen tai konserniin, jota järjestely koskee;
 - e) julkisen viestinnän koordinointi yhteisten kriisintarkaisutoimien tapauksessa;
 - f) menettelyt ja järjestelyt tämän kohdan a–e alakohdan mukaista tiedonvaihtoa ja yhteistyötä varten, mukaan lukien tarvittaessa kriisinhallintaryhmien perustaminen ja toiminta.

Jotta varmistetaan 3 kohdan yhteinen, yhdenmukainen ja johdonmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen antaa ohjeita tässä kohdassa tarkoitettujen säännösten tyypeistä ja sisällöstä viimeistään 12 päivänä elokuuta 2022.

5. Kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikista yhteistyösopimuksista, jotka ne ovat tehneet tämän artiklan nojalla.

80 artikla

Luottamuksellisten tietojen vaihto

1. Kriisinratkaisuviranomaisten, toimivaltaisten viranomaisten, toimivaltaisten ministeriöiden ja tarvittaessa muiden asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten on vaihdettava luottamuksellisia tietoja, mukaan lukien elvytys suunnitelmat, asiaankuuluvien kolmannen maan viranomaisten kanssa ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kyseisiin kolmannen maan viranomaisiin sovellettavat salassapitovelvollisuutta koskevat vaatimukset katsotaan kaikkien asianomaisten viranomaisten näkemyksen mukaan vähintään vastaaviksi kuin 73 artiklassa asetetut vaatimukset; ja
- b) tiedot ovat tarpeen, jotta asiaankuuluvat kolmannen maan viranomaiset voivat suorittaa kansallisen lainsäädännön mukaiset tehtävänsä, jotka vastaavat tämän asetuksen mukaisia tehtäviä, ja tietoja ei käytetä mihinkään muihin tarkoituksiin.

2. Siltä osin kuin tiedonvaihto liittyy henkilötietoihin, tällaisten henkilötietojen käsittelyyn ja toimittamiseen kolmannen maan viranomaisille sovelletaan unionin ja kansallista tietosuojalainsäädäntöä.

3. Jos luottamukselliset tiedot ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta, kriisinratkaisuviranomaiset, toimivaltaiset viranomaiset ja toimivaltaiset ministeriöt eivät saa luovuttaa niitä asiaankuuluville kolmannen maan viranomaisille, paitsi jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) sen jäsenvaltion asiaankuuluva viranomainen, josta tiedot ovat peräisin, hyväksyy tietojen luovuttamisen; ja
- b) tiedot luovutetaan ainoastaan a alakohdassa tarkoitetun viranomaisen sallimiin tarkoituksiin.

4. Tätä artiklaa sovellettaessa tiedot katsotaan luottamuksellisiksi, jos niihin sovelletaan unionin lainsäädännön mukaisia salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia.

VII OSASTO

HALLINNOLLISET TOIMENPITEET JA SEURAAMUKSET

81 artikla

Hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä koskevat säännöt, joita sovelletaan, jos tätä asetusta ei ole noudatettu, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että säännöt pannaan täytäntöön, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta säätää rikosoikeudellista seuraamuksista ja määrätä niitä.

Mikäli jäsenvaltiot päättävät, että ne eivät säädä hallinnollisia seuraamuksia koskevista säännöistä niiden rikkomusten osalta, joihin sovelletaan kansallista rikosoikeutta, niiden on ilmoitettava komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle asianomaiset rikosoikeudelliset säännökset. Hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Jäsenvaltioiden on annettava tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetut säännöt yksityiskohtaisesti tiedoksi komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle viimeistään 12 päivänä elokuuta 2022. Niiden on ilmoitettava komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle viipymättä kaikista kyseisten sääntöjen muutoksista.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun keskusvastapuoliin ja määrätysosapuoliin sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettuja velvoitteita, niitä rikottaessa on kansallisessa lainsäädännössä vahvistetuin edellytyksin mahdollista soveltaa hallinnollisia seuraamuksia tai muita hallinnollisia toimenpiteitä keskusvastapuolten ja määrätysosapuolten hallitukseen ja ylimmän hallintoelimen jäseniin ja muihin luonnollisiin henkilöihin, jotka kansallisen lainsäädännön nojalla ovat rikkomuksesta vastuussa.

3. Tässä asetuksessa säädetty toimivalta määrätä hallinnollisia seuraamuksia tai muita hallinnollisia toimenpiteitä on rikkomuksen lajin mukaan annettava kriisinratkaisuviranomaisille tai, jos kyseessä on eri viranomainen, toimivaltaisille viranomaisille. Kriisinratkaisuviranomaisilla ja toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kaikki tiedonkeruu- ja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi. Kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on seuraamusten määräämistä koskevia valtuuksiaan käyttäessään tehtävä tiivistä yhteistyötä, jotta varmistetaan, että hallinnollisilla seuraamuksilla tai muilla hallinnollisilla toimenpiteillä saavutetaan toivotut tulokset, ja rajatylittäviä tapauksia käsitellessään koordinoitava toimintaansa.

4. Kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä hallinnollisia valtuuksiaan määrätä seuraamuksia tämän asetuksen ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti jollakin seuraavista tavoista:

- a) suoraan;
- b) yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa;
- c) omalla vastuullaan antamalla tehtävä tällaisille viranomaisille;
- d) saattamalla asia toimivaltaisten oikeusviranomaisten käsiteltäväksi.

82 artikla

Erityissäännökset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä vahvistetaan seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä vähintään seuraavissa tapauksissa:

- a) elvytysuunnitelmat jätetään laatimatta, ylläpitämättä ja päivittämättä 9 artiklan vastaisesti;
- b) kaikkia kriisinratkaisusuunnitelmien laatimiseksi tarvittavia tietoja ei anneta 13 artiklan vastaisesti; ja
- c) keskusvastapuoli jättää ilmoittamatta toimivaltaiselle viranomaiselle, kun se on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, 70 artiklan 1 kohdan vastaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hallinnollisiin seuraamuksiin ja muihin hallinnollisiin toimenpiteisiin, joita voidaan soveltaa 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kuuluvat ainakin seuraavat:

- a) julkinen lausuma, jossa ilmoitetaan vastuussa oleva luonnollinen henkilö, keskusvastapuoli tai muu oikeushenkilö ja rikkomuksen luonne;
- b) määräys, jolla vastuussa olevaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vaaditaan lopettamaan rikkominen ja olemaan toistamatta sitä;
- c) väliaikainen kielto, jolla keskusvastapuolen ylimmän johdon jäseniä tai muita vastuussa olevia luonnollisia henkilöitä kielletään hoitamasta tehtäviä keskusvastapuolella;
- d) kun on kyse oikeushenkilöstä, hallinnolliset sakot, jotka ovat enintään 10 prosenttia kyseisen oikeushenkilön vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta edellisenä tilikautena. Jos oikeushenkilö on emoyrityksen tytäryritys, asiaankuuluva liikevaihto on perimmäisen emoyrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen mukainen liikevaihto edellisenä tilikautena;
- e) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, enintään 5 000 000 euron suuruiset hallinnolliset sakot tai niissä jäsenvaltioissa, joissa euro ei ole virallinen valuutta, vastaava arvo kansallisena valuuttana 11 päivänä helmikuuta 2021; ja
- f) hallinnolliset sakot, jotka ovat enintään kaksi kertaa suuremmat kuin rikkomuksesta saatu hyöty, jos se voidaan määrittää.

83 artikla

Hallinnollisten seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden julkistaminen

1. Kriisinratkaisuviranomaisten tai toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava virallisella verkkosivustollaan ne tämän asetuksen rikkomisesta määräämänsä hallinnolliset seuraamukset tai hallinnolliset toimenpiteet, joihin ei ole haettu muutosta tai joihin muutoksenhakuoikeus on rauennut. Julkistamisen on tapahduttava ilman aiheutonta viivytystä sen jälkeen, kun luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle on ilmoitettu kyseisestä seuraamuksesta tai muusta toimenpiteestä, ja sen on sisällettävä tiedot rikkomuksen lajista ja luonteesta sekä sen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nimi, jolle seuraamus tai muu toimenpide on määrätty.

Jos jäsenvaltiot sallivat sellaisten hallinnollisten seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden julkistamisen, joihin voi hakea muutosta, kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheutonta viivytystä julkistettava virallisella verkkosivustollaan myös tiedot muutoksenhaun tilanteesta ja sen lopputuloksesta.

2. Kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava määräämänsä hallinnolliset seuraamukset tai muut hallinnolliset toimenpiteet ilman nimiä kansallisen lainsäädännön mukaisella tavalla seuraavissa tilanteissa:

- a) hallinnollinen seuraamus tai muu hallinnollinen toimenpide on määrätty luonnolliselle henkilölle ja henkilötietojen julkistaminen osoittautuu tällaisen julkistamisen oikeasuhteisuudesta tehdyn pakollisen ennakoarvioinnin perusteella kohtuuttomaksi;
- b) julkistaminen vaarantaisi rahoitusmarkkinoiden vakauden tai käynnissä olevan rikostutkinnan tai -oikeudenkäynnin;
- c) julkistaminen aiheuttaisi suhteetonta vahinkoa asianomaiselle keskusvastapuolelle tai asianomaisille luonnollisille henkilöille, niiltä osin kuin se on määritettävissä.

Vaihtoehtoisesti tällaisissa tapauksissa voidaan kyseessä olevien tietojen julkistamista lykätä kohtuulliseksi ajaksi, jos on nähtävissä, että ilman nimiä tapahtuvan julkistamisen perusteet lakkaavat olemasta kyseisellä ajanjaksolla.

3. Kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tämän artiklan mukaisesti julkistetut tiedot pysyvät niiden virallisella verkkosivustolla vähintään viiden vuoden ajan. Julkaistut henkilötiedot säilytetään kriisinratkaisuviranomaisen tai toimivaltaisen viranomaisen virallisella verkkosivustolla ainoastaan kulloinkin sovellettavien tietosuojasääntöjen mukaisesti tarvittavan ajan.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa viimeistään 12 päivänä elokuuta 2022 komissiolle kertomuksen 2 kohdassa säädetystä hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden julkistamisesta ilman nimiä jäsenvaltioissa ja erityisesti siitä, onko jäsenvaltioiden välillä ollut tältä osin merkittäviä eroja. Lisäksi kertomuksessa käsitellään mahdollisia merkittäviä eroja hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden julkistamista koskevan jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisessa hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden julkistamisen kestossa.

84 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen keskustietokannan ylläpitäminen

1. Jollei 73 artiklassa tarkoitetuista salassapitovelvollisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu, kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikista 81 artiklan nojalla määräämistään hallinnollisista seuraamuksista ja muutoksenhaun tilanteesta ja sen lopputuloksesta.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen pitää yllä keskustietokantaa sille ilmoitetuista hallinnollisista seuraamuksista yksinomaan kriisinratkaisuviranomaisten välistä tiedonvaihtoa varten. Ainoastaan kriisinratkaisuviranomaisilla on pääsy tietokantaan, jota päivitetään kriisinratkaisuviranomaisten antamien tietojen perusteella.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen pitää yllä keskustietokantaa sille ilmoitetuista hallinnollisista seuraamuksista yksinomaan toimivaltaisten viranomaisten välistä tiedonvaihtoa varten. Ainoastaan kriisinratkaisuviranomaisilla on pääsy tietokantaan, jota päivitetään toimivaltaisten viranomaisten antamien tietojen perusteella.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen pitää yllä verkkosivua olemassa olevalla verkkosivustollaan, jolta on linkit kunkin kriisinratkaisuviranomaisen ja kunkin toimivaltaisen viranomaisen 83 artiklan nojalla julkistamiin hallinnollisiin seuraamuksiin, ja se ilmoittaa ajanjakson, jolta kukin jäsenvaltio julkistaa seuraamuksia.

85 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden määrittämistä koskevien valtuuksien käyttö ja kyseisten seuraamusten ja toimenpiteiden tehokas soveltaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset ottavat hallinnollisten seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden lajia sekä hallinnollisten sakkojen tasoa määrittäessään huomioon kaikki asiaan vaikuttavat olosuhteet, mukaan lukien tarvittaessa seuraavat:

- a) rikkomuksen vakavuus ja ajallinen kesto;
- b) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön vastuun aste;
- c) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellinen vahvuus, josta ovat osoituksena esimerkiksi vastuussa olevan oikeushenkilön kokonaisliikevaihto tai vastuussa olevan luonnollisen henkilön vuosiansiot;
- d) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön saamien voittojen tai välttämien tappioiden määrä, jos ne ovat määritettävissä;
- e) rikkomuksen kolmansille osapuolille aiheuttamat tappiot, jos ne ovat määritettävissä;
- f) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön halukkuus tehdä yhteistyötä toimivaltaisen viranomaisen ja kriisinratkaisuviranomaisen kanssa;
- g) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön aiemmat rikkomukset;
- h) rikkomuksen mahdolliset seuraukset järjestelmän kannalta.

VIII OSASTO

ASETUSTEN (EU) N:o 1095/2010, (EU) N:o 648/2012, (EU) N:o 600/2014, (EU) N:o 806/2014 JA (EU) 2015/2365 SEKÄ DIREKTIIVIEN 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2007/36/EY, 2014/59/EU JA (EU) 2017/1132 MUUTTAMINEN

86 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1095/2010 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 1095/2010 seuraavasti:

1) Lisätään 4 artiklan 3 alakohtaan alakohta seuraavasti:

”iv) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/23 * osalta kyseisen asetuksen 2 artiklan 3 alakohdassa määriteltyä kriisinratkaisuviranomaista.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/23, annettu 16 päivänä joulukuuta 2020, keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä asetusten (EU) N:o 1095/2010, (EU) N:o 648/2012, (EU) N:o 600/2014, (EU) N:o 806/2014 ja (EU) 2015/2365 sekä direktiivien 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2007/36/EY, 2014/59/EU ja (EU) 2017/1132 muuttamisesta (EUVL L 022, 22.1.2021, s. 1).”

2) Lisätään 40 artiklan 5 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kun toimitaan asetuksen (EU) 2021/23 soveltamisalalla, 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun hallintoneuvoston jäsenen mukana voi tarvittaessa olla kyseisen jäsenvaltion kriisintarkaisuviranomaisen edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin.”

87 artikla

Asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 648/2012 seuraavasti:

1) Lisätään artikla seuraavasti:

”6 b artikla

Määritysvelvollisuuden keskeyttäminen kriisintarkaisussa

1. Jos keskusvastapuoli täyttää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/23 *22 artiklassa säädetyt edellytykset, kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdan nojalla nimetty keskusvastapuolen kriisintarkaisuviranomainen tai tämän asetuksen 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetty toimivaltainen viranomainen voi omasta aloitteestaan tai kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen määritysapuolen valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä pyytää komissiota keskeyttämään tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun määritysvelvollisuuden tiettyjen OTC-johdannaislajien tai tietyn tyyppisen vastapuolen osalta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kriisintarkaisun kohteena olevalla keskusvastapuolella on lupa määrittää tietyt määritysvelvollisuuden piiriin kuuluvat OTC-johdannaislajit, joiden osalta keskeyttämistä pyydetään; ja
- b) määritysvelvollisuuden keskeyttäminen kyseisten tiettyjen OTC-johdannaislajien tai tietyn tyyppisen vastapuolen osalta on tarpeen, jotta voidaan välttää rahoitusvakauteen tai rahoitusmarkkinoiden moitteettomaan toimintaan kohdistuva vakava uhka unionissa tai puuttua siihen keskusvastapuolen kriisintarkaisun yhteydessä, ja keskeyttäminen on oikeasuhteinen kyseisiin tavoitteisiin nähden.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun pyyntöön on liitettävä näyttö siitä, että kyseisen alakohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun viranomaisen on toimitettava perusteltu pyyntönsä arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja järjestelmäriskikomitealle samalla, kun se toimittaa pyynnön komissiolle.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa 24 tunnin kuluessa tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua viranomaisen pyyntöä koskevan ilmoituksen vastaanottamisesta ja järjestelmäriskikomiteaa mahdollisuuksien mukaan kuultuaan lausunnon aiotusta keskeyttämisestä ottaen huomioon tarve välttää rahoitusvakauteen tai rahoitusmarkkinoiden moitteettomaan toimintaan kohdistuva vakava uhka unionissa tai tarve puuttua siihen, asetuksen (EU) 2021/23 21 artiklassa vahvistetut kriisintarkaisutavoitteet ja tämän asetuksen 5 artiklan 4 ja 5 kohdassa esitetyt perusteet.

3. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen pitää määritysvelvollisuuden keskeyttämistä asetuksen (EU) N:o 600/2014 32 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuna kaupankäyntivelvollisuuden voimaantuloa koskevien perusteiden huomattavana muutoksena, se voi pyytää komissiota keskeyttämään mainitun asetuksen 28 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt kaupankäyntivelvollisuuden samojen tiettyjen OTC-johdannaislajien osalta, joita määritysvelvollisuuden keskeyttämispyyntö koskee.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa perustellun pyyntönsä tiedoksi 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulle viranomaiselle sekä järjestelmäriskikomitealle samalla, kun se toimittaa pyynnön komissiolle.

4. Edellä 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuja pyyntöjä sekä 2 kohdassa tarkoitettua lausuntoa ei saa julkaista.

5. Komissio joko keskeyttää täytäntöönpanosäädöksellä määritysvelvollisuuden tiettyjen OTC-johdannaislajien osalta tai hylkää keskeytyspyynnön ilman aiheutonta viivytystä 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön vastaanottamisen jälkeen 1 kohdassa tarkoitetun viranomaisen antamien perustelujen ja näytön perusteella.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua täytäntöönpanosäädöstä hyväksyessään komissio ottaa huomioon tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettun arvopaperimarkkinaviranomaisen antaman lausunnon, asetuksen (EU) 2021/23 21 artiklassa tarkoitettuja kriisinratkaisutavoitteita, tämän asetuksen 5 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetty perusteet, jotka koskevat kyseisiä OTC-johdannaislajeja, ja keskeyttämisen tarpeen, jotta vältetään rahoitusvakauteen tai rahoitusmarkkinoiden moitteettomaan toimintaan unionissa kohdistuva vakava uhka tai puututaan siihen.

Jos komissio hylkää pyydetyn keskeytyksen, sen on perusteltava päätöksensä kirjallisesti 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulle pyynnön esittäneelle viranomaiselle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Komissio ilmoittaa tästä välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja välittää niille 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulle pyynnön esittäneelle viranomaiselle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle esitetyt perusteet. Tällaisia tietoja ei saa julkaista.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu täytäntöönpanosäädös hyväksytään 86 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

6. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen sitä pyytää tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti, määritysvelvollisuuden keskeyttävällä täytäntöönpanosäädöksellä voidaan myös keskeyttää asetuksen (EU) N:o 600/2014 28 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetty kaupankäyntivelvollisuus samojen tiettyjen OTC-johdannaislajien osalta, joita kyseinen määritysvelvollisuuden keskeyttäminen koskee.

7. Määritysvelvollisuuden ja soveltuvin osin kaupankäyntivelvollisuuden keskeyttäminen on annettava tiedoksi tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulle pyynnön esittäneelle viranomaiselle sekä arvopaperimarkkinaviranomaiselle, ja se on julkaistava *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, komission verkkosivustolla ja 6 artiklassa tarkoitettussa julkisessa rekisterissä.

8. Edellä 5 kohdassa tarkoitettu määritysvelvollisuuden keskeytys on voimassa aluksi enintään kolme kuukautta kyseisen keskeyttämisen soveltamispäivästä.

Edellä 6 kohdassa tarkoitettu kaupankäyntivelvollisuuden keskeytys on voimassa saman alkuvaiheen ajan.

9. Jos keskeytyksen perusteet ovat edelleen voimassa, komissio voi täytäntöönpanosäädöksellä jatkaa 5 kohdassa tarkoitettujen keskeytyksen voimassaoloa enintään kolmen kuukauden jaksoissa siten, että keskeytyksen kokonaiskesto ei ylitä 12 kuukautta. Keskeytyksen jatkaminen julkaistaan 7 kohdan mukaisesti.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu täytäntöönpanosäädös hyväksytään 86 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

10. Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen viranomaiset voivat riittävän ajoissa ennen 5 kohdassa tarkoitettujen keskeyttämisen alkuvaiheen tai 9 kohdassa tarkoitettujen keskeytystä jatkavan jakson päättymistä pyytää komissiota jatkamaan määritysvelvollisuuden keskeytystä.

Pyyntöön on liitettävä näyttö siitä, että 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät edelleen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen viranomaisen on toimitettava perusteltu pyyntönsä tiedoksi arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja järjestelmäriskikomitealle samalla, kun se toimittaa pyynnön komissiolle.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua pyyntöä ei saa julkaista.

Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa pyyntöä koskevan ilmoituksen vastaanottamisen jälkeen ilman aiheutonta viivytystä ja järjestelmäriskikomiteaa tarvittaessa kuultuaan komissiolle lausunnon siitä, ovatko keskeytyksen perusteet edelleen voimassa, kun otetaan huomioon tarve välttää rahoitusvakauteen tai rahoitusmarkkinoiden moitteettomaan toimintaan unionissa kohdistuva vakava uhka tai tarve puuttua siihen, asetuksen (EU) 2021/23 21 artiklassa vahvistettuja kriisinratkaisun tavoitteita ja tämän asetuksen 5 artiklan 4 ja 5 kohdassa esitetyt perusteet. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava jäljennös kyseisestä lausunnosta Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kyseistä lausuntoa ei saa julkaista.

Täytäntöpanosäädöksellä, jolla jatketaan määritysvelvollisuuden keskeytystä, voidaan myös jatkaa 6 kohdassa tarkoitettua kaupankäyntivelvollisuuden keskeytystä.

Kaupankäyntivelvollisuuden keskeytyksen jatkamisen on oltava voimassa saman ajan kuin määritysvelvollisuuden keskeytyksen jatkaminen.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/23, annettu 16 päivänä joulukuuta 2020, keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä asetusten (EU) N:o 1095/2010, (EU) N:o 648/2012, (EU) N:o 600/2014, (EU) N:o 806/2014 ja (EU) 2015/2365 sekä direktiivien 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2007/36/EY, 2014/59/EU ja (EU) 2017/1132 muuttamisesta (EUVL L 022, 22.1.2021, s. 1).”

2) Lisätään artikla seuraavasti:

”13 a artikla

Korkokantojen vertailuarvojen korvaaminen vanhoissa sopimuksissa

1. Edellä 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut keskusvastapuolet voivat edelleen soveltaa riskienhallintamenettelyjä, jotka niillä on käytössä tämän asetuksen soveltamispäivänä sellaisten OTC-johdannaisopimusten osalta, joita ei määritetä keskusvastapuolella ja jotka on tehty tai uusittu ennen sitä päivää, jona 11 artiklan 3 kohdan mukainen velvoite soveltaa riskienhallintamenettelyä tulee voimaan, jos 11 päivän helmikuuta 2021 jälkeen kyseiset sopimukset uusitaan yksinomaan niissä käytetyn korkokantojen vertailuarvon korvaamiseksi tai kyseistä vertailuarvoa koskevien vaihtoehtoisten säännösten käyttöönottamiseksi.

2. Transaktiot, jotka on toteutettu tai uusittu ennen sitä päivää, jona määritysvelvollisuus tulee voimaan 4 artiklan mukaisesti ja jotka 11 päivän helmikuuta 2021 jälkeen uusitaan myöhemmin yksinomaan niissä käytetyn korkokantojen vertailuarvon korvaamiseksi tai kyseistä vertailuarvoa koskevien vaihtoehtoisten säännösten käyttöönottamiseksi, eivät tästä syystä kuulu 4 artiklassa tarkoitetun määritysvelvollisuuden piiriin.”

3) Korvataan 24 a artiklan 7 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) vähintään vuosittain aloitettava ja sovitettava yhteen unionin laajuisia arviointeja keskusvastapuolten kyvystä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä asetuksen (EU) N:o 1095/2010 32 artiklan 2 kohdan mukaisesti ottaen mahdollisuuksien mukaan huomioon keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisujärjestelyjen kokonaisvaikutus unionin rahoitusvakauteen;”.

4) Korvataan 28 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Riskinarviointikomitean on annettava hallitukselle neuvoja järjestelyistä, jotka voivat vaikuttaa keskusvastapuolen riskienhallintaan, esimerkiksi sen riskimallin merkittävästä muuttumisesta, maksukyvyttömyyttä koskevista menettelyistä, määritysosapuolten hyväksymisperusteista, uusien välinelajien määrittämisestä tai toimintojen ulkoistamisesta. Riskinarviointikomitean on ilmoitettava hallitukselle viipymättä kaikista uusista riskeistä, jotka vaikuttavat keskusvastapuolen häiriönsietokykyyn. Riskinarviointikomitean neuvoja ei pyydetä keskusvastapuolen päivittäistä toimintaa varten. Häätötilanteissa ryhdytään kohtuullisiin toimiin riskinarviointikomitean kuulemiseksi keskusvastapuolen riskienhallintaan vaikuttavasta kehityksestä, kuten kehityksestä, joka liittyy määritysosaapuoliin liittyviin keskusvastapuolen riskeihin ja keskinäisiin riippuvuussuhteisiin muiden keskusvastapuolten kanssa.”

5) Korvataan 28 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Keskusvastapuolen on viipymättä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle ja riskinarviointikomitealle kaikista päätöksistä, joissa hallitus päättää olla noudattamatta riskinarviointikomitean neuvoja, ja annettava selvitys tällaisista päätöksistä. Riskinarviointikomitea tai joku riskinarviointikomitean jäsenistä voi ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle osa-alueista, joiden osalta se katsoo, että riskinarviointikomitean neuvoja ei ole noudatettu.”

6) Lisätään 37 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Keskusvastapuolen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun keskusvastapuolen arvioinnin tai muun johtopäätökseltään vastaavan arvioinnin yhteydessä todetusta minkä tahansa määritysosaapuolensa riskiprofiilin mahdollisesta merkittävästä kielteisestä kehityksestä, mukaan lukien minkä tahansa määritysosaapuolensa keskusvastapuolelle aiheuttaman sellaisen riskin kasvu, jonka keskusvastapuoli katsoo voivan käynnistää maksukyvyttömyysmenettelyn.”

7) Lisätään 38 artiklaan kohta seuraavasti:

”8. Keskusvastapuolen määrätysoapuolten on selkeästi ilmoitettava niiden nykyisille ja mahdollisille tuleville asiakkaille mahdollisista tappioista tai muista kustannuksista, joita niille voi aiheutua keskusvastapuolen toimintasäännöissä vahvistettujen maksukyvyttömyyden hallinnointimenettelyjen sekä tappioiden ja positioiden kohdentamisjärjestelyjen soveltamisen tuloksena, mukaan lukien minkä tyyppisen korvauksen ne voivat saada, ottaen huomioon 48 artiklan 7 kohta. Asiakkaille on annettava riittävän yksityiskohtaiset tiedot sen varmistamiseksi, että ne ymmärtävät, millaisia tappioita tai muita kustannuksia niille voi pahimmassa tapauksessa aiheutua, jos keskusvastapuoli toteuttaa elvytystoimenpiteitä.”

8) Lisätään artikla seuraavasti:

”45 a artikla

Väliaikaiset rajoitukset merkittävän muun kuin maksukyvyttömyystapahtuman tapauksessa

1. Jos kyseessä on asetuksen (EU) 2021/23 2 artiklan 9 kohdassa määritelty merkittävä muu kuin maksukyvyttömyystapahtuma, toimivaltainen viranomainen voi vaatia keskusvastapuolta pidättymään kaikista seuraavista toimista toimivaltaisen viranomaisen määrittämän ajanjakson ajan, joka ei saa olla pidempi kuin viisi vuotta:

- a) osingonjaon tekeminen tai osingonjaon tekemistä koskevan peruuttamattoman sitoumuksen antaminen, lukuun ottamatta oikeuksia osinkoihin, jotka on nimenomaisesti mainittu asetuksessa (EU) 2021/23 korvausmuotona;
- b) kantaosakkeiden takaisinosto;
- c) velvoitteen luominen tämän asetuksen 26 artiklan 5 kohdassa tarkoitettussa keskusvastapuolen palkitsemisjärjestelmässä määriteltyyn muuttuvan palkkion, lisäeläke-etuuskien tai erorahapakettien maksamiseksi tämän asetuksen 2 artiklan 29 alakohdassa määritellylle ylimmälle johdolle.

Toimivaltainen viranomainen ei saa rajoittaa keskusvastapuolta toteuttamasta mitään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista toimista, jos keskusvastapuoli on oikeudellisesti velvoitettu toteuttamaan kyseiset toimet ja velvoite on laadittu ennen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tapahtumia.

2. Toimivaltainen viranomainen voi päättää olla soveltamatta 1 kohdassa tarkoitettuja rajoituksia, jos se katsoo, että näistä rajoituksista luopuminen ei vähentäisi keskusvastapuolen omien varojen, erityisesti elvytystoimenpiteenä käytettävissä olevien omien varojen, määrää tai saatavuutta.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2022 asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa täsmennetään olosuhteet, joissa toimivaltainen viranomainen voi vaatia keskusvastapuolta pidättäytymään kaikista tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista toimista.”

9) Lisätään 81 artiklan 3 kohdan ensimmäiseen alakohtaan alakohta seuraavasti:

”r) asetuksen (EU) 2021/23 3 artiklan nojalla nimitetyt kriisintarkaisuviranomaiset.”

88 artikla

Asetuksen (EU) 2015/2365 muuttaminen

Lisätään 12 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”n) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/23 * 3 artiklan nojalla nimitetyt kriisintarkaisuviranomaiset.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/23, annettu 16 päivänä joulukuuta 2020, keskusvastapuolten elvytys- ja kriisintarkaisukehyksestä sekä asetusten (EU) N:o 1095/2010, (EU) N:o 648/2012, (EU) N:o 600/2014, (EU) N:o 806/2014 ja (EU) 2015/2365 sekä direktiivien 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2007/36/EY, 2014/59/EU ja (EU) 2017/1132 muuttamisesta (EUVL L 022, 22.1.2021, s. 1).”

89 artikla

Direktiivin 2002/47/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2002/47/EY seuraavasti:

1) Korvataan 1 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Tämän direktiivin 4–7 artiklaa ei sovelleta mihinkään rahoitusvakuusjärjestelyn täytäntöönpanon rajoitukseen tai panttioikeuteen perustuvaa rahoitusvakuusjärjestelyä, sulkeutuvaa nettoutusta tai kuittausta koskevan lausekkeen voimaantulon rajoitukseen, joka on annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU * IV osaston V tai VI luvun taikka Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/23 ** V osaston III luvun 3 jakson tai IV luvun nojalla, tai mihinkään rajoitukseen, joka on annettu jäsenvaltion lainsäädännössä vastaavien valtuuksien nojalla, jotta helpotetaan tämän artiklan 2 kohdan c alakohdan iv alakohdassa tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön hallittua kriisintarkaisua, johon sovelletaan suojatoimia, jotka vastaavat tasoltaan vähintään direktiivin 2014/59/EU IV osaston VII luvussa tai asetuksen (EU) 2021/23 V osaston V luvussa säädettyjä suojatoimia.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/23, annettu 16 päivänä joulukuuta 2020, keskusvastapuolten elvytys- ja kriisintarkaisukehyksestä sekä asetusten (EU) N:o 1095/2010, (EU) N:o 648/2012, (EU) N:o 600/2014, (EU) N:o 806/2014 ja (EU) 2015/2365 sekä direktiivien 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2007/36/EY, 2014/59/EU ja (EU) 2017/1132 muuttamisesta (EUVL L 022, 22.1.2021, s. 1).”

2) Korvataan 9 a artikla seuraavasti:

”9 a artikla

Direktiivi 2008/48/EY, direktiivi 2014/59/EU ja asetus (EU)2021/23

Tämä direktiivi ei rajoita direktiivin 2008/48/EY, direktiivin 2014/59/EU ja asetuksen (EU) 2021/23 soveltamista.”

90 artikla

Direktiivin 2004/25/EY muuttaminen

Korvataan 4 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin 5 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta, jos sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU * IV osastossa tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/23 ** V osastossa säädettyjä kriisintarkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/23, annettu 16 päivänä joulukuuta 2020, keskusvastapuolten elvytys- ja kriisintarkaisukehyksestä sekä asetusten (EU) N:o 1095/2010, (EU) N:o 648/2012, (EU) N:o 600/2014, (EU) N:o 806/2014 ja (EU) 2015/2365 sekä direktiivien 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2007/36/EY, 2014/59/EU ja (EU) 2017/1132 muuttamisesta (EUVL L 022, 22.1.2021, s. 1).”

91 artikla

Direktiivin 2007/36/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2007/36/EY seuraavasti:

1) Korvataan 1 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä direktiiviä ei sovelleta, jos sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU * IV osastossa tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/23 ** V osastossa säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/23, annettu 16 päivänä joulukuuta 2020, keskusvas-tapuolten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä asetusten (EU) N:o 1095/2010, (EU) N:o 648/2012, (EU) N:o 600/2014, (EU) N:o 806/2014 ja (EU) 2015/2365 sekä direktiivien 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2007/36/EY, 2014/59/EU ja (EU) 2017/1132 muuttamisesta (EUVL L 022, 22.1.2021, s. 1).”

2) Korvataan 5 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että direktiiviä 2014/59/EU ja asetusta (EU) 2021/23 sovellettaessa yhtiökokous voi kahden kolmasosan enemmistöllä pätevästi annettujen äänien määrästä päättää, tai muuttaa yhtiöjärjestystä siten, että kutsu yhtiökokoukseen, jossa päätetään pääoman korotuksesta, lähetetään lyhyemmällä varoitusajalla, kuin tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, edellyttäen että kokouksen ajankohtaan on vähintään kymmenen kalenteripäivää kutumisesta ja että direktiivin 2014/59/EU 27 tai 29 artiklan tai asetuksen (EU) 2021/23 18 artiklan edellytykset täyttyvät ja että pääoman korotus on välttämätön direktiivin 2014/59/EU 32 ja 33 artiklassa tai asetuksen (EU) 2021/23 22 artiklassa vahvistettujen kriisinratkaisuedellytysten välttämiseksi.”

92 artikla

Direktiivin (EU) 2017/1132 muuttaminen

Muutetaan direktiivi (EU) 2017/1132 seuraavasti:

1) Korvataan 84 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin 49 artiklaa, 58 artiklan 1 kohtaa, 68 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa, 70 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa sekä 72–75, 79, 80 ja 81 artiklaa ei sovelleta, jos sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU * IV osastossa tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/23 ** V osastossa säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/23, annettu 16 päivänä joulukuuta 2020, keskusvas-tapuolten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä asetusten (EU) N:o 1095/2010, (EU) N:o 648/2012, (EU) N:o 600/2014, (EU) N:o 806/2014 ja (EU) 2015/2365 sekä direktiivien 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2007/36/EY, 2014/59/EU ja (EU) 2017/1132 muuttamisesta (EUVL L 022, 22.1.2021, s. 1).”

2) Muutetaan 86 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) yhtiöön sovelletaan direktiivin 2014/59/EU IV osastossa tai asetuksen (EU) 2021/23 V osastossa säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja.”;

b) korvataan 4 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 101 alakohdassa tai asetuksen (EU) 2021/23 2 artiklan 48 alakohdassa määritellyjä kriisinehkäisytöimiiä.”

3) Korvataan 87 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä lukua ei sovelleta yhtiöihin, joihin sovelletaan direktiivin 2014/59/EU IV osastossa tai asetuksen (EU) 2021/23 V osastossa säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja.”

4) Muutetaan 120 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) yhtiöön sovelletaan direktiivin 2014/59/EU IV osastossa tai asetuksen (EU) 2021/23 V osastossa säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja.”;

b) korvataan 5 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 101 alakohdassa tai asetuksen (EU) 2021/23 2 artiklan 48 alakohdassa määritellyjä kriisinehkäisytöimiiä.”

5) Muutetaan 160 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) yhtiöön sovelletaan direktiivin 2014/59/EU IV osastossa tai asetuksen (EU) 2021/23 V osastossa säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja.”;

b) korvataan 5 kohdan c alakohta seuraavasti:

”b) direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 101 alakohdassa tai asetuksen (EU) 2021/23 2 artiklan 48 alakohdassa määritellyjä kriisinehkäisytöimiiä.”

93 artikla

Direktiivin 2014/59/EU muuttaminen

Lisätään 1 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Tätä direktiiviä ei sovelleta yhteisöihin, joilla on myös asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan mukainen toimilupa.”

94 artikla

Asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttaminen

Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) numeroidaan ensimmäinen alakohta 1 kohdaksi;

b) lisätään kohta seuraavasti:

"2. Tätä asetusta ei sovelleta yhteisöihin, joilla on myös asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan mukainen toimilupa."

95 artikla

Asetuksen (EU) N:o 600/2014 muuttaminen

Korvataan 54 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"Jos komissio arvioi, että pörssilistattuja johdannaisia ei ole tarpeen jättää 35 ja 36 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle 52 artiklan 12 kohdan mukaisesti, keskusvastapuoli tai kauppapaikka voi ennen 11 päivää helmikuuta 2021 hakea toimivaltaiselta viranomaiseltaan lupaa siirtymäjärjestelyjen käyttämiseen. Ottaen huomioon riskit, jotka aiheutuvat 35 tai 36 artiklan mukaisten pääsyoikeuksien soveltamisesta asianomaisen keskusvastapuolen tai kauppapaikan moitteettomaan toimintaan pörssilistattujen johdannaisten osalta, toimivaltainen viranomainen voi päättää, että 35 tai 36 artiklaa ei sovelleta asianomaiseen keskusvastapuoleen tai kauppapaikkaan pörssilistattujen johdannaisten osalta siirtymäkautena, joka päättyy 3 päivänä heinäkuuta 2021. Jos tällainen siirtymäkausi hyväksytään, keskusvastapuoli tai kauppapaikka ei saa kyseisen siirtymäkauden aikana hyödyntää 35 tai 36 artiklan mukaisia pääsyoikeuksia pörssilistattujen johdannaisten osalta. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja keskusvastapuolen tapauksessa kyseisen keskusvastapuolen toimivaltaisten viranomaisten kollegiolla, kun siirtymäkausi on hyväksytty."

IX OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

96 artikla

Uudelleentarkastelu

Arvopaperimarkkinaviranomainen arvioi viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2024 tämän asetuksen mukaisten valtuuksiensa ja tehtäviensä vastaanottamisesta aiheutuvat henkilöstö- ja resurssitarpeensa ja toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

Komissio arvioi viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2026 tämän asetuksen täytäntöönpanoa ja toimittaa sitä koskevan kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Se arvioi ainakin seuraavia:

- kriisintarkaisuviranomaisen käytettävissä olevien rahoitusvarojen soveltuvuutta ja riittävyttä muusta kuin maksukyvyttömyystapahtumasta aiheutuvien tappioiden kattamiseen;
- elvytyksessä ja kriisintarkaisussa käytettävien keskusvastapuolen omien varojen määrää ja niiden käyttötapoja; ja
- sitä, ovatko kriisintarkaisuviranomaisen käytettävissä olevat kriisintarkaisuvälineet riittäviä.

Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia tämän asetuksen tarkistamiseksi.

Komissio tarkastelee 27 artiklan 7 kohdan soveltamista 31 päivään joulukuuta 2021 mennessä. Komissio arvioi erityisesti, onko tarpeen tehdä lisämuutoksia alaskirjaus- ja muuntamisvälineen soveltamiseen keskusvastapuolten kriisintarkaisun yhteydessä yhdessä muiden sellaisten kriisintarkaisuvälineiden kanssa, jotka aiheuttavat taloudellisia tappioita määritysosaosuolille. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle asiasta kertomuksen ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin tarkistamiseksi.

Komissio arvioi viimeistään 12 päivänä elokuuta 2027 tätä asetusta ja sen täytäntöönpanoa ja arvioi keskusvastapuolten elvytystä ja kriisiratkaisua koskevien hallintojärjestelyjen tehokkuutta unionissa ja antaa siitä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, johon se liittää tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin tarkistamiseksi.

97 artikla

Voimaantulo

Tämä asetusta tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 12 päivästä elokuuta 2022 lukuun ottamatta

95 artiklaa, jota sovelletaan 4 päivästä heinäkuuta 2020;

87 artiklan 2 kohtaa, jota sovelletaan 11 päivästä helmikuuta 2021;

9 artiklan 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 12, 13, 16, 17, 18 ja 19 kohtaa ja 10 artiklan 1, 2, 3, 8, 9, 10, 11 ja 12 kohtaa sekä 11 artiklaa, joita sovelletaan 12 päivästä helmikuuta 2022;

9 artiklan 14 kohtaa ja 20 artiklaa, joita sovelletaan 12 päivästä helmikuuta 2023.

Tämä asetusta on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 2020.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
D. M. SASSOLI

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
M. ROTH

LIITE

A JAKSO

Elvytysuunnitelmia koskevat vaatimukset

Elvytysuunnitelmassa on oltava seuraavat tiedot:

- 1) tiivistelmä suunnitelman keskeisistä osista ja yhteenveto kokonaiselvytyskapasiteetista;
- 2) tiivistelmä keskusvastapuoleen viimeisimmän sitä koskevan elvytysuunnitelman jälkeen tehdyistä olennaisista muutoksista;
- 3) viestintä- ja julkistamissuunnitelma, jossa esitetään, millä tavoin keskusvastapuoli aikoo tiedottaa toimivaltaiselle viranomaiselle elvytystilanteesta ja hallita mahdollisia kielteisiä markkinareaktioita toimien samalla mahdollisimman avoimesti;
- 4) kattavat pääomatoimet, tappioiden ja positioiden kohdentamistoimet sekä maksuvalmiustoimet, jotka tarvitaan, jotta voidaan säilyttää keskusvastapuolen elinkelpoisuus ja taloudellinen vakaus tai palauttaa ne ennalleen, mukaan luettuina keskusvastapuolen positiokannan täsmäyttäminen uudelleen ja pääoman palauttaminen ennalleen, ja jotta voidaan täydentää ennalta rahastoituja varoja ja säilyttää sellaisten riittävien likviditeettilähteiden saatavuus, jotka tarvitaan, jotta keskusvastapuoli voi pitää yllä elinkelpoisuuttaan ja toimintansa jatkuvuutta ja tarjota edelleen kriittisiä palvelujaan asetuksen (EU) N:o 648/2012 16 artiklan 3 kohdan ja 44 artiklan 2 kohdan perusteella hyväksytyjen delegoitujen säädösten mukaisesti. Tappioiden kohdentamistoimiin voi sisältyä elvytysmaksuvaatimuksia ja keskusvastapuolen muille kuin maksukyvyttömille määritysosapuolille maksamien voittojen arvon alentamista, jos keskusvastapuolen toimintasäännöissä on niin määriteltä; toimissa ei saa käyttää tappioiden kohdentamiseksi muiden kuin maksukyvyttömien määritysosapuolten asettamaa alkuvakuutta asetuksen (EU) N:o 648/2012 45 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
- 5) elvytysvaihtoehtojen arviointi seuraavien seikkojen osalta:
 - i) niiden täytäntöönpanon vaikutus keskusvastapuolen vakavaraisuuteen, likviditeettiin, rahoituspositioihin, kannattavuuteen ja toimintaan;
 - ii) niiden täytäntöönpanon ulkoiset ja systeemiset vaikutukset keskusvastapuolen kriittisiin toimintoihin, osakkeenomistajiin, määritysosapuoliin, velkoihin ja muihin sidosryhmiin ja tapauksen mukaan muuhun konserniin, ja siinä määrin, kuin tiedot ovat saatavilla, keskusvastapuolen asiakkaisiin ja epäsuoriin asiakkaisiin;
 - iii) niiden toteuttamiskelpoisuus riskeistä, esteistä ja esteiden poistamiseen liittyvistä ratkaisuista tehdyn yksityiskohtaisen analyysin pohjalta; ja
 - iv) niiden täytäntöönpanon vaikutukset toiminnan jatkuvuuteen, erityisesti henkilöresursseihin ja tietotekniikkaan, sekä mahdollisuuteen käyttää muita rahoitusinfrastruktuureja.
- 6) asianmukaiset edellytykset ja menettelyt, joilla varmistetaan elvytystoimien oikea-aikainen täytäntöönpano, mukaan luettuna arvio suunnitelman jokaisen olennaisen osan toteuttamiseen tarvittavasta ajasta;
- 7) yksityiskohtainen kuvaus mahdollisista olennaisista esteistä suunnitelman tehokkaalle ja oikea-aikaiselle toteuttamiselle, mukaan lukien vaikutus määritysosapuoliin ja asiakkaisiin myös tapauksissa, joissa määritysosapuolet todennäköisesti toteuttavat toimenpiteitä direktiivin 2014/59/EU 5 ja 7 artiklassa tarkoitettujen elvytysuunnitelmiansa mukaisesti, ja tarvittaessa vaikutus muuhun konserniin;
- 8) arvio elvytysvaihtoehtojen soveltuvuudesta kutakin asiaankuuluvaa elvytysuunnitelman skenaariota varten sen perusteella, miten kyseiset vaihtoehdot:
 - i) varmistavat avoimuuden ja antavat niille, jotka saattavat altistua tappioille ja likviditeettivajeille, mahdollisuuden mitata, hallita ja valvoa tällaisia mahdollisia tappioita ja vajeita;
 - ii) tarjoavat kannustimia osakkeenomistajille, määritysosapuolille ja niiden asiakkaille sekä rahoitusjärjestelmälle; ja
 - iii) minimoivat kielteiset vaikutukset, jotka kohdistuvat määritysosapuoliin ja niiden asiakkaisiin sekä rahoitusjärjestelmään;
- 9) kriittisten toimintojen yksilöinti;
- 10) yksityiskohtainen kuvaus menetelmistä, joilla määritetään keskusvastapuolen ydinliiketoiminta-alueiden, toimintojen ja varojen arvo ja markkinoitavuus;

- 11) yksityiskohtainen kuvaus siitä, miten elvytysuunnittelu sisällytetään keskusvastapuolen päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontarakenteeseen ja osaksi keskusvastapuolen toimintasääntöjä, jotka määritysosapuolet ovat hyväksyneet, sekä periaatteet ja menettelyt, joilla ohjataan elvytysuunnitelman hyväksymistä ja yksilöidään henkilöt, jotka organisaatiossa vastaavat suunnitelman valmistelusta ja täytäntöönpanosta;
- 12) järjestelyt ja toimenpiteet, joilla kannustetaan muita kuin maksukyvyttömiä määritysosapuolia esittämään kilpailukykyisiä tarjouksia maksukyvyttömiä osapuolten positioita koskevilla huutokaupoissa;
- 13) järjestelyt ja toimenpiteet, joilla varmistetaan, että keskusvastapuolella on riittävät vararahoituslähteet, mukaan luettuina mahdolliset likviditeetilähteet, sen mahdollistamiseksi, että keskusvastapuoli pystyy edelleen suorittamaan toimintonsa ja täyttämään velvoitteensa niiden erääntyessä;
- 14) arvio käytettävissä olevista vakuuksista ja arvio mahdollisuudesta siirtää varoja tai likviditeettiä eri liiketoiminta-alueiden välillä;
- 15) järjestelyt ja toimenpiteet:
 - i) joilla vähennetään riskiä;
 - ii) joilla sopimuksia, oikeuksia ja varoja ja velkoja järjestellään uudelleen;
 - iii) joilla liiketoiminta-alueita järjestellään uudelleen;
 - iv) jotka ovat tarpeen rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien ja kauppapaikkojen jatkuvan käytettävyyden ylläpitämiseksi;
 - v) jotka ovat tarpeen keskusvastapuolen toiminnallisten prosessien jatkuvuuden ylläpitämiseksi, infrastruktuuri ja tietotekniikkapalvelut mukaan lukien;
 - vi) joilla sopimukset puretaan osittain tai täydellisesti;
 - vii) joilla soveltuvin osin alennetaan niiden voittojen arvoa, jotka keskusvastapuolen on maksettava määritysosapuolille, jotka eivät ole maksukyvyttömiä, keskusvastapuolen määrittämien instrumenttien tyypistä riippuen; ja
 - viii) joilla muut kuin maksukyvyttömät määritysosapuolet veloitetaan suorittamaan keskusvastapuolelle käteismaksu, joka vastaa enimmäismäärältään vähintään kunkin keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon suorittamaa maksua. Tämä elvytysmaksuvaatimusta koskeva velvoite on myös sisällytettävä keskusvastapuolen sääntöihin ja muihin sopimusjärjestelyihin, ja siihen on viitattava niissä.
- 16) valmistelevat järjestelyt, joilla helpotetaan varojen tai liiketoiminta-alueiden myyntiä taloudellisen vakauden ennalleen palauttamisen kannalta asianmukaisessa ajassa, mukaan lukien arvio tällaisen myynnin mahdollisista vaikutuksista keskusvastapuolen toimintaan;
- 17) jos suunnitellaan muita johdon toimia tai strategioita taloudellisen vakauden palauttamiseksi, kuvaus kyseisistä toimista tai strategioista ja niiden ennakoituista taloudellisista vaikutuksista;
- 18) valmistelutoimenpiteet, jotka keskusvastapuoli on toteuttanut tai aikoo toteuttaa helpottaakseen elvytysuunnitelman täytäntöönpanoa, mukaan luettuina tarvittavat toimenpiteet, joilla voidaan vahvistaa keskusvastapuolen pääomapohjaa oikea-aikaisesti, uudelleentäsmäyttää sen positioikanta ja täydentää sen ennalta rahastoituja varoja, sekä varmistaakseen sen täytäntöönpanokelpoisuuden yli rajojen;
- 19) määrälliset ja laadulliset indikaattorit, joilla yksilöidään, missä vaiheessa suunnitelmassa tarkoitettuja asianmukaisia toimia voidaan ryhtyä toteuttamaan;
- 20) tarvittaessa selvitys siitä, miten ja milloin keskusvastapuoli voi hakeutua keskuspankin järjestelyjen piiriin, kun olosuhteet ovat sellaiset, joiden varalta suunnitelma on laadittu, ja erittely varoista, joiden voidaan olettaa käyvän vakuudesta keskuspankin järjestelyjen ehdoilla;
- 21) asetuksen (EU) N:o 648/2012 49 artiklan 1 kohta huomioon ottaen joukko skenaarioita, jotka vaikuttaisivat vakavasti keskusvastapuolen taloudelliseen vakauteen tai toimintakelpoisuuteen ja jotka ilmentävät keskusvastapuolen erityisolosuhteita, kuten sen tuotevalikoimaa, liiketoimintamallia sekä maksuvalmiuden ja riskien hallinnan järjestelmää, mukaan luettuina skenaariot, joihin liittyy koko järjestelmän laajuisia tilanteita sekä tilanteita, jotka ovat ominaisia kyseiselle oikeushenkilölle ja sille konsernille, johon se kuuluu, sekä keskusvastapuolen yksittäisiä määritysosapuolia tai, tapauksen mukaan, yhteentoimivia rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureja koskevat erityiset stressitilanteet; ja
- 22) asetuksen (EU) N:o 648/2012 34 artiklan ja 49 artiklan 1 kohta huomioon ottaen joukko skenaarioita, jotka vaikuttaisivat vakavasti keskusvastapuolen taloudelliseen vakauteen tai toimintakelpoisuuteen ja jotka johtuisivat sekä keskusvastapuolen yhden tai useamman osapuolen stressitilanteesta tai maksukyvyttömyydestä, mukaan lukien skenaariot, jotka menevät pidemmälle kuin ainakin kahden sellaisen määritysosapuolen stressitilanne tai maksukyvyttömyys, joihin nähden keskusvastapuolella on suurimmat vastuut, äärimmäisissä mutta mahdollisissa markkinaolosuhteissa, että muista syistä, mukaan lukien keskusvastapuolen sijoitustoiminnasta tai toiminnallisista ongelmista aiheutuvat tappiot, myös keskusvastapuolen toimintoihin kohdistuvat vakavat ulkoiset uhkat, jotka johtuvat ulkoisesta häiriöstä, sokista tai kybertapahtumasta.

B JAKSO

Tiedot, joita kriisinratkaisuviranomaiset voivat pyytää keskusvastapuolia toimittamaan kriisinratkaisusuunnitelmien laadintaa ja ylläpitoa varten

Kriisinratkaisuviranomaiset voivat pyytää keskusvastapuolia toimittamaan kriisinratkaisusuunnitelmien laadintaa ja ylläpitoa varten vähintään seuraavat tiedot:

- 1) yksityiskohtainen kuvaus keskusvastapuolen organisaatorakenteesta, mukaan luettuna luettelo kaikista oikeushenkilöistä;
- 2) suorien haltijoiden tunnistetiedot ja kunkin oikeushenkilön äänioikeudelliset ja äänioikeudettomat prosenttimääräiset omistusosuudet;
- 3) kunkin oikeushenkilön sijainti, perustamispaikan lainkäyttöalue, toimilupa ja toimiva johto;
- 4) kartoitus keskusvastapuolen kriittisistä toiminnoista ja ydinliiketoiminta-alueista, mukaan luettuina näitä toimintoja ja liiketoiminta-alueita koskevat tasetiedot kunkin oikeushenkilön osalta;
- 5) keskusvastapuolen ja sen kaikkien oikeussubjektien liiketoiminnan osatekijöiden yksityiskohtainen kuvaus, jossa erotellaan ainakin palvelutyypit ja vastaavat määritysvolyymit ja avointen sopimusten, alkuvakuuksien, vaihtuvien vakuuksien, maksukyvyttömyysrahastojen ja niihin liittyvien arviointioikeuksien tai muiden tällaisia liiketoiminta-alueita koskevien elvytystoimien määrät;
- 6) tiedot keskusvastapuolen ja sen oikeussubjektien liikkeeseen laskemista pääoma- ja velkainstrumenteista;
- 7) tiedot siitä, keiltä keskusvastapuoli on saanut vakuuksia ja missä muodossa ne on saatu (omistusoikeus vai vakuusoikeus) ja keille se on antanut vakuuksia ja missä muodossa ne on annettu ja ketkä pitävät vakuuksia hallussaan, ja kummassakin tapauksessa tiedot siitä, millä lainkäyttöalueella vakuudet sijaitsevat;
- 8) kuvaus keskusvastapuolen ja sen oikeussubjektien taseen ulkopuolisista sitoumuksista, mukaan luettuna kartoitus suhteessa sen kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin;
- 9) keskusvastapuolen olennaiset suojaukset, mukaan luettuna kartoitus oikeushenkilöittäin;
- 10) tiedot keskusvastapuolen määritysosapuolten vastuista ja merkityksestä sekä selvitys keskusvastapuolen suurimpien määritysosapuolten kaatumisen vaikutuksista;
- 11) kaikki järjestelmät, joissa keskusvastapuoli harjoittaa merkittävässä määrin tai merkittävän arvoista arvopaperikauppaa, mukaan lukien kartoitus suhteessa keskusvastapuolen oikeushenkilöihin, kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin;
- 12) kaikki maksu- ja selvitysjärjestelmät, joiden jäsenenä keskusvastapuoli välittömästi tai välillisesti on, mukaan lukien kartoitus suhteessa keskusvastapuolen oikeushenkilöihin, kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin;
- 13) yksityiskohtainen luettelo ja kuvaus johdon keskeisistä tietojärjestelmistä, mukaan lukien keskusvastapuolen käyttämät riskinhallinnan, kirjanpidon sekä taloudellisen ja lakisäätöisen raportoinnin järjestelmät, myös kartoitus suhteessa keskusvastapuolen oikeushenkilöihin, kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin;
- 14) tunnistetiedot 13 kohdassa lueteltujen järjestelmien omistajista, näitä koskevista palvelutasosopimuksista ja mahdollisista ohjelmistoista ja järjestelmistä tai käyttöoikeuksista, mukaan lukien kartoitus suhteessa niiden oikeussubjekteihin, kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin;
- 15) tunnistetiedot ja kartoitus oikeushenkilöistä ja niiden keskinäisistä kytköksistä ja riippuvuussuhteista, esimerkiksi:
 - i) yhteinen tai yhteisesti käytetty henkilöstö, tilat ja järjestelmät;
 - ii) pääoma-, rahoitus- tai maksuvalmiusjärjestelyt;
 - iii) nykyiset tai mahdolliset luottoriskit;
 - iv) vastatakaussopimukset, vastavakuusjärjestelyt, ristikkäiset maksukyvyttömyysmääräykset ja tytäryritysten keskinäiset nettoutusjärjestelyt;
 - v) riskinsiirto- ja back-to-back-sopimukset;
 - vi) palvelutasosopimukset;

- 16) kunkin oikeushenkilön toimivaltainen viranomainen ja kriisinratkaisuviranomainen, jos ne eivät ole samoja kuin asetuksen (EU) N:o 648/2012 22 artiklan ja tämän asetuksen 3 artiklan mukaisesti nimetyt viranomaiset;
- 17) keskusvastapuolen kriisinratkaisusuunnitelman laatimisessa tarvittavien tietojen antamisesta vastaava hallituksen jäsen sekä mahdolliset muut vastuuhenkilöt eri oikeushenkilöissä, kriittisissä toiminnoissa ja ydinliiketoiminta-alueilla;
- 18) kuvaus järjestelyistä, jotka keskusvastapuoli on toteuttanut varmistaakseen, että kriisinratkaisuviranomaisella on kriisinratkaisun yhteydessä kaikki tiedot, jotka se on määritellyt välttämättömiksi kriisinratkaisuvälineiden soveltamiseksi ja kriisinratkaisuvälineiden käyttämiseksi;
- 19) kaikki keskusvastapuolen ja sen oikeussubjektien kolmansien osapuolten kanssa tekemät sopimukset, jotka voidaan purkaa, kun viranomaiset päättävät soveltaa kriisinratkaisuvälinettä, ja selvitys siitä, voivatko purkamisen seuraukset vaikuttaa kriisinratkaisuvälineen soveltamiseen;
- 20) kuvaus mahdollisista likvideettilähteistä, joita voidaan käyttää kriisinratkaisun tukena;
- 21) tiedot omaisuuden kiinnityksistä, likvideista varoista, taseen ulkopuolisista toiminnoista, suojausstrategioista ja kirjanpitoikänteistä.

C JAKSO

Seikat, joita kriisinratkaisuviranomaisen on tarkasteltava arvioidessaan keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksia

Arvioidessaan keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksia kriisinratkaisuviranomaisen on tarkasteltava seuraavia seikkoja:

- 1) missä määrin keskusvastapuoli kykenee siirtämään ydinliiketoiminta-alueita ja kriittisiä toimintoja oikeushenkilöille;
- 2) missä määrin oikeudelliset rakenteet ja yhtiörakenteet on sovitettu ydinliiketoiminta-alueisiin ja kriittisiin toimintoihin;
- 3) missä määrin keskusvastapuolen oikeudellinen rakenne estää kriisinratkaisuvälineiden soveltamista oikeushenkilöiden lukumäärän tai konsernirakenteen monitahoisuuden vuoksi tai siksi, että liiketoiminta-alueiden kohdentaminen konserniyhteisöihin on vaikeaa;
- 4) missä määrin käytössä on järjestelyjä, joilla tarjotaan olennainen henkilöstö, infrastruktuuri, rahoitus, maksuvalmius ja pääoma ydinliiketoiminta-alueiden ja kriittisten toimintojen tukemiseksi ja ylläpitämiseksi;
- 5) palvelutasosopimusten olemassaolo ja vakaus;
- 6) missä määrin keskusvastapuolen ylläpitämät palvelusopimukset ovat täysin täytäntöönpanokelpoisia, jos keskusvastapuoli asetetaan kriisinratkaisuun;
- 7) missä määrin keskusvastapuolen päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontarakenteet riittää keskusvastapuolen sisäisten periaatteiden noudattamisen hallintoihin ja varmistukseen sen palvelutasosopimuksissa;
- 8) missä määrin keskusvastapuolella on käytössä prosessi palvelutasosopimusten nojalla tarjottujen palvelujen siirtämiseksi kolmansille osapuolille kriittisten toimintojen tai ydinliiketoiminta-alueiden erottelun yhteydessä;
- 9) missä määrin on laadittu varasuunnitelmia ja otettu käyttöön varoimenpiteitä maksu- ja selvitysjärjestelmien käytön jatkuvuuden varmistamiseksi;
- 10) johdon tietojärjestelmien riittävyys sen varmistamiseen, että kriisinratkaisuviranomaiset kykenevät keräämään tarkat ja täydelliset tiedot ydinliiketoiminta-alueista ja kriittisistä toiminnoista nopean päätöksenteon edistämiseksi;
- 11) johdon tietojärjestelmien valmiudet tarjota keskusvastapuolen tehokkaan kriisinratkaisun kannalta olennaista tietoa keskeytymättä, myös nopeasti muuttuvissa tilanteissa;
- 12) missä määrin keskusvastapuoli on testannut johdon tietojärjestelmiä kriisinratkaisuviranomaisen määrittelemissä stressiskenaarioissa;
- 13) missä määrin keskusvastapuoli pystyy varmistamaan johdon tietojärjestelmien jatkuvuuden niin vaikeuksiin joutuneessa kuin uudessakin keskusvastapuolella, jos kriittiset toiminnot ja ydinliiketoiminta-alueet erotetaan muista toiminnoista ja liiketoiminta-alueista;

- 14) jos keskusvastapuoli käyttää konsernin sisäisiä vakuuksia tai siihen kohdistuu niihin liittyviä riskejä, missä määrin nämä vakuudet on annettu markkinaehtoisesti ja kuinka vankat näitä vakuuksia koskevat riskinhallintajärjestelmät ovat;
 - 15) jos keskusvastapuoli toteuttaa konsernin sisäisiä transaktioita, missä määrin ne toteutetaan markkinaehtoisesti ja kuinka vankat niitä koskevat riskinhallintajärjestelmät ovat;
 - 16) missä määrin konsernin sisäisten vakuuksien tai transaktioiden käyttö lisää kriisin leviämistä konsernin muihin osiin;
 - 17) tarvittaessa missä määrin keskusvastapuolen kriisintarkaisu voisi vaikuttaa kielteisesti muuhun osaan konsernia, johon keskusvastapuoli kuuluu, erityisesti silloin, kun konserniin kuuluu muita rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureja;
 - 18) onko kolmannen maan viranomaisilla tarvittavat kriisintarkaisuvälineet unionin kriisintarkaisuviranomaisten kriisintarkaisu-toimien tukemiseksi ja missä määrin toimintaa unionin ja kolmannen maan viranomaisten välillä voidaan koordinoita;
 - 19) mahdollisuudet soveltaa kriisintarkaisuvälineitä siten, että kriisintarkaisutavoitteet saavutetaan, kun otetaan huomioon käytettävissä olevat välineet ja keskusvastapuolen rakenne;
 - 20) mahdolliset erityisvaatimukset, joita tarvitaan uusien omistusinstrumenttien laskemiseksi liikkeeseen 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla;
 - 21) järjestelyt ja keinot, joiden takia kriisintarkaisu voisi vaikeutua sellaisten keskusvastapuolten tapauksessa, joilla on määritysosaapuolia tai vakuusjärjestelyjä eri lainkäyttöalueilla;
 - 22) miten uskottavasti kriisintarkaisuvälineitä soveltamalla voidaan saavuttaa kriisintarkaisutavoitteet, kun otetaan huomioon mahdolliset vaikutukset määritysosaapuoliin ja soveltuviissa tapauksissa niiden asiakkaisiin, muihin vastapuoliin ja työntekijöihin sekä toimet, joihin kolmannen maan viranomaiset mahdollisesti ryhtyvät;
 - 23) missä määrin keskusvastapuolen kriisintarkaisun vaikutus rahoitusjärjestelmään ja rahoitusmarkkinoiden luottamukseen voidaan arvioida riittävästi;
 - 24) missä määrin keskusvastapuolen kriisintarkaisulla voisi olla merkittävä suora tai välillinen haitallinen vaikutus rahoitusjärjestelmään, markkinoiden luottamukseen tai talouteen;
 - 25) missä määrin kriisin leviämistä muihin keskusvastapuoliin tai rahoitusmarkkinoihin voitaisiin hillitä soveltamalla kriisintarkaisuvälineitä ja käyttämällä kriisintarkaisuvälineitä; ja
 - 26) missä määrin keskusvastapuolen kriisintarkaisulla voisi olla merkittävä vaikutus maksu- ja selvitysjärjestelmien toimintaan.
-

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

■ Euroopan unionin
julkaisutoimisto
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI